

NAZ.
no III

BIBLIOTECANA Z

115

L

44

NAPOLI

BIBLIOTECA NAZ.

Vittorio Emanuele III

115

L

44

NAPOLI

115.
L.
44.

M. TVLLII CICERONIS

DE LEGIBVS LIBRI

EX RECOGNITIONE

IOHANNIS VAHLENI



BEROLINI

APVD FRANCISCVM VAHLENVM

MDCCCLXXI

115.
L.
44.

NAPOLI

ERLAG VON FRANZ VAHLEN IN BERLIN.

ARISTOTELIS
ARTE POETICA LIBER

RECENSUIT

JOHANNES VAHLEN.

1867. 52 S. gr. 8. Geh. Preis 10 Sgr.

LORENZO VALLA.

Ein Vortrag

VON

J. Vahlen.

*Zweiter Abdruck*aus dem Almanach der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften zu Wien
vom Jahre 1864.1870. 72 S. 8^o Geh. Preis 12 Sgr.Im Verlage der *Kais. Akademie der Wissenschaften* und in Com-
mission bei *Carl Gerold's Sohn* in *Wien* erschien:LAURENTII VALLÆ
OPUSCULA TRIA

VON

J. VAHLEN

WIRKL. MITGLIEDER DER KAIS. AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN.

1869. gr. 8. 3 Hefte 29 Sgr. (I, 8 Sgr. II, 13 Sgr. III, 8 Sgr.)

M. TVLLII CICERONIS

DE LEGIBVS LIBRI

EX RECOGNITIONE

IOHANNIS VAHLENI



BEROLINI

APVD FRANCISCVM VAHLENVM

MDCCCLXXI

LIPSIÆ TYPIS BREITKOPFII ET HAERTELII.

Praefatio.

Emendatio librorum de legibus fide duorum codicum Vossianorum nititur, quorum qui aetate prior est (84=A) ab earum rerum peritis undecimo saeculo scriptus dicitur, alter (86=B) duodecimo. eos libros liberalitate uirorum praestantissimorum, qui bibliothecae uniuersitatis Leidensis praesunt, huc transmissos post Bakiurn Halmiumque denuo excussi testimoniaque eorum plene et diligenter exposui. quorum librorum cum recentiorem non esse ex altero descriptum certa indicia euincant, tum ex eodem fonte ambos manasse insignis eorum in maximis minimisque similitudo persuadet. sed uterque codex suum expertus est correctorem. a quibus quae profecta sunt, adeo inter se conspirant, ut ea quoque eandem prae se ferre originem uideantur. et Vossianum A quidem qui perpurgauit nescio quo elegantiae studio ductus radendo fere primitiuas scripturas deleuit et ubi uel litterae syllabaeue correctione defungi posset, saepe tota uocabula abrasit. uerecundius alterius libri corrector operam in ea re sumpsit, in quo

fere primitivae et correctae scripturae una cognoscantur. ita fit ut cum ambo libri pari sint auctoritate, utilitate tamen recentior sit saepe superior. sed sunt etiam loci, quibus neutrius codicis testimonio primitiva scriptura constet. ibi in subsidium recensitionis codex Heinsianus (118, saec. XII) succedit, qui in plurimis cum Vossianis consentit, alia arbitrio correctae habet, sed nonnulla tenet, quae e communi fonte nata, si quid obscuritatis est scripturae in A aut B, commode illustrant. hunc ego non uidi sed scripturas, quas attuli, ex Halmii commentariis petii, posui autem non omnes sed eas tantum quas aut eam ob rem quam dixi aut aliis certis rationibus utiles esse duxi. quae praeterea in promptu fuerunt scripturae codicis Laurentiani siue Lagomarsiniani 11 a Reifferscheidio excerptae, iis usus non sum, quia cumulare inutiliter testimonia nolui, is autem liber etsi recte inter bonos refertur (n. mus. Rhen. XVII 295), tamen nihil adiuuat eum cui Vossianis uti liceat et ne Heinsiani quidem utilitatem aequat.

Ad Vossianorum igitur memoriam uerba Ciceronis recensui, quae iam in eo libro, unde reliqui ducti sunt, omni genere uitiorum inquinata legebantur. ac multa menda, leuiora praesertim, correctores eorum sustulerunt, quamquam iidem haud raro bona deprauarunt aut corrupta corruptiora dederunt: alia in Heinsiano emendate scripta sunt, et bona pars probarum emendationum ex aliis libris hauritur, qui nulla auctoritate eum tantum usum habent, ut per grassantem interpolationis temeritatem subinde uere inuenta praebeant. id genus librorum, quod praeter Leidenses adhibui, dete-

riorum nomine comprehendi, quorum lectiones selectas quas in adnotatione posui e Dauisii, Goerenzii, Moseri, Bakii, Feldhuegelii commentariis collegi. at uel sic restant non paucae emendationes, quae inde ab ultimis ut uidetur editionibus propagatae certo auctore carent. quas licet credibile sit magnam partem et ipsas e codicibus promptas esse, ego non potui nisi editionum nomine afferre: alias eorum editorum nominibus insigniui, in quorum libris primum apparent.

Vetustiorum autem editionum paucas tantum tractaui, nullam antiquiorem Ascensiana a. MDXXI, quam excipit ea, qua Petrus Victorius a. MDXXXVI et uerba Ciceronis castigauit et difficiliorum quorundam locorum castigationes explanauit. deinde Roberti Stephani librum a. MDXXXVIII, cui non dubito principem inter illius aetatis editiones locum assignare, quo libro quod Victorii quoque 'castigationes' receptae sunt, perperam a nonnullis pro Victoriana habetur, quam in his de legibus libris multis nominibus superat. praeterea et Camerarii editionem a. MDXL Ascensianae Victorianaeque similiorem illam quam Stephanianae uersaui et eam quae ex Caroli Stephani officina a. MDLIII prodiit, in qua quae ex 'ueteri' adnotantur lectiones eas sciendum est in his quidem libris non esse e codicibus sed e uetustioribus editionibus ueluti Roberti Stephani excerptas. denique Lambinianam a. MDLXV, quae sola ueram Lambini recensionem exhibet, qui et correxit nonnulla tacite et alia in additis adnotationibus explicauit.

Atque hi quidem legum libros una cum pluribus aut omnibus Ciceronis scriptis uulgauerunt: eorum

autem editorum, qui illo saeculo hoc opus peculiaribus libellis edendum curauerunt, nemo melius de eo et emendando et enarrando meritus est Adriano Turnebo. cuius tres editiones mihi praesto fuerunt, prima anno MDXXXVIII h. e. eodem quo Roberti Stephani liber emissa, ut utri eorum egregias quasdam emendationes tribuas in ambiguo sit; ea editio non uerba Ciceronis sed commentarium tantum Turnebi complexa editoris nomen in praefixo acrosticho tenet; secunda a. MDLII et tertia a. MDLVII Ciceronis libro a Turnebo recognito eiusdem commentarios correctos et auctos subiiciunt.

Nihil dico de recentiorum criticorum curis, quorum inde a Dauisio alius plus alio, nemo non aliquid bonae frugis ad perpoliendos hos libros attulit, ceteros autem Maduigii praeclarum ingenium antecessit. sed etsi non sine industria emendationum praesertim antiquitus factarum auctores indagavi, tamen fateor operam in ea re positam meam mancam exiisse, et tamen utilius putaui, progredi quo possis, quam ne inchoatam quidem hanc partem relinquere. nolui autem congerere quidquid a quibusuis labente tempore coniectatum fuerit. nam ante monstratam a Maduigio uiam et rationem patefactosque Bakii Halmiique beneficio sinceræ scripturae fontes quid mirum homines doctos ceteroquin et acutos saepe operam emendando perdidisse, et postea opinio compluribus probata sed nullis certis argumentis firmata, inchoatos ac rudes hos libros a Cicerone relictos et additamentis alienae manus multifariam auctos et deformatos esse, emendationis successui non medioeriter offecit. quod contra ex diuturno usu eam esse horum librorum condicionem mihi persuasi, primum

ut temporum iniuria culpanda sit, qua per interitum nonnullorum archetypi codicis foliorum tam in exitu operis a Cicerone quidem absoluti quam in mediis libris superstitibus maiores minoresue partes interciderint: deinde ut non tam inconsultum correctoris arbitrium quam inconsiderata librariorum incuria hanc speciem procrearit, qui in eam maxime partem peccauerint, ut earundem similiumue uocum aut syllabarum repetitione decepti uoces singulas aut etiam plures atque adeo totas sententias scribendo omitterent. ea igitur medendi uia prae ceteris ecquid forsitan proficerem periclitatus sum, quam ipsa uitiorum natura commendare uidebatur, quibus nulla frequentiora hos libros occupasse Vossianorum testimonia fidem faciunt, opinionum autem congeriem iis finibus circumscripsi, ut eas ponerem quas, etsi uerum uel ueri partem non esse assecutae uiderentur, tamen non sine fructu aliquo accuratius perpendi arbitrarer. quoniamque a nouissimis editoribus, Halmio, Baitero, quorum iudicio multum tribuere soleo, aliisque uiris doctis saepius mihi discedendum esse uidi, mei pudoris esse putauī, eorum sententias nisi rationibus allatis non reicere. quod institutum cum breuitate ita tenui, ut recognitum a me textum passim argumentis et exemplis declarare atque confirmare studerem.

Dabam Vindobonae non. Septembrib. a. MDCCCLXX.



CICERONIS
DE LEGIBVS
LIBRI

A = cod. Vossianus 54

B = cod. Vossianus 86

LIBER PRIMVS

1 ATTICVS. Lucus quidem ille et haec Arpinatium
1 quercus agnoscitur saepe a me lectus in Mario: si
manet illa quercus, haec est profecto; etenim est sane
uetus.

QVINTVS. Manet uero, Attice noster, et semper 5
manebit: sata est enim ingenio; nullius autem agri-
colae cultu stirps tam diuturna quam poëtae uersu
seminari potest.

ATTICVS. Quo tandem modo, Quinte, aut quale
est istuc, quod poëtae serunt? mihi enim uideris fratrem 10
laudando suffragari tibi.

M. T. CICERONIS LUCULLUS | EXPLICIT IN-
CIPIT DE LEGIB. LIB PRIM | A M. TVLLI CICERONIS
LVCVLLVS EXPLICIT | INCIPIT LIBER PRIMUS DE LEGI-
BUS | B, sed in hoc inscriptio ab INCIPIT et ipsum initium libri
Lucus — agnoscitur in loco, quem alia inscriptio occupauerat, per
rasuram deleta

1 Nomina interlocutorum nulla habent AB 2 a me. A ma-
rio sinmanet A mario. sinman& (f e corr, fuit mariof inman&) B
si manet editiones si enim manet *Davisius* 5 manet in litura A
att|ce sed att in litura A 6 nullus corr nullus B 7 stirps
editiones supf A cultus tip fram B, sic saepe in hoc codice praua
litterarum et syllabarum distinctione, quae punctis et lineolis regitur,
uelut in hoc ipso capite 7 uersuf,eminari 10 estf,tuc p.4,5 tu,esem
piternâ p.4, 16 poetatu,ine: sed genus significasse satis erit; singil-
latim talia recensere nil attinet, nisi ubi momentum facere uidebitur

10 poete corr tē B poetē. sed ē corr ez e A fratre corr

QVINTVS. Sit ita sane [uerum] uerum tamen, dum 2
 Latinae loquentur litterae, quercus huic loco non deerit,
 quae Mariana dicatur, eaque, ut ait Scaeuola de
 fratris mei Mario, 'canescet saeculis innumerabilibus;'
 nisi forte Athenae tuae sempiternam in arce oleam
 tenere potuerunt aut, quod Homericus Vlixes Deli se
 proceram et teneram palmam uidisse dixit, hodie mon-
 strant eandem, multaque alia multis locis diutius com-
 memoracione manent quam natura stare potuerunt.
 10 qua re glandifera illa quercus, ex qua olim euolauit
 'nuntia fulua Iouis, miranda uisa figura,' nunc sit
 haec. sed cum eam tempestas uetustasue consumpserit,
 tamen erit his in locis quercus, quam Marianam quer-
 cum uocant.

15 ATTICVS. Non dubito id quidem; sed haec iam 3
 non ex te, Quinte, quaero, uerum ex ipso poëta, tuine
 uersus hanc quercum seuerint, an ita factum de Mario,
 ut scribis, acceperis.

MARCVS. Respondebo tibi equidem, sed non ante

fratrē B fratrē (rē in litura) A 1 jta (j corr) A sane (a
 e corr A) uerum. Uerumtamen AB alterum uerum om deteriores
 et editiones 2 latinae B latine A 3 dicat B dicatur (a in
 litura) A dicetur Halmsius, quod non fuisse in A ante lituram spatium
 persuadet, in quo dicantur haberi potuit Eaque B ut ait A
 (uidetur uti aut fuisse) 4 canescet A fecit corr se B in-
 numerabilibus sed pr corr B De Scaeuola poëta deque hoc praeconio
 Marii Ciceronis disseruit Hauptius (Ber. d. sächs. Ges. d. Wissensch.
 1846 p. 49) 5 athenae tuae B pr sempiternā (a corr) A oleā
 (a corr) A 6 deli se (f corr) AB 8 eandem A eandemul-
 taq; B sed eandē corr diutius (prius u corr) A commemora-
 tione A 12 consumpserit AB 14 uocabunt R. Klotzius

15 sed haec A 16 non om AB iam non editiones; non iam
 cur maluerit Halmsius nescio; uide si tanti est Academ. pr. II 47, 144
 ad illa ueniam, quae iam non ad multitudinem, sed ad uosmet
 ipsos, qui adestis, pertinent poetae tuine (tu corr) A poeta-
 tuine B; idem fuisse puto in A, ubi praua distinctio, ut saepe, effi-
 caciore remedio sanatur 17 seuerint (fuit seruerint) A 19 an-

quam mihi tu ipse responderis, Attice, certe non longe a tuis aedibus inambulans post excessum suum Romulus Proculo Iulio dixerit se deum esse et Quirinum uocari templumque sibi dedicari in eo loco iusserit, et uerumne sit *ut* Athenis non longe item a tua illa antiqua domo Orithyiam Aquilo sustulerit; sic enim est traditum.

4 ATTICVS. Quorsum tandem aut cur ista quaeris?

MARCVS. Nihil sane, nisi ne nimis diligenter inquiras in ea, quae isto modo memoriae sint prodita. 10

ATTICVS. Atqui multa quaeruntur in Mario fictane an uera sint, et a non nullis, quod et in recenti memoria et in Arpinati homine uersere, ueritas a te postulatur.

MARCVS. Et me hercule ego me cupio non mendacem putari, sed tamen non nulli isti, Tite noster, faciunt imperite, qui in isto periculo non ut a poeta,

ti quam *B* corr antequam *A* 1 tu * *A* attice (prius *τ* in litura) *A* certe non longe *Camerarius* certe longe (g in ratura corr *A*) *AB* certe non longe *Heinsianus* certene non longe unus codex *Parisinus* certon non longe *Turnebus* 3 * iulio *A* 4 dedicare corr *τ* *AB* 5 ut addidit *Rathius*, quod audiri *Turnebus* adnotauerat uerūne sit . arnif (ne sit in litura) *A* uerūne sitat . nif *B* uerūne sit athenif *Heinsianus* uerene Athenis *Dauisius*, sed uerene non explet spatium in *A* 6 orithiam *B* orithulam *Heinsianus* orithiam *A* aquila *A* 8 cur sum corr quor sum *B* 9 nihil scribit quasi praecessisset non cur sed quid ista quaeris, quem ad modum ad fam. IX 3 extr. sed quid ego nunc haec ad te? nihil scilicet, nisi ut rescriberes aliquid inquiri *B* 10 sunt *Heinsianus* pr 12 & ante a in litura *A* 13 ueriseris ueritas *I. F. Wagnerus* uersere ueritas *A. W. Zumptius* uelſe ueritas *B* uelſe ueritas *A* 15 mercule *A* mercule *B* 16 putariſ . Et *B* sed putariſ Sed corr tamen non nulli *Heinsianus* tamen nulli *B* tamen omisso nonnulli *A* (sic) iſtrite nſ *B* iſtrite ſr *Heinsianus* iſtrite nſ non sed *τ* alterum et on in litura *A* 17 facient *B* periculo] 'periculum hoc loco significat id quod fit ab artifice tantum experiendi et periculandi ingentii gratia, seu quod primo ab artifice excogitatur et efficitur, ut postea expoliatur et accu-

sed ut a teste ueritatem exigant; nec dubito quin idem et cum Egeria conlocutum Numam et ab aquila Tarquinio apicem inpositum putent.

QVINTVS. Intellego te, frater, alias in historia leges 5
s obseruandas putare, alias in poëmate.

MARCVS. Quippe cum in illa omnia ad ueritatem, Quinte, referantur, in hoc ad delectationem pleraque: quamquam et apud Herodotum, patrem historiae, et apud Theopompum sunt innumerabiles fabulae.

10 ATTICVS. Teneo quam optabam occasionem neque 2
omittam.

MARCVS. Quam tandem, Tite?

ATTICVS. Postulatur a te iam diu uel flagitatur
potius historiâ; sic enim putant, te illam tractante
15 effici posse ut in hoc etiam genere Graeciae nihil
cedamus, atque ut audias, quid ego ipse sentiam, non
solum mihi uideris eorum studiis, qui litteris delectantur, sed etiam patriae debere hoc munus, ut ea,

ratius absoluatur. extat titulus libr. VII codicis Iustin. de sententiis ex periculo recitandis. Lambinus, qui primus hanc librorum scripturam in textu posuit: priores opusculo. Confer Nipperdeum Spicil. II in Corn. Nepotem Ien. 1869 p. 11 ut a poeta Heinsianus corr ut poeta AB 1 sed ut a teste Heinsianus Et ut

ateste B sed ut * est * are | (fuit sed utatesteare) A ne A
2 cō•egeria (fuit com) A quōme geria B 3 inpositum B imposito A putentur B 4 inistoria A mihi storia rasura mutatum in in historia B 6 in illa Heinsianus illa A ille corr ille B

omnia addidi (referantur omnia Ernestus) 7 qui ante B quin te sed n corr A in hoc R. Stephanus in hac AB Heinsianus

delectionē A 8 quāquā B apud B 9 theopompum A theopompum B innumerabilis fabule B pr 10 optabam B 11 obmittā A

13 diu uel Heinsianus diu& sed u& in litura A diu et sed u et r corr (fuit di uel) B diu et Halmius, quod apparet nullam fidem habere

15 greciae A graeciae B 17 eorū rudis sed f ante r add corr B eorum •rudis (us in litura) A qui litteris Heinsianus quē litteris (que mutatum in qui) A Quiruis

litteris sed r ante u corr B qui in litteris Halmius, at non in habet A sed ui, quod apparet, unde ortum sit 18 patrie corr patrie B

quae salua per te est, per te eundem sit ornata; abest enim historia litteris nostris, ut et ipse intellego et ex te persaepe audio. potes autem tu profecto satis facere in ea, quippe cum sit opus, ut tibi quidem uideri solet, 6 unum hoc oratorium maxime. quam ob rem adgredere, 5 quaesumus, et sume ad hanc rem tempus, quae est a nostris hominibus adhuc aut ignorata aut relicta; nam post annalis pontificum maximorum, quibus nihil potest esse ieiunius, si aut ad Fabium aut ad eum, qui tibi semper in ore est, Catonem aut ad Pisonem aut ad Fan- 10 nium aut ad Vennonium uenias, quamquam ex his alius alio plus habet uirium, tamen quid tam exile quam isti omnes? Fanni autem aetati coniunctus Antipater paulo inflauit uehementius habuitque uires agrestis ille quidem atque horridas, sine nitore ac palaestra, sed tamen 15 admonere reliquos potuit ut adcuratius scriberent. ecce autem successere huic belli, Clodius, Asellio: nihil ad

1 que corr que B pre+ē A teundem B abest enim editiones at. ē enim (τ et ē in litura) A A te enī sed mutatum in At. ē enī B adē enim Heinsianus 2 intelligo corr intellego A

3 potes+ A fuit potest 5 ho+ A 6 quesumus corr quef B

8 annalif B corr annales A 9 ieiunius Ursinus iucundiuf AB Mirum est tot uiros doctos maluisse aut corrigendo aut defendendo operam perdere quam optime inuento uti: nam hoc manifestum est requiri simile illi quod sequitur exile et quidem grauius: poterat enim eadem sententia uel hoc modo efferri: quid tam exile est quam aut annales pontificum, quibus nihil potest esse ieiunius, aut Cato, Piso, Fannius, quamquam ex his alius alio plus habet uirium? ad exemplum horum de finibus III 22, 74 quid enim aut in natura, qua nihil est aptius, nihil descriptius, aut in operibus manu factis tam compositum tamque compactum inueniri potest 11 Quāquā B

12 exile+ sed prius lerasum et e postremum corr B exile+ (e postremum corr, fuit ut uidetur exile) A 13 fannu B fannu A Fannio Turnebus aetati nescio quis apud Turnebum aetate AB Antipater cod. Parisinus Moseri, editiones pater B pat+ A 14 Habuit quae B

15 palestra AB 16 admonere liquof A ut]id B adcuratius per rursus mutatum in acc AB 17 belli glodiuf asilio A belligladiuf asilio B clodiuf corr Heinsianus Asellio R. Stephanus belli uerum

Caelium, sed potius ad antiquorum languorem et in-
 scitiam. nam quid Macrum numerem, cuius loquacitas 7
 habet aliquid argutiarum, nec id tamen ex illa erudita
 Graecorum copia sed ex librariolis Latinis, in orationi-
 5 bus autem multas ineptias, elatio summam impudentiam.
 Sisenna, eius amicus, omnes adhuc nostros scriptores,
 nisi qui forte nondum ediderunt, de quibus existimare
 non possumus, facile superavit; is tamen neque orator
 in numero uestro umquam est habitus et in historia
 10 puerile quiddam consecratur, ut unum Clitarchum ne-
 que praeterea quemquam de Graecis legisse uideatur,
 eum tamen uelle dum taxat imitari: quem si adsequi
 posset, aliquantum ab optumo tamen abesset. qua re
 tuum est munus hoc, a te expectatur, nisi quid Quinto
 15 uidetur secus.

QVINTVS. Mihi uero nihil, et saepe de isto conlo- 3
 cuti sumus; sed est quaedam inter nos parua dissensio. 8

ATTICVS. Quae tandem?

QVINTVS. A quibus temporibus scribendi capiat ex-

puto nec sine grata quadam et conuenienti huic sententiae ironia dictum, ut non sit, quod de Gellio uel Gellio, quorum nomen ex belli non belle fictum illis duobus praemitti nonnulli uoluerunt, operosius quaeratur 1 coelū A langorē A

in | scitiam sed c corr ex τ B 2 nam] tā B Ma-
 crum Carolus Sigonius acrū AB loquacitas sed acitas in ra-
 sura B 4 grecorū A 5 multas ineptias deteriores nonnulli,

R. Stephanus multas ineptias AB elatio codex S. Victoris,

R. Stephanus datio B dacio sed c mutatum in τ A sumā in-
 pudentia (fuit utrobique ā) A summā impudentiam B impudentia

cuiusuis rei est, quae modum excedat: confer de orat. III 43, 169

abutimur saepe etiam uerbo non tam eleganter quam in trans-
 ferendo, sed etiam si licentius tamen interdum non impudenter:
 cui respondet ex altera parte uerecundia uelut translationis: Orat.
 24, 81 Jahn. 6 + sisenna A ei' A meus B meus Corradus,

coll. Brut. 75, 260 scriptoris corr ef AB 8 superauit

tamen B pr 9 historia B 10 puerili corr ile A clitharchum A

clitharchū B 11 grecis A 13 adobrumo B 14 hoc a

te B 17 sumus B 19 capiat AB sed corr (etiam in A) capiat

ordium: ego enim ab ultimis censeo, quoniam illa sic scripta sunt, ut ne legantur quidem, ipse autem aequallem aetatis suae memoriam deposcit, ut ea complectatur, quibus ipse interfuit.

ATTICVS. Ego uero huic potius adsentior; sunt enim maxumae res in hac memoria atque aetate nostra, tum autem hominis amicissimi Cn. Pompei laudes illustrabit, incurret etiam in illum *diuinum* et memorabilem annum suum: quae ab isto malo praedicari quam, ut aiunt, de Remo et Romulo. 10

MARCVS. Intellego equidem a me istum laborem iam diu postulari, Attice: quem non recusarem, si mihi ullum tribueretur uacuum tempus et liberum; neque enim occupata opera neque inpedito animo res tanta suscipi potest: utrumque opus est, et cura uacare 15 et negotio.

9 ATTICVS. Quid? ad cetera, quae scripsisti plura quam quisquam e nostris, quod tibi tandem tempus uacuum fuit concessum?

MARCVS. Subsiciua quaedam tempora incurrunt, 20 quae ego perire non patior, ut, si qui dies ad rusticandum dati sint, ad eorum numerum adcommodentur quae scribimus: historia uero nec institui potest nisi

2 Ut neglegantur B ipse* A 3 su ememoria B sed fue memoria corr 5 adsentior A 6 maxumae B maxime A
ata&ate B 7 tu corr rū B .c. n. AB 8 inlustrauit sed
bit pr corr B diuinum addidi: confer Philipp. XIII 19, 44 memorabilis ac diuina uirtus; ad fam. I 9, 18 commemoranda et diuina liberalitas, et similia saepe diuina et egregia, eximia diuinaque, incredibilis et diuina uirtus, diuina et incredibili fide memorabile mannum B sed per rasuram correctum 10 aiunt in litura A
romo corr remo B, idem remulo sed pr corr 11 equidē corr ex
equidē ut uidetur B 12 recussarem sed f prius erasum A
13 temp*us (1 ut uidetur erasum) A liberum sed um in litura A
14 occupata A inpedito B animoref* B (1 erasum) 15 cura
(c corr) A 17 quodacetera sed quid corr A 18 tibi (1 prius
corr) A 19 concessum Heinsianus consensul AB 22 adcom-

praeparato otio nec exiguo tempore absolui; et ego animi pendere soleo, cum semel quid orsus sum, si traducor alio, neque tam facile interrupta contexo quam absoluo instituta.

5 ATTICVS. Legationem aliquam nimirum ista oratio 10 postulat aut eius modi quampiam cessationem liberam atque otiosam.

MARCVS. Ego uero aetatis potius uacationi confidebam, cum praesertim non recusarem quo minus more 10 patrio sedens in solio consulentibus responderem senectutisque non inertis grato atque honesto fungerer munere. sic enim mihi liceret et isti rei, quam desideras, et multis uberioribus atque maioribus operae quantum uellem dare.

15 ATTICVS. Atqui uereor ne istam causam nemo 4
noscit tibiue semper dicendum sit, et eo magis, quod 11
te ipse mutasti et aliud dicendi instituisti genus, ut, quem ad modum Roscius, familiaris tuus, in senectute numeros in cantu remissius cecinerat ipsasque tardiores
20 fecerat tibias, sic tu a contentionibus, quibus summis

modent^r AB 2 orsus si AB orsus sim si *Dauisius*: pro quo debuisse sum scribi *Moserus* adnotat, et ita *Halimius* orsus deletio si *Turnebus* 6 cessationem B cessationē A (Confer *Maduigium* *Emendat. in Cic. lib. philos. p. 89*) liberaatq; atq; otiosam sed e corr B 7 otiosam A 9 comminut B more B (*Halimius* errauit). 10 Respondere^m B senectutisque (τ prius corr) A 11 iunctis sed et e corr A 14 uellendare B 15 atqui B Atqui sed At in litura A Aft qui *Heinsianus* 16 quo te A 18 roscius A p. sciut B 19 numerus sed of corr A remissius addidi; sic enim *pulo*, nec in cantu nec cecinerat recte temptari: nam numeri quidam sunt etiam in oratione et histrionis cantui recte opponitur tibiarum accessio, et hoc quidem tanquam grauius, si quidem numeros intentius an summissius canat, ipsius est actoris arbitrium, ille autem etiam ipsas tardiores effecerat tibias. confer de orat. I 60, 254 cecineraat A incantu-ce-cineraat B ipsaq; B 20 contentionibus unus *Goerenzii, Victorius*

uti solebas, cottidie relaxes aliquid, ut iam oratio tua non multum a philosophorum lenitate absit: quod sustinere quom uel summa senectus posse uideatur, nullam tibi a causis uacationem uideo dari.

- 12 QVINTVS. At me hercule ego arbitrabar posse id s populo nostro probari, si te ad ius respondendum dedisses: quam ob rem, quom placebit, experiendum tibi censeo id.

MARCVS. Si quidem, Quinte, nullum esset in experiundo periculum: sed uereor ne, dum minuere uelim¹⁰ laborem, augeam atque ad illam causarum operam, ad quam ego numquam nisi paratus et meditatus adcedo, adiungatur haec iuris interpretatio, quae non tam mihi molesta sit propter laborem, quam quod dicendi cogitationem auferat, sine qua ad nullam maiorem umquam¹⁵ causam sum ausus accedere.

- 13 ATTICVS. Quin igitur ista ipsa explicas nobis his subsiciuis, ut ais; temporibus et conscribis de iure

contionibus A firtua contionib; B 1 cotidie B cotidie A

relaxis sed et corr A relaxis B ut. nā A uti iam Gulielmius aratio B 3 cū A in litura, puto quom fuisse; cū B

4 nullatibi|causis B sed ā corr et a ante caus in margine add

5 ad hercule AB pose B 6 probari. A si aut ruf B

7 cō. A cū B experiendum AB sed 9 experiundo iidem

8 censeo, id si AB id censeo. M. Si Turnebus censeo. M. Si

deleto id Garatontus ad Milonianam 18, 48 (cf. Maduigijs Emend.

p. 3) fortasse experiendum tibi censeo id (quidem). M. Si quidem: in

quo repetitum breuissimo interuallo quidem ne nimis displiceat, con-

fer Brut. 3, 13 uolui id quidem efficere certe, et capio magnum

fructum, si quidem, quod uolui, consecutus sum; de nat. deor.

III 32, 79 debebant illi quidem omnes bonos efficere, si qui-

dem hominum generi consulebant 9 quingte (sic) B quante A

in experiundo periculum: hoc exemplo uti poterat Lehrsius in

epimetro ad Aristarchum p. 470 ubi e Bell. Gall. VIII 36 hoc

geminum in experiendo cum periculum nullum uideret attulit

10 minueri uel in sed minuere uelim corr AB 11 at quā corr ad A

12 adcedo A sed acc corr, accedo B 13 que corr que B 18 ais

Heinsianus aluf B aluf in litura A; fuitne ais? (Cf. Quintil. inst.

ciuili suptilius quam ceteri? nam a primo tempore actatis iuri studere te memini, quom ipse etiam ad Scaeuolam uentitarem, neque umquam mihi uisus es ita te ad dicendum dedisse, ut ius ciuile contemneres.

5 MARCVS. In longum sermonem me uocas, Attice, quem tamen, nisi Quintus aliud quid nos agere mauult, suscipiam et, quoniam uacui sumus, dicam.

QVINTVS. Ego uero libenter audierim; quid enim agam potius aut in quo melius hunc consumam diem?

10 MARCVS. Quin igitur ad illa spatia nostra sedesque¹⁴ pergimus, ubi, cum satis erit ambulatum, requiescimus; nec profecto nobis delectatio deerit aliud ex alio quaerentibus.

ATTICVS. Nos uero et hac quidem ad Lirem si¹⁵ placet per ripam et umbram. sed iam ordire explicare, quaeso, de iure ciuili quid sentias.

MARCVS. Egone? summos fuisse in ciuitate nostra uiros, qui id interpretari populo et responsitare soliti sint, sed eos magna professos in paruis esse uersatos.
20 quid enim est tantum quantum ius ciuitatis? quid

I 4, 11) 1 suptilius sed sub corr A subtilius B ceteri Heinsianus ceteris AB nam A 2 iuri (fuit iuris) A memini corr memini A quom A cū B 3 scaeuolam A ceuolam B uentitarem A uentitaram B sed are corr pr 4 contemneris corr el AB 5 sermonum corr nem A 6 quin-tus A qui-tus B quit corr quid A 9 consumam corr Heinsianus consumā A consumā B 10 spatia A adillas pacia B 11 pergam B pergamus sed a ut uidetur corr A 12 deris AB alius B 13 querentibus AB sed que corr in B 14 ac B ad Lirem Bakius adirem AB adire Heinsianus; illo ad Lirem uniuersae regio significatur, cui commodè subiiciuntur haec, quibus accuratius uia designetur, per ripam et umbram; et Lirem nominari cum aptum sit propter ripam tum prope necessarium propter ea quae in prooemio secundi libri II 1, 1 ab eodem Attico dicuntur: in Fibreno, nam opinor id illi alteri flumini nomen est, quae uix satis apte dici uideantur, nusquam in superioribus alterius annis, qui est Liris, mentione facta 16 sentias B 17 summus corr summos B 20 enim ē.

autem tam exiguum quam est munus hoc eorum, qui consuluntur? quamquam est populo necessarium. nec uero eos, qui ei muneri praefuerunt, uniuersi iuris fuisse expertis existimo, sed hoc ciuile quod uocant eatenus exercuerunt, quoad populo praestare uoluerunt; id autem in cognitione tenue est, in usu necessarium. quam ob rem quo me uocas? aut quid hortaris? ut libellos conficiam de stillicidiorum ac de parietum iure? an ut stipulationum et iudiciorum formulas componam? quae et conscripta a multis sunt diligenter et sunt humiliora quam illa, quae a nobis expectari puto.

⁵ ATTICVS. Atqui, si quaeres, ego quid expectem,
¹⁵ quoniam scriptum est a te de optimo rei publicae statu, consequens esse uidetur ut scribas tu idem de legibus: sic enim fecisse uideo Platonem illum tuum, quem tu admiraris, quem omnibus anteponis, quem maxime diligis.

corr enim ē. (h. e. enim mihi est) A enī mihi ē B quid Heinsianus quā AB 1 ē* (uidetur ex fuisse) B erum A 2 quamquam deteriores pauci, Turnebus quā AB necessariō B quamquam ... necessarium auctore Reifferscheidio uncinat Baiterus, maxime ne Cicero idem iterum u. 6 posuisse uideatur; qui tamen non dubitauit scribere Oratore 21, 69 probare necessitatis est, delectare suauitatis, flectere uictoriae: nam id unum ad obtinendas causas potest plurimum. sed quot officia oratoris, tot sunt genera dicendi, subtile in probando, modicum in delectando, uehemens in flectendo; in quo uno uis omnis oratoris est. nec absimile quod hoc ipso capite 4, 12 paucorum interuallo ueruum legitur causarum operam, ad quam ego numquam nisi paratus et meditatus accedo et dicendi cogitationem, sine qua ad nullam maiorem umquam causam sum ausus accedere, quorum illud deleri cupit Bakius 4 exp^{is} sed 1 corr in e A exp^{is} B sed 1 ambiguum 5 populo B populū sed corr populo A 6 in cognitione tenue Oudendorpius et Maduigi^{us} Emendat. p. 6 Opp. II 134 incogniti detenui AB inu^{is}u A (fuisse inu^{is}u uidetur) 7 orar^{is} B 8 stillicidiorū B, Halmsius errauit 9 ant^{is}t^{is}ipulationū B formulas sed al corr B componā B 10 & scrip^{is}ta B 12 adqui B quae^{is} Rathius 13 .RI.P. B .R. p. sed R in iura A 14 conse-

MARCVS. Visne igitur, ut ille Cretae cum Olinia et cum Lacedaemonio Megillo aestiuo, quem ad modum describit, die in cupressetis Gnosiorum et spatiis siluestribus, crebro insistens, interdum adquiescens, de institutis rerum publicarum ac de optimis legibus disputat, sic nos inter has procerissimas populos in uiridi opacaque ripa inambulantes, tum autem residentes, quaeramus isdem de rebus aliquid uberius quam forensis usus desiderat?

10 ATTICVS. Ego uero ista audire cupio.

16

MARCVS. Quid ait Quintus?

QVINTVS. Nulla de re magis.

MARCVS. Et recte quidem: nam sic habetote, nullo in genere disputando posse ita patefieri, quid sit homini natura tributum, quantam uim rerum optimarum mens humana contineat, cuius muneris colendi efficiendique causa nati et in lucem editi simus, quae sit coniunctio hominum, quae naturalis societas inter ipsos; his enim explicatis fons legum et iuris inueniri potest.

quentes se B 1 crete B crete A cum Crete Turnebus
2 lacedemonio AB Megillo editiones megal·o (fuit megallo) B
maegala sed a ultimum in litura A 3 cupressetis A no-
riorum B spatium siluestribus B 4 adquiescens sed ad corr A ad-
quiescens B 5 disputat Turnebus disputant AB disputauit
Klotzius 6 procerissimas (eris in litura) A populo A uiri-
dio, opacaq; B uiridi· opacaq; (o corr) A, fuisse in hoc quoque uiri-
dio opacaq; uidetur 8 quaeramus B Hisdem B hsdem A
aliquid B 11 quid· (d corr ex u) A, fuit qui quinquarum A
quicquid B 14 posse ita scripsi honesta AB disputando non
est quod mutetur, quod etiamsi possit cum genere coniungi, tamen
nec illud desiderat adiectum et disputando recte et ex usu con-
tingit cum patefieri, ut de oratore I 57, 244 patefecit dicendo; de
rep. I 16, 25 cum disputando rationibusque docuisset; pro Seauo
9, 19 quae potest eloquentia disputando ignoti hominis impuden-
tiam confutare. 15 optimarum B 16 colendi corr ex colendi A
17 nati·· & in luce medietatem B 18 coniunctio A hominum, q. A
hominum· quae sed corr quae B 19 id B explicamus B explicatos

17 ATTICVS. Non ergo a praetoris edicto, ut plerique nunc, neque a duodecim tabulis, ut superiores, sed penitus ex intima philosophia hauriendam iuris disciplinam putas.

MARCVS. Non enim id quaerimus hoc sermone,⁵ Pomponi, quem ad modum caueamus in iure aut quid de quaque consultatione respondeamus. sit ista res magna, sicut est, quae quondam a multis claris iuris, nunc ab uno summa auctoritate et scientia sustinetur, sed nobis ita conplectenda in hac disputatione tota¹⁰ causa est uniuersi iuris ac legum, ut hoc ciuile quod dicimus in paruam quendam et angustum locum concludatur [naturae]: natura enim iuris explicanda nobis est eaque ab hominis repetenda natura, considerandae¹⁵ leges, quibus ciuitates regi debeant, tum haec tractanda quae composita sunt et descripta iura et iussa popu-¹⁵lorum, in quibus ne nostri quidem populi latebunt quae uocantur iura ciuilia.

6 QVINTVS. Alte uero et, ut oportet, a capite, frater,¹⁸ repetis quod quaerimus; et qui aliter ius ciuile tradunt, non tam iustitiae quam litigandi tradunt uias.

MARCVS. Non ita est, Quinte, ac potius ignoratio iuris litigiosa est quam scientia. sed hoc posterius: nunc iuris principia uideamus.

Igitur doctissimis uiris proficisci placuit a lege,²⁵ haud scio an recte, si modo, ut idem definiunt, lex

corr if A 3 hauriendam B 8 condam corr qndam B 10 sed
corr ex & A nobis ita 'ex antiquo libro' Manutius non if ista AB
nobis ista Corradus nobis omisso ista R. Stephanus conpleten-
da B hanc B 12 concludatur natura 'ex antiquo libro' Ma-
nutius, R. Stephanus concludatur naturae natura AB 14 con-
sideranda elegit B sed corr considerandae leges 15 ciuitatis
corr el AB 16 composita AB (sic) 17 nri (fuit nri) B
19 alte (fuit alter) B 20 querimus A qrimus B q. A al-
terius B sed corr alter ius 21 iustitiae A uas Nonita ē in
litura A 22 quante A quante B ac corr at AB 26 aut

est ratio summa, insita in natura, quae iubet ea, quae facienda sunt, prohibetque contraria: eadem ratio cum est in hominis mente confirmata et perfecta, lex est. itaque arbitrantur prudentiam esse 19 legem, cuius ea vis sit, ut recte facere iubeat, uet delinquere; eamque rem illi Graeco putant nomine a suum cuique tribuendo appellatam, ego nostro a legendo: nam ut illi aequitatis, sic nos delectus uim in lege ponimus, et proprium tamen utrumque legis est. quod 10 si ita recte dicitur, ut mihi quidem plerumque uideri solet, a lege ducendum est iuris exordium; ea est enim naturae vis, ea mens ratioque prudentis, ea iuris atque iniuriae regula. sed quoniam in populari ratione omnis nostra uersatur oratio, populariter interdum 15 loqui necesse erit et appellare eam legem, quae scripta sancit quod uult aut iubendo aut prohibendo, ut uul-

corr. haud *A* aut *B* 1 in auctore Maduigio tollunt Halmsius et Baierus: quod mihi abesse non posse uidetur, dicit enim diuinam rationem quae est insita in rerum natura que *B* pr. ea; *B* pr.

2 prohibetque Heinsianus phib& quae *AB* 3 perfecta scripti confecta *AB*; confer *I* 9, 27 confirmat ipsa per se rationem et perficit; et sic saepe alias perfecta ratio tam in his libris quam in aliis Ciceronis dicitur; praefixa praepositio corruptelam traxit a proximo confirmata, quem ad modum simili errore de fin. *III* 3, 11 nihil adiuuare arbitror neque adfirmare scribitur pro eo quod uerum puto confirmare uel firmare. cf. de fin. *II* 26, 82 nulla expectata nec exquisita uoluptate pro quaesita 6 eamque *A* greco *A* a addidit Turnebus 7 cuique; appellatam *B* aligendo sed a legendo corr. *AB* 8 equitatis *B* delectus uim Heinsianus detectus uim *B* (sic) intellectus *A* sed intellectus in litura, nec dubitandum, quin ante rasuram detectus (uel delectus) uim habuerit, reposito autem intellectus propter spatii angustias uim supra uersum collocatum sit intellege *B* 9 quod si ita Heinsianus quofit ita *AB* 10 plerum qua *B* sed que corr. 12 prudentis *AB* prudens Halmsius et Baierus errore 13 adque; *B* populari ratione *A* populari ratione corr. ex popularis rationis *B* 15 appellare *A* legemque; (q; corr) *B* 16 aut prohibendo addidit Baierus coll. *I* 6, 18 quae iubet ea quae facienda sunt pro-

gus appellat; constituendi uero iuris ab illa summa lege capiamus exordium, quae saeculis omnibus ante nata est quam scripta lex ulla aut quam omnino ciuitas constituta.

20 QUINTVS. Commodius uero et ad rationem instituti sermonis sapientius.

MARCVS. Visne ergo ipsius iuris ortum a fonte repetamus? quo inuento non erit dubium quo sint haec referenda, quae quaerimus.

QUINTVS. Ego uero ita esse faciendum censeo. 10

ATTICVS. Me quoque adscribe fratris sententiae.

MARCVS. Quoniam igitur eius rei publicae, quam optumam esse docuit in illis sex libris Scipio, tenendus est nobis et seruandus status omnesque leges adcommodandae ad illud ciuitatis genus, serendi etiam mores 15 nec scriptis omnia sancienda, repetam stirpem iuris a natura, qua duce nobis omnis est disputatio explicanda.

ATTICVS. Rectissime, et quidem ista duce errari nullo pacto potest.

7 MARCVS. Dasne igitur hoc nobis, Pomponi, nam 20
21 Quinti noui sententiam, deorum immortalium ui, natura,

hibetque contraria; cf. II 4, 8 imperandi prohibendique sapientia aut uetando editiones 1 appellat C. Stephanus appellat & B appellare et Heinsianus appellari (it corr in loco eraso trium litterarum capaci) A constituendo B constituendi (1 ultimum e corr) A 2 saeculis A fecit 'cl in rasura corr) B omnibus Ascensiana communibus A B Heinsianus (de A errauit Halmius) 3 annotatione B antenota praeter a primum et ~ in littera A 5 ablatione (~ e corr B) 9 referenda B querimus A 11 ascribe R. Stephanus adscribi A B ascribit Victorius 13 optumam B optimam A docui sed docuit corr A 14 omni quae B adcommodande A adcommodande B 17 nobis — 18 duce in textu ob eiusdem uocis duce repetitionem omitta in imo margine manu antiqua posita A explicanda (li e corr) B

20 pompēni B 21 ui natura R. Stephanus, Lambinus ut natura A B ui omisso natura in margine editionis Lambinianae quae dicitur a. 1584: id quod nouissimi editores approbant, inuēria:

ratione, potestate, mente, numine, siue quod est aliud uerbum, quo planius significem quod uolo, naturam omnem regi! nam si hoc non probas, ab eo nobis causa ordianda est potissimum.

5 ATTICVS. Do sane, si postulas; etenim propter hunc concentum auium strepitumque fluminum non uereor condiscipulorum ne quis exaudiat.

MARCVS. Atqui cauendum est; solent enim, id quod uirorum bonorum est, admodum irasci, nec uero
10 ferent, si audierint te primum caput libri optimi prodidisse, in quo scripsit 'nihil curare deum nec sui nec alieni.'

ATTICVS. Perge, quaeso: nam id, quod tibi con- 22 cessi, quorsus pertineat expecto.

15 MARCVS. Non faciam longius; huc enim pertinet, animal hoc prouidum, sagax, multiplex, acutum, memor, plenum rationis et consilii, quem uocamus hominem, praeclara quadam condicione generatum esse a supremo deo. solum est enim ex tot animantium

quod enim in unius sententiae ambitu natura non una significatione ponitur, nec per se est offensio (notum enim est quoties non solum natura sed etiam res, sententia, ratio, causa, genus, alia in una eademque sententia non eadem sententia ponantur) et si est offensio, tollitur eo quod in synonymorum coaceruatione natura fere sua et propria ui exutum uidetur: ceterum nihil frequentius Ciceroni quam copulata uis et natura nomina

1 nōmine B 3 regi. Nam Heinsianus riginā sed regi nā
corr A riginem B 8 atqui (at in rasura) B 10 caput
libri Victorius caputh (h. e. libri, quod eo compendio saepe uelut
in Festi codice scribitur; A pr capulli B, corr A caput uiri Aldus
nepos 11 scripsit) 'Epicurum non nominauit, quod satis Attico
notus esset auctor sententiae, et cum inter se Epicurei dixit dice-
bant, per excellentiam Epicurum intelligebant.' Turnebus. Cf
Tusc. I 14, 31 Serit arbores, quae alteri saeculo prosint, ut ait
in Synephebis, quem locum doctissimi quidam pluribus modis interpo-
larunt ne sui A 13 queso A q. sonam B id (id corr ex c. B
14 cursuf corr quorsuf B 17 consilinf B 19 condicione AB
Lactantius Inst. diu. IV 4, 6 M. Tullius, qui fatetur hominem

generibus atque naturis particeps rationis et cogitationis, quom cetera sint omnia expertia. quid est autem, non dicam in homine sed in omni caelo atque terra, ratione diuinius? quae quom adoleuit atque perfecta est, nominatur rite sapientia. est igitur, quoniam 23 nihil est ratione melius, eaque est et in homine et in deo, prima homini cum deo rationis societas. inter quos autem ratio, inter eosdem etiam recta ratio et communis est; quae cum sit lex, lege quoque consociati homines cum dis putandi sumus. inter quos 10 porro est communio legis, inter eos communio iuris est; quibus autem haec sunt inter eos communia, ei ciuitatis eiusdem habendi sunt. si uero isdem imperiis et potestatibus parent, multo iam magis; parent autem huic caelesti descriptioni mentique diuinae et 15

praeclara quadam condicione a summo (supremo) deo esse generatum. *Ibidem* I 5, 24 Cicero . . frequenter deum confitetur ac supremum uocat in iis libris, quos de legibus scripsit 1 generalibus *B* et cogitationis *omisit B* & cogi rationis *A sed* & cogi in extrema pagina litura *corr* 2 quom *B* quom *A sed* *F* in rasura *corr* cetera *a corr in rasura* *A* expertia *B*

Lactantius Inst. diu. II 11, 15 Quod Cicero quamuis expert caelestium litteratum uidit tamen, qui libro de legibus primo hoc idem tradidit quod prophetae, cuius uerba subieci: animal hoc prouidum — — omnia expertia 4 diuinus *A* quom *A*

diuinus usquequo ^{cum} adoleuit (*et cetera signa e corr*) *B* *Lactantius Inst. diu. III* 10, 6 Et quia in homine ratio ipsa perfecta est, sapientia nominatur 6 eaque (ea in litura, *AB* est addidit *Maduigi*) inest post in deo addendum coniecerat *Wytenbachius*

8 ratio communis est *R. Stephanus*; fuitne par et communis? *cf. I* 13, 35 9 confotati *A sed* *or corr* 10 homines (*h corr*) *B* cōdis* (*dis in rasura*) *A* cum disputandi *B* (*idem fuisse in A ante lituram apparet*) 12 inter eos quod *Mosero* auctore a plerisque deletur uindicat *Haasius ad Reisigii schol. l. lat. adn. 374*

communi *B* ei *Bakius* & *B* et in rasura *corr A* 13 hūde *B* 14 parent* *AB* (*uidetur parente in B fuisse, de A ambiguum est*) 15 autem *A aut* *B* descriptione (*corr ni*) *B* descriptioni *A confer ad III* 5, 12 mentio quediune (*corr ne*) *B* men-

praepotenti deo. ut iam uniuersus hic mundus sit una ciuitas communis deorum atque hominum existimanda. et quod in ciuitatibus ratione quadam, de qua dicitur idoneo loco, agnationibus familiarum distinguuntur status, id in rerum natura tanto est magnificentius tantoque praeclarius, ut homines deorum agnatione et gente teneantur. nam cum de natura hominis quaeritur, disputari solet, et nimirum ita est ut disputatur, perpetuis cursibus conuersionibusque caelestibus

ti-que diuine sed in corr in rasura A 1 p̄potenti^u deū^m B
p̄potenti^u de & iam & iam in rasura A praepotenti deo ut iam
Heinsianus eandemque scripturam puto ante lituram in A fuisse
nec esse cur alia anquirantur cum Halmio: confer II 3, 6 sit
om AB existimanda sit Turnebus 2 ex-istimanda B 3 ci-
tatib; B diqua corr de A dicitur corr dicitur AB

4 anationibus A distinguuntur A 5 magnificentius A
6 p̄clarius B 7 contineantur Gulielmus Christ, sed confer
de diu. I 30, 64 (animus) quippe qui deorum cognatione teneatur
cū natura B hominis Turnebus, R. Stephanus omni AB

quaeruntur disputari solent nimirum ita sunt (I B) ut dispu-
tantur AB; cum de quaeritur quod iam in uetustissimis editionibus
expressum est non uideatur dubitari posse, simplicitas suadet, ut
idem numerus etiam reliquis uerbis reddatur omnibus (solet dete-
rioribus nonnulli), quid ab eo errore, quo primum quaeruntur posi-
tum est, aequabilitatis studio ut fit in pluralem numerum abierunt
(cf. Schoenianni opusc. acad. III 345) et recte et additur ante ni-
mirum (a Lambino) quem ad modum ad Att. XV 19, 2 potest totum
esse οὐδὲλαζα, et nimirum ita est et ibidem XVI 7, 5 aliud nihil
habeo, quod iis a te uerbis significari putem, et hercule ita est et
saepe alibi. ceterum resecari illud commatiuum nimirum . . . dispu-
tantur, quod auctore Wyttienbachio nouissimi editores uoluerunt,
non debuit: quid enim si hoc quod disputari solet uerum non est
aut scriptori non probatur, quo iure eo uti argumento potuit
ad demonstrandum id quod posuit, homines deorum agnatione teneri?

9 que add Ernestus Lactantius Inst. diu. II 11, 1 Aliunt
certis conuersionibus caeli et astrorum motibus maturitatem quan-
dam extitisse animalium serendorum. unde si quid omnino colli-
gere licet, rectius legisse Lactantium cursibus quam non legisse
colligas; quod uocabulum iniuria deletur a nouissimis editoribus:

extitisse quandam maturitatem serendi generis humani, quod sparsum in terras atque satum diuino auctum sit animorum munere, quomque alia quibus cohaerent homines e mortali genere sumpserint, quae fragilia essent et caduca, animum esse ingeneratum a deo. ex quo uere uel agnatio nobis cum caelestibus uel genus uel stirps appellari potest. itaque ex tot generibus nullum est animal praeter hominem, quod habeat notitiam aliquam dei, ipsisque in hominibus nulla gens est neque tam mansueta neque tam fera, quae non, etiam si ignoret qualem habere deum deceat, tamen habendum sciat. ex quo efficitur illud, ut is agnoscat deum, qui, unde ortus sit, quasi recordetur et agnoscat.

confer Tusc. V 24, 69 totius mundi motus conuersionesque perspexerit. de nat. deor. II 5, 15 aequabilitatem motus conuersionumque caeli: sic enim puto recte scribi quae traduntur conuersionem caeli; ibidem II 25, 64 cursum et conuersionem spatiorum ac temporum 1 extitisse A extisse B 2 parum A

satum corr Heinsianus factum AB 3 munere (corr munere) AB

cumque Turnebus quamq; (d corr ex u) A quamque B

alia quibus Ascensiana aliquibus AB coherent A coherent B 4 sumpserint A que corr que B fragilia B

fragilia A sed r et l corr 7 stirps editiones stirpis AB appellari A Formam sententiae ex quo . . appellari potest illustrat

Maduigijs Emend. Luian. p. 367 8 habeat** (at corr in rasura, fuit ut uidetur hab& ad) B habeat* (at corr ex r) A

9 aliquam dei. ipsisque in hominibus R. Stephanus aliquā de ipsis quoniam hominibus; B pr aliquā dei *** quoniam hominibus; corr B

aliquade | ***** qui hominibus A, in rasura de ipsis fere agnoscitur: de (sic) in exitu uersus uidetur non prima manu

scriptum esse nulla est A 10 mansuetam B mansuetā A De diuin. I 1, 2 gentem quidem nullam uideo neque tam humanam

atque doctam neque tam immanem tamque barbaram, quae non significari futura . . censeat 12 illidexhifagnoscat* qui unde

(at in rasura corr ex unt ut uidetur) A 13 ortus corr ortus A

recordetur et agnoscat Turnebus, R. Stephanus recordetur agnoscat A

recordetur cognoscat B Cf. in Pison. 6, 12 ipse certe agnoscet et cum aliquo dolore flagitiorum suorum recordabitur. Tusc. I

iam uero uirtus eadem in homine ac deo est neque alio ullo in genere praeterea; est autem uirtus nihil aliud nisi perfecta et ad summum perducta natura: est igitur homini cum deo similitudo. quod cum ita sit, quae tandem esse potest propior certiorue cognatio? itaque ad hominum commoditates et usus tantam rerum ubertatem natura largita est, ut ea, quae gignuntur, donata consulto nobis, non fortuito nata uideantur, nec solum ea, quae frugibus atque bacis terrae fetu profunduntur,

24, 55 agnoscit illa reminiscendo *Lactantius Inst. diu. III 10, 7* Qua de re Ciceronis uera est sententia: Ex tot, inquit, generibus nullum est animal praeter hominem, quod habeat notitiam aliquam dei, ipsisque in hominibus nulla gens est neque tam mansueta (immanueta *libri nonnulli*) neque tam fera, quae non etiamsi ignoret qualem haberi deum deceat tamen habendum sciat. ex quo efficitur (om illud), ut is agnoscat deum, qui unde ortus sit quasi recordetur (om agnoscat). *Ibid. VII 9, 10* illud argumentum, quod etiam M. Tullius uidit, satis firmum est. ex eo aeternitatem animae posse dignosci, quia nullum sit aliud animal, quod habeat notitiam aliquam dei. *Idem de ira dei 7, 6* Propterea nullum est animal, ut ait Cicero, praeter hominem, quod habeat aliquam notitiam dei. ceterum ex hoc potissimum loco colorem quandam duxisse uidentur quae scribit *Lactantius Inst. diu. I 2, 5* nemo est enim tam rudis, tam feris moribus, qui non, oculos suos in caelum tollens, tametsi nesciat, cuius dei providentia regatur hoc omne, quod cernitur, aliquam tamen esse intelligat 1 Iam uero uirtus (Iam u in rasura corr) A uirtus B omisso uero 2 in genere *Dauisius ingenio AB* praeterea. est autem editiones praeterea autem (aut) AB 3 nisi perfecta *Bakins* in se perfecto AB quam in se perfecta *deteriores* pducta natura est AB perducta. Naturalis est *Heinsianus* perducta natura. Naturalis est *J. Kleinus n. mus. Rhen. XXIV 496* 4 quomodo similitudo B quod (od corr) A quomodo (h. e. quom pr corr in quae, deinde mutatum in quod) B que corr quae B 5 propior in litura B ppior. A certior, uecognatio B certiorue cognatio sed a corr A 6 ad (d corr ex b ut uidetur) AB commoditatis (el corr) AB 8 consulto B consulto sed o ultimum corr ex a A 9 aequi corr. aequi B bagisterre B bacis terrae sed eis ter in rasura A

sed etiam pecudes, quod perspicuum sit, partim esse ad
 usum hominum, partim ad fructum, partim ad uescen-
 26 dum procreatas. artes uero innumerabiles repertae
 sunt docente natura, quam imitata ratio res ad uitam
 9 necessarias solleter consecuta est. ipsum autem ho- 5
 minem eadem natura non solum celeritate mentis or-
 nauit, sed et sensus tamquam satellites adtribuit ac
 nuntios, et rerum plurimarum obscuras nec satis *
 intellegentias et donauit quasi fundamenta quaedam
 scientiae, figuramque corporisabilem et aptam ingenio 10
 humano dedit: nam cum ceteras animantes abiecisset
 ad pastum, solum hominem erexit ad caelique quasi
 cognationis domiciliique pristini conspectum excitauit;
 tum speciem ita formauit oris, ut in ea penitus recon-
 27 ditos mores effingeret: nam et oculi nimis arguti, 15

1 quod (sic *A* quoque) perspicuum sit, quae certatim corrigere
 studuerunt, uindicauit Maduigi^{us} Emend. in Cic. lib. philos. p. 8 sq.

partum corr part-im *B* ad+ufum (uidetur adhufum
 fuisse) *B* 2 fructuum *A* fructuū corr fructū- *B* uiscendum
 corr uel *AB* 3 artū corr el *AB* uiro corr uero *A*

innumerabilis corr el *AB* repte corr te *B* 5 solertat
 corr solerter *AB* 6 celeritate *B* 7 sed ei *Bakius*

adtribuit *AB* 8 nuncios (e mutatum in t) *A* nec satis
 intellegentias mutatum in genda *AB* nec satis apertas intel-
 legentias *Lambinus*; puto nec satis (illustratas ingenuit) intellegen-
 tias (et illustratas addi *Beierus* uoluit de off. III 19, 76) coll. I
 22, 59 quasi adumbratas intellegentias . . quibus inlustratis et de
 fin. V 21, 59 ingenuitque sine doctrina notitias paruas rerum
 maximarum 9 donauit *Kransius* et donauit scripsi enudauit *A*
 enudauit *B* cf. de orat. I 25, 114 inseri quidem et donari ab
 arte non possunt, omnia sunt enim illa dona naturae et de divin.
 II 46, 96 haec astro^{ref} generata et tradita 10 figurā quae *B*

11 animam (m extremo in n mutato) *B* animantes corr ex
 animam *A* 12 ad caelique deteriores nonnulli, *C. Stephanus*
 ad caeli *AB* et ad caeli *Heinsianus* 14 formauit oris *Heinsia-*
nus formaⁿuor- *A* forma uulnoris corr aliorum *B* 15 nimis
 cur displiceat nescio: mimi arguti *Heideggerus Habnii discipulus*
 et de mimis iam cogitauerat *Moserus* arguti (g corr) *B*

quem ad modum animo affecti sinus, locuntur, et is, qui appellatur uultus, qui nullo in animante esse praeter hominem potest, indicat mores, quous uim Graeci norunt, nomen omnino non habent. omitto
 5 opportunitates habilitatesque reliqui corporis, moderationem uocis, orationis uim, quae conciliatrix est humanae maxime societatis; neque enim omnia sunt huius disputationis ac temporis et hunc locum satis, ut mihi uidetur, in iis libris, quos legistis, expressit
 10 Scipio. nunc quoniam hominem, quod principium reliquarum rerum esse uoluit, generauit et ornauit deus, perspicuum sit illud, ne omnia disserantur, ipsam per se naturam longius progredi, quae etiam nullo docente profecta ab iis, quorum ex prima et inchoata
 15 intellegentia genera cognouit, confirmat ipsa per se rationem et perficit.

ATTICVS. Dii immortales, quam tu longe iuris priu-
 cipia repetis, atque ita, ut ego non modo ad illa non
 properem, quae expectabam a te de iure ciuili, sed

1 affecti deteriores affectus Heinsianus effectus AB sumus
 Heinsianus sumus AB & huius appellant B 2 appellat A sed
 app et τ in rasura corr 3 hominem Heinsianus hominū A
 homine B quous B Cuius (sic, A corr summoreci corr
 uimgreci B 4 habet B habent sed ent et proximum o in
 rasura A 5 oportunitates AB habilitatesq; B reliqui A
 6 uimq; corr uim q; B uimq; A humane corr ne B 7 ma-
 xime corr me B 8 cuius B 9 mihi det B (sic) uidet ex
 parte corr A iis deteriores his AB libris A expreffit A
 expreffit (τ in rasura corr) B 10 Lactantius de opif. dei 1, 13
 in libro enim de legibus primo cum hoc idem summam stringe-
 ret, sic ait: hunc locum — Scipio 11 generauit & (τ in rasura
 corr) AB 12 ne A 13 quae a& iam (a ante & erasa) B
 quætiā sed æ uidetur ex a corr A nullū corr nullo AB
 14 iis deteriores his AB inchoata B inchoata A 15 intelli-
 gentia A 16 ratione corr nē B & pficit superscriptum A
 & pficit corr ficit B 17 quam tu Heinsianus quantu corr
 quantū AB 18 at corr ad AB 19 super properem rec i

facile patiar te hunc diem uel totum in isto sermone consumere; sunt enim haec maiora, quae aliorum causa fortasse conplecteris, quam ipsa illa, quorum haec causa praeeparantur.

MARCVS. Sunt haec quidem magna, quae nunc 5 breuiter attinguntur, sed omnium, quae in hominum doctorum disputatione uersantur, nihil est profecto praestabilius quam plane intellegi nos ad iustitiam esse natos neque opinione set natura constitutum esse ius. id iam patebit, si hominum inter ipsos societatem 10 29 coniunctionemque perspexeris. nihil est enim unum uni tam simile, tam par, quam omnes inter nosmet ipsos sumus. quod si deprauatio consuetudinum, si opinionum uanitas non inbecillitatem animorum torqueret et flecteret, quocumque coepisset, sui nemo 15 ipse tam similis esset quam omnes essent omnium. itaque quaecumque est hominis definitio, una in omnis 30 ualet. quod argumenti satis est nullam dissimilitu-

festinē scriptum est in A q. spectabam corr q̄^{er} spectabam B

1 paciar (c in r mutatum) A 2 que corr quē B 5 que corr quē B 6 artigunt B q. corr q̄ B quae in hominū quae in hominū A 7 disputatione Heinsianus disputationē AB

uerfantur per lituram corr ex feruantur A ueruant B (sic)

nil A 8 intelligi A iusticiā AB Lactantius Instit. diu.

VI 25, 9 homines autem nonnisi ad iustitiam nasci cum philosophi ueteres tum etiam Cicero suspicatur. disserens enim de legibus, sed omnium, inquit, quae — esse natos. Idem de ira dei 14, 4 cuius rei testis est M. Tullius in libris de legibus ita dicens: sed omnium — esse natos 9 opinione & corr opinione sed AB & superscriptum A iusticiam (f erasa) B 10 Id iam patebit in litura A homines B hominū sed ū corr A 11 coniunctionemque

Heinsianus coniunctionem A coniunctionem B nihil praeter n

in rasura A 13 consuetudinē AB 14 opinionē A

15 quocumque A cocūq; corr qocūq; B cepiff & B

16 ipsi corr ipse A omnes essent Ascensiana, Petrus Ramus omnes (omf) sunt AB 17 definitio (n pr corr ex ti B

una in (i corr) A 18 quid AB nullū corr nullā A

dinem esse in genere; quae si esset, non una omnis definitio contineret; etenim ratio, qua una praestamus beluis, per quam coniectura ualemus, argumentamur, refellimus, disserimus, conficimus aliquid, concludimus, 5 certe est communis, doctrina differens, discendi quidem facultate par. nam et sensibus eadem omnia comprehenduntur, et ea, quae mouent sensus, itidem mouent omnium, quaeque in animis imprimuntur, de quibus ante dixi, inchoatae intellegentiae, similiter in omnibus 10 imprimuntur, interpretsque mentis oratio uerbis discrepat, sententiis congruens; nec est quisquam gentis ullius, qui ducem nactus ad uirtutem peruenire non possit. nec solum in rectis, sed etiam in prauitatibus 11 insignis est humani generis similitudo. nam et uoluptate capiuntur omnes, quae etsi est inlecebra turpitudinis, tamen habet quiddam simile naturalis boni; 15 leuitate est enim et suauitate delectans: sic ab errore

1 iningenere B **ingenere A que B ēē corr ēē B
 2 continere corr ret B prestamus AB 3 beluis (ui corr) B
 coniectura (uel coniectura) A 4 refellimur corr mus A re-
 fellim sed corr m h. e. mus B differrimus A 6 partam
 mutatum in par nam A 7 sensus in idem sed in in rasura
 corr ex b ut uidetur B idem in in rasura A 9 Inchoate
 corr te A inchoate corr inchoate B 10 interpretsque men-
 tes sed tis corr A impressae mentes corr inpresque mentis B

discrepat Heinsianus decrepant (t mutatum in f) A decrepant B
 11 gentes corr gentis AB 12 naturam ante nactus, quod
 est in deterioribus et in margine Heinsiani, quodque Turnebus addi-
 uiserat, qui adiecit, corrumpunt sententiam, quam idem Turnebus
 postea recte cepit: 'nactus praeceptorem, nactus doctorem; ratione
 enim et doctrina uirtus indiget, ut scribitur tertia Tusculana.'

13 possit Heinsianus posset AB 15 omnis AB q; corr
 q; B inlecebra A inlecebra turpitudinis B 16 quiddam (d pr. u
 corr) B natura libronae B naturalis boni sed alii boni in ra-
 sura A naturali bono Heinsianus 17 leuitatis enim et suauitatis
 est enim et suauitate delectans Heinsianus leuitatis enim
 et suauitatis ***** delectans A leuitatis

mentis tamquam salutare aliquid adsciscitur; similique
 inscitia mors fugitur quasi dissolutio naturae, uita
 expetitur, quia nos in quo nati sumus continet, dolor
 in maximis malis ducitur, cum sua asperitate, tum
 32 quod naturae interitus uidetur sequi; propterque ho-
 nestatis et gloriae similitudinem beati qui honorati
 sunt uidentur, miseri autem qui sunt inglorii. mole-
 stiae, laetitiae, cupiditates, timores similiter omnium
 mentes peruagantur, nec, si opiniones aliae sunt apud

est (fuit ef) enim & suauitat[is] delectant[ur] B lenitate [laeuitate
Lambinus] enim et suauitate delectans (delectat *R. Stephanus*),
 sic *Turnebus, Lambinus. Litterae rationem, quae est in A, aperit*
Heinsianus: nam etsi erasorum uocum uestigia nulla dignosci pos-
sunt, tamen quin mera repetitione est enim et suauitate (uel suauita-
tatis) ibi scripta fuerint, mensura spatii dubitare non sinit in hac
praesertim frequentia similium errorum in A (confer maxime II
24, 61; III 7, 17); neque de est dubitandum, quod casu prius
omissum a scriptore cum repetita uocabula deleret suo loco supra
uersum additum est. itaque non est quod supplementa lacunae
anquirantur, neque nomen addi unde genetiu pendeat praestabilius
est quam hos mutari in ablatiuorum formas. quod uero etiam de
latinitate dubitarunt, et recte nec sine exemplo uoluptas esse de-
lectans dicitur et cur ita maluerit Cicero quam uoluptatem delectare
in aperto est: leuitatis autem quae esse ambiguitas potest eo loco,
ubi simul de asperitate doloris dicitur, quem ad modum in explicanda
ipsu Epicuri doctrina Tusc. V 26, 73 neque quicquam ad nos perti-
nere nisi quod aut leue aut asperum in corpore sentiatur ab A

1 mentes corr tis AB salutare (re corr) A adsciscitur B
 2 inscitia (f erasa) B inscientia *Lambinus*, et sic error et inscientia iunguntur de fin. I 14, 46 3 natissimuf B

4 dicitur A cum] quom B tum sed t e corr A asperitate A tum sed t e corr A
 5 propterque deteriores propterquam (ua in rasura corr) A pp[er]tinae sed mutatum in qua B

honestates (fuit ut uidetur hominestates) A honestates corr
 if B 6 glorie (l e corr) A que corr qui AB honeste^{ora}
 (ora ma pr superscriptum ef ma alt in litura add) B 7 ingloria
 A inglorij sed j e corr B inglorii. iam molestiae *Dauisius*
 8 lenitiae A cupiditat[is] corr tes AB 9 nec *Heinsianus*
 ne AB (sic) aha A et pr B apud corr apud A apud B

alios, idcirco qui canem et faelem ut deos colunt, non eadem superstitione qua ceterae gentes conflictantur. quae autem natio non comitatem, non benignitatem, non gratum animum et beneficii memorem diligit? quae superbos, quae maleficos, quae crudeles, quae ingratos non aspernatur, non odit? quibus ex rebus cum omne genus hominum sociatum inter se esse intellegatur, illud extremum est, quod recte uiuendi ratio meliores efficit. quae si adprobatis, pergā ad reliqua: sin quid requiritis, id explicemus prius.

ATTICVS. Nos uero nihil, ut pro utroque respondeam.

MARCVS. Sequitur igitur ad participandum alium¹² alio communicandumque inter omnes ius nos natura³³ esse factos. atque hoc in omni hac disputatione sic intellegi uolo, quod dicam naturam * * esse, tantam

- 1 faelem A felem B 2 sup^{ti}stitione A cetera corr re B
 3 quomitatē B comitatem (ita in rasura) A benignitē B
 4 beneficiā B beneficiū sed 1 ultimum e corr A diligit corr
 git AB 5 que mal. que crud. que sed ter que corr B quae
 maleficos suasore Reifferscheidio delet Baierus, non recte, si qui-
 dem hoc potissimum respondet benignitati, quae est ipso auctore
 Cicerone eadem cum beneficentia: neque nimis in alteram utram
 partem consulendum est concinnitati, quam ne sectatum quidem esse
 Ciceronem apparet 7 sonatū A 9 meliores omnes
 Reifferscheidius, quo non magis opus esse puto quam adiecto ho-
 mines; sic enim scribit, quasi non omne genus hominum sed
 quod idem est omnes homines praecessisset quasi adprobantes
 mutation in quae si appbatis B quē si approbatis (ē et tū corr
 in rasura; etiam p prius correctum uidetur) A pergā ad praeter
 g in litura A pergamus Bakius 11 ut in rasura corr AB
 13 alium alio A alium ap alio B 14 cōmunicandumquae B
 inter A ius nos Davisius iustos AB 15 fortasse atqui
 ac corr hac B 16 mancā esse orationem iudico, quae sic
 fere redintegrari uideatur atqui hoc in omni hac disputatione sic
 intellegi uolo, quod dicam naturam (ingenitum quidem nobis
 natura) esse, tantam autem esse corruptelam etc. ius quod
 dicam natura esse ex Pearci qui ius addidit et Turnebi non

autem esse corruptelam malae consuetudinis, ut ab ea tamquam igniculi extinguantur a natura dati exorianturque et confirmentur uitia contraria. quod si, quo modo est natura, sic iudicio homines humani, ut ait poeta, [ut] nihil a se alienum putarent, coleretur ius aequae ab omnibus. quibus enim ratio natura data est, isdem etiam recta ratio data est, ergo et lex, quae est recta ratio in iubendo et uetando; si lex, ius quoque: et omnibus ratio; ius igitur datum est omnibus. recteque Socrates execrari eum solebat, qui primus utilitatem a iure sciunxisset; id enim querebatur caput esse exitiorum omnium. unde enim illa Pythagorae iam

Lambini coniectura vulgatur, qua, licet *Maduigio de fin. III 21, 71* probetur, non puto sententiae satisfieri 1 male *A* male corr

male *B* consuetudinis *B* 2 extinguant *B* 3 uitia *B*

4 hominis corr *el A B*

5 perua (*petra corr*) ut *B* poeta

ut (*a e corr*) *A* alienum (*a corr*) *A* coleretur *A* 6 aequae *B*

abominibus *A* 7 isdem *B* ergo etiam *Baiterus*, sed confer de *fin. III 8, 27* si id, non etiam diligendum: ergo et probandum; ubi idem *Baiterus* ergo etiam; de *nat. deor. III 5, 11* ergo et illud in silice, quod idem in editione minore tacite mutauit in etiam

qui corr quae *B* 8 iuuendo corr iub *B* 9 recteque *B*

11 a iure *Dauisius* naturae *A* naturae *B* sciunxisset *B*

caput *B* Negat *Reifferscheidius* haec de Socrate a *Cicerone* scripta esse, hoc maxime argumento usus, quod ille utilitatem non a iure sed ab honestate sciungi uetuerit: et scribitur sane de *off. III 3, 11* dubitandum non est, quin numquam possit utilitas cum honestate contendere; itaque accepimus Socratem execrari solitum eos, qui primum haec natura cohaerentia opinione distraxissent; sed qui haec scripserit de *fin. III 21, 71* uerissime defenditur numquam aequitatem ab utilitate posse sciungi et quicquid aequum iustumque esset, id etiam honestum, uicissimque quicquid esset honestum, id iustum etiam atque aequum fore (*cf. de off. II 3, 10*), quamquam in his sunt, quae non satis diligenter scripta uideantur (uide *Maduigium*), eundem tamen concedendum est etiam illa scribere potuisse: praeterea uide a *Dauisio* citata testimonia graeca 12 unde enī *B* enim (*Unde pr superscriptum*) *A*

Pythagorae iam (*trita*) uox scripsi pythagoreia uox (*in loco*

trita uox de amicitia * * locus. ex quo perspicitur, 34
 quom hanc beniuolentiam tam late *longeque* diffusam
 uir sapiens in aliquem pari uirtute praeditum contu-
 lerit, tum illud effici, quod quibusdam incredibile
 5 uideatur, sit autem necessarium, ut nihilo sepe plus
 quam alterum diligit: quid enim est quod differat,
 quom sint cuncta paria? quod si interesse quippiam
 tantulum modo potuerit in *amicitia*, amicitiae nomen

eraso trium litterarum capaci; fuit pythagorę ia uox ut uidetur B
 pythagoręia uox (eia u corr in rasura, A. ut appareat idem in
 hoc prima manu scriptum fuisse quod fuit ante litteram in B Py-
 thagorea uox editiones. Confer de orat. III 6, 21 est etiam illa
 Platonis uera et tibi . . non inaudita uox, omnem doctrinam
 harum . . artium uno quodam societatis uinculo contineri 1 ante
 locus defectus indicium feci ratus sententiam hoc fere modo confor-
 matam fuisse: unde enim illa Pythagorae iam (trita) uox de
 amicitia? (nimirum huic communioni est in hominum societate,
 non solum in amicitia) locus. ex quo perspicitur cet. Pythagorae
 uocem (perperam enim etiam de uoce dubitarunt, de quo uis confer
 praeter allatam modo Platonis uocem Tusc. I 46, 111 Laconis illa
 uox: morere Diagoras) puto additis illis de amicitia satis signifi-
 cari: quod graeca uerba omissa esse putauerunt, alienum est a.
 Ciceronis more in hoc genere librorum graeca ponere, ut et res docet
 et ipse testatur Tusc. I 8, 15 dicam, si potero, latine (Epi-
 charmi sententiam): scis enim me graece loqui in latino sermone
 non plus solere quam in graeco latine. de uersa forma ora-
 tionis quam restitui confer de fin. II 16, 52 cur iustitia laudatur?
 aut unde est hoc contritum uetustate prouerbium: quicum in tenebris?
 hoc diotum in una re latissime patet cet. pro Flacco 4, 10

2 quom A cū B haⁿc B aⁿc A iam A longe B
 longeque sed q; rec add A diffusam A 3 aliquem (fuit ali-
 quam) A aliquā mutatum in aliquē B 4 illur corr illud A .
 efficit Heinsianus efficit AB 5 sit Ascensiana sic AB
 ut nihilo editiones utrinque AB, sed in hoc i ante l eraso (sic
 fuitne uti nihilo (uti nihil Dausius), quem ad modum de fin. III 4,
 12 uti nulla abiit in ut in nullam et ibid. III 15, 49 uti ea in ut
 in ea sepe Baierus coll. de rep. III 5, 12 sese A in rasura
 sese sed altera f in rasura B sepe Heinsianus 7 quom A cū B
 8 amicitia addidi inamicitiae A inamicitiae B nomen iam
 scripsi nomē AB iam amicitiae nomen uel amicitiae iam no-

iam occiderit, cuius est ea uis, ut, simul atque sibi aliquid alter maluerit, nulla sit. quae praemuniuntur omnia reliquo sermoni disputationique nostrae, quo facilius ius in natura esse positum intellegi possit; de quo quom perpauca dixero, tum ad ius ciuile ueniam, ex quo haec omnis est nata oratio.

13 QUINTVS. Tu uero iam perpauca scilicet; ex his
35 enim, quae dixisti Attico uidetur mihi quidem certe ex natura ortum esse ius.

ATTICVS. An mihi aliter uideri possit, cum haec 10 iam perfecta sint, primum quasi muneribus deorum nos esse instructos et ornatos, secundo autem loco unam esse hominum inter ipsos uiuendi parem communemque rationem, deinde omnes inter se naturali quadam

men *editiones* 1 occiderit *corr* occid *A* 2 alter *Heinsianus* alteram *B* alteri* (*fuisse alterū uidetur*) *A* (alter quam) alteri conieci-olim quae *Victorius* quē *B* quo [o *corr*] *A* praemuniuntur (*h. e. p corr in p*) *B* 4 intelligi *A* 5 quom *A* cum *B* ad-ius *A* (*uidetur ad cuius fuisse*) 6 nata in *rasura* *A* 7 perpauca scilicet *editiones* ppauca sua |hc& *A* perpauca ual&hc& *B* 8 que *corr* quē *B* attico (*attice corr*) uidere *A* (*sic*) attico (*attice corr*) uidere *B* attico uidetur *Heinsianus* effici uidetur *Hauptius*, quem in eo *fulli* puto, quod negat recte dici ex iis quae dixisti uidetur mihi (*h. e. censeo, mihi persuadeo ut Tusc. V 5, 12 non mihi uidetur, ad beate uiuendum satis posse uirtutem*), ius ex natura ortum esse; confer ad *Att. I* 5, 2 ex iis, quae ad me scripta sunt, confido ita esse omnia, ut oporteat; (*ad Brut. II 4, 3 ex iis litteris, quas mihi misisti, Dolabella Asiam uexare uidetur*). praeterea uidetur accommodatius habeo quam effici uidetur ad id quod sequitur an mihi aliter uideri possit. itaque teneo Attico quod sic traditur, quodque etsi necessarium non fuit, tamen aptissime potuisse poni, concedendum est. conieceram Attico (nescio), uidetur mihi quidem certe. confer ad *Att. VI* 2, 8 haec a me ordine facta puto me Bruto probaturum, tibi nescio, Catoni certe probabo. (*cf. Tusc. I* 25, 60) 9 ortū* (*fuit orrūf*) *AB* 11 primū (*pri in rasura*) *A* 12 nos *Heinsianus* nob *A* nos-f (*fuit nobis*) *B* 13 huiam (*sed h erasum*) *B* par-em (*fuit parrem*) *A* communem *B* cōmunē *A* 14 quidam *B* quadā

indulgentia et beniuolentia, tum etiam societate iuris contineri? quae quom uera esse recte, ut arbitror, concesserimus, qui iam licet nobis a natura leges et iura seiungere?

- 5 MARCVS. Recte dicis, et res se sic habet. uerum 36 philosophorum more, non ueterum quidem illorum, sed eorum, qui quasi officinas instruxerunt sapientiae, quae fuse olim disputabantur ac libere, ea nunc articulatim distincta dicuntur; nec enim satis fieri censent
10 huic loco, qui nunc est in manibus, nisi separatim hoc ipsum, natura esse ius, disputerint.

ATTICVS. Et scilicet tua libertas disserendi amissa est, aut tu is es, qui in disputando non tuum iudicium sequare, set auctoritati aliorum pareas.

- 15 MARCVS. Non semper, Tite, sed iter huius sermonis quod sit uides; ad res publicas firmandas et ad stabiliendas urbes sanandosque populos omnis nostra pergit oratio. quocirca uereor committere, ut non bene prouisa et diligenter explorata principia ponantur,

*corr ex quidā A 1 & beniuolentia A in margine manu antiqua
2 continere A continere corr in B que corr quē B*

quom A cū B 3 qui (h. e. quomodo B legis corr ef AB

7 officinal B officinal A 8 fusae B fusae (e corr) A

9 *detēcta B detecta praeter de corr ex di in litura, qua etiam
proximi uocabuli syllaba di continetur A distincte Heinsianus desecta Victorius, quod melius dissecta scribi Moserus adnotat, et ita Maduigius Opp. II 137. Cf. p. 26, 10 decrepant pro discrepans*

10 *hic AB 11 natura esse Turnebus naturae ēē AB*

12 *di amissa est in rasura A 13 tu is es editiones fuisse AB
Heinsianus*

14 *sequare sed Heinsianus sequar ē& mutatum in
sequaris ē& B sequa=reflex corr sequa=rflex A 15 non-titi A*

*titi B tite Heinsianus 16 sit uidel Heinsianus sita Idest A
h tu idē B 17 urbes Turnebus uref AB (Confer pro Mar-*

*cello 9, 29 nisi haec urbs stabilita tuis consiliis et institutis erit)
sa=mandof A que addidit Feldhuegelius 19 puiffa (f priore*

erata) B explorataf (f erasum) B explorata A ponatur A

nec tamen ut omnibus probentur, nam id fieri non potest, sed ut eis, qui omnia recta atque honesta per se expetenda duxerunt et aut nihil omnino in bonis numerandum, nisi quod per se ipsum laudabile esset, aut certe nullum habendum magnum bonum, nisi 5
 38 quod uere laudari sua sponte posset: iis omnibus, siue in Academia uetere cum Speusippo, Xenocrate, Polemone manserunt, siue Aristotelem et Theophrastum, cum illis congruentis re, genere docendi paulum differentis, secuti sunt, siue, ut Zenoni uisum est, rebus 10
 non commutatis inmutauerunt uocabula, siue etiam Aristonis difficilem atque arduam, sed iam tamen fractam et conuictam sectam secuti sunt, ut uirtutibus exceptis atque uitiiis cetera in summa aequalitate pone-
 39 rent, iis omnibus haec, quae dixi, probentur. sibi 15
 autem indulgentis et corpori deseruentis atque omnia,

ponatur corr ponatur B 2 eol A eol B recta in rasura A

3 expetenda Heinsianus expectanda B expectanda A

6 laudare corr ri B posset; li corr ex possetis A possetis
 corr ex posse ri B posset ul Heinsianus siue in achademica
 (siue in achad in rasura) A 7 academica B cum speu-

sippo Heinsianus quom ipse usippo B quom *pseu*|sippo corr
 ex quom ipseul|ippo A 8 manserunt Heinsianus mansur'

mutatum in mansuril B mansuril** (ril in rasura corr, fuit
 nisi fallor mansuerunt) A aristotele corr lē B aristotilē sed

totilē in rasura A theophrastum A theprastū B 9 cum

illi Heinsianus dum illil A dū illil B congruentis A con-

gruentis corr tel B re-genere in rasura A differen-

tis A differentis corr tel B 10 zenone A zenone corr ni B

est] & B ē* A (fuit et in utroque) 11 commutatis

Heinsianus communitalis B comunicatis sed cō et ic corr A

inmutauer' B 12 difficile corr lē B 13 & conuicta

sectam in rasura A uirtutib. B uirtutib. corr ex uirtutis A

14 uicis A cetera in rasura A equalitate corr eq B

15 si A il B hae A hae B probentur Tur-

nebus probantur AB 16 indulgentes (tel corr) A (sic)

indulgentis corr tel B deseruentis corr tel AB

quae sequantur in uita quaeque fugiant, uoluptatibus et doloribus ponderantis, etiam si uera dicunt, nihil enim opus est hoc loco litibus, in hortulis suis iubeamus dicere, atque etiam ab omni societate rei publicae, quouis partem nec norunt ullam neque umquam nosse uoluerunt, paulisper facessant rogemus. perturbatricem autem harum omnium rerum Academiam, hanc ab Arcesila et Carneade recentem, exoremus ut sileat; nam si inuaserit in haec, quae satis scite nobis instructa et composita uidentur, nimias edet ruinas: quam quidem ego placare cupio, summouere non audeo. * * * nam et in iis sine illius suffimentis expiati sumus: at uero scelerum in homines atque in deos impietatum nulla expiatio est; itaque poenas luunt non tam iudiciis, quae quondam nusquam erant, hodie multifariam nulla sunt, ubi sunt, tamen persaepe falsa

2 ponderantur corr tel AB 4 omne corr omni AB forte-
tate A 5 quous B cuius (cu in rasura corr) A norum nullam
corr norunt nullam B norunt-ullam corr ex norum nullam A
6 facessant Heinsianus facessat ut AB Nonius 307, 1 facessere
significat recedere . . . Cicero de legibus lib. I: paulisper fa-
cessant, rogemus 7 academiā A 8 archesila AB 9 fileat
Heinsianus fileant AB nā in rasura A ha qua corr hæque B
hec que corr ut uidetur ex ha qua A scite editiones cito (f
erasum) B cito sed ci in rasura A fitē Heinsianus 10 uidentur
Heinsianus uiderentur AB miscedet ruinas (t corr, fuit ede
trunaf) B miscedet in rasura A miras edet R. Stephanus mi-
seras edet Dauisius 11 placere A placere (ē mutatum in a) B
cōpio A summouere B sumouere (*fū in rasura) A
12 ante nam plura intercidisse apertum est; in libris nullum de-
fectum indicium etmuffine AB (sic) et in nf fine Heinsianus
illius AB ullius Turnebus ullis Camerarius, possis etiam illis,
sed in truncata oratione definiri nihil potest 13 ad AB in deos
addidit Reifferscheidius 14 impietatum editiones indietatū AB
sed in A etatū in rasura 15 idicuf A condā corr qondā AB
16 nulla A ubi sunt Ascensiana ubi fit AB sed post
t in A litterae alicuius uestigium agnoscere uideor, fuitne fuit

sunt, *sed* ut eos agitent insectenturque furiae, non ardentibus taedis, sicut in fabulis, sed angore conscientiae fraudisque cruciatu. quod si homines ab iniuria poena, non natura arcere deberet, quatenam sollicitudo uexaret impios sublato suppliciorum metu? quorum tamen ⁶ nemo tam audax umquam fuit, quin aut abnueret a se commissum esse facinus aut iusti sui doloris causam aliquam fingeret defensionemque facinoris a naturae iure aliquo quaereret: quae si appellare audent impii, quo tandem studio colentur a bonis? quod si poena, ¹⁰ si metus supplici, non ipsa turpitudine deterret ab iniuriosa facinerosaque uita, nemo est iniustus, aut incauti
⁴¹ potius habendi sunt improbi. tum autem qui non ipso

uel sint? tamen] autem *Halmius* 1 quam ut *Ascensiana* sed ut unus *deteriorum*, *Rathius* ut *AB* eos agite *N* *B* eos agitent (sa in rasura) *A* eos agitant *Heinsianus* insectenturque *deteriores* insectantur que (fuit que) *A* infectant; *B* sed a uidetur corr in e 2 sicut in fabulis est *Halmius*, quo nihil opus est. *Aeschin.* in *Tim.* 77 μηδὲ τοὺς ἡρεβηκότας, καθάπερ ἐν ταῖς τραγωδίαις, Ποινὰς ἐλάττειν καὶ κολλάειν ὅσῃν τιμύμεναι ^{ago}re conscientiae (ci ante ae in rasura; uidetur sci fuisse) *B* angore conscientiae (re conscientiae in rasura corr) *A* 4 arcere * *AB* (fuit arceret)

5 sublato *B* sublato * *A* subphiciorum corr sup *A* metu (tu corr) *A* 6 ^{no} *AB* abnueret *deteriores* ab ^{nur}itale + commissum (e post f corr, fuit *nurital* e commissum) *B* abnuritale commissum *A* 7 fatinus (t corr in c) *A* aut (a e corr) *A*

8 fingere *B* fingere corr ret *A* a naturae iure *deteriores*, *Turnebus* a natura iure (a i in rasura) *A* a natura iura *B* sed iure ut uidetur corr 9 querere & mutatum in querere *B* ^pappellar & sed & per rasuram mutatum in e *A* appellar & corr re *B*

10 tandem corr tan-dem *A* quolentur *B* ⁿpoena * *A* si pena *B*

11 subphici corr supphici *A* supplici corr supphici *B*

12 facinorosaque uita *editiones* facinorosa * q. * Ita *A* facinorosa qui ita (corr que ita) *B* aut *AB* atque *Ernestus*, quod *Madrigio Emend.* p. 11 probatur, sed illud praestat: hoc enim dicit, neminem esse iniustum aut, quod uerius est, iniustos siue improbos esse non sic sed incautos potius appellandos 13 totius

existimare omnia iusta esse, quae sita sint in populorum institutis aut legibus. etiamne, si quae leges sint tyrannorum? si triginta illi Athenis leges inponere uoluissent aut si omnes Athenienses delectarentur tyrannicis legibus, num idcirco eae leges iustae haberentur? nihilo, credo, magis illa, quam interrex noster tulit, ut dictator quem uellet ciuium *indemnatum* aut indicta causa inpune posset occidere: est enim unum ius, quo deuincta est hominum societas et quod lex constituit una; quae lex est recta ratio imperandi¹⁰ atque prohibendi: quam qui ignorat, is est iniustus, siue est illa scripta uspiam siue nusquam. quod si

1 sita *AB* sancita *Ernestus*, sed illud tam recte dici uidetur quam de orat. I 15, 65 si quae ceteris in artibus aut studiis sita sunt, orator ignoret tantumque ea teneat, quae sint in disceptationibus atque in usu forensi 2 & iā nisi corr nesi *B* & iā (nisi corr in nesi) *A* qui legissit corr quē legessit *B* quē legissent corr legessint *A* 3 sunt *R. Stephanus* tyrannorum *A* tyrannorum *B* illāthenis *AB*, nisi quod in *A* a corr ex u legif corr ef *AB* imponere *A* 4 aut si) etsi *A. W. Zumptius* atheniensis corr ef *AB* tyrannicis *A* tyrannicis *B* 5 legif corr ef *AB* iusta corr iustae *AB* haberentur *B* haberentur *A* 7 aut indicta causa *Heinsianus* aut indicta causa (corr +iudictae causa *B* ++iudicta causa (v e corr) *A*

Vt aut constaret indemnatum addidi coll. Catonis Orat. VIII fr. 1 (p. 40 Iord.) decem hominibus uitam eripis indicta causa, iniudicatis, incondemnatis. certe indicta causa, quod glossa esse ad inpune omnino non potuit, cum insigni detrimento sententiae tollitur a nouissimis editoribus: frequens est in simili genere Graecis ἀπλοῦς ἀποκτείνει (uehā Isocr. Panathen. 181), uel πρὸ βίης θανάτωσαι (Plut. Fab. Maz. 9, 2); confer ἀπλοῦς ἀπέκτειναν πρὶν καὶ τὰς αἰτίας ἀκοῦσαι (Aeschin. in Ctesiph. 79). atque indicta causa quod minus est ideoque in hac causa maius, possis enim etiam indicta causa condemnari (pro C. Rabirio 4, 12), commode uoci indemnatum per aut particulam adiungitur in similem fere sententiam illi de domo sua¹⁰, 26 non modo indemnati sed ne accusati quidem possit corr et *AB* 9 quo + *A* quo (vo in rasura corr) *B* fuit quod uel qd 10 quae lex q; sed q; erasum *B* eff& in rasura *A* unaq; lex quae est recta *Heinsianus* 11 ignorat

iustitia est obtemperatio scriptis legibus institutisque
 populorum et si, ut eidem dicunt, utilitate omnia me-
 tienda sunt, negleget leges easque perrumpet, si pote-
 rit, is, qui sibi eam rem fructuosam putabit fore; ita
 fit ut nulla sit omnino iustitia, si neque natura est,
 eaque, quae propter utilitatem constituitur, utilitate illa
 conuellit. atque si natura confirmatura ius non erit, 43
 tollentur * *: ubi enim liberalitas, ubi patriae caritas,
 ubi pietas, ubi aut bene merendi de altero aut referen-
 10 dae gratiae uoluntas poterit existere? nam haec na-

corr ignorat¹ AB 1 iusticia B obtemperatio* (fuit antia) A
 2 metienda AB 3 negleget corr neg AB perump& B
 poterit¹ corr poterit¹ AB 4 putabit Heinsianus putauit AB
 5 iusticia B sineq^{ue} B sineque (sic) A 6 eaque quae
 deteriores pauci, Goerenzius eaque A aequae B eaque Heinsianus
 et ea quae R. Stephanus utilitatem B illa AB alia R.
 Stephanus, probatum Maduigio Emend. p. 14, sed illa haud scio an ita
 possit uindicari, ut nominatius accipiatur ad iustitiae nomen refe-
 rendus; et notum quidem est etiam praemisso pronomine post rela-
 tivam sententiam demonstrativum inferri (cf. Maduigium de finibus
 V 8, 22); uerum confer etiam de diu. I 51, 116 cum omni uti-
 litate, quam di hominibus dederunt, ars aliqua coniuncta est,
 per quam illa utilitas percipi possit 7 conuellit B con-uel-
 litur (fuit com) A: de qua forma dixit Venerus in commenta-
 tione de Pseudoli Plautinae scaena secunda p. 15 atque mu-
 tatum in atqui AB confirmatur aut mutatum in confir-
 matū aut B confirmatū * ius A (ū corr ex u; fuit confirma-
 tura) 8 tollentur deteriores tollantur AB uirtutes omnes
 ante tollentur additur in deterioribus nonnullis; et uirtutum signifi-
 catio necessaria est, sed forsitan paulo plura post tollentur inter-
 ciderint ea forma, quae etiam causam omissorum uerborum aperiat
 uelut hoc exemplo tollentur (uirtutes omnes, quae in hominum socie-
 tate cernuntur): quibus apte deinceps subiiciuntur p. 39, 2 neque solum
 in homines obsequia sed etiam in deos caerimoniae religionesque
 tollentur. Confer de officiis III 33, 118 iustitia uacillat uel iacet
 potius omnesque eae uirtutes, quae in communitate cernuntur et in
 societate generis humani liberali ubi AB 9 referendae deteriores
 pferendae sed f corr ut uidetur ex 1 1 pferendae B 10 exsistere B

scun rex eo, quia natura propensi sumus ad diligendos homines, quod fundamentum iuris est. neque solum in homines obsequia, sed etiam in deos caerimoniae religionesque tollentur, quas *non* metu, set ea coniunctione, quae est homini cum deo, conseruandas 5
 16 puto. quod si populorum iussis, si principum decretis, si sententiis iudicum iura constituerentur, ius esset latrocinari, ius adulterare, ius testamenta falsa supponere, si haec suffragiis aut scitis multitudinis proba-
 44 rentur. quae si tanta potestas est stultorum sententiis 10 atque iussis, ut quorum suffragiis rerum natura uertatur, cur non sanciant ut, quae mala perniciosaeque sunt, habeantur pro bonis et salutaribus? aut quor ius ex iniuria lex facere possit, bonum eadem facere non possit ex malo? atqui nos legem bonam a mala 15 nulla alia nisi naturae norma diuidere possumus; nec solum ius et iniuria natura diiudicatur, sed omnino

1 quia natura *deteriores*, *Dauisius* qui natura *A* qu^{od} natura *B* qui (corr quod) anatura *Heinsianus* propensi sumus (nfi sumus corr in rasura) *A* 3 obsequia *B* caerimonie *A* 4 tollentur *Lambinus* tolluntur *AB* non *Heinsianus*, om *AB* metu sed *Heinsianus* metu^l & *B* m&u * & (fuit m&u f&) *A* 5 in homini *A* cum deo *Heinsianus* quodeq^{cum} *A* qdeof^{ut} *B* 7 sententis (e mutatum in r) *B* 8 latrocinari^{us} *B* latrocina^{re} ius (re corr in ri) *A* fuit latrocinari^{us} ut in *B* subpore *A* suppo^{re} *B* 10 quod si *Heinsianus* sententis *B* 11 adq^{ue} *B* ut quorum *AB*; tenui primitiuam scripturam (uulgatur correctae) referoque hanc relatiuam sententiam ad apodosin suffragis (priore f in rasura corr) *A* 12 faciunt corr ex sanc *A* que mala *A* perniciofa que (fuit que) *AB*
 13 aut quom *B* autem quom *A* aut cum *Heinsianus* aut cur *Bakius* aut cur cum ex *deterioribus* editiones 14 pos^{it} *A*
 16 nulla alia *A* nulla aliam *B* naturae norma *Heinsianus* natura^l norma *A* (uidetur naturainorma fuisse); naturainorma (1 rec add, fuit naturainorma) *B* pessimis *AB* (sic) possumus corr *B* possumis (sic) corr *A* 17 ius et iniuria natura *R. Stephanus* ius & iura natura sed & iur erasum *B* ius * * * a natura *A*

omnia honesta et turpia. nam et *ut* communis intel-
 legentia nobis notas res efficit, easque in animis nostris
 inchoavit, honesta in uirtute ponuntur, in uitiiis turpia.
 ea autem in opinione existimare, non in natura posita 45
 5 dementis est; nam nec arboris nec equi uirtus quae
 dicitur, in quo abutimur nomine, in opinione sita est,
 sed in natura: quod si ita est, honesta quoque et
 turpia natura diiudicanda sunt. nam si opinione uni-
 uersa uirtus, eadem eius etiam partes probarentur:
 10 quis igitur prudentem et, ut ita dicam, catum non ex
 ipsius habitu, sed ex aliqua re externa iudicet? est
 enim uirtus perfecta ratio, quod certe in natura est:
 igitur omnis honestas eodem modo. nam ut uera et 17
 falsa, ut consequentia et contraria sua sponte, non
 15 aliena iudicantur, sic constans et perpetua ratio uitae,
 quae uirtus est, itemque inconstantia, quod est uitium,
 sua natura ** probauit, nos ingenia iuuenum non

iur et iura natura *Heinsianus* 1 * turpia AB ut addidi fe-
 cique sententiae formam similem illi de fin. II 15, 48 ut enim con-
 suetudo loquitur, id solum dicitur honestum, quod est populari
 fama gloriosum 2 easque A 3 inqu^{chu}ruit AB uicuf AB
 4 ea autem *Heinsianus* autem AB ^{hsc}(sic) oppinione AB
 existimare B posita *Heinsianus* poss^{per} ea B ponere praeter
 p in rasura A 5 arborel corr if AB aequi B q A q
 corr q; B 6 oppinionis ita e B opinione sita est (ne si in rasura) A
 7 quod si ita est *editiones* quid sit est (e) AB quod si est R. *Ste-*
phanus turpia AB 8 nature A diiudicanda (nda in rasura) A
 oppinione B 9 eadēeius&ia in rasura A eadem ei &ia B
 partes pba^{re}rent B 10 & ita AB 14 sponte (te in rasura) A
 15 sed constans B sic constans (sic con in rasura) A sed constans
Heinsianus uitae-q^{ve}(sic) B uitaeque in rasura corr A 16 itē qm
 constantia B itemconstantia corr itē Inconstantia A uiciū (e corr
 in r) A 17 natura pbauit nos ingenia iuuenum n itē ad ingenia
 natura B natura probauit nos ingenia natura A Defectum orationis
 primus agnouit *Maduigius Opp. acad. II 142* (cf. *Emend. p. 19 sq.*),

46 item! an ingenia natura, uirtutes et uitia, quae existunt ab ingeniis, aliter iudicabuntur! an ea non aliter, honesta et turpia non ad naturam referri necesse erit! quod laudabile bonum est, in se habeat quod laudetur necesse est; ipsum enim bonum non est opinionibus, sed natura. nam, ni ita esset, beati quoque opinione essent, quo quid dici potest stultius? qua re quom et bonum et malum natura iudicetur et ea sint principia naturae, certe honesta quoque et turpia simili ratione 47 iudicanda et ad naturam referenda sunt. sed perturbat nos opinionum uarietas hominumque dissensio, et quia non idem contingit in sensibus, hos natura certos putamus, illa, quae aliis sic, aliis secus nec isdem semper uno modo uidentur, ficta esse dicimus: quod est longe aliter. nam sensus nostros non parens, non nutrix, non magister, non poëta, non scena deprauat, non multitudinis consensus abducit: at uero animis

qui haec supplementa proposuit natura iudicabitur. an arboris aut eculei ingenium natura probabimus, ingenia iuuenum non item? an ingenia natura: in summa rei uerissime, nisi quod de probabimus addubitare licebit, an non recte fecerit ex probauit nos; id quod esse puto probabit nos, ut est in deterioribus nonnullis, ad eaque reliqua oratio sic fere accommodabitur natura iudicabitur. an agricola surculi ingenium natura probabit, nos ingenia iuuenum non item? an cet.

1 uirtute, sed uicia B uirtutes^A uicia (et in rasura et c corr in r) A que corr que B 2 ad^B ingenia A

3 quā honesta sed quā initio uersus a corr add A honesta B

et A referi A 4 bonum A 5 opinionibus B 6 essent A opinione B 7 quid^d dici B quom^{cum} A qm^B 10 iudicanda (fuit in iud uel iud) B diiudicanda sed di e corr A; apparet diiudicanda non fuisse primitiuam scripturam, itaque iudicanda posui natura corr rā B referenda A 11 opinionū B

dissio corr dissensio A 12 contingunt corr contingunt B

13 illa^q corr illa^q B isdem B idem A 16 scena A scena B scaena Heinsianus 17 adducit ad uero animis rus et

corr mutata in abducit a+ uero; animis A abducit ad uero animis B;

omnes tenduntur insidiae uel ab iis, quos modo enu-
merauī, qui teneros et rudes quom acceperunt, inficiunt
et flectunt, ut uolunt, uel ab ea, quae penitus in
omni sensu implicata insidet, imitatrix boni, uoluptas,
5 malorum autem mater omnium; quouis blanditiis cor-
rupti, quae natura bona sunt, quia dulcedine hac et
scabie carent, non cernunt satis.

Sequitur, ut conclusa mihi iam haec sit omnis ¹⁸
oratio, id quod ante oculos ex iis est, quae dicta sunt, ⁴⁸
10 et ius et omne honestum sua sponte esse expetendum;
etenim omnes uiri boni ipsam aequitatem et ius ipsum
amant, nec est uiri boni errare et diligere quod per se
non sit diligendum: per se igitur ius est expetendum
et colendum; quod si ius, etiam iustitia; sin ea, reli-

tenui cum Ascensiana et R. Stephano primitiuam scripturam quae
Halmium fefellit, uulgatur inde a Victorio correctā, sed malim utraque
coniuncta abducit a uero: at uero animis 1 infidie corr ē B

uel * abuf (l eras) AB enumerauī qui deteriores, editiones
enumerouidequi (o ambiguum) A enūmero. undāe qui (n ex 1 corr) B

2 quom B quom **** A qm Heinsianus inficiunt et flectunt
editiones inficiunt effectunt AB 3 uolunt A quā A

pōenit B 4 implicata B infidet corr si A 5 quouis B
quouis (iuf in rasura) A plandicuf (c corr in t) B corrupti

(1 corr in a) B corrupta A sed uidetur in hoc quoque a corr ex 1

6 que corr que A haec scabiae carent non cernuntur corr
in hac & scabiae. carent*** cernuntur A haec & scabie carent n̄
cernunt corr in hac & scabie n̄ carent * cernunt B cernunt Dauisius

De dulcedine dixit Hauptius in Analectorum c. 1 et c. 100 (Her-
mae I p. 22; III p. 345) 9 ex if A exif B 10 & iuf & (iuf

in rasura) B et * iuf A (j e corr) expertendum (r erasa) B
expe-tendum A 11 omnis corr nef AB equitatē B

12 errore corr errare AB 14 siuf B iuf A iusticia AB

si ea Turnebus sin ea Dauisius fit in ea corr sic in ea B sic
in ea sed sic in rasura A: corruptelae ratio eadem qua p. 6, 17 pro
qui scriptum est queui Confer de nat. deor. III 20, 52 si est Ceres a
gerendo . . terra ipsa dea est . . sin terra, mare etiam. De
diu. II 7, 18 si enim scit, certe illud eueniet, sin certe eueniet,

quae quoque uirtutes per se colendae sunt. quid? liberalitas gratuitane est an mercennaria? si sine praemio benignus est, gratuita; si cum mercede, conducta. nec est dubium quin is, qui liberalis benignusue dicitur, officium, non fructum sequatur; ergo item iustitia nihil expetit praemii, nihil pretii: per se igitur expetit. eademque omnium uirtutum causa atque sententia est. atque etiam si emolumentis, non suapte ^{ut} uirtus expeditur, una erit uirtus, quae malitia rectissime dicitur; ut enim quisque maxime ad suum commodum refert quaecumque agit, ita minime est uir bonus, ut qui uirtutem praemio metiuntur, nullam uirtutem nisi malitiam putent: ubi enim beneficus, si nemo alterius causa benigne facit? ubi gratus, si non

nulla fortuna est 1 colenda *a corr ex e ut uidetur* B Lactantius Inst. diu. VI 11, 14 Ipse pluribus locis clamas, mercenariam non esse uirtutem: faterisque in libris legum tuarum liberalitatem gratuitam esse his uerbis: nec est dubium quin is, qui liberalis benignusue dicitur, officium non fructum sequatur. Cf. etiam proxima apud Lactantium 3 benignus est scilicet is qui benignus est, ut nec benigna nec si qui nec benigni sumus ponendum sit: uide infra p. 44 u. 11 infamiaene metu non esse petulantis quom A qm B 5 fructuū corr rū. A fructuū B item deteriores idem AB iusticia AB 6 expetit deteriores exprimit AB pmil. (uidetur pmih fuisse) A

pen AB 7 uirtuturū corr uirtutū. B 7 et 8 adq B 8 emunumentis corr emonumentis B emolumentis (l e corr uidetur aemonumentis fuisse) A suapte A suapte corr suapte B ui suapte ed. Paris. 1538 quod rectius suapte ui scribi Moserus adnotat 9 expeditur deteriores expenditur AB uirtutq B maliciae B malicia (c corr in r) A 10 maxu A maxu (uidetur maxū fuisse) B 11 quo-modū B refer. r (a erasa) A aīr B mihi me AB, unde nihil efficiendum Lactantius Inst. diu. VI 12, 10 idem (Cicero) quippe ait, ut quisque maxime ad suum commodum referat, quaecumque agit, ita minime esse uirum bonum 12 atque A me ciunt (c corr in r) B 13 uirtutū A maliciā B 14 ubi — 44, 1 grati in loco eraso A

eum ipsum cernunt grati, quoi referunt gratiam? ubi illa sancta amicitia, si non ipse amicus per se amatur toto pectore, ut dicitur? qui etiam deserendus et abi-ciendus est desperatis emolumentis et fructibus: quo
 5 quid potest dici immanius? quod si amicitia per se colenda est, societas quoque hominum et aequalitas et iustitia per se expetenda: quod ni ita est, omnino iustitia nulla est; id enim iniustissimum ipsum est,
 iustitiae mercedem quaerere. quid uero de modestia, 19
 10 quid de temperantia, quid de continentia, quid de uerecundia, pudore pudicitiaque dicemus? infamiaene metu non esse petulantis an legum et iudiciorum? innocentes ergo et uerecundi sunt, ut bene audiant, et ut rumorem bonum colligant, erubescunt, pudet etiam
 15 loqui de pudicitia: at me istorum philosophorum pudet,

1 ipsum *deteriores* ipsi *AB* Confer de fin. V 11, 30 ad aliam rem quampiam referatur, non ad eum ipsum, qui sese diligit, ubi simili errore ipse est in bonis libris quoi *B* quoi refer gratiam supra uersum posita manu altera sed antiqua *A*
 3 *Seruus* in *Verg. Aen. IX* 276: pectore toto, omni affectu. et est de prouerbio. Cicero de legibus: 'nisi toto pectore amatur, ut dicitur.' cum enim dicit 'ut dicitur' ostendit prouerbiale. Confer *Tusc. disp. II* 24, 58 toto pectore, ut dicitur, cogitare & in rasura corr *B* abiciendus (ci in rasura corr). *B* 4 & *B* & rasura mutatum in ē *A* emolumentis *AB* qd̄qui corr in q̄qui *AB* 7 per se est *Lambinus* expetendast *Maduigius Opp. I* 154 qui de codicum memoria fallitur 8 iusticia *A* iniustissimi *B* iniustissimū (ū corr ex 1 ut uidetur) *A* 9 querere corr que *B* modestia *Heinsianus* molestia *AB* 10 quide *B* bis, *A* ter 11 pudritiaq; *A* pudritiaq; *B* |... dicemus *A* (puto que erasum esse) infamiae corr ene *B* 12 ē corr in ēe *A* petulantis corr el *A* putalantis corr petalantes (sic) *B* iudiciorum (i corr in e) *B* 13 uerecundi sunt (f erasum) *B* 14 utru- morem (m erasum) *B* erubescunt *A* pudicitiam corr in pud& etiam *AB* 15 pudritia *A* at *A. W. Zumptius* ac *AB* me istorum *Heinsianus* mystorum *AB* sed in *A* uidetur y corr ex 1

qui *neminem* ullum iudicium multare nisi uitio ipso
 51 notatum putant. quid enim? possumus eos, qui a
 stupro arcantur infamiae metu, pudicos dicere, quom
 ipsa infamia propter rei turpitudinem consequatur?
 nam quid aut laudari rite aut vituperari potest, si ab
 eius natura recesseris, quod aut laudandum aut vitu-
 perandum putes? an corporis prauitates, si erunt perin-
 signes, habebunt aliquid offensionis, animi deformitas
 non habebit, cuius turpitudine ex ipsis uitiiis facillime
 percipi potest. quid enim foedius auaritia, quid inma- 10
 nius libidine, quid contemptius timiditate, quid abiecti-
 tius tarditate et stultitia dici potest? quid ergo? eos,
 qui singulis uitiiis excellunt aut etiam pluribus, propter
 damna aut detrimenta aut cruciatus aliquos miseros
 esse dicimus an propter uim turpitudinemque uitiorum? 15
 quod item ad contrariam laudem in uirtutem dici pot-
 52 est. postremo, si propter alias res uirtus expetitur,
 melius esse aliquid quam uirtutem necesse est: pecu-

1 qui *corr in que AB* *neminem addidi* illum *B* iudi-
 cium *A* multare *scripsi* uitare *AB* uitio *A* 2 notatum
Heinsianus notatum *corr mut B* mutatu *A* qui stupro *B* qui
 stupro (a *gramm*) *A* 3 arcantur *Heinsianus* arguentur *AB*
 infamiae (a *priore corr*) *A* pudicos *A* quom *B* cum *A*
 4 turpitudinem *deteriores* fortitudinē *AB* formidinem *Hein-*
sianus 5 ab eius natura *deteriores* ab eo natura recess-
 serit *AB* (recesserit *correctum in utroque*; de *B* errauit *Halmius*,
 habet enim is quoque natura 6 quā ad *B* quā aut in ra-
 sura *A* laudā dū *corr in* laudandū *B* vituperandū (dū
 in *rasura*) *A* 8 offensiones *corr in AB* deformitas *AB*
 9 turperudo ut uidetur *A* ipsi *AB* *Halmius* errauit
 uicis *B* 10 auaricia *B* 11 conceptius *corr in* contemptius *B*
 timiditate *corr in* *A* 13 signis *A* 14 dampna (p e *corr*) *A*
 detrimenta *corr in* *A* cruciatibus *B* aliquos *B* aliquo *A*
 16 quod (d e *corr*) *B* contrariū *A* contrariā *corr ex ū B* laudē *A*
 uirtute *A* uirtutē *B* (fuit uirtutem) potest postremo *Hein-*
sianus potest ^{nam} *remo B* potest nā in *rasura A*; apparet qua ratione

niamne igitur an honores an formam an ualitudinem? quae et, quom adsunt, perparua sunt, et, quam diu adfutura sint, certum sciri nullo modo potest; an, id quod turpissimum dictu est, uoluptatem? at in ea quidem spernenda et repudianda uirtus uel maxime cernitur.

Sed uidetisne quanta series rerum sententiarumque sit atque ut ex alio alia nectantur? quin labebar longius, nisi me retinuisssem.

10 QUINTVS. Quo tandem? lubenter enim, frater, quod 20 istam orationem, tecum prolaberer.

MARCVS. Ad finem [tecum] bonorum, quo referuntur et quouis apiscendi causa sunt facienda omnia, controuersam rem et plenam dissensionis inter doctissimos, sed aliquando iam iudicandam.

ATTICVS. Qui istuc fieri potest L. Gellio mortuo? 53

postremo curtatum sit 1 ualitudinē A 2 quom Heinsianus
cōm B cum A sint AB quodiu corr quādiu A 3 adfu-
tura I (i. e. funt) AB sint deteriores certum B certē A cf. ad
fam. IX 9, 1 certum scio iam conualuisse eam 4 dictū AB
ad AB 5 repudienda A 7 sed uidetur B *** uidetur ne
(f corr) A, apertum est eandem hunc ab initio scripturam tenuisse
quae in B agnoscitur seriā B sententiarū sit atq: (at in
rasura, uidetur si itaq: fuisse) B sententiarū sit atq: (q. sit atq: in
rasura) A, in cuius margine ad hunc uersum manu antiqua scriptum
est itaq: 8 alio corr in alius B labebar corr ex lauabar ut
uidetur B 10 libenter A quodysa orationē (fuit quodysam
orationē) AB 11 prolaberer editiones plaber in rasura A plaber B
12 ad finē reccū B ad finem **** A, a finem propter eandem exi-
tum ad orationem aberrauit librarius 13 et quouis apiscendi causa
R. Stephanus & quominus^{cuius} ascendi causa (sic) B et quo-uis*****
causa A 14 controuersam Heinsianus controuersā^{na} A plenā
(e in rasura; fuitne ae?) A dissensionē corr nis A contro-
uer^{ra}siam rem & plenam dissensionē B 15 iam B 16 qui A
gelli B L. gelli A agellio Heinsianus mortuo ort in

MARCVS. Quid tandem id ad rem?

ATTICVS. Quoniam Athenis audire ex Phaëdro meo memini Gellium, familiarem tuum, quom pro consule ex praetura in Graeciam uenisset *essetque* Athenis, philosophos, qui tum erant, in locum unum conuocasse 5 ipsisque magno opere auctorem fuisse, ut aliquando controuersiarum aliquem facerent modum: quod si essent eo animo, ut nollent aetatem in litibus conte-
rere, posse rem conuenire, et simul operam suam illis esse pollicitum, si posset inter eos aliquid conuenire. 10

MARCVS. Ioculare istuc quidem, Pomponi, et a multis saepe derisum: sed ego plane uellem me arbitrum inter antiquam Academiam et Zenonem datum.

ATTICVS. Quo tandem istuc modo?

MARCVS. Quia de re una solum dissident, de ceteris 15 mirifice congruunt.

ATTICVS. Ain tandem? unane est solum dissensio?

rasura) A 1 qui^d AB id superscriptum A 2 quoniam R. Ste-
phanus quam AB athenis (e corr ex o) A phedro B
phe|dro (he in rasura) A 3 quom A quom B consule
corr con A 4 pretura B greciam AB uenisset essetque
scripsi uenisset que A uenisset & (& alterum a corr add) B
athenis (n e corr) A 5 philosophis corr of B conuo-
casse ipse isq; corr ipse isq; B conuocasse-ipse is que praeter
que in rasura A ipsisque deteriores 6 magnopere B auctorem A
ut (a erasum) A 7 aliquem (a initio uersus a corr add) B
8 eo animo B nolent AB conterere B conte-
rere (r prius corr) A 9 re in rasura A conuenire A
illi B 10 aliquid deteriores, editiones aliquod A aliquid B
11 & in rasura A pō|peniae tam uis corr pō|poni + etiam
uis B 12 sepe corr sepe B dirisū corr de A uellem in
rasura A uellem (lem in rasura) B arbitrum A 13 acade-
miam A 15 qua A una B una + A dissiden B dissiden
(N e corr) A 17 ain tandem ne unane est solum dissensio

Heinsianus autem^{tantūne} dem^{de r} neuna-ne est solū dissensio B Tantūne

MARCVS. Quae quidem ad rem pertineat, una: 54
quippe quom antiqui omne, quod secundum naturam
esset, quo iuuaremur in uita, bonum esse decruerint,
hic nisi quod honestum esset *nihil esse* putarit bonum.

ATTICVS. Paruam uero controuersiam dicis, at non
eam, quae dirimat omnia.

MARCVS. Probe quidem sentires, si re ac non uer-
bis dissiderent.

ATTICVS. Ergo adsentiris Antiocho familiari meo, 21
magistro enim non audeo dicere, quocum uixi et qui
me ex nostris paene conuellit hortulis deduxitque in
Academiam perpauculis passibus.

MARCVS. Vir iste fuit ille *quidem* prudens et acutus
et in suo genere perfectus mihi, ut scis, familiaris,
15 quoi tamen ego adsentiar in omnibus necne mox
uideo: hoc dico, controuersiam totam istam posse
sedari.

una de re est solū ^{sentio} *dis praeter sentio quippe superscriptum in
rasura A, in quo ne hic quidem dubium est quid scriptum fuerit
ante rasuram* 1 pertineat *Heinsianus* pertineatur *A* pertineat *B*

2 quom *B* cō *A* omne *Bakius* (coll. de fin. III 11, 36 et I
11, 37) omī *AB* 3 iuuaremur (in in rasura) *A* bonū - 4 pu-
tant in textu omīsa eadem manu in inferiore margine posita *B*
bonum effē corr esse *A* 4 nihil esse addidi nihil putarit *Turne-*
bus idemque *Lambinus* putari *A* 5 paruam *Heinsianus* pa-
rum *AB* controuerſiā *B* dicis fat non *AB* dicis at nos
Heinsianus 6 que *B* dirimat *Heinsianus* derimat *B* deri-
mat (rimat in rasura) *A* 7 sentires unus *Dresdensis* senti^{re} *A*
lenti^{re} *B* re ac non in rasura *A* 8 desidererent *B* desidererent^{re}
(de corr in di, re^{re} in rasura) *A* 9 anſentiris (corr adſ) *A*
anſentiris *B* familiare corr ri *B* 10 non non audeo *B* quo-
cum *A* quoquom *B* qui me ex nostris (me in fine uermis
a corr add, ex no in rasura) *A* 11 poene *A* pene *B* con-
ueller corr it *AB* ortulis *B* ortulis *A* 12 academiā *B* 13 fuit
ille *Heinsianus* futile *AB* quidem deteriores, om *AB* acu-
tus sed utus in rasura *B* 15 quō *A* quō *B* 16 posse dari *B*

55 ATTICVS. Qui istuc tandem uides?

MARCVS. Quia, si, ut Chius Aristo dixit solum bonum esse quod honestum esset, malumque quod turpe, ceteras res omnis plane paris ac ne minimum quidem utrum adessent an abessent interesse, ualde a⁵ Xenocrate et Aristotele et ab illa Platonis familia discreparet essetque inter eos de re maxima et de omni uiuendi ratione dissensio: nunc uero, quom decus, quod antiqui summum bonum esse dixerant, hic solum bonum dicat, itemque dedecus illi summum malum,¹⁰ hic solum, diuitias, ualetudinem, pulchritudinem commodas res appellet, non bonas, paupertatem, debilitatem, dolorem incommodas, non malas, sentit idem quod Xenocrates, quod Aristoteles, loquitur alio modo. ex hac autem non rerum, sed uerborum discordia con-¹⁵ trouersia est nata de finibus; in qua, quoniam usus capionem duodecim tabulae intra quinque pedes esse noluerunt, depasci ueterem possessionem Academiae ab hoc acuto homine non sinemus, nec Mamilia lege singuli, sed e XII tres arbitri finis regemus.²⁰

1 qui istuc *deteriores* quin istuc *AB* tandē *A* 3 effret
Heinsianus esse *AB* 4 omnis corr ef *A* omf *B* paris corr
paref *AB* ne minimum Heinsianus ne nimium *AB* 5 a+xenocrate (e uel c erasum) *AB*; fuitne exenocrate quem ad modum exerses est II 10, 26 6 illa Heinsianus illo *AB* 7 ex^q *B*
ex^q in rasura *A* et esset Halmsius 8 quod (qd) decus *AB* cum decus Heinsianus 10 quod illi *deteriores*, Turnebus 11 ualitudinē corr nē *B* plchritudinē *A* commodaref *B* (de *A* errat Halmsius) 13 ma-laf *A* (fuit mallaf) 14 aristoteles *A* alimodo *A* 16 ē nata definibus in rasura *A* usus (non usu) cap. *AB*, confer Schoellium Legis XII Tab. rel. p. 103 17 capionem *B* capione *** | duo decim sed duo in initio uersus a corr add *A* tabule corr ē *B* intra *R. Stephanus* inter (int) *AB* 18 noluerunt *Alciatus*, *R. Stephanus* uoluerint *A* uoluer-int (fuit uoluerunt) *B* 20 singulis sed ex is (his Heins.) ref *AB* singuli sed ex iis tres *Victorius* singuli sed e XII tres *Aemarus* *Ranconetus*

QVINTVS. Quamnam igitur sententiam dicimus? 56

MARCVS. Requiri placere terminos, quos Socrates pegerit, iisque parere.

QVINTVS. Praeclare, frater, iam nunc a te uerba
 5 usurpantur ciuilis iuris et legum, quo de genere ex-
 pecto disputationem tuam; nam ista quidem magna
 diiudicatio est, ut ex te ipso saepe cognoui. sed certe
 ita res se habet, ut ex natura uiuere summum bonum
 sit, id est, uita modica et apta uirtute perfrui, aut
 10 naturam sequi et eius quasi lege uiuere, id est, nihil,
 quantum in ipso sit, praetermittere quo minus ea,
 quae natura postulet, consequatur, quod inter haec
 uelit uirtute tamquam lege uiuere. quapropter hoc
 diiudicari nescio an numquam, sed hoc sermone certe
 15 non potest, si quidem id, quod suscepimus, perfecturi
 sumus.

1 quānā igitur sententiā A quā nā igitur sententiā B dice-
 mus ex uno codice Goerenzius 2 equiri (x erasum, e ob-
 securum) A socratif B fōcratīf. (fuit fēcratīf) A 3 parare A

5 qđ e corr qđe B

6 ista quidem magna* (m

erasum utrobique) A istā quidem magnā B 7 diiudicatio 10
 (tio in fine uersus a corr add) A sepe A cognoui* (fuit
 cognouit) A sed certe — 13 uiuere qui delerunt, hiulcam

ex plana effecerunt orationem, quando quidem ista quidem desi-
 derat membrum oppositum sed certe, et quapropter hoc diiudicari
 non possunt nullo interuallo adiungi illis ista quidem magna dii-
 udicatio est. ceterum in uerbis ipsis fere nihil est quod non possit
 ipso Cicerone teste firmari 8 se** (fuit sese) A habet Er-
 nestus habent AB uiuer& corr re B 9 apta editiones apta A

aperta B apta e uirtute A. W. Zumptius pfrui* aut (frui* a
 in rasura) A 10 natura (corr rā) sequit ei quasi ut eius quasi

lege B naturā sequi* eiusq***** quā lege A naturā sequi
 et eius quasi lege Heinsianus 11 quā tū (fuit quā) B

eaq; corr eaq; B

12 iter A hoc A hoc corr haec B

13 uirtute A quapropter Heinsianus quap AB 14 nūquā B
 ānumquā (anum in rasura) A (sic) an numquam deteriores non-
 nulli f& corr in se1 A 15 jd e corr A

22
57

ATTICVS. At ego huc declinabam nec inuitus.

QVINTVS. Licebit alias: nunc id agamus, quod coepimus, quom praesertim ad id nihil pertineat haec de summo malo bonoque dissensio.

MARCVS. Prudentissime, Quinte, dicis; nam quae a me adhuc dicta sunt * * te Lycurgi leges neque Solonis neque Charondae neque Zaleuci nec nostras duodecim tabulas nec plebiscita desidero, sed te existimo cum populis tum etiam singulis hodierno sermone leges uiuendi et disciplinam daturum.

58 MARCVS. Est huius uero disputationis, Quinte, proprium id, quod expectas, atque utinam esset etiam facultatis meae. sed profecto ita se res habet, ut, quoniam uitiorum emendatricem legem esse oportet commendatricemque uirtutum, ab ea uiuendi doctrina 15 ducatur. ita fit ut mater omuium bonarum rerum

1 ad AB ^{huc} ut B 3 caepimus A cepim' B nunc
qu praesertim B | **** quod pferri ** A non quod praesertim
Heinsianus quum (uel cum) praesertim editiones nj + hnl (fuit
nihil) A 4 desum A 5 naq; corr naq; B 6 dicta
sunt te lucurgi A dicta sunt telucurgi B; tenui cum Turnebo pri-
mitiuam scripturam, cum editores fere correctam amplexi sint: sed
illam licebat uel sic orationi accommodare (neque uero ego a) te
Lycurgi leges . . desidero. supplementa mancae orationis, quae
Turnebus eademque Lambinus habent, nihili sunt: ceterum non
multa uidentur intercidiisse et ea maxime, quibus Marcus, quae
deinceps considerata sint, significauerit eo fere modo, quo I 5, 17
scribit: considerandae leges, quibus ciuitates regi debeant, tum
haec tractanda, quae composita sunt et descripta iura et iussa
populorum, in quibus ne nostri quidem populi latebunt quae
uocantur iura ciuilia 7 Zaleuci editiones seleuci AB
8. doodecimtabulae A (sic) plebiscita A ex + istimo A
9 legis A legis corr ef B 11 uere corr uero A quin + te A
quite B 13 facultates corr if B sed Heinsianus si AB
re A re corr ref B 15 commendatricemque Heinsianus conmatric-
eq; B cumatricemque corr co A 16 bonor; A bonoru corr

sit sapientia, a quoius amore Graeco uerbo philosophia nomen inuenit, qua nihil a dis immortalibus uberius, nihil florentius, nihil praestabilius hominum uitae datum est. haec enim una nos cum ceteras res omnes, tum, quod est difficillimum, docuit, ut nosmet ipsos nosceremus: cuius praecepti tanta uis et tanta sententia est, ut ea non homini quoipiam, sed Delphico deo tribueretur. nam qui se ipse norit, primum aliquid se habere sentiet diuinum ingeniumque in se suum sicut simulacrum aliquod dicatum putabit, tantoque munere deorum semper dignum aliquid et faciet et sentiet, et, quom se ipse perspexerit totumque temporit, intellet, quem ad modum a natura subornatus in uitam uenerit quantaque instrumenta habeat ad optinendam adipiscendamque sapientiam, quoniam principio rerum omuium quasi adunbratas intellegentias animo ac mente conceperit, quibus inlustratis sapientia

arū B 1 sit sapientia editiones sapientia AB a om AB ad corr a Heinsianus quouus A per rasuram mutatum in cuius B 2 addit B immortalib; A 3 praestabilus B 4 una (na in rasura) A 5 docuit nosmet A 6 nosceremus Heinsianus noceremus mutatum in doceremus AB tanti aut sed corr in tanta uis & B tanta uis & in rasura A 7 quopiam A quopiam B delphico B 8 tribuere eretur A qui se ipso A 9 diuino AB 10 dedicatum B putauit corr bit AB 11 aliqd B & faciet sententiā A & faciet sentiā B 12 cū B ipse A rāgrumque A temptarē corr rit B se ipse tentarit totumque perspexerit Ernestus, quod perperam arripuit Baierus: confer ad Quintum fr. I 4, 5 perspice rem et pertempta; poterat enim nostro quoque loco perspexerit et pertemptarit, sed idem est totumque temptarit; et perspicendi uerbum saepius ita ponitur, ut ab accurate inspiciendo, explorando uix uideatur differre, uelut ad fam. IX 15, 5 tu uelim cum fabris eam (domum) perspicias 15 obrinendā A adipiscendam; (i ante f in rasura) A obtinendam adipiscendamque Maduigijs de fin. II 22, 71 'durissimam hysterologiam' dicit et mendi suspicionem mouet 16 intellegentia A 17 connoeperit B illustratis Manutius inlustrat (ta

23 duce bonum uirum et ob eam ipsam causam cernat se
 60 beatum fore. nam quom animus cognitis perceptisque
 uirtutibus a corporis obsequio indulgentiaque discesserit
 uoluptatemque sicut labem aliquam dedecoris oppresserit
 omnemque mortis dolorisque timorem effugerit socie- 5
 tatemque caritatis coierit cum suis omnisque natura
 coniunctos suos duxerit cultumque deorum et puram
 religionem susceperit et exacuerit illam, ut oculorum,
 sic ingenii aciem ad bona eligenda et reicienda con-
 traria, quae uirtus ex prouidendo est appellata pru- 10
 61 dentia, quid eo dici aut cogitari poterit beatius? idem-
 que quom caelum, terras, maria rerumque omnium
 naturam perspexerit, eaque unde generata, quo recur-
 sura, quando, quo modo obitura, quid in iis mortale
 et caducum, quid diuinum aeternumque sit, uiderit 15
 ipsumque ea moderantem et regentem paene prenderit
 seseque non his circumdatum moenibus popularem ali-
 cuius definiti loci, set ciuem totius mundi quasi unius

uel tu superscriptum) B inlustratus (tus in rasura) A 2 beatū*
 fore (f e corr) A quo corr quod B qđ* A e corr (fuit quo);
 quum uel cum editiones 3 adcor coris corr a corporis B a cor-
 poris (a corpo in rasura) A 4 uoluptatem quae AB
 obpresserit A 5 quae bis B loci&atē quae B 6 coierit
 Turnebus coegerit AB (sed g corr ex c in A) cū corr ex
 eū A eū B omnesque R. Stephanus omnib; quae B omnibus
 qui (corr que) A naturā AB 7 conlectos A pi-
 ram A purā sed u corr ex y ut uidetur B 9 ingeniāciem (c
 mutatum in τ) B ingeniū* aciem (fuisse ingenita aciem uidetur) A
 bona *elegenda* (utrobique f erasum) B bonas eligendas (f
 utrumque erasum) A 11 cogitare corr ri B beacul (c mu-
 tatum in τ) B idemque Heinsianus eidemq; AB 12 quom B
 cū A rerumque omnium Heinsianus rerū omniūq; naturā* (q;
 erasum) AB 13 recursura scripsi recurra AB recurra B corr
 recurra A corr 14 quomobitura B quit corr quid B in if B
 in if Heinsianus in his A 16 poene A paenae B 17 non his
 scripsi non omnis AB popularem Heinsianus populare AB
 18 definiti loci sed Heinsianus definitio locif & A diffinitio

urbis agnouerit, in hac ille magnificentia rerum atque in hoc conspectu et cognitione naturae, dii immortales, quam se ipse noscet, quod Apollo praecepit Pythius, quam contemnet, quam despiciet, quam pro nihilo putabit ea, quae uolgo dicuntur amplissima, atque haec omnia quasi saepimento aliquo uallabit²⁴ disserendi ratione, ueri et falsi iudicandi scientia et⁶² arte quadam intellegendi quid quamque rem sequatur et quid sit quoique contrarium. quomque se ad ciuilem societatem natum senserit, non solum illa subtili disputatione sibi utendum putabit, sed etiam fusa latius perpetua oratione, qua regat populos, qua stabiliat leges, qua castiget improbos, qua tueatur bonos, qua laudet claros uiros, qua praecepta salutis et laudis apte¹⁰ ad persuadendum edat suis ciuibus, qua hortari ad

locus & B popularem alicuius definiti *delet* *Duisius*, quod cum *Halmio* probans *Baillerus* non unius circumdati moenibus loci scripsit: negauit olim recte interpolationem agnoscere nec mutare sententiam, et hoc maxime illi rationi obesse puto, quod ne resectis quidem illis reliquam orationem sine correctione probam exire appareat. *romus*. (c. mutatum in *τ*) B unus *corr* unius AB 1 urbis *corr* ex urbe A acnouerit B 2 cognitionē A dii immortales B dum minor- tales A 3 quam se deteriores quam si AB noscet deteriores *noll& B noll& (f& in rasura) A* appollo A 4 phitius A pythius B contemnet A despiciet A 5 putauit *corr* bit AB eaque A eaq; *corr* eaq; B uulgo B 6 sepe mento *corr* sepi- mento B uallauit *corr* bit AB 7 ratione ueri editiones rationes *uri B rationes-ue-ri A* iudicandi scientia *Heinsianus* iudiciū de- scientia. (ū in rasura, f. *erasm*) B iudicia-descientia (descientia in rasura) A 8 arte (*τ* e *corr*) A quamque re (fuit que; A quāque rem (que rem in rasura) B sequatur *Heinsianus* sequan- tur AB 9 quid si quoque A quid sit. cuique (sic, in fine uersus rasura in qua *τ* *corr*, cui in initio alterius a *corr* add) B, uidetur quid si quoque fuisse ante rasuram quomque A quomq; B 11 putauit *corr* bit AB fusa in rasura A lacius B lacius (c. mutatum in *τ*) A 12 porp&ua A 13 qua-castig& (fuit *ue-tur AB* 14 laudet *corr* if AB aptae B hortari B hortari A

decus, reuocare a flagitio, consolari possit adfectos factaque et consulta fortium et sapientium cum improborum ignominia sempiternis monumentis prodere. quae quom tot res tantaeque sint, quae inesse in homine perspiciantur ab iis, qui se ipsi uelint nosse, carum parens est educatrixque sapientia.

63 ATTICVS. Laudata quidem a te grauiter et uere: sed quorsus hoc pertinet?

MARCVS. Primum ad ea, Pomponi, de quibus acturi iam sumus, quae tanta esse uolumus; non enim 10 erunt, nisi ea fuerint, unde illa manant, amplissima; deinde facio et lubenter et, ut spero, recte, quod eam, quouis studio teneor quaeque me eum, quicumque sum, effecit, non possum silentio praeterire.

ATTICVS. Vero facis et merito et pie, fuitque id, 13 ut dicis, in hoc sermone faciendum.

1 reuocare *mutatum in reuocari A* adflagitio (c *mutatum in t*) A adflagitio B consolari *corr sol AB* adfectos A 2 facta quae & con • sul • ta (*uidetur consulata fuisse*) B 3 ignomi^a A 4 que *corr quae A* quom A quom B ref tantaeque A ref • tantaeq; (*tant in rasura*) B sine quae *corr sunt B* siⁿque^s (*que in rasura*) A 5 his AB 6 educatrixque • e (a *erasum*) B 7 te *in rasura A* 11 erunt deteriores sunt BA, *sed in hoc f corr ex r* 12 rectae (a *erasum*) B spero recte (ero recte *in rasura*) A 13 me eum deteriores mecū *sed cū erasum B* me... | A 14 effecit deteriores effici AB non sponsum A praeterire • reuero *sed re ante u in rasura et ro mutatum in ra A* praeterire • reuero *corr ra B*; *puto manifestum esse unde re ante uero ortum sit, quo non nulli, ad emendanda uerba abusi sunt* 15 et pie scripsi et ipse AB fuit quae B fuit; *sed corr q; A* 16 faciendum A faciendū B M TVLLI CICRONIS DE LEGIBUS LIB. I. EXPLICIT INCIP. II. A M TVLLI CICRONIS DE LEGIBUS LIBER. I. EXP. DE LEGIB. II. B *sed DE LEGIB. II. rec*

LIBER SECVNDVS

ATTICVS. Sed uisne, quoniam et satis iam ambu-
latum est et tibi aliud dicendi initium sumendum est,
locum mutemus et in insula, quae est in Fibreno, nam,
opinor, id illi alteri flumini nomen est, sermoni reli-
quo demus operam sedentes?

MARCVS. Sane quidem; nam illo loco libentissime
soleo uti, siue quid mecum ipse cogito siue aut quid
scribo aut lego.

ATTICVS. Equidem, qui nunc potissimum huc
uenerim, satiari non queo, magnificasque uillas et pa-
uimenta marmorea et laqueata tecta contemno; ductus
uero aquarum, quos isti Nilos et Euripos uocant, quis
non, cum haec uideat, intriserit? itaque, ut tu paulo
ante de lege et de iure disserens ad naturam referebas

1 Sed uisne (1 *erasum*) B Sed = uisne A 2 ubi corr
tibi AB dicen = d; initium (j e corr, uidetur dicem de initium
fuisse) B 3 & insula B fibrino AB sed confer p. 61, 8 4 id
illi *Dauisius* illi B = illi (fuit & illi) A hoc illi *Lambinus* id opi-
nor illi *Mamutius* Confer II 26, 64 et de diuin. I 5, 8 cum
in Lyceum uenissemus, id enim superiori gymnasio nomen est;
in collocatione uerbi opinor ne quis haereat cf. *Tusc.* I 39, 94
nam, reor, nullis uita posset esse incundior alteri B ē se
sermoni corr esse sermoni B esse in rasura A; apertum est et est
esse primitiuam scripturam et quo errore esse natum sit 7 ut
corr uti B uti in rasura A fine quid corr siue B aut quid B
ali = quid corr ex aut quid A; confer ad fam. IX 20, 3 litteris me
inuoluo, aut scribo aut lego; de fin. II 33, 107 poema, orationem
cum aut scribis aut legis; sed ad fam. IX 26, 4 cotidie aliquid
legitur aut scribitur, ubi aliquid aut legitur *Bakius temere*
9 huic AB 10 faciar non quaeo B 11 & = laqueata (1 *erasum*,
laqueata in rasura; uidetur & illa quae ad fuisse B et = laqueata
(eata in rasura) A et illa laqueata *Halmius* contemno AB
13 hoc B 14 iure (re e corr) A ad e corr A

omnia, sic in his ipsis rebus, quae ad requietem animi delectationemque quaeruntur, natura dominatur. quare antea mirabar, nihil enim his in locis nisi saxa et montes cogitabam itaque ut facerem et orationibus inducebar tuis et uersibus, sed mirabar, ut dixi, te tam ualde hoc loco delectari: nunc contra miror te, cum Roma absis, usquam potius esse.

3 MARCVS. Ego uero, cum licet pluris dies abesse, praesertim hoc tempore anni, et amoenitatem hanc et salubritatem [hanc] sequor, raro autem licet. sed 10 nimirum me alia quoque causa delectat, quae te non attingit ita.

ATTICVS. Quae tandem ista causa est?

MARCVS. Quia, si uerum dicimus, haec est mea et huius fratris mei germana patria: hic enim orti 15 stirpe antiquissima sumus; hic sacra, hic genus, hic maiorum multa uestigia. quid plura? hanc uides uillam, ut nunc quidem est, lautius aedificatam patris

1 inuf B e corr, uidetur nisi fuisse. 2 dilectationemque A
delectationem quem B queruntur corr que B 3 saxa in
rasura A 4 muntel corr mon A cogitare B cogitabā corr
ex cogitare A; fortasse cogitaram 5 inducebā B te + tam
corr ut uidetur ex tetiam A 6 delectare A 7 absis in rasura
quae etiam proximum u attingit A, neque tamen aliud quaerendum
cum Halmio pocius (c mutatum in t) B 8 plures B
abesse Heinsianus abessē A abēe corr in abēem B 9 et amoe-
nitatem hanc salubritatē hanc (alu in rasura) A & amoenitatem
hanc salubritatem hanc B et amoenitatem et salubritatem hanc
Heinsianus: dubito de ueritate scripturae et suspicor fuisse salu-
britatem hanc et amoenitatem [hanc]; confer III 18, 42
11 alia ^{quoque} causa A 12 attingit ita quae tandem Heinsianus
attingit. Itaque tandem AB Qui ita delent, tollunt urbani-
tatem orationis 15 patria (a ultimum in rasura) A hic B
+ orti (rt corr) A 16 stirpe (t e corr) B gens R. Stephanus,
confer II 22, 55 extra sacra et gentem 17 quid corr ex quod
(qd) AB hanc uide hanc uidet B 18 aedificatam Heinsia-

nostrī studio, qui cum esset infirma ualitudine, hic fere aetatem egit in litteris: sed hoc ipso in loco, cum auos uiueret et antiquo more parua esset uilla, ut illa Curiana in Sabinis, me scito esse natum; qua re inest nescio quid et latet in animo ac sensu meo, quo me plus hic locus fortasse recte delectet, si quidem etiam ille sapientissimus uir, Ithacam ut uideret, immortalitatem scribitur repudiasse.

ATTICVS. Ego uero tibi istam iustam causam puto, 2
4
10 cur huc libentius uenias atque hunc locum diligas: quin ipse, uere dicam, sum illi uillae amior modo factus atque huic omni solo, in quo tu ortus et procreatus es; mouemur enim nescio quo pacto locis ipsis, in quibus eorum, quos diligimus aut admiramur, adsunt 15 uestigia. me quidem ipsae illae nostrae Athenae non tam operibus magnificis exquisitisque antiquorum artibus delectant quam recordatione summorum uiro- rum, ubi quisque habitare, ubi sedere, ubi disputare sit solitus, studioseque eorum etiam sepulchra contem- plor: qua 20 re istum, ubi tu es natus, plus amabo posthac locum.

nis aedificata AB 1 ualutudinem AB 2 fer aetatem B fe-
regetatē sed eē corr ex ae A eg& A 3 auos AB 4 in-
est R. Stephanus id est B id ē A 5 quā corr quid AB hac
sed h erasum B sensum eo AB 6 delect& sed d e corr A
(uidetur fortasset elect& fuisse) recte addidi, quod putauī re-
quiri, maxime si quidem ut haberet quo referretur et propter Attici
responsum • si A 7 uiri hacam B immortalitatē A
10 ••• cur (satis certo agnoscitur curcur fuisse, A libentius
(tu in rasura) A diliget B 11 quā ipse B quin •• ipse A
uerae B ille corr illi AB amior A amior corr
ex amior B 12 omnis sed f erasum B tu hortus (h
erasum) B tu ortus sed t et rt corr A 13 mouemur A
14 dilutus A ammiram B 15 meū B me • A (n erasum)
ipse ille corr ipse ille B • athen • ae (fuit athenae) B
athene in rasura A 16 ex quē sitisq (corr qui B
17 recordationes B 19 studiose quā A studiose quem B

MARCVS. Gaudeo igitur me incunabula paene mea tibi ostendisse.

- 5 ATTICVS. Equidem me cognosse admodum gaudeo. sed illud tamen quale est, quod paulo ante dixisti, hunc locum, idem ego te accipio dicere Arpinum, germanam patriam esse uestram? numquid duas habetis patrias, an est una illa patria communis? nisi forte sapienti illi Catoni fuit patria non Roma, sed Tusculum.

MARCVS. Ego me hercule et illi et omnibus municipibus duas esse censeo patrias, unam naturae, alteram ciuitatis. ut ille Cato, quom esset Tusculi natus, in populi Romani ciuitatem susceptus est, ita, quom ortu Tusculanus esset, ciuitate Romanus, habuit alteram

1 poene A

2 ostendisse haecquidem B ostendisse ..

equidem A

5 idem AB fortasse id est ut (idēut) (confer ad fam. IX 8, 1 cum tu tardius faceres, id est, ut ego interpretor, diligentius); id enim Goerenzius, quod ut specie quadam aridet, et placuit Baistero, ita curiosius rimanti uix poterit probari: poterat inuerso ordine Arpinum, id enim ego te accipio

dicere hunc locum 6 patriamasse B uŕam quiduasif habitif (nū et d a corr superscripta; habitif corr in habetif) B

uŕam qd. duas. habitif (nū antiqua uanu superscriptum; qd. duas. corr ex quiduasif; denique habitif mutatum in habetif) A uestram quid uos duas habetif Heinsianus uestram? quid? duas uos habetis Halmsius; sed numquid iniuria spernitur, quod aptius est quam quid post interrogationem alteram quale est illatum, et uos nullam habet fidem, si quidem Heinsianus manifesto correctus est, duasif autem apparet unde ortum sit insequente habetif

7 patriasane ē B patrias. an. ē. (f e corr, fuit patria sane ē) A

patria corr ria B communif B 9 meherculae (b mutatum in h) B 10 caense opatrias corr caenseo. patrias B unam naturae, alteram ciuitatis deteriores unā naturam ciuitatis AB

11 quom est B quom. ē. A esset Ascensiana 12 ita AB

quod uerum est, quamquam non recte explicatur in Handii Tuscellino III p. 471 cum ortu tusculanus Heinsianus quom ortus

tusculano (ort corr et f add, nō mutatum ex nū) A quom ortu tusculano B 13 ciuitate Romanus deteriores ciuitatem romanam B

loci patriam, alteram iuris, ut uestri Attici, prius quam Theseus eos demigrare ex agris et in astu, quod appellatur, omnis se conferre [se] iussit, et sui erant idem et Attici, sic nos et eam patriam ducimus, ubi
 5 nati, et illam, a qua excepti sumus. sed necesse est caritate eam praestare, qua rei publicae nomen uniuersae ciuitatis est, pro qua mori et cui nos totos dedere et in qua nostra omnia ponere et quasi consecrare debemus. dulcis autem non multo secus est ea,
 10 quae genuit, quam illa, quae exceptit. itaque ego hanc ineam esse patriam prorsus numquam negabo, dum illa sit maior, haec in ea contineatur * * habet ciuitatis et unam illam ciuitatem putat.

ciuitate romā sed corr ciuitatē A 2 eos demigrare Manutius eod. dem migrare B eodē migrare A appellatur B 3 omnis se conferre se iussit AB, alterum utrum se em deteriores, editiones et Sunii erant iidem et Attici R. Stephanus et sui erant idem et Attici Maduigiū Opp. II 146 & symfranti demetat ticiū B & simfrantidem & atticiū (fuit ut uidetur simferant) A
 4 & ante eam in rasura B 5 nati sumus AB et illam qua excepti addita in deterioribus, a qua Bakius 6 caritatē B caritatē A prestare B quā (fuit quā) A e qua Maduigiū Emend. p. 61 7 quo amori mutatum in qua * mori AB
 8 federe corr dedere AB ponere * (uidetur poneret fuisse) A
 9 ducis A dulcis B secus * ē (fuit secutus ē) A sea corr ea B 10 que genuit A 11 profus AB nūquā A * umquā B sed * in rasura trium litterarum. quae esse non poterant; fuitne non umquam, id quod Ciceroni non magis abdicandum est, quam aut non usquam (Tusc. V 9, 24 non usquam id quidem dicit omnino) aut non ullus, cuius pauca sed certa exempla Maduigiū de fin. III 15, 50 perscripsit illa sit AB sit illa Halmaius errore 12 haec unus et alter deteriorum sed B & A Heinsianus ciuitatis & unam illam AB ciuitates duas sed illas unam (sic) editiones nonnullae uetustiores ueluti Ascensiana, Camerarii, sed in plerisque omittuntur haec habet . . putat, quae hodie fere pro glossema habentur: sed potuit fieri ut interciderint, quibus illa superioribus adnectebantur, uelut contineatur: (et eodem modo omnis municeps duas ut mihi uidetur) habet ciuitatis set

3 ATTICVS. Recte igitur Magnus ille noster me
6 audiente posuit in iudicio, quom pro Ampio tecum
simul diceret, rem publicam nostram iustissimas huic
municipio gratias agere posse, quod ex eo duo sui
conseruatores extitissent. uti iam uidear adduci hanc 5
quoque, quae te procrearit, esse patriam tuam. sed
uentum in insulam est; hac uero nihil est. amoenius.
ut enim hoc quasi rostro finditur Fibrenus, et diuisus
aequaliter in duas partes latera haec adluit rapide-
que dilapsus cito in unum confluit et tantum complecti- 10
tur quod satis sit modicae palaestrae loci. quo effecto,
tamquam id habuerit operis ac muneris, ut hanc nobis
efficeret sedem ad disputandum, statim praecipitat in
Lirem et, quasi in familiam patriciam uenerit, amittit
nomen obscurius Liremque multo gelidiorum facit; nec 15
enim ullum hoc frigidius flumen attingi, cum ad multa
accesserim, ut uix pede temptare id possim, quod in
Phaedro Platonis facit Socrates.

7 MARCVS. Est uero ita, sed tamen huic amoenitati,
quem ex Quinto saepe audio, Thyamis Epirotes tuus 20
ille nihil, opinor, concesserit.

unam illas ciuitatem putat 1 rectae B 2 iudicio (τ mutatum
in c) B quom A cū B Ampio nescio qui apud Turnebum
et Lambinum ambio AB 3 diceret (τ corr) A iustissimam B
iustissimā* (fuit iustissimal; A 4 municipio A duo sui
editiones duo sunt sed sunt erasum B duo|omisso fui A (Halmius
errat) 5 uti iam) utinā AB ut iam editiones uidear R. Ste-
phanus uideā AB 6 qui corr quē B 7 haec B hac* (ac in
rasura) A 8 ut enim AB etenim Lambinus 9 adluit B
rapide quae A 10 conpectitur AB 11 modice corr mo-
dice AB palestre A palestrae B 13 efficeret deteriores efficerit
corr effecerit B effecerit A disputandem A precipitat B pēpi-
tat* (at corr, fuit ut puto pēpitant) A 15 gelidorem AB
16 ullum Heinsianus illum B illū A attingi cum ad deteriores
atticiū ad A Heinsianus atticium ad B 17 possum B 18 pedro B
20 quem Dauidius q; sed corr q; (h. e. quae, non quem) B quē A
quam Heinsianus audio (dio in rasura A Thyamis Turnebus

QVINTVS. Est ita, ut dicis; caue enim putes Attici nostri Amalthio platanisque illis quicquam esse praeclarius. sed, si uidetur, considamus hic in umbra atque ad eam partem sermonis, ex qua egressi sumus, 5 [et] reuertamur.

MARCVS. Praeclare exigis, Quinte, at ego effugisse arbitrabar, et tibi horum nihil deberi potest.

QVINTVS. Ordire igitur; nam hunc tibi totum dicamus diem.

10 MARCVS. 'A Ioue Musarum primordia,' sicut in Aratio carmine orsi sumus.

QVINTVS. Quorsum istuc?

MARCVS. Quia nunc item ab eodem et a ceteris diis immortalibus sunt nobis agendi capienda primordia.

15 QVINTVS. Optime uero, frater, et fieri sic decet. 8

MARCVS. Videamus igitur rursus, prius quam ad- 4 grediamur ad leges singulas, uim naturamque legis, ne, quom referenda sint ad eam nobis omnia, labamur

thebanuf corr ex theuamif A thebanuf, sed b corr ex u, et nuf in rasura B forsitan theoamis antiquitus scriptum fuerit, unde natae sint corruptelae: de peruulgata oe et y uocalium permutatione, quae saepe errores creauit, cum alii tum nuper Hauptius speciosis quibusdam exemplis usus dixit in Variorum c. 33 (Herm. IV p. 331) sephirotesf B epyrotesf A 2 Amalthio Turnebus emathyo A emat hro B (sic) e& corr. e& B esse (se in rasura) A 3 hicinum bram (corr hic in) B 5 & reuertamur B

reuertamur A 6 exaliquae quintae B exisquequinte A exigif quinte corr AB ad B 7 arbitrabar (itra in rasura) A

nihil (h in rasura) A deberim B 8 ordire in rasura A

tibi (i ultima e corr add) B 9 diēmaiorē musarum primordiā B diem. A Ioue R. Stephanus 10 in Aratio R. Stephanus innarratio A innarratio B

13 qa (a in rasura) A & a superscriptum B & a (& corr) A 14 dnf immortalib; B dnf in mortahbus (f e corr

et in in litura trium litterarum) A primordiaē B primordia corr ex primordio A 15 decet corr ex dicit A 16 adgrediamur (r ultimum in rasura) A 17 legesf corr if AB 18 quom A

interdum errore sermonis ignoremusque uim rationis eius, qua iura nobis definienda sint.

QVINTVS. Sane quidem hercle, et est ista recta docendi uia.

MARCVS. Hanc igitur uideo ex sapientissimorum³ fuisse sententiam, legem neque hominum ingeniis excogitatam nec scitum aliquod esse populorum, sed aeternum quiddam, quod uniuersum mundum regeret imperandi prohibendique sapientia. ita principem legem illam et ultimam mentem esse dicebant omnia ratione¹⁰ aut cogentis aut uetantis dei: ex qua illa lex, quam di humano generi dederunt, recte est laudata; est enim ratio mensque sapientis ad iubendum et ad deterrendum idonea.

9 QVINTVS. Aliquotiens iam iste locus a te tactus¹⁵

quom B 1 uim sermonis ei qua (f. ultimum in sermonis a corr add) B uim sermoniseius quo* (se ante i corr, quo* corr ex qua) A; primitiua scriptura qua persuadet, sermonis, quod ferri non potest, propter uiciniam eiusdem uocis errore ortum esse, cuius loco, cum abesse nomen non possit, uix aliud uidetur scriptum fuisse, quam quod reposui rationis eius qua; confer de orat. III 6, 21 ubi enim perspecta uis est rationis eius qua causae rerum cognoscuntur 3 hercle B hercle (c e corr) A 5 ex sapientissimorum (uidetur sapientissimi rorum fuisse) B ** sapientissimorum A; fuitne expressam (h. e. exp̄sa) sapientissimorum? nam non de nihilo esse illud ex putauerim; confer Acad. pr. II 24, 77 nemo umquam superiorum non modo expresserat, sed ne dixerat quidem posse hominem nihil opinari 6 excogitata (a corr ex o) A 7 populorum sed deteriores populorumqd (qd corr ex q;) B populoz quod (od in rasura) A 8 mundus (dus corr) A 9 prohibendique (endi in rasura) A sapientia A 10 mentem corr ex m|tem A dicebant deteriores dicebat AB 11 cogentis (fuit cogi entis) B cogentis A uetantis B dei (ei corr) B de; corr ex di A qua humano (h in rasura) A quā di humano (y corr ex i) B 13 mensq. in rasura A adde- terendū A adde-terendum (sic t corr ex t) B 15 aliquociens (c mutatum in t) B iste locus (e locus in rasura) A

est; sed ante quam ad populares leges uenias, uim istius caelestis legis explana, si placet, ne aestus nos consuetudinis absorbeat et ad sermonis morem usitati trahat.

- 5 MARCVS. A paruis enim, Quinte, didicimus 'si in ius uocat' atque [at] eius modi leges alias nominare; sed uero intellegi sic oportet, et hoc et alia iussa ac uetita populorum uim habere ad recte facta uocandi et a peccatis auocandi, quæ uis non modo senior est
10 quam aetas populorum et ciuitatum, sed aequalis illius caelum atque terras tuentis et regentis dei. neque 10 enim esse mens diuina sine ratione potest, nec ratio diuina non hanc uim in rectis prauisque sancendis habet, nec, quia nusquam erat scriptum, ut contra
15 omnis hostium copias in ponte unus adsisteret a tergoque pontem interscindi iuberet, idcirco minus Coclitem illum rem gessisse tantam fortitudinis lege atque im-

1 f-ed [fuisse fiet uidetur] A at corr ad A legif corr ef AB

uenif AB 2 explena B explena corr explana A 3 consue-
tudinif corr diuif AB 5 a paruis enim editiones apparuisse nim
corr in apertius enim B aptius* enim A sed aptius corr in litura
quæ etiam antecedentia tati trahat complectitur quin-te A didi-
cimus B 6 atque Ascensiana atque at AB in quibus at ex atque
ortum eodem modo quo III 18, 40 atque [ad] fedata; hoc igitur
delendum nec praeterea quicquam mutandum esse censui olim nec
modo sententiam quamuis uituperatus a Schoellio Legis XII Tab.
rel. p. 69. usum illum Hahnus in commentario Sestianae p. 305 exem-
plis illustrauit nominare B 7 & ante alia corr A iussa-
ac* uicta (u& in rasura) A 8 at corr ad A facta [act
corr] A & a corr A 9 auocandiq; tuif (q; corr in q; h. e.
quæ) B auocandique* uif (que corr in quæ) A 10 ciuita-
tium AB (sic) sed (d corr) A 11 tuendif B tuentif (ti in
rasura) A deinq; corr dei-neg; B deiueque (ne corr) A 12 eni
mens diuina sine ratione potest nec ratio diuina in rasura A
13 sancendif B sancendif (ne in rasura) A 14 scriptu A
15 omnis (n corr) A copia corr copias B copiasin (afin in ra-
sura) A attergo quæ AB 16 coclitem (e in rasura) A
17 illurem (sic) A gessissetantâ (fiet in rasura) A fortu-

perio putabimus, nec, si regnante L. Tarquinio nulla erat Romae scripta lex de stupris, idcirco non contra illam legem sempiternam Sex. Tarquinius uim Lucretiae, Tricipitini filiae, attulit. erat enim ratio, profecta a rerum natura, et ad recte faciendum inpellens et a delicto auocans, quae non tum denique incipit lex esse, quom scripta est, sed tum, cum orta est; orta autem est simul cum mente diuina. quam ob rem lex uera atque princeps apta ad iubendum et ad uetandum ratio est recta summi Iouis.

10

5
11 QUINTVS. Adsentior, frater, ut, quod est rectum uerumque, *aeternum quoque* sit neque cum litteris, quibus scita scribuntur, aut oriatur aut occidat.

MARCVS. Ergo ut illa diuina mens summa lex est, item, quom in homine est perfecta * * in mente sa- 15

dimf A fortitudines corr nif B 1 putabim; nec in rasura A

L. Tarquinio Turnebus ** tarquinio A (prima manus cognosci non potest) ul tarquinio Heinsianus tarquinio B 2 Romae editiones prome A pme B 3 tarquinus A lucretiae B 4 filii pr corr in filii B attulit A profecta a deteriores, editiones profecti A pfecti B 5 & a recte (& corr) A & a recte B inpellens B impellens A & ad delicto corr & ad delicto B & delicto (& de in rasura) A 6 auocant superscriptum B 7 quom A quā corr cum B cum orta A cum orta B 12 aeternum quoque addidi, quod ex uerumque effici uoluit Dausius; sed recte et ex more rectum uerumque iungitur (confer III 15, 34; Acad. pr. II 9, 27 lex ueri rectique proditur; Tusc. III 29, 73; ad fam. I 8, 2; VI 21, 2 recte uereque sensisse); ut eo quoque nomine reiectaneum esse rectum, uerum quoque, quod uulgatur, appareat sic corr sit B 13 scita scribuntur B scita scribunt (fuit scit ascribunt) A aut oriatur (fuit auctoriat) A 15 quom A quom B Defectum orationis significauit, quam puto sic redintegrari item, quom in homine est perfecta (ratio, lex est: ea uero est perfecta) in mente sapientis. Confer I 6, 18 eadem ratio cum est in hominis mente confirmata et perfecta, lex est; I 7, 22 quae (ratio) quom adoleuit atque perfecta est, nominatur rite sapientia. Quod ex Rathii aliorumque coniectura Maduigio probata (Emend. p. 63) hodie uulgatur in homine est perfecta, in

pientis; quae sunt autem uarie et ad tempus descriptae populis, fauore magis quam re legum nomen tenent. omnem enim legem, quae quidem recte lex appellari possit, esse laudabilem quibusdam talibus argumentis
 5 docent. constat profecto ad salutem ciuium ciuitatum-
 que incolumitatem uitamque hominum quietam et beatam inuentas esse leges, eosque, qui primum eius modi scita sanxerint, populis ostendisse, ea se scripturos atque laturos, quibus illi adscitis susceptisque honeste
 10 beateque uiuerent; quaeque ita composita sanctaque essent, eas leges uidelicet nominarent. ex quo intellegi par est eos, qui perniciose et iniusta populis iussa descripserint, quom contra fecerint quam polliciti pro-

mente sapientis (est), eo non puto sententiae satis fieri 1 q; corr
 q; B uarie corr ex uarie ut uidetur A uariae B a A
 descripta corr descriptae AB, sed fortasse illud uerum 2 populi +
 (fuit populis) AB (coniunxit corrector populi fauore, ut in editionibus
 nonnullis uetustioribus legitur) fauero corr fauore AB tenunt B
 3 appellari AB (sic) 5 constat Heinsianus constans AB
 6 incolumitatum corr incolumitate m A incolumitate corr incolo-
 mitatē B uitae corr uitāq; B hominē A quāq; B
 quāq; (&ā in rasura) A 7 inuentas Heinsianus ^{con}ditas (di
 corr ex ui) A * intas B 8 scitas anxerint per rasuram muta-
 tum in scita sanxerint A sanxerint B eas e per rasuram
 corr in ea se A scripturas atque laturas (utrobique of corr) AB
 (sic) 9 illi editiones illis AB ascitis unus Goerenzii, Lambinus
 teste Dauisio (nam in editione Lambini a. 1565 ascriptis ut in ple-
 risque legitur nec quicquam adnotatur) adscriptis AB ascitis dete-
 riores nonnulli honesti beatisq; corr honesti beatisq; B honeste
 beateque corr ex honesti beatisque A 10 composita (a in exitu
 folii corr ex ae ut uidetur) A 11 eas in rasura A nomina-
 rem corr ent B (sic) nominarent A, et hoc, quod Victorius in
 nominarunt, alii aliter mutarunt, conueniens sententiae et paene
 necessarium esse iudico, si quidem hoc significari intererat, iussu et
 auctoritate latorum ea scita a populis leges nominari: neque in con-
 formatione sententiae difficultatem agnosco, confer de orat. II 86,
 352 Simonidi dixisse se dimidium eius ei daturum: reliquum a
 Tyndaridis peteret. intellegi (intell in rasura) A 12 et iniusta
 editiones & iusta B & iusta po in rasura A 13 descripterint

fessique sint, quiduis potius tulisse quam leges. ut perspicuum esse possit in ipso nomine legis interpretando inesse uim et sententiam iusti et ueri legendi:

- 12 quaero igitur a te, Quinte, sicut illi solent: quo si ciuitas careat, ob eam ipsam causam, quod eo careat, 5 pro nihilo habenda sit, id estne numerandum in bonis?

QVINTVS. Ac maximis quidem.

MARCVS. Lege autem carens ciuitas estne ob *id* ipsum habenda nullo loco?

QVINTVS. Dici aliter non potest.

10

MARCVS. Necesse est igitur legem haberi in rebus optimis.

QVINTVS. Prorsus adsentior.

- 13 MARCVS. Quid? quod multa perniciose, multa pestifere sciscuntur in populis, quae non magis legis 15 nomen attingunt, quam si latrones aliquas consessu

corr def=|cripserint *B* quom *A* quom *B* contra fecerint
(a fe in rasura) *A* follici *corr* poll *AB* professi*que (o *erasum*) *AB* 1 quidm *A* potius tulisse (utulit in rasura) *A*

2 & possit *corr* & possit *B* esse possit (esse in rasura et f altera in possit *corr*) *A* interpretando *B* 3 iusti et ueri legendi *Heinsianus* iusti & ^{iuris colendi} *curilendi* *B* iusti & iuris*** colendi (iusti in rasura, & iuris in margine a *corr* add, porro eo in litura quattuor litterarum, et solum lendi manu antiqua scriptum) *A*, in quo dubium non est quin prima manu idem scriptum fuerit, quod in *B* plane cognoscitur 4 ad te *A* quinta *B* quo si deteriores quod si (qñ) *AB* 5 quod post prius careat *A* in margine lege habere scribit *Halmius* errauit 6 nihilo *Heinsianus* nihil *AB*

idēne *B* idemne (mne in rasura, uidetur idēne fuisse) *A*
numerandū in bo in rasura *A* 7 maximis *B* 8 cadens *AB*
id addidit *Lambinus*, de cuius necessitate dicit *Maduigius* de fin. II 28, 93 9 nullo (n *corr*) *A* 10 potest (test in rasura) *A* 11 habere *B* 13 prorsus *B* prorsus *A* ~ adsentior (ad in rasura) *A* 14 quidquid *corr* quidquid (sic) *B* pni-

tiosa *B* pniotose *A* pestifere *corr* pestifera *B* pestifere *A*
15 fuscuntur *corr* sciscuntur *B* sciscuntur in rasura *A* sciscantur ut *Heinsianus* populi (f e *corr*) *B* leges *corr* is *B*

16 nomen deteriores non *AB* attingunt *AB* latrones

suo sanxerint. nam neque medicorum praecepta dici uere possunt, si quae inscii inperitique pro salutaribus mortifera conscripserunt, neque in populo lex, cuiusmodi fuerit illa, etiam si perniciosum aliquid populus acceperit. ergo est lex iustorum iniustorumque distinctio, ad illam antiquissimam et rerum omnium principem expressa naturam, ad quam leges hominum diriguntur, quae supplicio improbos adficiunt, defendunt ac tuentur bonos.

10 QVINTVS. Praeclare intellego, nec uero iam aliam 6 esse ullam legem puto non modo habendam, sed ne appellandam quidem.

MARCVS. Igitur tu Titias et Apuleias leges nullas 14 putas?

13 QVINTVS. Ego uero ne Liuias quidem.

MARCVS. Et recte, quae praesertim uno uersiculo

'quidam' apud Turnebum latorel AB concessu Lipsius concessu (fuit comcessu) A concessu uof B 1 sanxerint A sanxerint (fuit sanxerunt) B 2 possunt margo Lambinianae nescio cuius polent AB (Huhnus errat) si a corr add B inperit B 3 in superscriptum A cuiusmodi corr cuiusmodi A cui quimodi B

4 fuerint AB In quibus quid uitiosi sit non uideo; nam quod fuerint pro fuerit leui nec raro in his libris errore scriptum est, mendi suspicionem mouere non debuit: illa autem cuiusmodi fuerit fere non distant ab his quamuis praua sit. confer ad fam. IV 7, 4 cogitandum tibi tamen esset Romaene et domi tuae, cuiusmodi res esset, an Mytilenis aut Rhodi mallet uiuere pntio-

sum B 6 antiquissimā ex imū corr A 7 & expressa B *expressa A 8 subphicio corr supph A supphio (τ mutatum in c) B imphiosa sed a erasum B adficiunt A

10 preclare A intellego (o in rasura) A 12 appellandam (appell in rasura) A 13 Titias Turnebus tu Titias Antonius Augustinus tutias AB, quod fuisse tutias scribendum, τ syllaba ut bis legeretur, Ianus Gruterus credidit, eo artificio scriptionis usus, quod uel nostrae aetatis philologis quibusdam imposuit, nuper tandem ab Hauptio lepide exagitatum apuleias (ej in rasura) A apuleias Heinicianus tutia se tapuleias (p corr ex b) B

15 Liuias Victorius leuias AB 16 recte (e ultima in ra-

senatus puncto temporis sublatae sint: lex autem illa, cuius uim explicauī, neque tolli neque abrogari potest.

QVINTVS. Eas tu igitur leges rogabis uidelicet, quae numquam abrogentur.

MARCVS. Certe, si modo acceptae a duobus uobis 5 erunt. sed, ut uir doctissimus fecit Plato atque idem grauissimus philosophorum omnium, qui princeps de re publica conscripsit idemque separatim de legibus eius, id mihi credo esse faciundum, ut, prius quam ipsam legem recitem, de eius legis laude dicam; quod 10 idem et Zaleucum et Charondam fecisse uideo, quom quidem illi non studii et delectationis, sed rei publicae causa leges ciuitatibus suis scripserunt: quos imitatus Plato uidelicet hoc quoque legis putauit esse, persua- dere aliquid, non omnia ui ac minis cogere. 15

15 QVINTVS. Quid? quod Zaleucum istum negat ullum fuisse Timaeus?

rasura A. *preferim* A. 2 *potest* e-f B. 3 *rogabis* (g et b corr, uidetur *rocaui* fuisse) A. *rogas* B. 5 *certe* (e ultima in *rasura*) A. 7 *grauissimus* (*grauis* in *rasura*) A. *philosophorum* B. *omnium* qui *mutatum* in *omnium* quae AB. 8 *separatim* B. *legibus* (bus in *rasura*) B. 9 *idem* *Halimius coll. de off. I* 1, 1; item *Lambinus*. 10 *egit* legis B. *eius* legis A. *sed* in corr, ut *potuerit* egit fuisse; legis *Halimius* tolli iussit, non recte nec obtemperauit *Baileus*: confer II 23, 58 cum lamina esset inuenta et in ea scriptum lamina, ubi me quidem auctore sed prae alterum lamina inducitur; pro *Mur.* 14, 31 sin haec bella grauissima uictoriaeque eorum bellorum gratissimae fuerunt; pro *Mil.* 27, 74 cum non impetrasset, ut sibi insulam in lacu Prilio nenderet, repente in eam insulam materiem conuexit; *Tusc. disp. V* 20, 59 cum fossam latam cubiculari lecto circumdedisset eiusque fossae transitum coniunxisset; de *fin.* III 5, 16 ad suum statum ea-que, quae conseruantia sunt eius status, diligenda, alia 11 & zaleucum AB (*Halimius errauit*) charonidā A. *caronidā* corr in *carronidā* B (sic) quō A qm (h. e. quoniam) B (sic) 12 quidam corr quidem B quidē sed ē corr A. *delectationes* corr dilectionis A. 13 *scripserint* R. *Stephanus*. 14 *legis* putauit ēē per in *rasura* A. 17 *fuisse* (fuit fuisse) B. *thimeus* B. *fuisse*

MARCVS. At Theophrastus, auctor haud deterior mea quidem sententia, meliorem multi nominant; commemorant uero ipsius ciues, nostri clientes, Locri. sed siue fuit siue non fuit, nihil ad rem: loquimur
5 quod traditum est.

Sit igitur hoc iam a principio persuasum ciuibus, 7 dominos esse omnium rerum ac moderatores deos eaque, quae gerantur, eorum geri iudicio ac numine, eosdemque optime de genere hominum mereri et qualis quis-
10 que sit, quid agat, quid in se admittat, qua mente, qua pietate colat religiones, intueri piorumque et impiorum habere rationem. his enim rebus inbutae 16 mentes haud sane abhorrebunt ab utili aut a uera sententia: quid est enim uerius quam neminem esse

thimeus a in rasura A 1 theopraftus (e corr) A aut corr haud AB 2 post nominant addidit commemorat Baiterus, quod nec aptum per se et inutile esse mihi quidem uidetur, qui ex negat fuisse recte audiri ait fuisse putem, cuius generis multa exempla et nonnulla longe hoc duriora extare apud Ciceronem notum est: uide Maduigium de fin. II 8, 25 3 Locri deteriores lucri AB 4 fini corr siue bis A 5 quod traditum Heinsianus quotraditū AB

6 sit igitur deteriores si igitur AB 7 moderatōs AB eaq; (h. e. eaq; corr in eaq. q;) B eaqueque A 8 gerant B gerantur (rantur in rasura) A geri (ri in rasura trian quattuorue litterarum) A iudicioq; ac numine A (sic) iudicioq; ac numine B ui ditione atque numine Turnebus ditione atque numine Ascensiana, id quod Halmsius Baiterusque (nisi quod ditione ac) expresserunt, sed ex A liquido apparet primitiuam scripturam fuisse, quod Victorius (nisi quod atque) et C. Stephanus posuerunt, iudicio ac numine 9 hominūmereri (~ et m corr) A

10 amittat B 11 regionē sint ueri corr in regiones + intueri | **** B reli | giones intueri A sed reli in exitu uersus add, giones intueri in initio sequentis in rasura corr 12 haberi corr re AB his editiones si A si B inbutae (tae in rasura) A mentis corr ef AB 13 aut A aut corr haud B abutili* aut a uer + a (fuit ut uidetur abutilleaut auersa) B ab utili illa (si illa in rasura) aut auersa Heinsianus abhorrebunt ab utili aut

oportere tam stulte adrogantem, ut in se rationem et mentem putet inesse, in caelo mundoque non putet, aut ut ea, quae uix summa ingenii *ratione comprehendantur*, nulla ratione moueri putet. quem uero astrorum ordines, quem dierum noctiumque uicissitudines, quem mensum temperatio quemque ea, quae gignuntur nobis ad fruendum, non gratum esse cogunt, hunc hominem omnino numerari qui decet? quomque omnia, quae rationem habent, praestent iis, quae sint rationis expertia, nefasque sit dicere ullam rem praestare naturae omnium rerum, rationem inesse in ea confitendum est. utilis esse autem has opiniones quis neget, quom intellegat quam multa firmentur iure iurando, quantae

a uera praeter ab prius in rasura A 1 fructae B adrogantem Heinsianus abrogantem AB ut in se praeter e in rasura A

2 mundoque B 3 aut ut A aut om ut B ea; B ea-que (ue corr) A ingenii ratione moueri AB; supplementa ratione comprehendat nulla primum (quod sciam) in Victoriana, non in Ascensiana, leguntur: in quibus duplex ratione, quae causa est defectus, et accommodatum huic sententiae et necessarium est, et recte summa ratio dicitur; confer de nat. deor. II 44, 115 (II 38, 97); de off. II 23, 83 summa ratio et sapientia boni ciuis; et quod summa ingenii ratione positum est, potuit uel summa excellentis ingenii ratione uel simile poni, sed illud in eandem notionem accipitur, itaque tenui haec supplementa, nisi quod comprehendantur malui 5 noctumq; B noctiumque (um in rasura) A

uicissitudinis corr nef AB 6 ea; corr ea; B que ea que gignunt nob ad fruendum non gratum in rasura A 8 numerari qui decet deteriores numerari q; dec& corr neq; dec& B numerari quodec& praeter numerari in rasura A quomque (quom in rasura) A cumq; B 9 praestent iis unus Moseri, editiones praesentis A praesentis B que A sunt Goerenzius

rationes corr nif A expertia nefasque sit dicere editiones expertineas quae sit dicere B experti nequeas**dicere (nequeas** dicere in rasura) A (sic) 10 prestare A 11 re rerum. B

12 utilis corr utiles A qif B q^{cum}m B cu* (fuit ut uidetur quo) A 13 quate B quate (ate in rasura) A

saluti sint foederum religiones, quam multos diuini supplicii metus a scelere reuocarit quamque sancta sit societas ciuium inter ipsos, diis immortalibus interpositis tum iudicibus, *tum* testibus. habes legis prohemium; sic enim haec appellat Plato.

QVINTVS. Habeo uero, frater, et in hoc admodum 17 delector, quod in aliis rebus aliisque sententiis uersaris atque ille; nihil enim tam dissimile quam uel ea, quae ante dixisti, uel hoc ipsum de deis exordium: unum 18 illud mihi uideris imitari, orationis genus.

MARCVS. Velle fortasse; quis enim id potest aut umquam poterit imitari? nam sententias interpretari perfacile est; quod quidem ego facerem, nisi plane esse uellem mens. quid enim negotii est eadem prope 15 uerbis isdem conuersa dicere?

QVINTVS. Prorsus adsentior; uerum, ut modo tute dixisti, te esse malo tuum. sed iam exprome, si placet, istas leges de religione.

MARCVS. Expromam equidem, ut potero, et quoniam 18

1 salutis *Lambinus salutis AB* foederū corr foederā B foedorū corr foedorā A religiones corr nīf A religionis B diuini (ultima in rasura corr) A diu in *Heinsianus* 2 supplicii A supplicij sed j rec add B supplicio *Heinsianus* scelere (f in rasura) A 3 immortalib; B 4 tum ante testibus add editiones, om AB testibus habes deteriores testib; hīf; habes A testib; i f habes B; i f uel hīf illud ex ultima syllaba uocis testibus ortum esse puto: certe hic habes, quod *Halmio* in mentem uenit, alienum est ab usu leges corr i f AB prohemium (o corr in e) A proemium B (sic) 5 haec AB, idque cur deleatur aut in hoc mutetur causa nulla est: graece diceret τὰ τοιαῦτα 8 adque A eaq; corr eaq; A 9 de diis *Bakius* deis AB 10 illud corr ud A 11 uello corr uelle B 12 interpretari (prari in rasura) A 14 est eadē prope in rasura A 15 isdem corr iudem AB 16 profus A prorsus B 17 sed iam *Heinsianus* sed & iā AB 18 istas (i f in rasura) A de religione deteriores dar& religione (h. e. dar& corr in dare) A dar& religione B 19 expromā + equidem

et locus et sermo familiaris est, legum leges uoce proponam.

QVINTVS. Quidnam id est?

MARCVS. Sunt certa legum uerba, Quinte, neque ita prisca, ut in ueteribus XII sacratisque legibus, et tamen, quo plus auctoritatis habeant, paulo antiquiora quam hic sermo est: eum morem igitur cum breuitate; si potuero, consequar. leges autem a me edentur non perfectae, nam esset infinitum, sed ipsae summae rerum atque sententiae.

QVINTVS. Ita uero necesse est; qua re audiamus.

MARCVS. Ad diuos adeunto caste, pietatem

(¹ a corr add et e ante q e corr) A expromame quidem B, unde intelligitur correctionis ratio in A 1 leges legum Moserus, leges Halmio glossa uidetur, sed tamen ea ipsa re quod se excipiunt hae uoces patefieri scriptoris consilium mihi quidem uidetur, quod sic fere possis uerbis exprimere: expromam istas leges de religione et quidem quoniam leges sunt legum uoce proponam: et sic saepius praeter necessitatem sed certa ratione iam significata aut res aut persona iterum designatur, uelut pro Sestio 26, 57 rex amicus; de orat. I 38, 175 testamento exheres filius post miles, ubi illa et alia, ut ego arbitror pessumdاتا Ciceronis oratione, a criticis tolluntur; et de diuin. I 57, 129 sic animi hominum, cum aut somno soluti uacant corpore aut mente permoti per se ipsi libere incitati mouentur, cernunt ea, quae permixti cum corpore animi uidere non possunt, ubi animi item puto prauè deleri. confer Tusc. I 28, 70; de lege agraria II 4, 9; infra II 19, 47 uoce Heinsianus uocem (uocē) AB 3 quidnam id est? Sunt Victorius quidnā inel^{sed} sunt (is in rasura) A quidnā inel^{sed} sunt (is^{sed} corr in fed) B Cur Halmius quidnam istuc est maluerit, nescio; confer Brut. 5, 20 4 quinque B quinque (te in rasura; A 5 XII Cuiacius ex his B exis^{sed} sacratisq. legibus A sed ff e corr; uidetur exisacr. fuisse; q. in fine uersus a corr add, in initio sequentis litura, in qua que fuisse suspicor. Halmius aberrauit 6 quo corr ex qd A quod Heinsianus auctorit^{ta} A 7 com^{ta} morem] A sed et com, correctum in eōm, et morem in loco eraso

8 potuero A potero B legis corr ef AB edent^{ta} AB

12 adeunto caste pietatē habu^{ta}nto B adeunto caste pietatē

adhibento, opes amouento. qui secus faxit, deus ipse uindex erit.

Separatim nemo habessit deos neue nouos neue aduenas nisi publice adscitos; priuatim colunto quos rite a patribus * *

Delubra habento: lucos in agris habento et Larum sedes. ritus familiae patrumque seruanto.

Diuos et eos, qui caelestes semper habiti, colunto, et ollos, quos endo caelo merita locauerint, Herculem, Liberum, Aescula-

adhiben[ro] praeter syllabas sectuas in rasura A, quem ne dubites ante lituram eadem tenuisse, quae leguntur in B

1 operis B
opes* sed f e corr A; ex scriptura opes uidetur illud operis, quod etiam A habuit ante rasuram, ortum esse securus B

Lactantius Inst. diu. V 20, 3 Cicero in suis legibus, cum caste ad sacrificia praeciperet accedere, pietatem, inquit, adhibento, opes amouento: qui secus faxit, deus ipse uindex erit 3 habens fir deus B (sic) hebes* fir deos nemo habebit deus (sic: e prius et f in hebes e corr, ha in fine uerba obscurum) A nouos AB

sedue (u corr in *) aduena* (fuit aduenas) AB neue aduenas Manutius sed nec aduenas Lambinus 4 pulice A adscitos B

colunto quos rite (fuit rite) a patribus B colunto quos rite ea patribus Heinsianus colunto* quos* rite* a patribus (colunto in rasura) A, in quo item quos rite fuisse apertum est colunto quos rite a patribus (cultos acceperint) Madiugius Opp. II 134

6 delubra in urbibus R. Stephanus locos AB 7 patriaque AB patriaeque Ascensiana, Victoriana patrumque R. Stephanus, confer II 11, 27 ritus familiae patrumque 8 seruantiuos (o-d in rasura corr) A 9 semper superscriptum B

10 colunto (eo in rasura) A collos B ollos A endocaelo merita* uocauerint (a in merita corr, puto merit auocauerint fuisse) A endo caelo merita uocauerint B Lactantius Inst. diu. I

15, 23 nam de legibus, quo in opere Platonem secutus leges uoluit ponere, quibus putaret usuram esse iustam et sapientem ciuitatem, de religione ita sanxit: diuos et eos, qui caelestes semper habiti sunt, colunto et illos, quos in caelo merita locauerunt, Herculem, Liberum, Aesculapium, Castorem, Pollucem, Quirinum.

pium, Castorem, Pollucem, Quirinum, ast olla, propter quae datur homini ascensus in caelum, Mentem, Virtutem, Pietatem, Fidem: earumque laudum delubra sunt, ne uncula uitiorum.

Sacra sollemnia obeunto. feriis iurgia amouento easque in famulis operibus patratibus habento; itaque ut ita cadat in annuis anfractibus descriptum esto. certasque fruges cer-

locauerunt, *Lactantii testimonio firmatum*, Ianus Dousa filius restitui iussit, locauerint *Feldkuegelius*, conlocauerint *Halmius*, nimium, ut saepe, tribuens liturae quae est in A, nam usus utrumque recipit: sic *Cicero*, qui de off. III 5, 23 Herculem in concilio caelestium collocauit, ad Q. fr. I 1, 10, 31 uirtutes in deorum numero collocatas scripsit, de consol. fr. 5 (14) teste *Lactantius Inst. diu.* I 15, 20 approbantibus dis immortalibus ipsis in eorum coetu locatam posuit, idemque sine discrimine in altissimo gradu dignitatis locati *Philipp.* I 6, 14 (conf. pro Murena 14, 30) et hoc gradu, in quo me senatus populusque Romanus collocauit *Philipp.* II 3, 6 scripsit I ast olla] 'ast aduersantis non est uerum copulantis.' *Turnebus*; confer nouissimas de ea uoce disputationes apud *Schoellium Legis XII Tab. rel. p. 108 sqq.* 2 homini (1 ultimum in rasura corr) A ascensuf AB (sic)

4 sunt ne uncula *Heinsianus* sunt * neculla (o et cul in rasura corr, fuit sunt oneucula) A sunt|oneuc ulla corr sunt|* neuc ulla B 'nucula uetus scriptura est, quo forte modo ueteres locuti sunt, cum ab iis etiam ningulus pro nullus dictum esse annotetur.' *Turnebus* (confer Z. f. O. G. 1860 p. 15. *Philol.* XIV 186)

5 uicioꝝ (c corr in v) A *Lactantius Inst. diu.* I 20, 19 itaque praeclaram illam legem tuam derideo, quam ponis his uerbis: ast olla, propter quae datur homini ascensus in caelum, mentem, uirtutem, pietatem, fidem, earumque laudum delubra sunt. 6 sollemnia *Heinsianus* sollemnia AB feriis editiones fecerit AB *Heinsianus*, fuitne feriis? iurgiamouento AB iurgia amouento deteriores nonnulli iurgia ne mouento *Buechelerus et Mommsenus*, sed iurgia amouento, quae est fere ipsa librorum scriptura, puto tam recte dici quam amouere opes (8, 19; 10, 25), adsentatio procul amoueat (Lacl. 24, 89), et amoto quaeramus seria ludo

7 famulif (m in rasura corr) A 8 itaq; A itq; B idque *Halmius* cad& A cadant coniecit *Turnebus* 9 certasque fruges

tasque bacae sacerdotes publice libant: hoc
certis sacrificiis ac diebus, itemque alios ad 20
dies ubertatem lactis feturaeque seruant;
idque ne committi possit, ad eam rem rati-
onem cursus annuos sacerdotes finiunt,
quaeque quoique diuo decorae grataeque sint
hostiae prouident. diuisque aliis *alii* sacer-
dotes, omnibus pontifices, singulis flaminis
sunt; uirginesque Vestalis in urbe custo-
diunt ignem foci publici sempiternum.

Quoque haec priuatim et publice modo ri-
tinue fiant discunt ignari a publicis sacer-
dotibus. eorum autem genera sunt tria,

deteriores ceterasque fruges AB 1 *bacae A bacaf B*
sacerdotes *Heinsianus* sacerdote* (corr sacerdoti*, fuit sacerdo-
tes) *A* sacerdote corr sacerdoti *B* publice *B* libant *dete-*
*rior*es liberant *AB* 2 ante itemque *lenius interpunzi* ad dies
Turnebus adde *AB* 3 ^{her}upratem *B* feturaeque (uel foet.) *dete-*
*rior*es future quae *A* futuraeq; *B* seruant* (o corr, uidetur
ur fuisse) *A* 4 committi corr committi *A* committi mutari non
debit, ante idque autem nihil deesse res ipsa et Ciceronis explica-
tio declarat. 'id committi dicitur, in quo delinquitur: sic sacrum
commisum (9, 22), cum in religionem et sacra peccatum est.' *Turn-*
ebus. Confer 10, 24 nam illud . . tollitur ratione *Turnebus* rem
et rationem *editiones nonnullae uetustiores* 6 quaeque quouque *B*
quaeque ^{cu}que (e corr) *A* decore *A* grate quae *A* crateq; corr
grateq; *B* 7 alii add *Ascensiana* 8 flaminis corr nef *AB*
9 sunt uirginesque (o corr) *A*; fuit ut puto sunt uirginesque,
quem ad modum custodiunt oigne mutatum est in custodiunt*
igne et similiter saepius uestalis *A* uestalis corr les *B*
10 igem *B* 11 quoque haec (h. e. superscriptum et) priuatim &
^{modo ritusq;} publicem quae fiant (sic) *B* quoque | *** & priuatim & publice modo
ritusq; fiant (& post lituram e corr, modo ritusq; in litura) *A* quo-
que haec priuatim et publice modo ritusque fiant *Heinsianus*, quae
fuisse eadem in *A* ante lituram et res ipsa et *Heinsiani* cum illo
libro cognatio persuadet, nec profecto est quod alia anquirantur
12 innari corr ign *A* 13 eorum editiones earum *AB* genera I

unum, quod praesit caerimoniis et sacris, alterum, quod interpretetur fatidicorum et uatium ecfata incognita, quorum senatus populusque ascuerit: interpretes autem Iouis optimi maximi, publici augures, signis et auspiciis postera uidento, disciplinam tenent²¹; sacerdotesque, uincta uirgetaque et salutem populi auguranto; quique agent rem duelli quique popularem, auspicium praemonent¹⁰ omni¹⁰que optemperanto; diuorumque iras prouidento sisque apparento, caelique fulgera regionibus ratis temperanto, urbemque et agros [et] templa liberata et effata

otriunū corr genera sunt otriunū B genera sunt duo unū (o duo corr in rasura) A genera sunt tria-unum (τ tria-unum in rasura) Heinsianus 1 quod in rasura A qd B caerimonius A

faci^{di} AB 2 fatidicorum A fati^{duc} quorū B 3 uacuum (c mutatum in τ) AB cf. 12, 30 effata editiones & fata AB

quae eorum Mommsenus, sed quorum h. e. quorum uatium ecfata uerum esse puto propter 12, 30 ad interpretanda alii praedicta uatium neque multorum, ne cet. 4 inīpres (ref in rasura) A

5 obtimi A optimi B sed uterque maximi augure signis A augures ignis B corr in utroque 6 postera siue Lambini siue

Manutii coniectura postea AB, quod Turnebus 'res futuras' explicat, ductus fortasse analogia Sallustiani illius supra ea (h. e. quae supra ea sunt), cuius similia apud Livium et apud ipsum Cicero-
nem leguntur: sed hunc credibile non est hoc maluisse quam quod in promptu erat postera, quod qui ob significationem spreuerunt, improbabilia sectati, non uidentur recte reputasse disputationem quae est in capite 13

7 sacerdotesq. uincta A et uincta Hulmii 8 a-agent A rem duelli in rasura A 9 queque corr

quique A ppopularē corr ppopularē A ppopularem B popularem Heinsianus pro populo rem A. W. Zumptius praemo-

neto Heinsianus 10 omni¹⁰que B optemperantē (sic) B obtē-

peranto A diuorūque B 11 prouidento sisq; Heinsianus (cf. Z. f. O. G. 1860 p. 18) prouidento-sisq; (fuit prouidentos isq;) B

prouidento sisq; (sisq; in rasura) A apparento Heinsianus
parento A parento (a erasum) B 12 fulgera corr fulgora AB

urbemq; (τ corr ex τ) B urbemque (τ e corr) A 13 & templa AB,

habento; quaeque augur iniusta nefasta uitiosa dira defixerit, inrita infectaque sunt, quique non paruerit, capital esto.

Foederum pacis belli indutiarum oratorum 9
fetiales iudices, nontii sunt: bella disceptanto.

Prodigia, portenta ad Etruscos [et] aruspices, si senatus iussit, deferunt, Etruriaque principis disciplinam doceto. quibus
10 diuis creuerint, procuranto idemque fulgura atque obstita pianto.

Nocturna mulierum sacrificia ne sunt praeter olla, quae pro populo rite fient: neque
15 quem initiant nisi, ut adsolet, Cereri Graeco sacro.

et deleuit Goerenzius effata editiones efflat corr efflata AB

1 habenti B habento (o corr ut uidetur ex 1) A uitiosa
dira B 2 defixerit B defixerit corr def A dixerit Turnebus
(dirae dixerit Ascensiana) deixerit Lipsius ep. quuest. IV 11

inrita B infectaque Heinsianus infectaque AB 3 capitale esto deteriores capital esto Manutius caritalestro B caristrolestro A 4 indutiarum AB oratorum uidendum est, possitne ita fortasse obtineri, ut genetius accipiat neutrius orata i. e. acta, postulata, quo fere modo Maduigius intellexisse uidetur (Opp. II 148), et sensus sit foederum, pacis, belli, indutiarum orata fetiales iudicanto 5 faetiales B nontii scripti non AB (confer in Vat. 15, 35 de legatis ut non nuntios pacis ac belli, non oratores, non interpretes senatus deligere posset. Plato Hipp. ma. 281 a πρεσβυτήν, ἡγουμένη δικαστήν καὶ ἀγγελὸν ἐκωνότατον εἶναι τῶν λόγων) disceptanto Ascensiana disceptatio AB fortasse bella a dis coeptanto 7 portenta (ven in rasura) A etruscos A aruspices Turnebus & aruspices AB (confer de nat. deor. II 4, 10 p. 405, 2) 8 'iussit est iusserit' Turnebus & ruria quae corr & rurae quae B & ruraquae corr & ruraequae A 9 principis AB 10 fulgura corr fulgora A 11 De obstita uocis notione et origine confer Z. f. O. G. 1861 p. 2 12 finto (o e corr) A 13 quae populo A fient in rasura A neque quem patet deteriorum, Victorius neueque A neueq. B 14 ini-

22 Sacrum commissum, quod neque expiari poterit, impie commissum esto: quod expiari poterit, publici sacerdotes expianto.

Loedis publicis, quod sine curriculo et sine certatione corporum fiat, popularem laetitiam in cantu et fidibus et tibiis moderanto eamque cum diuum honore iungunto.

Ex patriis ritibus optima colunto.

Praeter Idaeae matris famulos eosque iustis diebus ne quis stipem cogito. 10

Sacrum sacroue commendatum qui clepsit rapsitue parricida esto.

Periurii poena diuina exitium, humana dedecus.

Incestum pontifices supremo supplicio sanciuunto. 15

Impius ne audeto placare donis iram deorum.

tianto *deteriores* imanto *A* inhianto (*hi corr ex m ut uidetur*) *B*
caereri *B* greco in rasura *A* 1 nec Buechelerus (*Jahrb. f. Philol.* 1863 p. 785) coll. III 3, 6, sed uide Ribbeckium *Lat. Part.* p. 25

2 impie cōmissū ē quod expiari poterit in textu omisso in imo margine manu antiqua scripta *A* esto Manutius ē *AB* expirari *B* 3 publici* (*fuit publici*) *B* 4 lōēdis *B* ludis *A* in rasura 5 fiat *B* 6 moderanto *deteriores* moderato *AB*

7 eāq; cū + + + diuū (q; cū in fine uersus e corr) *A* fortasse eaque, quod est in codice Cruzeriano honore (o alterum corr) *A*

8 obtima *B* 9 ideae matris *A* ideae + matris (æ e corr et e ante m erasum) *B* 10 sit iplae *B* supē sed fti in rasura *A*, quod fuisse stupem mihi non permadetur 11 clepsit rapsitque

Turnebus clepsit rapsitue Lambinus cleperit rapsitque *AB*, confer Maduigium de fin. V 25, 74, qui cleperit omnino prauam esse formam docuit 12 esto opiuuri (o in fine uersus a corr add) *B* 13 Pēna *B*

peruiri poena diuina exit praeter periu in margine fini uersus a corr appictum in loco eraso *A* exicium *B* 14 dedecus esto Lambinus 15 incestum *deteriores* ineptum *AB* supraemo *A* subremo corr sup *B* subplinio *B* subphicio corr supp *A* sanciuundo *AB* (sic) 17 impu sed u in rasura *A* conf. 16, 41 placare

Caute uota reddunto: poena uiolati iuris esto.

[Quocirca] ne quis agrum consecrato. auri, argenti, eboris sacrandi modus esto.

⁴ . Sacra priuata perpetua manento.

Deorum Manium iura sancta sunt. nos leto datos diuos habento; sumptum in ollos luctumque minuunto.

QVINTVS. Conclusa quidem est a te, frater, magna ¹⁰
¹⁰ lex sane quam breui, set, ut mihi quidem uidetur, non ²³
 multum discrepat ista constitutio religionum a legibus Numae nostrisque moribus.

MARCVS. An censes, quom in illis de re publica libris persuadere uideatur Africanus, omnium rerum ¹⁵
 publicarum nostram ueterem illam fuisse optumam, non

donis *editions* placenti onif B placend. onif A 1 reddunto (d prius et t corr) A poenā uolati corr uolati AB poena *deteriores* 3 quocirca ex 15, 45 *huc translatum deleri iussit Puteanus, om R. Stephanus* quis agrum consecrato *deteriores* quisacrū consecrati AB 4 esto (o e corr) A 6 sancti Onof corr in sancta sunt O. nos B sancta sunt nos (o ante n in rasura) A suos *Dauisius* sos uir doctus in *Miscell. obseru. III* 1, 67 (*teste Mosero*); fuit cum conicerem sunt. omnes coll. *Augustin. de ciu. dei VIII* 26 omitto, quod Varro dicit, omnes ab eis (*paganis scilicet*) mortuos existimari manes deos, et probat per ea sacra, quae omnibus fere mortuis exhibentur. *confer infra* 22, 55 7 la&o B l&o A datos *Turnebus* dato AB diues B inollef B inollef (*sic inollef*) A 9 a te, frater *scripsi, itaque his, item illis* 81, 3 Immo prorsus *Quinti, non Attici nomen, quod uulgabatur, praefixi, coll. III* 5, 12; al^{tes} B alte A alter corr altera *Heinsianus*; a te tam, quod ex *deterioribus* scribunt, nullam habet fidem, alter autem, quae *primitiua scriptura* est, quomodo ortum sit ex a te frater, facile intelligitur 10 breui et *Turnebus* breui sed *Gulielmus* breui& A breui& B 11 confutatio A relegionum A 12 namq; A nūq; B nostriq; A 13 cesset A *Heinsianus* quom A qm B 15 nostram *editions*

necesse esse optumae rei publicae leges dare consentaneas?

QVINTVS. Immo prorsus ita censeo.

MARCVS. Ergo adeo expectate leges, quae genus illud optimum rei publicae contineant, et, si quae forte a me hodie rogabuntur, quae non sint in nostra re publica nec fuerint, tamen erunt fere in more maiorum, qui tum ut lex ualebat.

24 ATTICVS. Suade igitur, si placet, istam ipsam legem, ut ego 'utei [tu] rogas' possim dicere. 10

MARCVS. Ain tandem, Attice, non es dicturus aliter?

ATTICVS. Prorsus maiorem quidem rem nullam sciscam aliter, in minoribus, si uoles, remittam hoc tibi.

QVINTVS. Atque mea quidem eadem sententia est.

• MARCVS. At, ne longum fiat, uidete. 15

ATTICVS. Utinam quidem! quid enim agere malumus?

MARCVS. Caste iubet lex adire ad deos, animo uidelicet, in quo sunt omnia; nec tollit castimoniam corporis, sed hoc oportet intellegi, quom multum animus corpori praestet obserueturque, ut casta corpora adhibeantur, multo esse in animis id seruandum magis: 20

n̄ra AB u&erē • illā fuisse optumā • A illa B non-
necesse ēē A nonnecesses ēē B sed f ante rasuram e corr 1 op-
tume A optimē B 3 prorsus A prorsul B 4 expectatae B
(sic) 5 illum corr ud A illum B optimum B 6 forte A

10 uti rogas Turnebus utei rogas Gruterus ut& tu rogas AB
utei tu rogas Dauius, sed tu in ea formula alienum ab usu uide-
tur possem dicere corr possum edicere A possem (corr possum)
edicere B 11 tan • dē (fuit tandem) A tādē corr tādē B

es • (fuit est) A ē corr es B al • t̄ B 12 prorsus AB

14 eadem addidit Maduignus Emend. p. 64 15 ad A

17 adire B adire • re A adeos A 19 hoc • • oport& (o post
lituram e corr) A quom A cum B 20 corpori deteriores cor-
pore AB obseruetur quae AB casta corpora adhibeantur
Heinsianus fāstrā corporā adhibeat B casta corpora ad • • eatur
(cas corr ex cas) A 21 esse Heinsianus • ē (fuit ēē) B est in ra-

nam illud uel aspersione aquae uel dierum numero tollitur; animi labes nec diuturnitate euanescere nec
 omnibus ullis elui potest. quod autem pietatem adhi-
 beri, opes amoueri iubet, significat probitatem gratam
 5 esse deo, sumptum esse remouendum: qui enim pau-
 pertatem cum diuitiis etiam inter homines esse aequa-
 lem uelimus, cur eam sumptu ad sacra addito deorum
 aditu arceamus? praesertim cum ipsi deo nihil minus
 gratum futurum sit quam non omnibus patere ad se
 10 placandum et colendum uiam. quod autem non iudex,
 sed deus ipse iudex constituitur, praesentis poenae
 metu religio confirmari uidetur.

Suosque deos aut nouos aut alienigenas coli con-
 fusionem habet religionum et ignotas caerimonias nos
 15 sacerdotibus. nam a patribus acceptos deos ita placet
 coli, si huic legi paruerint ipsi patres.

*sura A 1 aspersione aquae (e erasum) B 2 animi labes edi-
 tiones animalabel corr animæ label A animal habet corr animae
 label B diuturnitate uanescere AB, euanescere deteriorum
 unus et alter, Lambinus 3 omnibus 'quidam' apud Turnebum,
 Lambinus amanibus AB ulli elui corr ut uidetur ex ulli
 felui A ulli ferui Heinsianus quod autem editiones quotamen A
 quotam B pi&ati A pi&atē B (sic) 5 esse + + + | deo. (d
 in margine appictu) A deis corr ex deo Heinsianus qui
 enim Maduignus quid enim AB quid est enim Victorius 6 diui-
 tibus (e mutatum in τ) B 8 additu B ad + ita A preferum A
 ipse corr si B 9 omnib; A 11 presentis A poena + m&u +
 (a corr in e) A 13 suof; q B alienigenas corr genas AB
 14 religionem A ignoras B ignotas (τ e corr) A ceri-
 monias A suffacerdotib; B suffacerdotibus A nostris sacerdo-
 tibus Danisius, quod etsi placuit plerisque, mihi prauum uidetur;
 conieci ignotas caerimonias nos (se molestum est) sacerdotibus;
 in quibus ignotas caerimonias dicit externas; cf. de diuin. II 66,
 136 haec externa ob eamque causam ignota nobis sunt 15 nam
 a patribus Aldus nā patrib; AB nam] iam Mommsenus ut opi-
 nor errore; certe nam uerum uidetur et eandem hoc loco rationem
 habere quum saepe alias et in his libris I 2, 7 nam quid Macrum nu-
 merem: quo usu etiam Catulli 68, 33 explicatur plac& coli si coli*

Delubra esse in urbibus censeo, nec sequor Magos Persarum, quibus auctoribus Xerses inflammasse templa Graeciae dicitur, quod parietibus includerent deos, quibus omnia deberent esse patentia ac libera quorumque
 11 hic mundus omnis templum esset et domus. melius
 Graii atque nostri, qui ut augerent pietatem in deos, easdem illos urbis quas nos incolere uoluerunt; adfert enim haec opinio religionem utilem ciuitatibus: si quidem et illud bene dictum est a Pythagora, doctissimo uiro, tum maxime et pietatem et religionem uersari in
 10 animis, cum rebus diuinis operam daremus, et quod Thales, qui sapientissimus in septem fuit, homines existimare oportere omnia quae cernerent deorum esse plena; fore enim omnis castiores, ueluti quom in fanis

in rasura) A 16 lege A corr gi B pa + ruerint A parauerint B patres Wyttenbachius (quod est delcri uelit Halmsius, causa nulla est) patrem B patre A, corrector coniungi patrum delubra uoluit, quod editiones uetustiores habent 1 delubram B delubra A 2 exer|sel sed e primum erasum B + xerses A (confer de nat. deor. I 41, 115 p. 399, 13 ubi ex hac scriptura ut exerses non recte Baierus uti Xerses efficiendum coniecit: immo hoc pertinet ad id genus scripturae, de quo Lachmannus in Lucretio p. 232, qui geminum quod Exerses e Varrone affert: cuius quidem generis, quamquam Maduigi negauit, esse etiam Istoicis de fin. III 11, 36 mihi uidetur)

3 graetiae B 4 patientia B pat + entia A | + ac A 6 grati B graeci (aec e corr, fuit grati) A, unde Graii reposui, qua forma non saepe sed aliquoties tamen utitur Cicero in hoc genere librorum (de diu. I 19, 37; II 39, 82; de nat. deor. II 36, 91; III 21, 53) 7 eidem B urbis corr urbes AB illos quas nos urbes C. Stephanus uolue A 9 dictum & corr e A dictu & B 10 tunc B maximo A 12 tales B exhibi-
 mare (h erasum) B 13 quae cernerent Manutius, Turnebus, 'netus' (h. e. non codex, ut interpretantur, sed editio) Caroli Stephani cerneret A cerneret B (sic) 14 fore editiones fere AB omnis castioris AB uelutique in fanis essent, maxime religiosos Turnebus ueluti qui (quum Moserus) in fanis essent maxime religiosi Lambinus (nescio ubi) ueluti quo infans esset maxime religiosus A

essent maxime religiosi; est enim quaedam opinione species deorum in oculis, non solum in mentibus. eandemque rationem luci habent in agris; neque ea, quae a maioribus prodita est cum dominis tum famulis, posita in fundi uillaeque [in] conspectu religio Larum repudianda est. iam ritus familiae patrumque seruare id est, quoniam antiquitas proxime accedit ad deos, a dis quasi traditam religionem tueri.

Quod autem ex hominum genere consecratos, sicut 10 Herculem et ceteros, coli lex iubet, indicat omnium quidem animos immortalis esse, set fortium bonorumque diuinis. bene uero, quod Mens, Pietas, Virtus, Fides 28 consecratur manu, quarum omnium Romae dedicata publice templa sunt, ut illa qui habeant, habent autem 15 omnes boni, deos ipsos in animis suis conlocatos putent. nam illud uitiosum Athenis, quod, Cylonio sce-

ueluti quo infans & maxime religiosus (sic) B 1 quadam
 corr quaedam AB opinione AB Heinsianus opinionis corr AB
 opinione corr Heinsianus 2 non solum non solum A eadem-
 que corr eand AB 3 abent A 4 tū in rasura A
 5 uillaequae I (I in rasura) conspectu Heinsianus uillae quae con-
 spectu B uillaeque + conspectu A relegio A Larum Tur-
 nebus parū B parū A 6 patrum quae B patrūque (patrū in
 rasura) A seruare deteriores seruari A conferuari B 7 pro-
 xime Heinsianus proxime A proximae B adeos AB (sic)
 9 gene^{re} A 10 herculae B indicat corr ex iudicat AB
 + omniū A 11 immortalis A immortalis corr et B &^{fed} (fuit
 &τ, dein sed superscriptum est) A esse sed hie in rasura B
 bonorum quae AB 12 mens et proximum p in rasura A
 13 consecrantur Bakius manu i. e. hominis opere, signis et de-
 lubris, non solum mente et animo (cf. de nat. deor. II 60, 151;
 de off. II 3, 13; 4, 14), et de simulacris, delubris Fidei reliquarumque
 uirtutum proprie cogitari, declarant et ipsa lex et ea quae deinceps
 sequuntur 14 publicae B illas Demisius, sed confer de nat.
 deor. II 5, 15 15 omnis corr et B 16 illud corr ud B
 Cylonio editiones clyconia B clyconio sed o ultimum et scelere

lere expiato, Epimenide Crete suadente fecerunt Con-
tumeliae fanum et Inpudentiae; uirtutes enim, non
uitia consecrare decet. araque uetusta in Palatio Febris
et altera Esquiliis Malae Fortunae detestataque omnia
eius modi repudianda sunt. quod si fingenda nomina,
Vicae Potae potius uincendi atque potiundi, Statae standi,

in rasura A . 1 epimemni decretę A epymeni decretę B
2 inpudentiae B uirtutę (s a corr add) A uirtutę B non
uitia Lactantius et uitia A & uicia B non (in rasura) uitia Hein-
sianus 3 decet B docet sed o e corr A Lactantius Inst. diu. I
20, 14 magnum Cicero audaxque consilium suscepisse Graeciam dicit,
quod cupidinum et amorum simulacra in gymnasiis consecrasset:
adulatus est uidelicet Attico et irrisit hominem familiarem. non
enim illud magnum — et ideo huic sententiae, tamquam Grae-
cos prudentia uinceret, adiecit, uirtutes enim oportere, non
uitia consecrari. Apparet Lactantium ita disputare ut uideatur illi
de amoribus et cupidinibus hoc ipso in loco legisse, qui in eiusdem
disputationis ambitu paulo post etiam legem illam ast olla propter
quae datur homini ascensus in caelum etc. attulerit. quare illa
Lactantii ante nam illud uitiosum (84, 16), hoc quidem non recte, addi
iussit Turnebus eraque corr ara quae B *araquae (r e corr) A
uetusta in Maduigijs uetuf^{est} estin sed est in margine a corr ap-
picta B uetuf^{est} in A (fuit in utroque uetustin) 4 esquilis A
detestataque cod. S. Victoris, Muretus (cf. Turneb. Adu. XIV 6,
Mur. Var. Lect. X 18) detestatq. A detestatq. corr detestatq. B
(h. e. detestat⁷ quae; non est detestatur in B) detestataque, quod
uerum puto, redarguit Maduigijs sed ut mihi quidem uidetur acrius
quam uerius (Opp. II p. 149) 5 finge n̄da (sic) B da nomina
uice in rasura A 6 uicae potae epocius B uice potae & potius
(& in rasura) A Vicepotae potius Schefferus Vicae potae potius
J. Gronovius (rectius scribetur Vicae Potae, sunt enim duo nomina
ut Aius Locutius et similia) u in uincendi in rasura A Statae
standi Schefferus stata landi AB Goerenzio gerundia uincendi,
potiundi (quidni etiam atque), standi ratione prorsus nulla allata
de lenti plerique fidem habuerunt, sed et apte in hac de fingendis
nominibus sententia nominum illorum origo declaratur (cf. Varro
ap. Donatum in Phorm. I 1, 15 initiari pueros Educiae et Poticae
et Cubae diuis edendi et potandi et cubandi; Tertull. de anima
c. 37 superstitio Romana deum finxit Alemonem alendi in utero
foetus) et orationis formam puto hoc modo expediri si fingenda

cognominaque Statoris et Inuicti Iouis, rerumque expectendarum nomina, Salutis, Honoris, Opis, Victoriae; quoniamque expectatione rerum bonarum erigitur animus, recte etiam Spes a Calatino consecrata est; Fortunaque sit uel Huiusce diei, nam ualet in omnes dies, uel Respiciens, ad opem ferendam, uel Fors, in quo incerti casus significantur magis, uel Primigenia, a gignendo comes.

Tum feriarum festorumque dierum ratio in liberis
 20 requietem habet litium et iurgiorum, in seruis operum
 et laborum; quas compositio anni conferre debet ad perfectionem operum rusticorum. quod tempus, ut sacri-

nomina, Vicae Potae potius fingatur nomen uincendi atque potiundi, Statae standi, in quibus duplicis generis ratio eadem fere est quae II 2, 5 qua rei publicae nomen uniuersae ciuitatis est et in proximis cognomina Statoris et Inuicti Iouis h. e. cognomina Iouis quae sunt Stator et Inuictus; et quod ex protasi auditur uerbum apodosis, habet exemplum de off. III 30, 110 nam quod aiunt, quod ualde utile sit, id fieri honestum, immo uero esse, non fieri scil. aiunt; de orat. I 60, 254 1 cognominaque deteriores cognomina quae AB inuicti Iouis deteriores inuicti Iouis B inuito Iouis A Heinsianus rerumque B 3 quoniamque R. Stephanus quoniamque B quoniamque A rerum (e in rasura corr ex u ut uidetur) A bonarum Heinsianus bonorum AB

4 fortuna quae fit fortuna quae fit B (sic) fortunaque fit fortunaque fit A fortunaque, quae est Buechelerus, inutiliter ut puto; confer praeter uniuersam harum legum rationem uel uirgines praesint p. 57, 13 5 huius cae B huiusce Heinsianus huius A, quem in ea re non recte sequuntur Halmsius et Baierus 6 respiciens A respiciens B adoptem B adopem sed em in rasura A

7 incerti ca in rasura A primi genia magignendo cum estu feriarum B primigenia agignendo comestum feriarum (do c in rasura) A primigenia, a gignendo comes. tum feriarum Turnebus, qui explicat 'quae nos a primo ortu comitatur.' Defectum orationis, quem plerique statuunt, nullum puto 10 habet litium B Heinsianus litium habet A operum (ru in rasura) A 11 compositio Heinsianus compositior A compositior B compositor deteriores nonnulli, probatum cum Lambino ut dicitur tum Gruterus conferrae debet & perfectionem B conferre debet & perfectionem (re debet & p in rasura) A ad per-

ficiorum libamenta seruentur fetusque pecorum, quae dicta in lege sunt, diligenter habenda ratio intercalandi est; quod institutum perite a Numa posteriorum pontificum negligentia dissolutum est. iam illud ex institutis pontificum et aruspicum non mutandum est, quibus hostiis immolandum quoque deo, cui maioribus, cui lactentibus, cui maribus, cui feminis. plures autem deorum omnium, singuli singulorum sacerdotes et respondendi iuris et confitendarum religionum facultatem adferunt. quomque Vesta quasi focum urbis, ut Graeco nomine est appellata, quod nos prope idem Graecum, non interpretatum nomen teneamus, complexa sit, ei colendae uirgines praesint, ut aduigiletur facilius ad custodiam ignis, et sentiant mulieres in illis, naturam feminarum omnem castitatem pati.

fectionem *Heinsianus* ad quod tempus 'quidam' apud *Turnebum* quod ad tempus *R. Klotzius* quod tempus *Rathius* explicat quod ad tempus attinet

1 libamenta editiones liberauit *B* libera- mente sed a et ultimum e e corr *A* liberaamenta *Heinsianus*, cf. p. 76, 1 seruiuntur *B* 2 abenda corr ha *A* inter calendi *A* 3 annum a *B* pontificū+egle gentia corr ex pontificum+egle gentia *A* (sic) Haec ante correctos a *Caesare* fastos scripta esse *Monmsenus* adnotat (*Chronolog.* p. 42), id quod ne *Turnebum* quidem fugit 4 institutis (is corr ex ū ut uidetur) *A*

5 & arōspicū *B* & aruspicū *A* in rasura

6 ostruf *A*

quoque *B* quoque *A* 7 lactentib; *B* 8 singuli *R. Stephanus*, *Turnebus* singulis *AB* 9 confitendarū *AB* conficiendarum deteriorum unus et alter, quod *Schefferus* ita probat, ut conficere religiones idem sit quod sacra conficere, et hoc quidem saepius legitur (ad *fam. XIII* 11, 1; pro *Balbo* 24, 55), conficere religiones non memini, sed fortasse non satis attendi; profitendarum conieceram olim, in eandemque notionem posse confitendarum accipi *J. M. Gesnerus* in *Thesauro* adnotauerat regionū *B* 10 Cūque (Cū in rasura) *A* cūq; *B* greco *AB* 11 grecū *B* 12 non add deteriorum pauci complexa *Turnebus* conspexa *AB* 14 fenciant [e corr in r] *A* illis addidi confer pro *Marc.* 1, 3 intellectum est mihi in multis et maxime in me ipso mulieres innaturā *A* mulieres innaturā (fuit rā) *B* mulieres naturam *Ascensiana*

Quod sequitur uero, non solum ad religionem perti- 30
nēt, sed etiam ad ciuitatis statum, ut sine iis, qui sa-
cris publice praesint, religioni priuatae satis facere non
possint; continet enim rem publicam consilio et aucto-
ritate optimatum semper populum indigere. descriptio-
que sacerdotum nullum iustae religionis genus prae-
termittit. nam sunt ad placandos deos alii constituti,
qui sacris praesint sollemnibus, ad interpretanda alii
praedicta uatium, neque multorum, ne esset infinitum,
neque ut ea ipsa, quae suscepta publice essent, quis-
quam extra conlegium nosset. maximum autem et prae- 31
stantissimum in re publica ius est augurum eum auc-
toritate coniunctum. neque uero hoc, quia sum ipse
augur, ita sentio, sed quia sic existimare nos est ne-
cesse. quid enim maius est, si de iure quaerimus,
quam posse a summis imperiis et summis potestatibus
comitiatus et concilia uel instituta dimittere uel ha-
bita rescindere? quid grauius quam rem susceptam

2 sinef A sine huf B 3 publicae AB praesint A religio-
nem B religione corr in A 4 continet deteriores continent AB
R. P. AB et sic semper auctoritatem B auctoritate A
5 descriptio quae A descriptio quae B confer ad III 5, 12 et
20, 46 6 praetermittit deteriores premitur A premitur B
7 adplicandos B adplacandos (ac corr ex 10) A 8 praesint B
solem in B; B (sic) ad interpretanda alii praedicta uatium de-
teriores ad interpretanda alii praedicandam alii praedicta uatium A
ad interpretandum (corr am) alii praedicandam alii praedicta uatium (corr
in) B 9 effert (τ in rasura) A 10 quae A publicae B
est sed N e corr ut uidetur A 11 collegium corr ex con-
legium A prestantissimum A 12 ius & B ius est sed sit e corr A
cum auctoritate B quom auctoritate A, et quom saepe etiam
praeposito scribitur in his libris (confer p. 6, 2; 22, 4; 33, 7;
43, 3), ut eam ob causam, et praeterea nulla est, tradita scriptura
derelinqui non debuerit 13 ipse corr ex ipso B 14 existimare
nos deteriores existimari non AB 15 iure (fuit iure) B
16 posse a deteriores postea AB 17 comitiatus corr in B
habitares cindere B habita + rescindere (ref e corr) A 18 quid B

dirimi, si unus augur 'alio die' dixerit? quid magnificentius quam posse decernere, ut magistratu se abdicent consules? quid religiosius quam cum populo, cum plebe agendi ius aut dare aut non dare, quid leges non iure rogatas tollere, ut Titiam decreto conlegi, ut Liuias consilio Philippi, consulis et auguris, nihil domi, nihil militiae per magistratus gestum sine eorum auctoritate posse cuiquam probari?

13 ATTICVS. Age, iam ista uideo fateorque esse magna,
32 set est in conlegio uestro inter Marcellum et Appium, 10 optimos augures, magna dissensio, nam eorum ego in libros incidi, cum alteri placeat auspicia ista ad utilitatem esse rei publicae composita, alteri disciplina uestra quasi diuina uidcantur posse: hac tu de re quaero quid sentias.

MARCVS. Egone? diuinationem, quam Graeci *μαντιχήν* appellant, esse sentio et huius hanc ipsam partem, quae est in auibus ceterisque signis[que] disciplinae

1 dirimi + si (fuit dirimisti) B die addidit Turnebus coll. Philippi. II 33, 63, 64 manifestus A 2 magistratu se abdicent deteriores magistratus eadicent AB 3 cum populo A

4 audare A leges non iure rogatas tollere R. Stephanus (quod extare in copiis Victorianis secundis Moserus testatur) leges non iure rogata est tollere A leges (sic) non iure rogata ē tollere B legem si non iure rogata est tollere deteriores 5 Titiam Turnebus etiā AB Liuias Victorius leuias B leuias A 6 consulis et auguris R. Stephanus consules et augures AB domni B

7 militiae R. Stephanus, Turnebus familiae AB gestuunt eorum auctoritate AB (sic), corr in deterioribus ut uidetur 8 cum cuiquā B 9 magna set est Heinsianus magnas & ē AB

10 apum A 11 obtinui corr mos A optim B dissensi A 12 cō A alteri (f. erasum) AB placeat auspicia A

14 diuinare uideantur Heinsianus diuinari uideantur B diuinari (ri in rasura) uideatur (n pr superser) A ac tu B ac tu A

15 quid corr ut uidetur ex quin A 16 greci B manticen AB manticen *** appellant (cem a corr in margine, uidetur manticon appellant fuisse) A 18 in uauib; B ceterisque signis quo[d]ise.

nostrae. si enim deos esse concedimus eorumque mente mundum regi et eisdem hominum consulere generi et posse nobis signa rerum futurarum ostendere, non uideo cur esse diuinationem negem. sunt autem ea, quae 33
 5 posui: ex quibus id, quod uolumus, efficitur et cogitur. iam uero permultorum exemplorum et nostra est plena res publica et omnia regna omnesque populi cunctaeque gentes, augurum praedictis multa incredibiliter uera cecidisse; neque enim Polyidi neque Melampodis
 10 neque Mopsi neque Amphiarai neque Calehantis neque Heleni tantum nomen fuisset, neque tot nationes id ad hoc tempus retinuissent, ut Phrygum, Lycaonum, Ci-

[o in quo in rasura; puto quae fuisse] *A* ceterisq; signis qđ disc. *B* Scripturam quae est in *A* si recte interpretor, mera repetitione quae (uel quae) particulae peccatum uidetur: certe nihil desiderari ad integritatem sententiae et orationis manifestum puto; hoc enim dicit: cum uniuerse esse diuinationem tum id genus diuinationis esse, quod in auiibus ceterisque signis disciplinae auguralis (uelut tripudiis solistinis aut sonitiui; ad fam. VI 6, 7) positum sit 1 si enim deos Maduigius (*Opp.* II 150) summof corr ex summof *AB*

eorumque *A* mente deteriores mentē *AB* 2 eosdem hominum *D*uisius eorumdē hominū *A* eorūdem hominū *B* eorum numen hominum Schoemannus *Halmio* et *Baïtero* probauit, sed eorundem ex eosdem uicinia genetiui hominum procreauit et eandem orationis formam uide *II* 7, 15 dominos esse omnium rerum ac moderatores deos eaque quae gerantur eorum geri iudicio ac numine eosdemque optime de genere hominum mereri. de diuin. I 51, 117 esse deos et eorum prouidentia mundum administrari eosdemque consulere rebus humanis 4 esse. (fuit effef) *B* negē. sunt (f e corr) *A*, fuitne negem h. e. negemus? , 7 omnisq; corr nescq; *B* omisq; *A* 8 ex augurum uir doctus in *Miscell.* *Obs.* III 1 p. 68 multa superscr *B* 9 neque enim poluideip *A* neq; ū polyideip. *B* Polyidi *Turnebus* melanpodis *AB*

10 mo+psi (fuit moipfi) *B* amphiar^{ca} corr rai *A* chal-
 cantis *B* cal+chantis (l corr) *A* 11 heliantū (eni uel ani, nam obscurum est, superscriptum) *A* heleqñtan tū *B* 12 ut Phrygum scripsi adpary cum *B* apparigum sed p. prior in rasura corr *A* (errat *Halmius*), Arabum Phrygum *Victorius*, quam scripturam uulgatam nullam fidem habere ex *Vossianis* intelligitur, neque

licum maximeque Pisidarum, nisi uetustas ea certa esse docuisset. nec uero Romulus noster auspicato urbem condidisset, neque Atti Navi nomen memoria floreret tam diu, nisi omnes hi multa ad ueritatem admirabilia dixissent. sed dubium non est quin haec disciplina et ars augurum euauuerit iam et uetustate et negligentia: ita neque illi adsentior, qui hanc scientiam negat umquam in nostro collegio fuisse, neque illi, qui esse etiam nunc putat; quae mihi uidetur apud maiores fuisse duplex, ut ad rei publicae tempus non numquam, ad agendi consilium saepissime pertineret.

34 ATTICVS. Credo hercle ita esse istique rationi potissimum adsentior; sed redde cetera.

14 MARCVS. Reddam uero et id, si potero, breui: sequitur enim de iure belli; in quo et suscipiendo et gerendo et deponendo ius ut plurimum ualeret et fides eorumque ut publici interpretes essent, lege sanximus. iam de aruspicum religione, de expiationibus et procurationibus sat esse plane in ipsa lege dictum puto.

ATTICVS. Adsentior, quoniam omnis haec in reli-

magis Mommseni ratio, quam Halmsius dicit, probatur ly-
gaonū A lychaonū B 1 maximeq; (fuit meq;) B maxime
quae A pyfidarum AB certa deteriores certē A certe B
ē h. e. esset corr in ēē h. e. esse AB 3 condidisset B
floreret (τ a corr add) A 4 tandiu A nisi (ni in rasura) B
omnes hi deteriores om̄s si AB 6 agurum A negligentia A
7 assentior deteriores adsentio AB conf. u. 13 9 putat corr
ex puta A puta q; B (h. e. putaque corr in putat quae)
10 nonnumquam A n̄ numq B (Halmsius errat) 11 ad agendi
Victorius & agendi AB 12 istiquae A 14 id si corr Heinsia-
mus ipsi (ip erasum) B ** si (fuit ipsi) A 16 et fides Heinsianus
ut fides AB 17 eorumque Maduſius (Opp. II 149) forum-
que AB horumque olim uulgabatur ēē N (N e corr) A
lege* sanximus (fuit leges) A 18 aruspicum A relegione B
regione A pcubationib; B 19 sat esse plane Hauptius satis se il-
lane B satisse illane A ^{supraque} ipsa corr ex illa A 20 haec deteriores hac AB

gione uersatur oratio.

MARCVS. At uero quod sequitur quo modo aut tu adsentire aut ego reprehendam sane quaero, Tite.

ATTICVS. Quid tandem id est?

35

5 MARCVS. De nocturnis sacrificiis mulierum.

ATTICVS. Ego uero adsentior, excepto praesertim in ipsa lege sollemni sacrificio ac publico.

MARCVS. Quid ergo aget Iacchus Eumolpidaeque nostri et augusta illa mysteria, si quidem sacra nocturna
10 tollimus? non enim populo Romano, sed omnibus bonis firmisque populis leges damus.

ATTICVS. Excipis, credo, illa, quibus ipsi initiati
sumus.

MARCVS. Ego uero excipiam: nam mihi cum multa
15 eximia diuinaque uidentur Athenae tuae peperisse atque in uitam hominum attulisse, tum nihil melius illis mysteriis, quibus ex agresti immanique uita exculti ad humanitatem et mitigati sumus, initiaque ut appellantur, ita re uera principia uitae cognouimus; neque so-
20 lum cum laetitia uiuendi rationem accepimus, sed etiam cum spe meliore moriendi. quid autem mihi displiceat in nocturnis, poëtae indicant comici; qua licentia Romae

2 ad AB quod deteriores quoque (quoq) AB 3 assent-
tiare aut editiones adsentire omisso aut AB quero A 6 ex-
cepto Turnebus, R. Stephanus expectato AB praesertim AB
7 in ipsa B solemni AB sacrificio corr facti A sacrificio
corr ci B 8 eumolpidaeque Heinsianus + eumolpidaeque A
eū olphy deq; B 9 augusta B si quidem corr Heinsianus id
quidē B + idquidem (f. erasum) A 12 initiati B (ci corr in
ti) A 15 eximia aduinaq; B uideantur deteriores nonnulli
athenae tuae B athenae tuę + (æ corr, τ in rasura) A 16 uitam
deteriores, Lambinus uita AB attu + hffe (fuit ll) A adru-
hffe B 17 misteris A 18 & mitigati corr in emitiati AB
initiaque A appellantur A 21 meliore (ore in rasura) A
quid editiones qui AB 22 in nocturnis R. Stephanus innocen-
tes AB; error natus uidetur ex scriptura innocētiſ comici ci

data quidnam egisset ille, qui in sacrificium cogitatam libidinem intulit, quo ne imprudentiam quidem oculorum adici fas fuit?

ATTICVS. Tu uero istam Romae legem rogato: nobis nostras ne ademeris.

15 MARCVS. Ad nostra igitur reuertor: quibus profecto diligentissime sanciendum est, ut mulierum famam multorum oculis lux clara custodiat, initienturque eo ritu Cereri quo Romae initiantur; quo in genere seueritatem maiorum senatus uetus auctoritas de Bacchanalibus et consulum exercitu adhibito quaestio animaduersioque declarat. atque omnia nocturna, ne nos duriores forte uideamur, in media Graecia Diagondas Thebanus lege perpetua sustulit; nonos uero deos et in his colendis nocturnas peruigilationes sic Aristophanes, facetissimus poeta ueteris comodiae, pexat, ut apud eum Sabazius et quidam alii dei peregrini iudicati e ciuitate eiciantur.

in rasura) A 1 illi corr ille A qui^m A 3 adici fas ex deterioribus uulgarat adiciat AB 4 romae * (æ corr ex a) A rogato editiones rogatio AB 6 nostras ex deterioribus nonnullis Goerenzius pfecto B 7 diligentissimae B sanctiendum B 8 dara B (uidetur in A quoque dara esse) incientur que A coritu corr eo AB 9 inciantur A quo * in (fuit quod) A 10 sanatus B uetus editiones uetus B uetus (sed j e corr) A bachanalib; B 11 adibito B adhibitu A sed u corr in o uel a animaduersio AB animaduersioque editiones omnes praeter nouissimam Baiteri, quem sane miror propter desideratam particulam que potuisse uocabulum animaduersio et aptissimum et paene necessarium obelo notare 13 graecia B 14 perpetua A 16 faciet sumus tiffB facietum A poetae (f erasum) B poeta * A cumaeidie corr comoe B comae * dae (o et e corr) A uexat B (sic) ue|xat in rasura A 17 uita, puteum B apud A Sabazius Victorius fabaeus AB quidem B dii peregrini C. Stephanus deperegrini A deperegrini B 18 iudicat se ciuitate eiciantur B iudicati e ciuitate eiciant (praeter iudicat in rasura) A

Publicus autem sacerdos imprudentiam consilio expiatam metu liberet, audaciam inet inmitendas religionibus foedas damnet atque impiam iudicet.

Iam ludi publici quoniam sunt cauea circoque di-
uisis, corporum certatione cursu et pugillatu et luctatione curriculisque equorum usque ad certam uictoriam circo constitutis, cauea cantu uideat fidibus et tibiis, dum modo ea moderata siut, ut lege praescribitur. ad-
sentior enim Platoni nihil tam facile in animos teneros

2 audaciam inet inmitendas religionibus foedas *A* audaciam in
inmittendis religionibus foedas *B* audaciam in admittendis religionibus
foedis ex deterioribus uulgatur, quod mihi quidem uanum esse uidetur;
in Vossianorum scriptura suspicor tale quid delitescere: audaciam
ruentem in licentias religionibus foedas, quamquam ruentem (h. e. ruente) longius quam uellens a codicum scriptura inet
discedit. 3 damnatq. (n& in rasura, atq. in margine uersui appictum) *A* 4 diuisis scripsi diuisi sunt *B* diuisi sunt (i. in
in rasura) *A* 5 certatione uir doctus in Misc. Obs. IV 3 p. 334 certationes *AB* pugillatu et luctatione scripsi pugilla
ueluctatione (no a corr superscriptum et ue corr in ne) *A B* (sic), unde unum pugillatione effecit Halmius, non recte: nam tria sunt
genera corporum certationis, quae Graeci dicunt δρόμον, πυκτικήν, παλαιστικήν: cf. Dionysius Halic. VII 73 p. 1499 οἱ τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν ἀγωνιζόμενοι τότε εἰσέμελλον, δρομεῖς τε καὶ πυκταὶ καὶ παλαισταί. Aristot. Rhet. I 5, 1361 b 24. Plant. Bacch. (III 3, 24) 428 R. cursu, luctando, hasta, disco, pugilatu (pugillatu libri), pila, Saliendo sese exercebant 6 curriculisque *A* aequorum
B 7 cartu *B* uice ad *B* uice ac sed c ultima in rasura *A* uiceat Heinsianus, unde uideat effeci, ut cauea non de loco sed de spectatoribus intelligatur: certe nihil esse quod uulgatur uoce ac, uidetur ipsa lex ad quam haec pertinent ostendere; et uerbum quidem desiderari forma orationis persuadet, si quidem ablatiuum absolutum, qui dempta una littera integer exit, codicum scriptura manifesto prodit, et sic deum et recte subiiciuntur ad solam musicam pertinentia dum modo ea cet. et legem legisque explanationem satis inter se concinere apparet fidelibus corr
fidibus *B* τυβι (h corr ex p) *A* 8 dōm modo *A* mūdera (mu corr in mo) *A* lege (g in rasura) *B* 9 facili (sic) superscriptum *A* *tene* (e in fine uersus corr) *A*

atque molles influere quam uarios canendi sonos, quorum dici uix potest quanta sit uis in utramque partem: namque et incitat languentes et languefacit excitatos et tum remittit animos, tum contrahit, ciuitatumque hoc multarum in Graecia interfuit, antiquom uocum 5 conseruare modum; quarum mores lapsi ad *mollitiam* mollitis pariter sunt inmutati cum cantibus, aut hac dulcedine corruptelaque deprauati, ut quidam putant, aut, cum seueritas eorum ob alia uitia cecidisset, tum fuit in auribus animisque mutatis etiam huic mutationi 10 39 locus. quam ob rem ille quidem sapientissimus Graeciae uir longeque doctissimus ualde hanc labem ueretur; negat enim mutari posse musicas leges sine mutatione legum publicarum. ego autem nec tam ualde id timendum nec plane contemnendum puto. illud qui- 15 dem *uideo*, quae solebant quondam conpleri seueritate iucunda Liuianis et Naeuianis modis, nunc ut eadem

- 1 moles *B* infuere *A* Nonius 347, 9 molle, dulce, iucundum
 . . . M. Tullius de Legibus lib. II: in animos teneros atque mol-
 lis influere, quam uarios canendi sonos 2 di *A* uis
 nutrâq; corr uis* j nutrâq; *B* 3 languefacit (1 corr) *A* ex-
 cita¹atof *B* 4 tū rem. (t e corr) *AB* eum Heinsianus ciui-
 tatū quae *A* ciuitatū quae *B* 5 multoꝝ corr aꝝ *B*
 greña *A* greña *B* antiquom *A* antiquū *B* * uocū in
 rasura *A* 6 conseruā modū *AB* (conserua etiam Heinsianus)
 conseruari Bakius, quod cur illi, quod uulgatur, praeferam, nescio
 lapsi corr ex lausi *B* ad (mollitiam) mollitis scripsi ad
 molitris *B* ad mollitris Heinsianus ad mollitias* (laf corr) *A*
 7 inmutati *B* inmutati *A* 8 corruptela quae *A* 9 eorum
 corr eorum *A* quoz *B* uicia *B* tum corr ex cum *A*
 10 mutatis (af corr ex of) *A* 12 doctissimus *A* 13 maturi corr
 mutari *A* possem uicaf corr posse + musical *B* leges sine
 corr ex lecessem *A* mutatione le + gum (g ex c corr ut uidetur) *A*
 14 publicarum (u extrema corr) *A* 15 id *A* hic corr in id *B*
 contemnendum *B* 16 uideo addidi quon + dā (fuit quomdā) *A*
 seueritatem *A* 17 iucunda (u prior in rasura corr) *A*
 neuianis *B* neuianis *A* nunc ut eadem exultent, ceruices de-

exultent et ceruices oculosque pariter cum modorum flexionibus torqueant. grauiter olim ista uindicabat uetus illa Graecia, longe prouidens quam sensim perniciosius inlapsa ciuium animos malis studiis malisque doctrinis repente totas ciuitates euerteret, si quidem illa seuera Lacedaemo neruos iussit, quo plures quam septem haberet, in Timothei fidibus incidi.

Deinceps in lege est, ut de ritibus patriis colantur optimi: de quo cum consulerent Athenienses Apollinem Pythium, quas potissimum religiones tenerent, oraculum editum est 'eas quae essent in more maiorum.' quo cum iterum uenissent maiorumque morem dixissent saepe esse mutatum quaesissentque, quem morem potissimum sequerentur e uariis, respondit 'optimum.' et profecto ita est, ut id habendum sit antiquissimum et deo proximum, quod sit optimum.

Stipem sustulimus nisi eam, quam ad paucos dies pro-

teriores nonnulli, *Victorius* nunc tute adem exult& ceruicef *A*
nunctute ademe exult& ceruicef *B* 1 et ante ceruices add
Halinius oculosque *A* 2 fluxionibus corr flex *A* tor
queant *B* torqueant *A* 3 gretia *B* lenū^m *B* 4 in
ciuium *Lambinus*, ciuium in *Goerenzius*, confer *Maduigium* *Emend.*
p. 74 mali+f (fuit maluf) *A* 6 lacedemo corr de *A*
quo *AB*, uindicauit *Maduigius* *Emend. p. 74*, quos *Dauisius* 7 in-
cidi *Mandius* indi *A* in rasura, *B* 8 in hge ē ut deritib; corr
lege et diritib; (sic) *B* inhge est ut de ritibus (lege corr, est ut
de r in rasura) *A* paritf *B* patrif *A* 9 optū|mi corr
optū|ma *B* optimi corr ma *A* Confer *II* 9, 22 Ex patriis ritibus
optima colunto de quo cūque *A* de quocumq; *B* apollinem
pythium *B* 10 relegiones *A* relegiones *B* tenereN (N in
rasura) *A* oraculū *B* 11 essentimo're *B* in+more (fuit im) *A*
12 morū corr morē *B* morem (re e corr) *A* 14 sequerentū|re
uariis corr in sequerentur+e uariis *A* 15 et deo deteriores
&eo *AB* 16 optimum (optumū) *AB* (sic) 17 ad paucos dete-
riorēs et editiones apud paucos *B* apud (corr apud) paucos *A*
propria^{ad} meae (sic) *B* propria meae corr propriā jdeae *A*

priam Idaeae Matris excepimus; implet enim superstitione animos et exhaurit domus.

Sacrilego poena est, neque ei soli, qui sacrum abs-
41 tulerit, sed etiam ei, qui sacro commendatum; quod et
nunc multis fit in fanis, et Alexander in Cilicia depo-
suisse apud Solensis in delubro pecuniam dicitur et
Atheniensis Clisthenes Iunoni Samiae, cuius egregius,
quom rebus timeret suis, filiarum dotis credidisse.

Iam de periuriis, de incesto nihil sane hoc quidem
loco disputandum est.

Donis impii ne placare audeant deos, Platonem au-
diant, qui uetat dubitare, qua sit mente futurus deus,
quom uir nemo bonus ab improbo se donari uelit.

Diligentiam uotorum satis in lege dictum est * * ac

1 superstitione A 2 animos & exha in rasura A domus A
domos B Seruius in Verg. Aen. VI 611 Cicero ait in libris
legum: Stipem prohibeo, nam auget superstitionem
et exhaurit domos. dignis igitur largiendum est. haec postre-
ma dignis igitur largiendum est Seruii, non Ciceronis esse, totius
adnotationis tenor declarat 4 sacro deteriores sacrum AB
5 et addidit Maduigijs Emend. p. 75 deposuiss& AB, sed in
A per rasuram mutatum in deposuisse 6 Solenses Ursinus
folesit B folēsit A (super e a corr add) erbarhmenfis ch-

tenes B 7 chstenes A iunonis amiae (æ corr ex a) B iu-
noni famie (f corr) A ejus egregius (ejus corr ex cuius ut uide-
tur) B 8 quō B cum A * suis (su in rasura) A do*ris
(corr ref, fuit doctis) A dotis corr dotis B credidisse. Iam
Maduigijs Opp. II 150 credidit; sed iā A credidit sede iā (corr
sed & iā, dein & deletum) B 9 per* iuris (er corr) A

11 placere corr placare A plato-nem (o corr) A 12 uetant AB

13 quō B cū uir nemo in rasura A improbo A inprobo B

Plato de legibus IV 716 Ε ἀνάχαρος γὰρ τὴν ψυχὴν ὃ γε κακός,
καθαρός δὲ ὁ ἐναντίος· παρὰ δὲ μικροῦ ὄρωρ οὗτ' ἀνὴρ ἀγαθὸν οὐτε
θεὸν ἔστι ποτὲ τὸ γε ὀρθὸν ἐλέχσθαι. μάτην οὖν περὶ θεοῦ· ὁ πολὺς
ἔστι πόνος τοῖς ἀνθρώποις κτλ. 13 14 uelit * diligentia sed it in fine
uersus e corr A; fuit uel | it-dil. ut appareat haec nihil pertinere
ad diligentiam neque eis uti licere ad hanc uocem emendandam

Defectum orationis significauit, quam integram talem fere fuisse

uotis sponsio, qua obligamur deo. — poena uero uiolatae religionis iustam recusationem non habet. quid ego hic sceleratorum utar exemplis, quorum plenae tragoediae? quae ante oculos sunt, ea potius adtingam. etsi haec commemoratio uereor ne supra hominis fortunam esse uideatur, tamen, quoniam sermo mihi est apud uos, nihil reticebo uobis hoc, quod loquar, diis immortalibus gratum potius uideri quam graue. omnia tum perditorum ciuium scelere discessu meo religionum iura polluta sunt, uexati nostri Lares familiares, in eorum sedibus exaedificatum templum Licentiae, pulsus a delubris is, qui illa seruauit: circumspicite celeriter animo,

17
42

suspicio diligentiam uotorum satis in lege dictum est (seruari oportere: grauissima enim ex omnibus promissis est) ac uotis sponsio qua obligamur deo (cf. uoto et promisso ad Att. XII 18, 1) 1 uotum AB quā (fuit quā) B uiolate A uiolata B 2 quid ergo B 3 plac&tragediae A plac&tragediae B sunt plenae tragoediae Ascensiana plenae tragoediae Victorius 4 quae A potius B adtingam corr adtingant A attingant B 5 commemoratio A uereor (eo e corr) A homines corr nisi AB 6 uideant B uos Aemarius Ranconetus apud Turnebum eol AB 7 reticebo + uolamque (uo a corr add extra uersum) A uolamque B immortales corr lib B 8 graue hominibus. Cum perditorum — 12 seruauit, circumspicite Maduigijs Opp. II 151, quae uera esse, equidem mihi persuadere non potui, qui primum omnia religionum iura nolim mutari (conf. de eadem re pro Sestio 26, 56 legem, quae omnia iura religionum . . . deleuit), deinde apte opponi putem diis gratum potius quam graue, si quidem ei uerendum erat, ne nimiae sui laudes, quibus deinceps utitur, non tam graue diis quam iisdem graues et molestae (ἐπὶ δὲ) uiderentur; porro tum et explicatur quodam modo additis discessu meo (conf. in Pison. 9, 21 itaque discessu tum meo) et habet etiam in praemis quo referatur, quibus meo quidem sensu satis significatum est, de quibus et rebus et temporibus dicturus sit: denique fallor aut circumspicite quod ἀποσπέντω; adiungitur et rei et sententiae uel maxime continens est 9 discessum eorū legionū B discessumeo religionum sed re in rasura A 10 uexat iunior B familiaris corr ref B 11 exedificatum A exadificatum B pulsus AB 12 si (f e corr) A circumspicite celeriter (te prius corr ex ce) A

nihil enim attinet quemquam nominari, qui sint rerum exitus consecuti: nos, qui illam custodem urbis omnibus ereptis nostris rebus ac perditis uiolari ab impiis passi non sumus eamque ex nostra domo in ipsius patris domum detulimus, iudicia senatus, Italiae, gentium 5 denique omnium conseruatae patriae consecuti sumus; quo quid accidere potuit homini praeclarius? quorum scelere religiones tum prostratae adflictaeque sunt, partim ex illis distracti ac dissipati iacent, qui uero ex iis et horum scelerum principes fuerant et praeter ceteros 10 in omni religione inpii, non solum uita ** cruciati atque dedecore, uerum etiam sepultura et iustis exequiarum caruerunt.

43 QVINTVS. Equidem ista agnosco, frater, et meritas dis gratias ago, sed nimis saepe secus aliquanto uide-
mus euadere.

• MARCVS. Non enim, Quinte, recte existimamus, quae poena diuina sit, sed opinionibus uulgi rapimur in errorem nec uera cernimus. morte aut dolore cor-

circūspicit ecceleriter *corr* circūspicithecceleriter *B* 4 eam-
que *editions* eam qui *AB* 5 senatus (*ſ ultimum e corr*) *A* ita
alae *B* 7 quo * *A* accedere *B* preclarius *A*, quorum
scelere *R*. *Stephanus* quoscelere *B* quoscelere *A* 8 postrate *A*
pstrate *B* 9 distracti ac dissipati *R*. *Stephanus* distracte ad
dissipate (*ad per rasuram mutatum in ac*) *A* distractae ac dispu-
ratae *sed corr* dissipatae *B* qui * (*fuit quid*) *A* quid *B*
ex *nl Heinsianus* ex his & horū *B* ex his & *oz A* 10 fuerant
corr in fuerunt *A* 11 religione *corr in* *A* inpi *A* inpi *B*
uita cruciati *AB*; *orationis formam hanc fuisse puto*: non solum
uita (excesserunt conscientia) cruciati atque dedecore, uerum etiam
sepultura . . caruerunt 12 uerum (uer in *rasura*) *A* exse-
quiarum *B* exsequiarum *sed ſ erasa A* 13 caruerunt de-
teriores caruere; equidem *sed ere*; e in *rasura A* carū . te . qui-
dem *corr in* carū . te . quidem *B*; *apparet caruerunt casu in carunt*
abuisse, inde nata menda 16 euaderet per *rasuram mutatum in* euade-
re *AB* 17. quincte *B* quin * te *A* 18 *sed Victorius (Cop. a)*
ad marginem editionis suae ex uno libro adnotauit, ex alio et, quod
habet C. Stephanus; nec AB opinibuf *A* uulgi (*1 in ras*) *A*

poris aut luctu animi aut offensione iudicii hominum
 miseras ponderamus, quae fateor humana esse et multis
 bonis uiris accidisse: sceleris est poena tristis et praeter
 eos euentus, qui secuntur, per se ipsa maxima est.
 uidimus eos, qui, nisi odissent patriam, numquam ini-
 mici nobis fuissent, ardentis tum cupiditate, tum metu,
 tum conscientia, *quidquid* agerent, modo timentis, ui-
 cissim contemnentes religiones, iudicia, perrupta ab is-
 dem corruptela hominum, non deorum. reprimam iam, 44
 et non insequar longius, eoque minus, quo plus poe-
 narum habeo quam petiui; tantum ponam breui, du-
 plicem poenam esse diuinam, quod const[ar]et ex ue-
 xandis uiuorum animis et ea fama mortuorum, ut eorum
 exitium et iudicio uiuorum et gaudio conprobetur.
 Agri autem ne consecrentur, Platoni prorsus adsen- 18
 tior, qui, si modo interpretari potuero, his fere uerbis 45

3 accedisse *corr* accid *B* est] est *A* & *B* sed *f* superscriptum
 deinde *erasum* preter *A* 5 nisi in *rasura* *A* nisi ex infidi
corr Heinsianus 6 ardentis *corr* tel *A* ardentis ^{tu} *B* cu-
 pidita^{te}rum *A* 7 quidquid *Lambinus* quid *AB* agerentel *A*
 agerentel *B* timentis . . contēpnentel *AB* 8 religionis *corr*
 el *A* iudicia *A* ab (a e *corr*) *A* 9 corruptela *Turnebus*
 corrupta *AB* (*cf. Parad. VI* 2, 46 corruptelam iudicii molientes.
De sententia uide pro Milone 31, 86) iam et non] iam me nec
R. Stephanus iam me et non *Turnebus* iam me, non *Madrigius*
Opp. II 153 10 minis *A* 11 petiui *editiones* petiuit *AB*

ponam erui *Turnebus* ponam breui *Lambinus* paenā merebi
 (pae *corr* ex poe) *B* poenā . . erebi (super a a *corr* add, ex in
rasura, b ex u *corr*) *A* 12 poenam (paenā *B*) esse *AB* esse
 poenam *Halmius* et *Baiterus* inuiti ut uidetur constat ex
Goerenzius 1796 constar& ex *AB* constat et ex *deteriores nonnulli*
 diuinam eamque constare et ex *Madrigius* insto audacius, ut mihi
 uidetur. Confer *Tusc. V* 15, 43 cum duplex ratio perturbationis sit,
 quod aegritudo . . uersetur 13 ea] ex *Lambinus* 14 exiciū *B*
 iudicio *deteriores* iudiciorum *AB* et] ut *B* 15 confe-
 crantur *B* consecrentur (*secrē in rasura*) *A* platonis *B* pro-
 fus *A* prorsus *B* 16 interpretari *A* ferre *B* fe . re *A*

utitur: terra igitur, ut focus domiciliorum, sacra deorum omnium est; quocirca ne quis iterum idem consecrato. aurum autem et argentum in urbibus et priuatim et in fanis inuidiosa res est. tum ebur ex inani corpore extractum haud satis castum donum deo. iam aues atque ferrum duelli instrumenta, non fani. ligneum autem quod qui uoluerit uno e ligno dicato, itemque lapideum, in delubris communibus, textile ne operosius quam mulieris opus menstruum. color autem albus praecipue decorus deo est cum in cetero, tum maxime in textili, tincta uero absint nisi a bellicis insignibus. diuinissima autem dona aues et formae ab uno pictore uno absolutae die; itemque cetera huius exempli dona

1 utitur (uti) sed τ altera in rasura AB utimur Heinsianus
domiciliorum A domicilium rū per rasuram mutatum in domicilium B sacrum B sacrum A domiciliorum, sacra Turnebus
3 autē (tē e corr) A 4 ebur corr ex emur A, in cuius margine
antiqua manu ebur scriptum est tumemor B 5 extractum B
aut corr haud AB deo] dō B 6 duelli instrumenta deteriores duellis tumēta B duellis tumēta (f e corr) A · n infani B
ligneum deteriores lignū AB 7 quod qui Turnebus quod quis
Lambinus, Maduigijs de fin. 532 quodque AB dicato Victorius
dicato Habinius cato AB 8 delubris A 9 quā superscriptum manu
antiqua A 10 praecipuae B praecipue A decorus] decolor
autē albus praecipue decorus A cetero B ceterū corr cetero A
ceterum Heinsianus ceteris deteriores maximae B 12 aues Victorius habent AB 13 absolutae B absoluto corr absoluta A
dona sunt editiones dona sunt A dona I B Plato Leg. XII
935 E γῆ μὲν οὖν ἐστὶ τε οἰκίσεως ἱερὰ πᾶσι πάντων θεῶν· μεταί-
σεις οὖν δευτέρως ἱερὰ καθιερούτω θεοῖς· χρυσὸς δὲ καὶ ἀργυρὸς ἐν
ἄλλαις πόλεσιν ἴδια τε καὶ ἐν ἱεροῖς ἐστὶν ἐπίφθονον κτήμα, ἐλέφαν-
τὲς ἀπολελοιπότες ψυχὴν σώματος οὐκ εὐχερὲς ἀνάθῃμα, σίτηρος δὲ
καὶ χαλκὸς πολέμων ὄργανα. ξύλου δὲ μονόξυλον ὃ τι ἂν ἐθέλῃ τις
ἀνατίθετω, καὶ λίθου ὥσαύτως, πρὸς τὰ κοινὰ ἱερὰ, ὑψὲν δὲ μὴ
πλέον ἔργον γυναικὸς μιᾶς ἐμμητρον. χρώματα δὲ λευκὰ πρέποντα ἂν
θεοῖς εἴη καὶ ἀλλοθι καὶ ἐν ὑψὲν, βάμματα δὲ μὴ προσφέρειν ἄλλ' ἢ
πρὸς τὰ πολέμου κοσμήματα. θειώτατα δὲ θῶρα ὀρνιθὲς τε καὶ ἀγάλ-
ματα, ὥσαπερ ἂν ἐν μιᾷ ζωγράφος ἡμέρᾳ εἰς ἀποτελῇ καὶ τάλλα ἔστω
κατὰ τὰ τοιαῦτα ἀναθήματα μεμιμημένα

sunto.' haec illi placent. sed ego cetera non tam restricte praefinio, uel hominum uitii uel subsidiis temporum uictus: terrae cultum segnioerem suspicor fore, si ad eam utendam ferroque subigendam superstitionis aliquid accesserit.

ATTICVS. Habeo ista: nunc de sacris perpetuis et de Manium iure restat.

MARCVS. O miram memoriam, Pomponi, tuam. at mihi ista exciderant.

10 ATTICVS. Ita credo, sed tamen hoc magis eas res 46 et meminisse et expecto, quod et ad pontificium ius et ad ciuile pertinent.

MARCVS. Vero, et a peritissimis sunt istis de rebus et responsa et scripta multa, et ego in hoc omni ser-
15 mone nostro, quod ad cumque legis genus me disputatio nostra deduxerit, tractabo quoad potero eius ipsius generis ius ciuile nostrum, sed ita, locus ut ipse notus sit, ex quo ducatur quaeque pars iuris, ut non difficile sit, qui modo ingenio possit moueri, quaecumque noua

1 illi *deteriores* illa AB *reſtrictae* B *rēſtrictae* A 2 praefinio B
uicijſ (j e corr) B insidiis *Maduignus Opp. II 153* 'temporum
subsidiis: cum harum rerum hodie maior copia suppetat maiorque
pecuniae uis quam aetate Platonis, ut facilius sit comparatio.' Tur-
nebus 3 signiorum corr segnioerem A signiorū corr segniorū B
foreſi (ef e corr) B 4 ad eam utendam *deteriores*, *Duntius* ad
eam ruendā B adēatuendam (a post ē a corr add; fuit adē i. e.
adeſtuendam) A feroq; B subigendam *Manutius, Lambinus*
ſubiciendam AB 6 ſacri A 8 ad B 9 exciderant sed ca-
erata B 11 et expecto *editiones* & ſpecto AB pontificum A
12 pertinent (n prior e corr) A 13 a peritissimis sunt *Maduignus*
apertissimū sunt B apertissima sunt sed a altera e corr A 14 &
multa B 15 legis genus *editiones* legimus genus A legimū genus B
16 quaeque pars iuris *Aemarus Ranconetus apud Turnebum*
quaeque arſ iuris sed l prior e corr, fuit, quantum e uestigiis
sat certo dispicere uideo, quaeque rar ſuuriſ A q; querar ſuuriſ
Heinsianus quae q; arſ iuris corr ex quae q; arſuuriſ B
19 qui modo *Turnebus* qui domo AB possit moueri AB sit

19 causa consultatioe acciderit, eius tenere ius, quom scias
 47 a quo sit capite repetendum. sed iuris consulti, siue
 erroris obiciundi causa, quo plura et difficiliora scire
 uideantur, siue, quod similis ueri est, ignoratione
 docendi, nam non solum scire aliquid artis est, sed
 quaedam ars etiam docendi, saepe, quod positum est
 in una cognitione, id in infinitam dispertuntur: uelut
 in hoc ipso genere, quam magnum illud Scaeuolae fa-
 ciunt, pontifices ambo et eidem iuris peritissimi. 'saepe'
 inquit Publi filius 'ex patre audiui pontificem bonum 10
 neminem esse nisi qui ius ciuile cognosset.' totumne?
 quid ita? quid enim ad pontificem de iure parietum
 aut aquarum aut ullo omnino nisi eo, quod cum reli-

mediocri *Dauisius Halmio et Bailero probatum, sed illud (h. e. qui non plane tardo sit ingenio) uerius, quo utitur ipse Dauisius ad Acad. I 10 extr.* quaecunque editiones quacumque AB 1 con-
 sultatione B acciderit B quom A cū B scias corr
 ex suas A In scias, cuius loco nonnulli sciat poni uoluerunt, ne
 quis huereat, conf. de off. II 11, 39 omnis ratio atque institutio
 uitae adiumenta hominum desiderat inprimisque ut habeat, qui-
 buscum possit familiares conferre sermones: quod est difficile,
 nisi speciem prae te boni uiri feras; *ibid.* II 14, 50 duri homi-
 nis uidetur periculum capitis inferre multis: id cum periculosum
 ipsi est tum etiam sordidum ad famam committere ut accusator
 nominere 2 capite**reperendum (re a corr add) A iu-
 risconsulti R. *Stephanus* iuris consultus AB 4 ignoratio AB
 sed ~ erasum in B 5 nā in rasura A 6 est etiam *Lambinus*
 7 cognitione A id in infinita (infinitam *Habnius*) editiones
 id infinita* A infinita, om id, B uelut B 8 hō A
 quem B quā A scaeuole B faciunt (ci corr) A 9 iidem
 editiones fidē (fidem) AB eidem *Habnius* saepe *Turnebus* iuris
 peritissimae inquit B iuris peritissimi* inqt in rasura A sed in
 margine ad hunc uersum antiqua manu scriptum est sae, quod liturae
 spatium facile capere potuit 11 cognosset (t e corr) A totum ne-
 quit ita (corr quid) A 12 quid enī B ad (a e corr) A parietum
 editiones paratū A patriae tum B 13 autullo A omnino nisi
 quod uir doctus in *Obs. Miscell. IV 3 p. 334*, omnino nisi eo
 quod *Maduigius Opp. II 154* omnino si ego quod A omnino si ego quā

gione coniunctum est? id autem quantulum est. de sacris, credo, de uotis, de feriis et de sepulchris et si quid eius modi est. cur igitur haec tanta facimus, cum cetera perparua sint, de sacris autem, qui locus patet
 5 latius, haec sit una sententia, ut conseruentur semper et deinceps familiis prodantur, et, ut in lege posui, perpetua sint sacra. exposite haec iura pontificum auctoritate consecuta sunt, ut ne morte patris familias
 10 quos eiusdem morte pecunia uenerit. hoc uno posito, quod est ad cognitionem disciplinae satis, innumera-bilia nascuntur, quibus implentur iuris consultorum libri. quaeruntur enim, qui astringantur sacris. heredum

sic linea subducta B relegione B 1 coniunctum A 3 Cur igitur in rasura A cū (c e corr) A 5 lacius B latius (a corr ex o uel e) A conseruantur B semper et editiones semet AB

7 exposite Baileus haec posite A, omisit B, sed idem haec iura sic lineola subducta habet 8 nemo te corr ne morte B nemorte (rte e corr) A 9 iis essent ea adiuncta R. Stephanus inf& ea
 adiuncta (ē& h. e. esset corr ex ē h. e. est) B inf ē& ea deuincta A
 praeter nota in rasura, quae etiam praecedentis occider& ultimam syllabam complectitur: in margine manu antiqua aduunc scriptum est 7 haec posite — 10 uenerit id ex adnotatione marginali

ortu deleri iussit Maduigijs Opp. II 154, idem ratus ad eandem interpolationem pertinere etiam sacra, quod mihi quidem propter illa ut in lege posui non inepte addi uidetur: de quo genere ad p. 73, 1 dixi; illa uero sententia sublata, dubito, quo referam ea quae p. 106, 3 (cf. 105, 5) leguntur uidetis igitur omnia pendere ex uno illo, quod pontifices cum pecunia sacra coniungi uolunt, quae Turnebus recte adnotat non posse ad ipsam legem, quae uniuerse perpetua esse sacra iubeat, referri 10 posito (o ultima e corr) A

11 ē agnitionem B 12 libris B libri A 13 quaerunt B querentur A quaerunt Cratandriana quaeritur Dauius, quod Maduigijs probauit, sed illud haud scio an possit exemplis defendi, quale illud est de orat. II 32, 137 quae uero, cum de facto non am-bigitur, quaeruntur, qualia sint, ea innumera-bilia sunt. de leg. I 1, 4 multa quaeruntur fictane an uera sint. de orat. II 30, 132

enī in rasura A quia strincantur corr gantur A quastrin-

causa iustissima est; nulla est enim persona, quae ad uicem eius, qui e uita emigrarit, propius accedat. deinde, qui morte testamentouae eius tantundem capiat quantum omnes heredes: id quoque ordine; est enim ad id, quod propositum est, adcommodatum. tertio loco, si nemo sit heres, is, qui de bonis, quae eius fuerint, quom moritur, usu ceperit plurimum possidendo. quarto, qui, si nemo sit qui ullam rem ceperit, 49 de creditoribus eius plurimum seruet. extrema illa persona est, ut is, si qui ei, qui mortuus sit, pecuniam 10 debuerit neminique eam soluerit, proinde habeatur 20 quasi eam pecuniam ceperit. haec nos a Seaeuola didicimus, non ita descripta sunt ab antiquis. nam illi quidem his uerbis docebant, tribus modis sacris adstringi: hereditate, aut si maiorem partem pecuniae 15

gunť B heredum (d corr) A 1 ad iudicē corr ad iudicē B ad+u+cem A (fuit in hoc quoque ad iudicem, ut est etiam in Hein- siano) 2 quieuenita corr quieuenita B quieuita (a a corr add) A, in margine ad hunc uersum x euita antiqua manu scriptum est

Emigrar& corr rit B emigrarit (rit in rasura) A propi+uf A

3 qui morte testamentouae editiones quo mori & testamti ue (sic) B quomorte ue A capitat A capiat (t e corr) B

5 pposfrū B profitum A positum *Dauisius, confer p. 106, 12* adcomodatū A tercio A 6 luco corr loco A si om B

heres+*+if (if initio uersus a corr add) A 7 cum moritur, usu ceperit R. *Stephanus* quom morituruf (uel uf) utcoeperit A cū morituruf utceperit B (sic) possidendo A 8 qui si deterior

res nonnulli si qui AB coeperit AB 9 plurimum B

10 ut is, si qui scripsi ut si if qui AB; *confer II 23, 58* aut eos, si qui hoc; *II Verr. I 4, 9* eos, si qui; *Acad. post. I 3, 11* iis rebus, si quas; unde uideant, quo iure *Acad. pr. II 41, 128* earum rerum auctoritatem, si quae mutauerint 11 neminique editiones neminiqui AB 12 coeperit AB 13 descriptas (h. e. descripta sunt, ut sexcenties in *Vossianis* scribitur) A descriptas *Hein- sianus* descriptis corr in descriptasunt B 14 adstringit B adstringi+ A 15 maiorē corr ex maioꝝ (id est maiorum) A maiorem+ (em in rasura) pecuniae legata ē B sed in margine antiqua manu ~ partē pecuniae capiat aut si maior pars scripta

capiat, aut si maior pars pecuniae legata est si inde quippiam ceperit. sed pontificem sequamur. uidetis igitur omnia pendere ex uno illo, quod pontifices cum pecunia sacra coniungi uolunt isdemque ferias et caerimonias adscribendas putant. atque etiam dant hoc Scaeuolae, quom est partitio, ut, si in testamento deducta scripta non sit ipsique minus ceperint, quam omnibus heredibus relinquatur, sacris ne alligentur. in donatione hoc idem secus interpretantur, et quod pater familias in eius donatione, qui in ipsius potestate est, adprobauit, ratum est, quod eo insciente factum est, si id is non adprobat, ratum non est. his propositis quaestiunculae multae nascuntur, quas qui [nascuntur]

sunt: in loco eraso pariae uideor agnoscere 1 pars pecuniae A
2 coeperit AB pontificem] Scaenolam dicit, quem 105, 12 nominauit, cui ibidem 'antiqui' opponuntur, errauit Halmius 3 pontifices cum pecunia sacra Maduigijs (Opp. II 156) pontificum pecuniam sacram A pontificum pecuniam sacro (corr ex socio) B 4 ferias] hereditates Mommsenus caerimonias A 5 putat corr ex putat A
6 scaeuolae B quom Dauisius quod (quod) AB Cf. Maduigijs Opp. II 156. Hoc comma quod est partitio, quod ex p. 105, 12 interpolatum esse Halmius et Baierus Bakio crediderunt, cum manifesto detrimento sententiae tollitur, ut et illa u. 1 si maior pars pecuniae legata est, quibus dentis pendent proxima si inde quippiam, iniuria delentur deducta AB, quod esse pro deductione Turnebus adnotauit, qui quod remissam pro remissione Cypriani usu affert, poterat et offensam, repulsam citare, et melius collectam (de or. II 57, 233); deductio Bachio auctore Halmius 7 ipsi quae B ipse quae corr ipsique A coeperint AB 8 reliquatur A 9 donationem B idem AB (Halmius errat) interpretantur A et om Lambinus pater praeter p in rursura A 10 potestate esset editiones potestate est Guilelmus Christ potestatem A potestatem B 11 approbavit editiones adpropiauit AB insciente (e prius ex a corr) A 12 sydis corr ex fudis B si id id (id id e corr) A approbat corr ex adp A propositis A positis Dauisius; confer p. 105, 5; quod in compari sententia p. 104, 10 hoc uno posito scribitur, in Tuscul. disp. saepius ponere de quo disputetur, sed I^r 4, 11 propositum de quo disputaremus 13 quae uinculae corr in quae uinculae B quae uinculae (ju corr ex ui) A quae

intellegat non, si ad caput referat, per se ipse facile perspiciat? ueluti, si minus quis cepisset, ne sacris alligaretur, ac post de eius heredibus aliquis exegisset pro sua parte id, quod ab eo, quoi ipse heres esset, praetermissum fuisset, eaque pecunia non minor esset facta cum superiore exactione, quam heredibus omnibus esset relicta, qui eam pecuniam exegisset, solum sine coheredibus sacris alligari. quin etiam cauent, ut, cui plus legatum sit, quam sine religione capere liceat, is per aes et libram heredes testamenti soluat, propterea 10
 21 quod eo loco res est ita soluta hereditate, quasi ea
 52 pecunia legata non esset. hoc ego loco multisque aliis

qui (quasq; B) nascuntur intellegat (intelligat A) AB, nascuntur (quod librarii negligentia ex superiore repetuisse uidetur) deletum in editionibus 'qui intelligat h. e. qui intelligens sit et ingeniosus' Turnebus. interrogationem esse hanc sententiam

primus Goerenzius statuit, quem deinde secuti sunt omnes, sed mihi ualde displicet hoc interrogationis genus, cuius loco quas (quis) qui intelligat, non . . perspiciat? uel sine interrogatione quas (nemo) qui expectaueris: in illo exemplo copulata pronomina neminem offendent, qui talia Ciceronis comparauerit. qui quia quae (ad fam. XII 2, 2), quas quom quiuus quamuis (Tusc. V 16, 46), quod quia quem ad modum (de nat. deor. I 20, 53; alia

1 capud B 2 perspiciat A pspiciat B minus R. Stephanus, Turnebus munus AB coepisset A allegaretur AB

3 ac editiones ut AB deus B exigisset corr exeg AB 4 quod habeo B quod abeo A quoi

ipse C. F. W. Muellerus quoisple AB heredis e& B heres** e& (el in rasura) A 5 fuisse corr ex fuisse B fuisse A ea

que* (fuit quae) A minore f sed B minor e&* (e& in rasura) A

6 exactione corr ne B heredib; A 7 e& corr e& B esse A pecunia A exigisset corr exeg A sine coheredibus R. Stephanus nisi coheredib; B nisi coheredib; (c e corr) A

8 quin etiam (n e corr) A cadent B cauent (ue n e corr) A 9 religione corr ne B ca pere A liceant p aes & B is p aes & in rasura A, in margine 7 h. e. et antiqua manu scriptum 10 heredes

R. Stephanus heredis AB heredem ante Stephanum testamti B testamti (te e corr) A 11 loco ref (co r e corr) A 12 ego A

quaero a uobis, Scaeuolae, pontifices maximi et homines meo quidem iudicio acutissimi, quid sit quod ad ius pontificium ciuile appetatis; ciuilis enim iuris scientia pontificium quodam modo tollitis. nam sacra cum pecunia pontificum auctoritate, nulla lege coniuncta sunt; itaque si uos tantum modo pontifices essetis, pontificalis maneret auctoritas, sed quod idem iuris ciuilis estis peritissimi, hac scientia illam eluditis. placuit P. Scaeuolae et Ti. Coruncanio, pontificibus maximis, itemque ceteris, eos, qui tantundem caperent, quantum omnes heredes, sacris alligari. habeo ius pontificium. quid huc accessit ex iure ciuili? partitionis caput scriptum caute, ut centum nummi deducerentur: inuenta est ratio, cur pecunia sacrorum molestia liberaretur. quasi hoc, qui testamentum faciebat, cauere noluisset, admonet iuris consultus hic quidem ipse Mucius, pontifex idem, ut minus capiat quam omnibus heredibus re-

ergo *B* 1 quero *B* hominis corr *el A* 3 pontificium editiones pontificum *AB* appetatis corr ut uidetur ex adp *A*
 4 pontificum *B* quodammodo *A* qd admodo *B* tollit corr ex tull *A* sacra corr ex sacro *B* 5 auctoritate (auct in rasura, o ex u corr) *A* nullage *A* nullum lege *B* 'sic' 6 itaque si uos *R. Stephanus* itaq; usibus (usib;) *AB* 7 pontificales *B* hñ corr *A* auctoritas corr tot *A* 8 estis peritissimi *R. Stephanus* est spernitissim; *B* est spernit sed ruit in litura, quae reuissim; facile comprehendere potuit, *A* hac *R. Stephanus* ac *AB* illam eluditis *Turnebus* ille luditis *B* illa luditis corr ex illeluditis *A*
 9 p; scaeuolae *B* post scaeuolae *Heinsianus* p. scaeuolae sed p. in eraso loco, qui post capere potuit, *A* et Coruncanio *Lambinus* et Ti. Coruncanio *Orellius* & huco|runcario *B* & coruncario (& coru in rasura) *A* 10 itemque *Manutius* idemquae *A* idemq; *B* ceteris ceteris *B* tantum dem *B*
 11 heredes editiones heredibus *A* heredib; *B* habeo *Heinsianus* abeo *A* abeo *B* 12 ciuile corr h *A* partitionis capud *B* 13 deducerentur (ded in rasura) *A* 14 cui *B* liberaret *B* 15 quasi scripsi quisi *B* quidh *A* quodsi *R. Stephanus* 16 iuris consultus editiones iuris consulto *AB* Mucius (uel Mutius) editiones munus *B* munus *A* 17 relinquat *B*

linquatur. super dicebant, quicquid cepisset, adstringi: rursus sacris liberantur. hoc uero nihil ad pontificium ius, et e medio est iure ciuili, ut per aes et libram herodem testamenti soluant et eodem loco res sit, quasi ea pecunia legata non esset, si is, cui legatum est, stipulatus est id ipsum, quod legatum est, ut ea pecunia ex stipulatione debeatur, sitque ea non * * *

1 sup dicebant *AB* supra *Turnebus*, idem postea superiores coniecit quicquid *A* quic *B* coepisset *AB* adstringit *A* 2 sacris editiones sacri *AB* 3 ius e medio (*τ* corr) *A* ius & hemedio *B* ius set *Halmius* p esset liberā (*corr* esset) *B* esset in ratura *A* sed in margine ad hunc uersum manu antiqua it scriptum est 4 herodem *B* testamta *B* (sed uidetur testamti correctum fuisse) soluent *B* 5 etsi is *Huschkeius* 6 stipulatus est om *B*

quod legatum est editiones quo legatus ē *A* co (*corr* qo) legatus ē *B* 7 extipulatione *A* sitque *B* sitque *A* 'sitque ea non legata aut sacris non astricta' *Turnebus*. 'Multa hic dessee ex eo notum est, quod paulo ante cum de familiarum sacris dissereret, nunc de parentationibus uerba facit. Quis porro doctus ille uir fuerit Accii familiaris, cum superiora desint, diuinare non possumus. Nisi forte Sisennam intelligit. quem libro primo Accii familiarem uocauit [scilicet *Turnebus* I, 2, 7 p. 8, 2 Accium non Macrum scribit et deinde u. 6 Sisenna eius amicus]. Sententiam tamen quodammodo coniectabimus. Ex eo enim, quod ait, ut ueteres februarium, sic hic decembrem sequebatur, arbitror eum de Bruto in superioribus locis loquutum. Sic enim quaerit *Plutarchus* in *Problem.* *Turnebus* 1538. 'Doctum hominem] Decimum Brutum intelligit, qui Accii poetae per familiaris fuit. Cicero pro Archia [11, 27 cf. *Brut.* 28, 107]. Veteres autem extremo anni mense diis manibus parentare solebant, qui februarius erat, uerum posteaquam februius secundus anni mensis factus est, obtinuit, ut eodem tamen mense res diuina eis fieret. uerum tamen Brutus instituti ueteris memor, non februius sed decembrem ultimum mensem sequebatur in deorum manuum parentationibus. Hunc Ciceronis locum sic in *problem.* attingit *Plutarchus* [*Quaest. Rom. c. XXXIV conf. c. XIX*] διὰ τὴν τῶν ἄλλων Πρωμίων ἐν τῇ Φεβρουαρίῳ μηνὶ ποιομένων χορᾶς καὶ ἐναγισμοῦς τοῖς τεθνηκόσι, Δέκιμος Βρούτος, ὡς Κικέρων ἐστόργχεν, ἐν τῇ Δεκεμβρίῳ τοῦτ' ἐπραττεν.' *Turnebus* 1552. Defectum orationis *Lambinus* ita reparauit sitque eadem sacris non alligata. uenio ad manium iura,

doctum hominem sane, cuius fuit Accius perfamiliaris, 54
sed mensem, credo, extremum anni, ut ueteres Febru-

quae maiores nostri et sapientissime instituerunt et religiosissime coluerunt. Februario autem mense, qui tum extremus anni mensis erat, mortuis parentari uoluerunt: quod tamen Decimus Brutus Decembri facere solebat. cuius ego rei causam cum mecum quaererem, Brutum reperiēbam in hac re iccirco a more maiorum discessisse nam Sisennam uideo causam, cur ille uetus institutum non seruaret, ignorare, doctum hominem sane, cuius fuit Attius perfamiliaris sed cet. *Haec ille in editione a. 1565, ubi haec adnotat: 'quod tamen D. Br.) hic locus ex uno codice perantiquo et Plutarcho restitutus est.' in posterioribus editionibus haec Lambini adnotatio fertur: 'duae voces alligata sacris quas desiderabantur a nobis additae sunt ad sententiam huius loci explendam: quas tamen nolimus haberi Ciceronis . . . quae sequuntur de manium iuribus et de Decimo Bruto, qui mense Decembri non ut ueteres Februario diis manibus parentabat, partim ex codice perantiquo, ad cuius oram fere iisdem uerbis adscripta erant, partim ex Plutarcho restituta sunt, quae nihilo magis Ciceronis esse affirmo.' in eisdem praeter lentiores in illis supplementis mutationes post Brutus (u. 3) additum legitur ut scriptum a Sisenna est et post ignorare (u. 7) haec inserta sunt Brutum autem maiorum nostrorum institutum temere neglexisse non fit mihi ueri simile, doctum hominem. Haec Lambini supplementa (quibus ne nouissimus quidem editor suum librum carere noluit) et quidem tam primitiua quam correctae et auctae unde fluxerint, adscriptae a me Turnebi adnotationes patefacient: nimirum inde Sisennae citatio sumptu, eaque ne postea quidem abiecta cum Accii familiarum non Sisennam sed Brutum uocari idem Turnebus docuisset. Itaque ex illis Lambinianis nihil proreus nisi Plutarchi testimonium, quod Turnebo debetur, retinendum et ad hanc sententiam referendum est. Ceterum mihi hic paulo plura, quam quae ad parentaliū mensem pertinerent, intercidiisse uidentur; inprimisque opinor in hac de diis manibus disputatione locum habuisse ea, quae de immortalitate animarum in his libris exposita fuisse Lactantius testatur Inst. diu. III 19, 2: quam sententiam Cicero de legibus sic explicauit: 'gratulemurque nobis, quoniam mors aut meliorem quam qui est in uita aut certe non deteriore adlatura est statum: nam sine corpore animo uigente diuina uita est, sensu carente nihil profecto est mali.' quam ad disputationem puto referri quae infra c. 27, 68 legatur deinceps dicit (uidelicet Plato) eadem illa (nimirum quae nos) de immortalitate animarum; ubi uide adnotata* 1 accuf

arium, sic hic Decembrem sequebatur. hostia autem maxima parentare, pietatis esse adiunctum putabat.

22
55

Iam tanta religio est sepulchrorum, ut extra sacra et gentem inferri fas negent esse, idque apud maiores nostros A. Torquatus in gente Popillia iudicauit. nec uero tam denicales, quae a nece appellatae sunt, quia residentur mortuis, quam ceterorum caelestium quieti dies feriae nominarentur, nisi maiores eos, qui ex hac uita migrassent, in deorum numero esse uoluissent. eas in eos dies conferre ius, ut nec ipsius neque publicae

Heinsianus actus *AB* Attius *Lambinus* 1 si hic *AB* decem-ber *B* decem ber (b ex p corr) *A* sic hic decembrem *editiones* 2 *parent arę *A* pietatis adiunctum: quomodo attributa rerum et personarum dicere salemus, ita hoc loco adiunctum pietatis dixit, pro pietatis adiunctione uel adiectione. sed genus hoc dicendi sane quodam modo insolens est, uerum eodem modo scribit Cicero [de fin. IV 24, 68] illud, cuius id consequens sit, non posse esse uerum. Turnebus; pietati adiunctum *R. Stephanus* adiunctum delet *Bakius*. Confer *Acad. post.* I 5, 21 (6, 22) uitae autem adiuncta esse dicebant, quae ad uirtutis usum ualerent; nam uirtus in animi bonis et in corporis cernitur et in quibusdam, quae non tam naturae quam beatæ uitae adiuncta sunt; et similiter attributa personis, negotiis de inu. I 24, 34 3 sepulchorū *A* 5 A. Torquatus *R. Stephanus* atorquatus sed a erasa *B* *torquatus *A* Popillia *Lambinus* popi+ha (fuisse populia uidetur) *A* popilia *B* ***nec (fuit ut uidetur necne) *A* 6 tam denicales *Aemarus Ranconetus* apud *Turnebum*, *R. Stephanus* tandelica lex *A* tā delicta lex *B* quae a nece appellatae *Heinsianus* quaea necrea appellata *A* quae an ea appellante *B* 7 mortuis *Salmasius* (ad *Plauti Epid.* III 4, 33) mortui *AB*; confer *Plauti Copt.* III 1, 8 uenter gutturque resident esuriales ferias. Praue cum olim tum rursus nuper quia neci dantur (uel dentur) mortui coniecerunt, si quidem non erat, quod denicalium nomen iam ante explicatum iterum explicaretur, sed hoc agebatur, ut, cur denicales aequae atque deorum quieti dies feriae nominarentur, intelligeretur; id quod eo fit, quia feriamur mortuis quam]quia *A* quā&1 (&1 in rasura) *A* 8 ferie *B* ex uita *A* 10 con*fere (fuit cum fere) *A* ius est *Lambinus* ut nec ipsius neque *Ascensiana* ut ne ipsius (ipsi *B*) neque *AB* ut neque ipsius neque deteriores plerique ut

feriae sint; totaque huius iuris compositio pontificalis
 magnam religionem caerimoniamque declarat; neque
 necesse est edisseri a nobis, quae finis funestae fami-
 liae, quod genus sacrificii Lari ueruecibus fiat, quem
 5 ad modum os resectum terra optegatur, quaeque in porca
 contracta iura sint, quo tempore incipiat sepulchrum
 esse et religione teneatur. at mihi quidem antiquissi- 56
 mum sepulturae genus illud fuisse uidetur, quo apud
 Xenophontem Cyrus utitur: redditur enim terrae corpus
 10 et ita locatum ac situm quasi operimento matris obdu-
 citur. eodemque ritu in eo sepulchro, quod *haud* procul
 a Fontis ara est, regem nostrum Numam conditum ac-

ne ipsius neue e libris Goerenzius (quod Maduigi^{us} de fin. I 20, 67
 probare uidetur) ut ipsius neque Mommsenus De pronomine ipsius,
 quod non ad mortuum sed ad ferias agentem refertur, uide Mad-
 uigium l. c., Schoemannum (Redetheile p. 46) 1 compositio

corr ex composita B 2 caerimoniā quāe B caerimoniā que*
 (e corr) A declaret Baierus nescio an consulto 3 funeste B

4 Lari Lambinus lare AB ueruecibus A uerbe cib; B;
 haerent in his et ueruecibus tollunt, sed puto haec sic intelligi oport-
 ere: non necesse est edisseri, quod genus sacrificii sit illud, quod
 Lari ueruecibus fiat 5 exceptum terra Turnebus resectum terra
 Andreas Patricius ad Ciceronis fragmenta reiectū | terrę (reiectū in
 rasura) A reiectum | terrae B 6 contracta B confracta sed f ex
 τ corr A iurassint B 7 at B ad A ac Manutius 8 sepultō A

illud corr ud A apud corr ūd A 9 xeno potem B
 cyrusfititur B cyrusfutiť sed futiť in rasura A Xenophon Cyrop.
 VIII 7, 25 τὸ δ' ἐμὸν σῶμα . . ἔταν τελευτήσω, μήτε ἐν χρυσῷ θήτε
 μήτε ἐν ἀργύρῳ μήτε ἐν ἄλλῳ μηδενί, ἀλλὰ τῇ γῇ ὡς τάχιστα ἀπό-
 δοτε. τί γάρ τοῦτου μακαριώτερον, τοῦ γῇ μιχθῆναι, ἢ πάντα μὲν τὰ
 καλὰ, πάντα δὲ τάχαθὰ φύει τε καὶ τρέφει; ἐγὼ δὲ καὶ ἄλλως φιλό-
 θρωπος ἐγενόμην καὶ νῦν ἡδέως ἂν μοι δοκῶ κοινωνῆσαι τοῦ εὐεργε-
 τοῦντος ἀνθρώπου 10 operimento editiones operimentū (n
 e corr) A operimentū B 11 eodē quae ritu B eodemqueritu sed
 erit in rasura A sepulchro A haud addidit Hugo Grotius
 in Mart. Cap. I p. 16 12 *a (a e corr) A ara est A. W.
 Zumptius aral AB Maduigi^{us} rationem (Opp. II 157) non recte
 cepit Halmius, cum et Grotii Zumptique correctiones teneat et tamen

cepimus gentemque Corneliam usque ad memoriam nostram hac sepultura scimus esse usam. C. Mari sitas reliquias apud Anienem dissipari iussit Sulla uictor, acerbior odio incitatus, quam *si tam* sapiens fuisset quam fuit uehementis. quod haud scio an timens *ne* suo corpori posset accidere, primus e patriciis Corneliis igni uoluit cremari. declarat enim Ennius de Africano: hic est ille situs. uere; nam siti dicuntur ii, qui conditi sunt. nec tamen eorum ante sepulchrum est, quam iusta facta et porcus caesus est. et quod nunc communiter in omnibus sepul-
tis uenit usu, ut humati dicantur, id erat proprium tum

in eo corruptum esse Maduigio adsentiantur nummā A nūmā B
accepimul Heinsianus accepimul AB 1 corneliā A me-
riā A (o corr ex e) 2 esse usam deteriores nonnulli et Ascensiana
esse unā B ēē humatā in rasura A esse unam Heinsianus

marī sitat B mari sitat A 3 apud anienē (fuit apud anienē) B apud anienē sed pud ame in rasura A dissipari A
silla A sylla B 4 odio A si tam deteriores, om AB;
illud Halimius non recte opinor latinum esse negauit; formam Turnebus explicuit: nimirum plenius poterat dici acerbior odio incitatus quam fuisset si tam sapiens fuisset quam fuit uehementis; confer III 10, 23; ad fam. III 6, 2 5 quod aut corr haud AB
rimen suo AB ne addidit Lambinus corpore corr ri AB

accedere A corr cid B 6 e] ae B Plinius N. H. VII 54, 187
ipsum cremare apud Romanos non fuit ueteris instituti: terra condebantur. at postquam longinquis bellis obrutos erui cognouere, tunc institutum. et tamen multae familiae priscos seruauere ritus, sicut in Cornelia nemo ante Sullam dictatorem traditur crematus, idque uoluisse ueritum talionem eruto C. Mari cadauere. sepultus uero intellegatur quoquo modo conditus, humatus uero humo contextus 7 enim] etiam a Goerenzio commemoratum commendat Maduigius Emend. p. 76, non probabiliter deafricano (f. erasum) A 8 sitat Heinsianus sitat A (propter Halimium moneo dubitari non debere quin idem in A ante rasuram fuerit quod est in Heinsiano) hu A hi B 9 porcus Luebertus Comment. pontific. p. 73 corpus AB 10 caesus corr in caesus A est] sit Maduigius mōmb; sed m corr in jn B 11 penitus AB ponitur ut Turnebus uenit ut Goerenzius uenit usu ut

in iis, quos humus iniecta contexerat, eumque morem
 ius pontificale confirmat. nam prius quam in os ini-
 iecta gleba est, locus ille, ubi crematum est corpus,
 nihil habet religionis: iniecta gleba tum et illis hu-
 5 matus est et gleba uocatur, ac tum denique multa re-
 ligiosa iura complectitur. itaque in eo, qui in naue
 necatus, deinde in mare proiectus esset, decreuit P.
 Mucius familiam puram, quod os supra terram non ex-
 taret; porcam heredi esse contractam et habendas tri-

Moserus pp*ū*tū* A pp'ū tū B 1 if Heinsianus hif AB
 uof qd B quod A, et in margine ad h. u. antiqua manu f scripta est
 hu|mul (mul in rasura, sed et hu non uidetur primitus scriptum) A
 iniecta B injecta sed j e corr A contexerat Feldhuegelius
 conterat AB eū quae B *eūque (eū e corr) A 2 confir-
 met A (sic) os R. Stephanus, Turnebus eof AB iniecta B
 injecta A sed j e corr 3 ubi crematū (1 cr in rasura) A cre-
 matū B 4 nihil (1 in rasura) A iniecta B injecta sed j e
 corr A gleba tumulif & humatus est & gleba uocatur (ba
 et ulif & et & g in rasura) A gleba tūmulif & humatus ē& gleba
 uocatur (super u erasum, mulif. & in rasura) B gleba tum et
 illif humatus est et gleba uocatur Heinsianus. non dubitandum
 uidetur, quin in utroque Vossiano ante lituras correctionesque eadem
 scriptura fuerit, quam habet Heinsianus: ergo ea niti oportet emen-
 dationem, quae uti illo tumulif & omnino non debuit: conieci iniecta
 gleba tum et illic (cum deterioribus quibusdam uel tum et ille cum
 Turnebo) humatus est, et gleba (tumulus) uocatur ac tum denique.
 certe haec duo, iniecta gleba et sepultum uere humatum esse et gle-
 bam, i. e. humum qua contextum est corpus, tumulum siue sepulcrum
 uocari, sic ut est in scriptura librorum, puto recte et conuenienter
 huic disputationi coniungi 6 completitur B cōplectit sed plectit
 in rasura A naue B naue corr nau A 7 necatus editiones uoca-
 tus AB in mare proiectus esset editiones in mari plectus esse
 (œ) AB 8 muciuf (ci e corr) A purā* A quod os
 editiones quotof AB extaret Turnebus extare AB
 9 porcam Victorius portā AB (sic) post heredi spatium trium uel
 quattuor litterarum capax in B esse Turnebus effert A ef-
 sed B contractam et Iosias Mercerus ad Nonium p. 163, 21
 contracen (fa e corr) A contrac. B contracet Heinsianus

duum ferias, et porco femina piaculum pati; si in mari
 23 mortuus esset, eadem praeter piaculum et ferias.

58 ATTICVS. Video quae sint in pontificio iure, sed
 quaero ecquidnam sit in legibus.

MARCVS. Pauca sane, Tite, et, uti arbitror, non
 ignota uobis; sed ea non tam ad religionem spectant,
 quam ad ius sepulchrorum. hominem mortuum, in-
 quit lex in duodecim, in urbe ne sepelito neue
 urito. credo uel propter ignis periculum. quod au-
 tem addit neue urito, indicat, non qui uratur sepe-
 10 liri, sed qui humetur.

ATTICVS. Quid? qui post XII in urbe sepulti sunt
 clari uiri?

MARCVS. Credo, Tite, fuisse aut eos, quibus hoc
 ante hanc legem uirtutis causa tributum est, ut Popli-
 colae, ut Tuberto, quod eorum posteri iure tenuerunt,

1 feminā *A* piandum: atqui si *Dauisius* piaculum facien-
 dum: si *Marinus Atti de' fr. Aru. p. 216* piandum: at si *Mad-*
uigius Opp. II 158; at piaculum nolim mutari propter ea quae
 sequuntur eadem praeter piaculum et ferias, sed uariari orationis
 formam putauerim: interpolata esse et porco . . pati credibile non
 est mari *Heinsianus* mare *AB* 3 pontificio *A*

iure sed *Victorius* iuris et *AB* 4 ecquidnam *Aldus nepos* &
 quidnam *B Heinsianus* quidnam *A* 5 sane *A* sed ne in exitu
 uersus *a* corr add, initium sequentis uersus obscurum & uirtu
 arbitror *B* et nitua bitror *Heinsianus* & ut arbitror in rasura *A*

6 ignota (fuit innota) *A* regionē *A* 7 sepulchrorū *B*
 inquit *B* 8 in XII *B* in duodecim *Heinsianus* in dōdecim-

milia *A* ne sepelitione urito *A* sed ne sepelitione in rasura
 ne urito *B Heinsianus* 9 ignes *A* corr ignis *B* 10 indicat
 corr ex iudicat *AB* iudicat *Heinsianus* quuratur (ante u

erasum) *B* qui uratur *A* sepulri *A* 12 quid qui *AB* qui
 om *Heinsianus* quid quod *Maduigius Opp. II 159* XII in ra-
 sura *A* XII sed II in rasura corr *B* 13 clari uiri (sic) *A* clari
 uiri *B* Correctorem apparet claros uiros credo fuisse coniunxisse

et sic editiones *R. Stephano antiquiores* 15 ut populi colē *B* ut
 pu blicolē sed ut pub in rasura *A* Poplicolae *Lambinus* 16 tenē-

aut eos, si qui hoc, ut C. Fabricius, uirtutis causa soluti legibus consecuti sunt. sed ut in urbe sepeliri lex uetat, sic decretum a pontificum collegio, non esse ius in loco publico fieri sepulchrum. nostis extra portam Collinam aedem Honoris: aram in eo loco fuisse memoriae proditum est; ad eam cum lamina esset inuenta et in ea scriptum lamina HONORIS, ea causa fuit aedis huius dedicandae. sed quom multa in eo loco sepulchra fuissent, exarata sunt; statuit enim collegium¹⁰ locum publicum non potuisse priuata religione obligari.

Iam cetera in XII minuendi sumptus sunt lamenta-⁵⁹ tionisque funebris, translata de Solonis fere legibus. hoc plus, inquit, ne facito: rogum ascea ne polito. nostis quae secuntur; discebamus enim pueri XII,¹⁵ ut carmen necessarium, quas iam nemo discit. exte-

runt .A 2 soluti Heinsianus solutus A solutus B consecuti deteriores non secuti AB ut addidit Maduigijs Opp. II 159

3 sic decretum B sit decretum in rasura A fidecretum Heinsianus pontifici A 4 nostis editiones nostras A nris B

5 hara B fuisse A 6 lamina A Heinsianus lamina B ex in rasura A 7 inea B f erasum lamina Turnebus

domina A mina B mina Heinsianus; lamina, quod ut inscriptionis partem cum HONORIS coniungunt Turnebus, Lambinus, ad pronomen ea pertinere, Moserus recte adnotat, genetiuus autem inscripti nominis habet exemplum de nat. deor. III 34, 54 in quibus (mensis) cum more ueteris Graeciae inscriptum esset BONORVM DEORVM ea (e e corr) A 8 aedis huius dedicandae deteriores aedis haec dedicare AB, quae uereor ne non probe in deterioribus correctae sint: poterat ea causa fuit (cur) aedis haec dedicaret quom multae A cum multa B 9 colligium corr colleg AB

10 potisse A potisse B potisse Heinsianus reliqui A

11 minuendi sumptus A minuendi sumptus B lamentationisque deteriores lamentationesque AB 12 funebris Danisius funeris AB

Cf. Maduigijs Opp. II 159 translata (n in rasura) A solonis (lon in rasura) A 13 inquit AB ne facito: rogum ascea primus recte distinxit R. Stephanus (item Turnebus); antea ne facito rogum: ascea uulgabatur ascea AB (cf. Z. f. O. G. 1860 p. 20) 14 nostrisque in rasura A 15 iam in loco eraso trium

nuato igitur sumptu tribus riciniis et tuni-
cula purpureae et decem tibicinibus tollit etiam lamentationem: mu-
lieres genas ne radunto neue lessum funeris
ergo habento. hoc ueteres interpretes Sex. Aelius,
L. Aelius non satis se intellegere dixerunt, sed suspi-
cari uestimenti aliquod genus funebris, L. Aelius les-
sum quasi lugubrem eiulationem, ut uox ipsa signifi-
cat; quod eo magis iudico uerum esse, quia lex Solo-
nis id ipsum uetat. haec laudabilia et locupletibus fere
cum plebe communia; quod quidem maxime e natura
est, tolli fortunae discrimen in morte. cetera item fu-
nebria, quibus luctus augetur, XII sustulerunt. homini,
inquit, mortuo ne ossa legito, quo pos funus

quattuorue litterarum capaci A 1 ricinus *Heinsianus* ricinus
corr rec B recinus sed reci in rasura A confer p. 122, 6 et tu-
nicula *Turnebus* & umela B & umela A *Heinsianus* et clauis
Turnebus postea riciniis relictis *Schoellius Legis XII Tab. rel. p. 56*
(153), quo nihil opus: nam, opinor, ratio eius ablatiui simplex est
et uulgaris: hoc enim dicit, extenuatum esse sumptum tribus riciniis,
iis uidelicet, quae lex finiuit quaeque transgredi per legem non
liceret: quo improbabilius, haec tribus . . . tibicinibus tolli, quae nec
qui addita sint intelligitur et a Cicerone scripta esse uel ea quae
p. 122, 6 leguntur fidem faciunt 2 tibicinibus (ei in rasura) A

3 cenaf corr ge AB raduntone ue B radunto. neue (o
corr) A funeris corr fun B 4 habentoe *Heinsianus* ha-
bento. sed o e corr et dein o erasa B habento. (o e corr) A

interpretes sex. elius Aelius sed duae s priores e corr; el ex el;

5 ac ex . . ac corr A 5 acilhus B 6 uestimenta corr ti B
funebris editiones funeris AB L. Aelius *Turnebus* laelhus AB

Aelius *Lambinus* 7 iulationem AB (sic) iulationem *Heinsianus*

8 ueterum A ueteru (u ex o corr ut uidetur) B lexolonis A

10 maximae B maxime A e] ae B 11 tolli A discrim-
men in morte R. *Stephanus* dis cremin mortem corr discrimen B
discrimin mortē corr discrimen A discrimen in mortē *Heinsianus*
discrimen morte *Victorius* funebria quibus editiones funebri-

sequibus B cetera Itē funebriis aquibus praeter aquibus in rasura A

12 XII sed ij in rasura A sustulerunt A 13 inquit AB
quo quos B quos A *Heinsianus* pos funus corr postfunus AB

faciat. excipit bellicam peregrinamque mortem. haec praeterea sunt in legibus: de unctura * * que seruilis unctura tollitur omnisque circumpotatio; quae et recte tolluntur, neque tollerentur, nisi fuissent. ne sumptuosa respersio, ne longae coronae, ne acerrae praetereantur. illa iam significatio est, laudis ornamenta ad mortuos pertinere, quod coronam uirtute partam et ei, qui peperisset, et eius parenti sine fraude esse lex inpositam iubet. credoque, quod erat factitatum, ut uni plura fierent lectique plures sternerentur, id quod ne fieret lege sanctum est. qua in

possumus *Heinsianus*; tenui in legis uerbis formam antiquam pos, de qua *Ritscheli*us *Opp.* II 541 1 peregrināquae A pelegrinā quae B

2 praeterea A deunctura quae seruilis A deuncturaque seruilis B

Orationis formam hanc fuisse puto: haec praeterea sunt in legibus: de unctura (cena)que seruilis unctura tollitur omnisque circumpotatio; et deesse uocabulum, quale exempli causa positum cena, quod circumpotationi respondeat, et tota conformatio et quae particula declarat; de praeposito praeparandae sententiae inserui, quem ad modum, ut uno de multis utar exemplo, ad fam. II 17, 2 de rationibus referendis non erat incommodum te nullas referre; qui usus ab hoc loco, ubi praesertim generi species subiicitur, non esse alienus uidetur. de unctura (circumpotatione)que *Maxutius*, sed is haec cum illis in legibus coniungi uoluit. nouissimi editores de uncturaque *Dauisio* auctore tollunt, de causa interpolationis ut uidetur securi 4 tolluntur B fuisset B sumptuosa A 5 respersione B longe coronae A longe chorone B ne acerrae *Turnebus* nec acerrae (acerre A) AB 6 praetereantur A

8 partam R. *Stephanus* paratam AB ei qui editiones ei quae (quae) AB peperit sed eiparentis in B eius parenti sed ut erasum ut uidetur A 9 inposita A inpositam B 10 factitatum ut (tū et u e corr) A 'ut uni plura: funera plura uni fierent.' *Turnebus* plures sternerentur deteriores plures interrentur AB

11 id quod (q; antiqua manu) A id quoque corr ex id qdque B id quodque corr id quoque *Heinsianus* credo (que) (ut est in deterioribus nonnullis) quod erat factitatum, ut uni plura fierent lectique plures sternerentur; id quod ne fieret lege sanctum est R. *Schoellius* *Legis XII Tab. rel.* p. 55, haec sic scripta *Schoemanno* (*Opp.* III 386 sq.) auctore supra u. 1 post uerba funus

lege quom esset neue aurum addito, *uidete* quam humane excipiat altera lex, praecepit altera lege: at cui auro dentes iuncti escunt, ast im cum illo sepeliet uretue, se fraude esto. et simul illud 61 uidetote, aliud habitum esse sepelire et urere. duae 5 sunt praeterea leges de sepulchris, quarum altera priuatorum aedificiis, altera ipsis sepulcris cauet: nam quod rogam bustumue nouum uetat propius sexaginta pedes adici aedes alienas inuito domino, incendium ueretur acerbum [uetat]; quod 10

faciat ponenda esse ratus 1 quum A cū B essent A cū N

(h. e. N corr in τ) B addito (o e corr) A uidete addidi, confer u. 4 et simul illud uidetote; formam sententiae effeci similem illi ad fam. VII 5, 1 sed posteaquam Pompeii commoratio diuturnior erat quam putaram . . . , uide quid mihi sumpserim, coepi uelle ea Trebatium expectare a te, quae sperasset a me. confer etiam Philippi. II 14, 34 ego autem, uide quam tecum agam non inimice, quod bene cogitasti aliquando, laudo 2 lex] ex B

praecipit corr praecipit A p caput B at Ascensiana, Turnebus ut AB 3 iuncti Heinsianus u ncti B; in A utrum iuncti an iuncti an denique iuncti rectius legatur, ambiguum escunt

Pithoeus essent AB 4 sepeliet uretue R. Stephanus sepell&ur &ue A sepell&ur etue B esto editiones isto AB 5 alut B

sepelire et urere R. Stephanus sepelir&ur aere A sepelietur aere B 6 praeterea A lege corr leges AB 7 ipsi corr

ipsi A sepulchris B 8 bustū/ne nouū B bustū ue].. nouum (ue in fine uersus a corr add) A propius editiones proprius AB

9 pedes adici aedes adici aedes B pedes. adici

aedes (adici in rasura) A; liquido, opinor, hoc quoque loco apparet, quid in A fuerit ante litem; confer p. 26, 17 10 uer&ur acerbū u&at A ueretur a cerbū uetat B (uetat etiam in Heinsiano); uidetur scriptor a fine uocis acerbum (aceruum) ad similem uocabuli nouum exitum oculis aberrasse, ab eoque errore alterum uetat natum esse: hinc apparet non probabilem esse aut Halmii ut arceatur uetat, aut Lambini coniecturam uidetur arcere [uetat], in qua uel uidetur in re aperta et ante significata (u. 7) displicet: ceterum nego aptius posse uerbum inueniri illo ueretur (confer II 15, 39), et acerbum (quod Turnebus 'grauis et calamitosum' explicat) cur hoc a rogo orandum incendium uocetur, uideor equidem mihi ex uulgato eius uocabuli

autem forum, id est uestibulum sepulchri, bustum et
usu capi uetat, tuetur ius sepulchrorum. haec ha-
bemus in XII, sane secundum naturam, quae norma
legis est; reliqua sunt in more, funus ut indicatur, si
5 quid ludorum, dominusque funeris utatur accenso atque
lictoribus, honoratorum uirorum laudes in contione me- 62
morentur easque etiam [et] cantus ad tibicinem prose-
quatur, cui nomen neniae, quo uocabulo etiam *apud*
Graecos cantus lugubres nominantur.

10 ATTICVS. Gaudeo nostra iura ad naturam accom- 25
modari maiorumque sapientia admodum delector; sed
re[cedo]quiro, ut ceteri sumptus, sic etiam sepulchrorum
modum.

MARCVS. Recte requiris: quos enim ad sumptus pro-
15 gressa iam ista res sit, in C. Figuli sepulchro uidisse
te credo. minimam olim istius rei fuisse cupiditatem,

usu intelligere 1 forum Turnebus (coll. Fest. p. 84) eoꝝ AB
bustū in rasura A 2 tuetur. Iul (r a corr add) A
sepulchoꝝ A hęc abemus XII A 4 reliqua B (sed saepe in
hoc codice f et r uix internoscuntur) indicat (sic) B inducatur A
5 dominusque Manutius domusq; B domuq; A acenso AB
6 lictorib; B uirorum editiones uiuorū AB (sic) in concione
memorentur R. Stephanus in contione memorantur AB 7 etiam
Manutius & c. & AB 8 apud Graecos (Graecos) Wesenbergius grac-
chus A graccus B grecus Heinsianus lucubres B 10 Attici nomen
posui (legebatur Quinti) propter 124, 3, cf. p. 115, 3; uide proxima
accommodare corrari B 11 maiorū quae B delector; sed
requiro scripsi delector. sed recedoquiro A Heinsianus delector.
sed recedo phyro B delector. M. Sed credo, Quinte editiones
12 ut corr ex ui B ceteri Heinsianus cetero praeter c& e corr A
ceteris B sepulchorū B 13 modum. M. Recte requiris
Turnebus (qui etiam in superioribus uitium agnouit, sed in emen-
dando aberrauit) modum recte (rectae B) requiri AB, editiones
14 quos enim deteriores quis enī AB progressa iam ista
res editiones p[ro]cessa iam ē aref B processa iā e[st]ra ref A
15 Infiguli A hinc figuli B sepulchro (sic) A 16 te addidit
Maduigius minimam olim editiones minima mollē A minam

multa extant exempla maiorum. nostrae quidem legis interpretes, quo capite iubentur sumptum et luctum remouere a deorum Manium iure, hoc intellegant in primis, sepulchrorum magnificentiam esse minuendam. 63 nec haec a sapientissimis legum scriptoribus neglecta sunt. nam et Athenis iam illo mores a Cecrope, ut aiunt, permansit hoc ius terra humandi: quam quom proximi fecerant obductaque terra erat, frugibus obserebatur, ut sinus et gremium quasi matris mortuo tribueretur, solum autem frugibus expiatum ut uiuis 10 redderetur; sequebantur epulae, quas inibant propinqui coronati, apud quos de mortui laude quom, si quid ueri,

ollem B rej. (1 in rasura) A 1 extant exempla *Maduigius* extarent. ā pla B extare N. āpla sed N et ā in rasura A extarent exempla deteriores legif *Heinsianus* leges AB 2 inīrāe praetef B Iubentē A sumptuf & lucrū B sumptuf & lucrū sed f & in rasura A (sic); quare sumptum scripsi, ut est in lege, ad quam haec referuntur, II 9, 22, confer II 23, 59

4 mīnuendā (fuit munuendā) B 5 haec a (fuit haec a) B nelecta corr neg B 6 athenis iam illō moref B athenis. jamille mos. (f prior et), porro e mos in rasura A, in quo ne dubites ante litteram ipsum illud illo moref (quod est etiam in *Heinsiano*) fuisse, ut haec sit certissima sedes corruptelae, cumque ceteroquin plana et integra sit oratio nam et Athenis a Cecrope ut aiunt permansit hoc ius terra humandi, illa ex interiecta quadam sententia residua esse opinor, quas sic fere potuit formata esse nam et Athenis, (nostis) iam illos mores, a Cecrope. confer ad Att. I 14, 4.

acetrope corr in acetrope AB 7 hoc ius sic distincte AB, quod uerissimum est et coniecturis corrumpitur; neque accusatiuum uelut corpus ad humandi desiderari concesserim quam scilicet humationem, quasi non terra humandi sed humationis praecessisset: sic *Schefferus* explicat, uere, ut puto; confer de orat. II 2, 5 bene dicere autem, quod est scienter et perite et ornate dicere, non habet definitam aliquam regionem, cuius terminis saepe teneatur: pro quam coniecit quod *Turnebus*, probatum *Maduigio Opp.* II 160 quom A cū B 10 iuuif (prior u e corr) A

11 sequebatur AB (sic) aepulē AB inibant *Claudianus* inurant B inurant *Heinsianus* inurent A 12 quos *Maduigius Opp.* II 160 qual AB quomni quidueri A cū omni qui dueri B

erat praedicatum, nam mentiri nefas habebatur, ** ac iusta confecta erant. postea quam, ut scribit Phalereus, 64 sumptuosa fieri funera et lamentabilia coepissent, Solonis lege sublata sunt: quam legem eisdem prope uerbis nostri decemuiri in decimam tabulam coniecerunt; 5 nam de tribus reciniis et pleraque illa Solonis sunt. de lamentis uero expressa uerbis sunt: mulieres genas ne radunto neue lessum funeris ergo habento. de sepulchris autem nihil est apud Solonem 26
10 amplius quam ne quis ea deleat neue alienum inferat, poenaeque est, si quis bustum, nam id puto appellari *τύμβον*, aut monumentum, inquit, aut columnam uiolarit, iacerit, fregerit. sed post aliquanto propter has amplitudines sepulchrorum, quas in Ceramico uidemus, lego
15 sanctum est, ne quis sepulchrum faceret operosius quam quod decem homines effecerint triduo; neque id 65 opere tectorio exornari nec hermas hos quos uocant

si quid ueri Turnebus; confer p. 120, 4 si quid ludorum 1 meⁿtiⁿi A aduⁿta (f mutatum in x) coniecta A adiuⁿta coniecta B ac ita iusta confecta Turnebus; fuitne habebatur, (sepultura) ac iusta confecta; confer II 17, 42 sepultura et iustis exequiarum: certe intercidisse nomen probabile est 2 postea B postea corr postea A quam] cum Turnebus quom Manutius 3 sumptum tuos asieni B cepissent B & solanis A solanis sine & B (sic) 5 nostri decemuiri R. Stephanus n^oisuri AB 6 recinuis AB solanis B 7 exp^oressa A exp^oressa B uerba Dauisius mulieras genas B 8 neraduntoloney^{ue} fessum (a in fine uersus et o ante h a corr add, punctis notata erasa) B radunto. neue lessum A sed o corr, neue in rasura 11 poena quae B poenaeque A appellari B 12 *τύμβον* aut] tū bona ut AB (sic) monumentū B inquit B uiolarit iacerit (j et c corr) A uocar[&] acierit B uiolarit deiecerit editiones, quod uerum esse aegre mihi perauideo 13 propter has] p teras B 14 quasi in B r^uquasun praeter n in rasura A geramico AB sed in B uidetur g ex c corr uidemus B uidemus corr uidemus A leges cum. Est B 15 sepulchrū A 16 triduo^o A 17 opere tectorio exnari nehermasof quos (ri in fine uersus a corr add, nehermasof in rasura). A opera] & ex-

licebat inponi, nec de mortui laude nisi in publicis sepulturis nec ab alio, nisi qui publice ad eam rem constitutus esset, dici licebat. sublata etiam erat celebritas uirorum ac mulierum, quo lamentatio minueretur; 66 auget enim luctum concursus hominum. quocirca Pit-⁵ tacus omnino accedere quemquam uetat in funus aliorum. sed ait rursus idem Demetrius increbuisse eam funerum sepulchrorumque magnificentiam, quae nunc fere Romae est; quam consuetudinem lege minuit ipse: fuit enim hic uir, ut scitis, non solum eruditissimus, 10 sed etiam ciuis e re publica maxime tuendaeque ciuitatis paratissimus. is igitur sumptum minuit non solum poena, sed etiam tempore; ante lucem enim iussit efferri. sepulchris autem nouis finiu it modum; nam super terrae tumulum noluit quid statui nisi columel- 15 lam tribus cubitis ne altiore m aut mensam aut label-

tario exmarine cernat of quof *B* opere textorio exmarine cernam
hof quof *Heinsianus* tectorio editiones hermas hos quos *R.*
Stephanus hermas quos *C. Stephanus, Halmius, sed cf. Orat. 39, 134*
χαρκτήρ ille qui dicitur 2 nisi quid (1 prima e corr) *B* necab

alio nisi q in rasura *A* publica earem *B* 3 celebritas *A*

4 munueretur *B* 5 auget e codice *Vrsinus* huc *A* huic *B* habet edi-
tiones quocirca (circa in rasura) *A* quocirca *Heinsianus* 6 acci-

dere corr accedere *A* accidere *B* alienorum *Bakius; Phitarchus*

Solon. 21 τὸ κακὸν ἄλλων ἐν ταῖς ἐτέροις ἀπέλειν 7 idem deteriores

eidem *A* eidemetrius *B* increbuisse *B* 8 sepulchrorū quā *B*

sepulchroꝝ que sed e extrema in rasura *A* 9 fere (re in rasura) *A*

romae quā *B* consuetudinem editiones consuetudine *AB* 10 ut-

inis *B* eruditissimis *Heinsianus* 11 ciuile r. p. maxime *Hein-*

sianus ciuis fer .p. maximae *B* eruditissimus sed & iacius rei p.

maxime praeter erudit in rasura *A* tuendae quae *B* tuen-

dae quae *A* 12 paratissimū *B* paratissimū *A* peritissimus *R. Ste-*

phanus is igitur *Maduigi* isti (corr iste) igitur *A* isti igit *B*

Heinsianus sumptū (p a corr add) *A* 13 etiā corr ex itia *A*

tempora *B* tempora *A* 14 nouis editiones nobis *A* nob *B* 15 no-

luit editiones uoluit *AB* quid editiones uetustae quod *AB*

quicquam *Lambinus, quod probat Maduigi de fin. III 21, 70*

colus mellā (fuit columellā) *A* 16 cupitis *B* cubitis corr cup *A*

lum, et huic procurationi certum magistratum praeferat.

Haec igitur Athenienses tui. sed uideamus Plato-²⁷
nem, qui iusta funerum reicit ad interpretes religionum: ⁶⁷
³ quem nos morem tenemus. de sepulchris autem dicit
haec: uetat ex agro culto eoue, qui coli possit, ullam
partem sumi sepulchro; sed quae natura agri tantum
modo efficere possit, ut mortuorum corpora sine detri-
mento uiuorum recipiat, ea potissimum ut compleatur:
¹⁰ quae autem terra fruges ferre et ut mater cibos sup-
peditare possit, eam ne quis nobis minuatur neue uiuos
neue mortuos. extrui autem uetat sepulchrum altius ⁶⁸
quam quod *quinque homines* quinque diebus absoluerint,
nec e lapide excitari plus nec inponi quam quod capiat
¹⁵ laudem mortui, incisam ne plus quattuor herois uersi-
bus, quos longos appellat Ennius. habemus igitur huius
quoque auctoritatem de sepulchris summi uiri, a quo
item funerum sumptus praefinitur ex censibus a minis
quinque usque ad minam. deinceps dicit eadem illa de

ne alteriorē *B* n̄*alti*orē *A* (alti in rasura; n̄ est non)
1 procurationi (o ante n in rasura corr) *A* macistratū corr
mag *A* 3 igitur in extrema pagina om *B* atheniens ē ui *B*
4 iuxta *A* p̄icit *A* (uidetur p̄icit pr fuisse) ad sed a quo-
que uidetur ex u corr *A* 5 more corr morē *A* more *B*
sepulchris (l corr) *A* 7 sumissepulchro *B* sedq; corr in sed,q;
(h. e. quae) *A* 9 compleat *B* 10 quem (fuit quem) *A* quē *B*
cibus corr of *A* cibus *B* subpeditare *B* 11 uiuōs — mortuōs *A*
uiuō — mortuōs (ul corr in of) *B* 12 uetat *B* 13 quinque ho-
mines ex Platone addidit Turnebus 14 excitari prius *A* excitari
prius *B* plus editiones 15 herois deteriores, Turnebus^h eroes *AB*
(sic) heroicis editiones uetustiores; ἡρωϊκῶν Plato 16 longus *B*
hennius *B* *ennius *A* 18 item funerum *I. Fr. Wagnerus* iterū
funerū *AB* sumtus *A* p̄efinitur corr prē *A* ex cen-
sibus editiones ex sensibus *AB* 19 dicit scilicet Plato, qui reuera
haec ibi ubi reliqua tetigit, in legibus, quem locum infra citauit
eadē illā *B* eadem illa: 'quae etiam in Phaedone et aliis locis dis-
serit multis.' Sic Turnebus explicat longe ille prudentius aliis;
uerum non possunt haec ad alios Platonis libros referri, sed sic in-

inmortalitate animorum et reliqua post mortem tranquillitate bonorum, poenis impiorum.

terpretor: eadem illa quae nos antea exposuimus, ut ad fam. I 9, 18 iubet idem ille Plato h. e. quem antea 12 laudavi. tractasse autem Ciceronem has res in ea parte, quae II 21, 54 perit, h. e. in ipso initio disputationis de extrema lege religionis, quae est de diis manibus, funeribus et sepulcris, ad eum locum probare studui. interpolationis indicia nulla sunt neque uero recensionis a nescio quo editore horum librorum antiquitus factae. 1 inmortalitatē A immortalitatē B reliquā A tranquillitatē A tranquillitatē B 2 poenif B poenif corr in poenaf A Plato Leg. XII 958 D περί τελευτήσαντας δὴ, εἴτε τις ἀρβήν εἴτε τις θήλυς ᾧ, τὰ μὲν περὶ τὰ θεῖα νόμιμα τῶν τε ὑπὸ γῆς θεῶν καὶ τῶν τῆδε, ὅσα προσήκει τελείσθαι, τοὺς ἐξηγητάς γίνεσθαι κυρίους φράζοντας· θήχας δ' εἶναι τῶν χωρίων, ὅποσα μὲν ἐργάσιμα, μηδ' αὐτοῦ, μήτε τι μέγα μήτε τι μικρὸν μνημα· ἃ δὲ ἡ χώρα πρὸς τοῦτ' αὐτὸ μόνον φύσει ἔχει, τὰ τῶν τετελευτηκότων σώματα μάλιστα ἀλυπῆτως τοῖς ζῶσι δεχομένη κρύπτειν, ταῦτα ἐκπληροῦν, τοῖς δὲ ἀνθρώποις ὅσα τροφὴν μήτηρ οὐσα ἡ γῆ πρὸς ταῦτα πέφυκε βούλεσθαι φέρειν, μήτε ζῶν μήτε τις ἀποθανὼν στερεῖται τὸν ζῶνθ' ἡμῶν. γῶμα δὲ μὴ, χεῖν ὑψηλότερον πέντε ἀνδρῶν ἔργον ἐν πένθ' ἡμέραις ἀποτελούμενον, λίθινα δὲ ἐπιστήματα μὴ μείζω ποιεῖν ἢ ὅσα θέξεσθαι τῶν τοῦ τετελευτηκότος ἐγκώμια βίου μὴ πλείω τεττάρων ἡρωϊκῶν στίγων.... πείθεσθαι δ' ἐστὶ τῶν νομοθέτη γράειν τὰ τε ἄλλα καὶ λέγοντι ψυχὴν σώματος εἶναι τὸ πᾶν διαφέρουσαν, ἐν αὐτῇ τε τῷ βίῳ τὸ παρεχόμενον ἡμῶν ἕκαστον τοῦτ' εἶναι μηδὲν ἄλλ' ἢ τὴν ψυχὴν, τὸ δὲ σῶμα ἰνδαλλόμενον ἡμῶν ἑκάστοις ἔπεσθαι, καὶ τελευτησάντων λέγεσθαι καλῶς εἰδῶλα εἶναι τὰ τῶν νεκρῶν σώματα, τὸν δὲ ὄντα ἡμῶν ἕκαστον ὄντως ἀθάνατον εἶναι ψυχὴν ἐπονομαζόμενον παρὰ θεοὺς ἄλλους ἀπίεναί θώσοντα λόγον, καθάπερ ὁ νόμος ὁ πάτριος λέγει, τῷ μὲν ἀγαθῷ θάρβαλεόν, τῷ δὲ κακῷ μάλα φοβερόν, βοηθεῖαν τε αὐτῷ μὴ τινα μεγάλην εἶναι τετελευτηκότι. ζῶντι γὰρ εὖε βοηθεῖν πάντας τοὺς προσήκοντας, ὅπως ὅτι δικαιοτάτος ὢν καὶ δαιμότατος ἔζη τε ζῶν καὶ τελευτήσας ἀτιμώρητος ἂν κακῶν ἀμαρτημάτων ἐτίγνετο τὸν μετὰ τὸν ἐνθάδε βίον.... τὸ δὲ μέτριον νομοθέτης ἂν μαντεύσαιο οὐκ ἀσχημονέστατα. ἔστω δὴ νόμος οὗτος· τῷ μὲν δὴ τοῦ μεγίστου ἀσχηματος εἰς τὴν πᾶσαν ταφὴν ἀναλίσκόμενα μὴ πλέον πέντε μνῶν, τῷ δὲ τοῦ δευτέρου τρεῖς μναὶ καὶ δύο τῷ τοῦ τρίτου, μναὶ δὲ τῷ τοῦ τετάρτου μέτρον ἂν ἔχοι τῶν

Habetis igitur explicatum omnem, ut arbitror, religionum locum.

QVINTVS. Nos uero, frater, et copiose quidem, sed perge cetera.

5 MARCVS. Pergam equidem, et quoniam libitum est uobis me ad haec inpellere, hodierno sermone conficiam, spero, hoc praesertim die: uideo enim Platonem idem fecisse omnemque orationem eius de legibus peroratum esse uno aestiuo die. sic igitur faciam et dicam
10 de magistratibus; id enim est profecto, quod constituta religione rem publicam contineat maxime.

ATTICVS. Tu uero dic et istam rationem quam coepisti tene.

ἀναλαμβάνει. 1 explicato B arbitror religionū (sic) B
arbitror religionū A 3 nos editiones non AB copiose* (e
e corr) A 4 per gecetera A piece raera B 5 libitu AB
7 praeferti die B pferri die (sic, pfer, sed r ex n corr, in
exitu uersus a corr add, τ die in loco eraso paulo ampliore) A
8 deligib; B 9 esse om B estiuo die in rasura A
die. sic igitur deteriores dies igit B dies igitur corr die Heinsia-
nus die | Igit* (J corr ex 1) A fatiā (τ mutatum in c) A
10 de magistratibus A ē B et corr in ē* A (et Heinsianus) 11 re-
legione B maxim* e (fuit ae) A 12 dicet | τίστā (τ in fine
uersus e corr, fuit dice | τίστā) B & τίστā in rasura A quam
coepisti deteriores quam (quā) accepisti AB M T. CICERO DE LE-
GIB. LIB. II. EXPL. INCIP. LIB. III. A M TULLI CICERO-
NIS DE LEGIBUS LIBER II. EXPLIC. INCIP. LIBER
III. B

LIBER TERTIVS

¹ MARCVS. Sequar igitur, ut institui, diuinum illum uirum, quem quadam admiratione commotus saepius fortasse laudo quam necesse est.

ATTICVS. Platonem uidelicet dicis.

MARCVS. Istum ipsum, Attice.

ATTICVS. Tu uero eum nec nimis ualde umquam nec nimis saepe laudaueris; nam hoc mihi etiam nostri illi, qui neminem nisi suum laudari uolunt, concedunt, ut eum arbitrato meo diligam.

MARCVS. Bene hercle faciunt. quid enim est elegantia tua dignius? cuius et uita et oratio consecuta mihi uidetur difficillimam illam societatem grauitatis cum humanitate.

ATTICVS. Sane gaudeo, quod te interpellauī, quoniam quidem tam praeclarum mihi dedisti iudicii tui testimonium; sed perge, ut coeperas.

² MARCVS. Laudemus igitur prius legem ipsam ueris et propriis generis sui laudibus.

ATTICVS. Sane quidem, sicut de religionum lege fecisti.

MARCVS. Videtis igitur magistratus hanc esse uim,

1 ut om B Sequaigit ut institui praeter Sequi in rasura A
 2 uirū B uirū (1 e corr) A + commotus A 4 dicis deterioris diligis AB 5 attice B attice (j corr) A 6 umquā nec nimis praeter u in rasura A 7 laudaberis B laudaberis A
 9 arbitratū eādiligā B arbitratumeo + diligam (eo in fine uersus a corr add) A 11 consecuta mihi Heinsianus consecutā mihi AB
 12 illa B 14 quā quidē B quā quidē A 17 ueris et editiones ueri. sed AB 19 religionum B 21 uidetis igitur B ui-

ut praesit praescribatque recta et utilia et coniuncta
cum legibus: ut enim magistratibus leges, ita populo
praesunt magistratus, uereque dici potest magistratum
legem esse loquentem, legem autem mutum magistra-
tum. nihil porro tam aptum est ad ius condicionemque
naturae, quod cum dico, legem a me dici intellegi uolo,
quam imperium, sine quo nec domus ulla nec ciuitas
nec gens nec hominum uniuersum genus stare nec
rerum natura omnis nec ipse mundus potest; nam et
hic deo paret et huic oboediunt maria terraeque et ho-
minum uita iussis supremæ legis obtemperat. atque ut
ad haec citeriora ueniam et notiora nobis, omnes anti-
quæ gentes regibus quondam paruerunt: quod genus
imperii primum ad homines iustissimos et sapientissi-
mos deferebatur, idque [ut] in re publica nostra maxime

denſ igitur (ſi ig in rasura) A 1 praescribat qui B pſcribat que
(ſb e corr) A utilia (ſſa in rasura) A, uidetur ut illa fuiſſe

2 magistratibus (magiſ in rasura) A leges ita) leges hiſ B
leges^h (fuit legesſ) A legesſ Heinsianus sed leges ita superser

3 magistratus B uere quæ A uerequæ B 5 conditionē
quæ A conditionē quæ B 6 lege B lege corr legē A intel-
ligi A Haeserunt in dici intellegi, quorum illud Goerenzio auctore
Moserus, hoc Halmius deleri suadet, deprauata uterque oratione;
quod uero Halmius glossam subindicari etiam forma intelligi in A
opinatur, uerum non est hoc uno loco sic scribi in A; confer, ut pauca
afferam, p. 7, 2; 25, 8; 31, 4; ceterum si recte dicitur intellego te
putare (I 1, 5), ego te accipio dicere (II 2, 5) et similia, non
uideo, quid in illis displiceat; de ſſn. V 11, 33 hoc intellegant, si
quando naturam hominis dicam, hominem dicere me: hoc con-
uerſe in paſſiuam formam, habebis hoc intellegi uolo, si quando
naturam hominis dicam, hominem a me dici 7 illa AB illa

corr ulla Heinsianus 8 cenſ corr genſ B genſ in rasura A

10 deoper& corr deopar& A deoper& B 11 ſuppraemæ legiſ B
ſuppraemæ + legiſ (æ corr ex a; fuit ut uidetur ſupraema elegiſ) A

obtemper& A ut haec B ut + a + d (d corr ex c; fuit haec) A
ut ad haec margo Heinsiani 12 c&eri ora B c&eriora sed corr

cit A omniſ — genſ A omniſ — genſ (g e corr) B 14 iuſ-

tiſſim& ſapientiſſim& B 15 deferebat& (e corr) A idq; ut B

idque + A idque et Dauiſius idque uel Goerenzius id quod Bakius

ualuit, quoad ei regalis potestas praefuit, deinde etiam
deinceps posteris prodebat, quod et in iis etiam qui
nunc regnant manet; quibus autem regia potestas non
placuit, non ii nemini, sed non semper uni parere uo-
luerunt. nos autem, quoniam leges damus liberis po-
pulis, quaeque de optima re publica sentiremus, in sex
libris ante diximus, accommodabimus hoc tempore leges
5 ad illum, quem probamus, ciuitatis statum. magistra-
tibus igitur opus est, sine quorum prudentia ac dili-
gentia esse ciuitas non potest, quorumque descriptione
omnis rei publicae moderatio continetur; neque solum
iis praescribendus est imperandi, sed etiam ciuibus ob-
temperandi modus: nam et qui bene imperat paruerit
aliquando necesse est, et qui modeste paret uidetur qui
aliquando imperet dignus esse. itaque oportet et eum, 15
qui paret, sperare se aliquo tempore imperaturum et
illum, qui imperat, cogitare breui tempore sibi esse
parendum. nec uero solum ut optemperent oboediant-
que magistratibus, sed etiam ut eos colant diligentque
praescribimus, ut Charondas in suis facit legibus, no-
ster uero Plato Titanum e genere statuit eos, qui ut
illi caelestibus, sic hi aduersentur magistratibus. quae
cum ita sint, ad ipsas iam leges ueniamus, si placet.

1 uoluit *B* quoad & *B* quoad *A* ei *margo Heinsiani* regale
potestas *B* regale (corr is) potestas (f ultima corr) *A*

2 poterit *A* qd & in n f & iā *A* qd & in n sed & iā *B*
qui etiam nunc *Halmius* 3 reginā *B* reg + nant (nt e corr) *A*

4 placui ā in *B* placuit. n hi (r. n hi in rasura) *A* nē hi *B*
sep *A* sem *B* 6 sentio remus *B* senti + remus *A* sentiremus

margo Heinsiani 7 accommodauimus *A* accommodauim *B* accommo-
dabimus corr *Heinsianus* 9 sine curā *B* 10 quorum que

(e in rasura corr) *A* descriptione *AB* 12 is *B* in *A* sed prior
i uidetur a corr add pseribendus (f ultima corr, fuit pseriben-

dum) *A* obtemperandi *B* 15 aliquando (n e corr) *B*
dignus ē & *B* 17 imper & *A* sibi ē & *B* sibi ē corr ex

ē & *A* 18 optem perat *B* optemper & *A* oboediant quae *B*
21 egene *B* egene *A* 23 sit *B* sit sed N e corr *A*

ATTICVS. Mihi uero et istud et ordo iste rerum placet. 3

MARCVS. Iusta imperia sunt, isque cuius 6
 • modeste ac sine recusatione parento: magi-
 stratus nec oboedientem et innoxium ciuem
 • multa, uinculis uerberibusue coerceto, ni
 par maiorue potestas populusue prohibessit,
 ad quos prouocatio esto. cum magistratus
 iudicassit interrogatus, per populum multae
 poenae certatio esto. militiae ab eo qui im-
 10 perabit prouocatio nec esto, quodque is, qui
 bellum geret, imperassit, ius ratumque esto.

Minoris magistratus partiti iuris plures
 imploera sunt. militiae, quibus iusserunt,
 imperanto eorumque tribuni sunt: domi pe-
 15 cuniam publicam custodiunt, uincula son-
 tium seruanto, capitalia uindicant, aes ar-
 gentum aurumue publice signant, litis con-
 tractas iudicant, quod[quod]cumque senatus
 creuerit agunt.

1 uero (o e corr) A & frud&ordo B & frud&ordo A; sic frue est
 in B Acad. pr. II 34, 109 4 nequoboe|dientē B innoxium AB
 noxium Victorius 5 uerberibus necoherceto AB uerberibusue
 corr Heinsianus 6 maiorue editiones maioruero AB
 populusue AB populusue corr Heinsianus phibet fit B
 phibet fit A 7 ad col B 8 inroga firuae B inroga fit ue A
 per] penes Buechelerus multepoe ue B multe poene sed n
 e corr A 9 certatio fto (priorē f in e mutato) B militiae AB
 sed t corr in A habeo B 10 prouocatione ceto AB (sic) pro-
 uocatio nec esto Habnii prouocatio ne esto editiones nei esto
 Buechelerus quoque AB quodque corr Heinsianus his B
 11 gerat A 12 minoris AB plures imploera B pluresim im-
 ploera sed oe corr ex oi ut uidetur A 13 meliciae A militiae B
 erunt editiones erant AB 14 imperanti A imperato B im-
 peranto Heinsianus eoz qui tribū A eoz qui tribuni B eo-
 rumque corr Heinsianus 15 somniū B 16 seruanto margo
 Heinsiani speruanto B speruanto (n corr ex u) A uindicato B
 17 aurum uel A publicae B signato A lites B
 18 quodquodcūque A quodqucumq; B quodcumque corr Heinsianus

- 7 Suntuque aediles curatores urbis annonae ludorumque sollemnium, ollisque ad honoris amplioris gradum is primus ascensus esto.

Censoris populi aeuitates, suboles, familias pecuniasque censento, urbis tecta templa, uias aquas, aerarium uestigalia tuento, populique partis in tribus describunto, exin pecunias, aeuitatis, ordinis partiunto, equitum peditumque prolem describunto, caelibes esse prohibento, mores populi regunto, probrum in senatu ne relinquonto: bini sunt, magistratum quinquennium habento: reliqui magistratus annui sunt: eaque potestas semper esto.

- 8 Iuris disceptator, qui priuata iudicet iudicariue iubeat, praetor esto: is iuris ciuilis

quodquomque *Buechlerus*, sed eodem errore quouomocunque est in *BE de fin.* V 11, 30 senatus editiones natuf *AB* 19 agunto editiones acuncto *AB* 1 annonę (*ę e corr*) *A* 2 ludorū quaeſo|lemniū *B* 3 primus editiones priuf *AB* 4 censorif *AB* ae urraetaf *B* subolef *B corr* sob *A* 5 urbis tecta templa *Bakius* urbifra|templa *A* ur|bifratē pla *B* 6 aquas margo *Heinsianus* quas *AB* erariū *A* ueſtigalia *AB* 7 in tribus| in quibuf *A* describunto *A* describuntur to *B* 8 pecunias|aeuitatif (*fuit pecunia|aeuitatif*) *A* aeuitatif ordinif *AB* partiunto deteriores parti sunt *AB* aequitū *A* 9 post describunto (*sic*) repetiit exin pecunias aeuitatif ordinif partiſo|equitū peditūq; plem describunto (*sic*) *B* caelibefſed *A* celibef sed *B* caelibef eſſe *corr* *Heinsianus* 10 pibento *B* probum *A* 11 ſenatu (atu in *reſura*) *A* relinquoto *B* relinquunto *A* bini *Heinsianus* binif *AB* ſemel moneo frequentiffimum in his legibus imperatiuorum exitum o ſaepe a ſpeciem habet |li regunt oprobrū inſenatu nerelinquor obiniſ ſunt omagiſtra| 12 reliqui — ſunto delet *Halmaſius*, quae quod hoc loco poſita ſunt ut in lege fortasſe non laudandum eſt, non ſcripta eſſe a Cicerone non credo, *conf.* 3, 9 13 ea quae *B* 15 diſcettator *AB* diſceptator *corr* *Heinsianus* iudicari|iubeat *B* 16 pter *B* eſtoſ|jurif (*ę utrobique e corr*) *A*

custos esto: huic potestate pari quotcumque senatus creuerit populusue iusserit, tot sunt.

Regio imperio duo sunt, iique praeundo, iudicando, consulendo praetores, iudices, consules appellamini: militiae summum ius habento, nemini parento: ollis salus populi suprema lex esto.

Eumdem magistratum, ni interfuerint decem anni, ne quis capito: aequitatem annali lege seruant.

Ast quando duellum grauius, discordiae ciuium escunt, oenus ne amplius sex menses, si senatus creuerit, idem iuris quod duo consules teneto, isque aue sinistra dictus populi magister esto: equitatumque qui regat habeto pari iure cum eo, quicumque erit iuris disceptator. ast quando consulis magisterue populi nec

1 potestate pari quotcumque *R. Stephanus* potestati pari quod|
cūque *AB* 2 sunt* (o e corr) *A* 3 prae aeundo *B* pree-
un** | do *A* 4 confuendo *AB* consulendo corr *Heinsianus* 5 ap-
pellamini *B* appellant** (nto in rasura) *A* appellamini *Berg-*
kus (Philologi XIV 186) 6 ollis *R. Stephanus* ouis *B* ius (o
erata) *A (Halmius errat)* populi editiones populo *AB* popu-
lo *Feldhuogelius, quod uix probabile est* 7 supraema *A* suppra-
ma *B* esto* (o e corr) *A* 8 eum de magistra|tum *B*
int|fuerit *A* 10 leges *AB* lege corr *Heinsianus* seruant ast
quando *Heinsianus* seruant a si quando *B* seruant** et quando
(o et qu e corr sed et manu pr) *A* 11 aut discordiae *Turnebus*
discordiaeue deteriores, *Lambinus* 12 in margine antiqua manu
ad hunc uersum ue sunt si recte interpretor *A* unus *Lambinus*
(quem eundem postea oenus coniecisse ferunt) ones *AB* mensess
(e ante l corr, l ante i a corr add) *A* 14 teneto *Turnebus* te-
nunt o. *B* tenunt* sed o e corr *A* (fuit tenunt o) auef
in|stra *AB* 15 equitemque qui regat *Turnebus* equitatum qui
regat *Graenius* equitatumque qui regat *Orellius* aequitatemcum-
que qui re|gat *A* aequitatem cūq; qui regat *B* hab& ope-
ri *B* 17 consules magisterue *Maduigius Emend. p. 85* consu-
lis magisterue *Heinsianus* consulis est magistratusue *AB* nec

erunt, reliqui magistratus ne sunt, auspicia patrum sunt, oblique ex se produnt, qui comitiatu creare consules rite possit.

Imperia, potestates, legationes, cum senatus creuerit populusue iusserit, ex urbe exeunt, duella iusta iuste gerunt, sociis parcunt, se et suos continent, populi sui gloriam augent, domum cum laude redeunt. rei suae ergo ne quis legatus esto.

Plebes quos pro se contra vim auxilii ergo decem creasset, ei tribuni eius sunt, quodque ii prohibessint quodque plebem rogassint, ratum esto: sanctique sunt neque plebem orbam tribunis relinquunt.

10 Omnes magistratus auspiciū iudiciūque habent, exque is senatus esto. eius decreta rata sunt, ast potestas par maiorue prohi-

erunt *Halmius* nec. 7. AB 1 auspicia *margo Heinsianus* aspiciat A aspiciat B 2 ex se scripsi hęc se A ex se B 3 comitiatu *Turnebus, R. Stephanus* comitatu AB possunt imperia B

possunt imperia sed ut corr ex m A possit *Turnebus* possiet *Buechelerus* 5 creuerit *margo Heinsianus* creauerit B creauit A

6 gerit olo eius B gerunt. loci. is (o post t e corr, fuit gerunt olo eius) A 7 suos 'quidam' apud *Turnebum* seruos A seruos B

seruos *Buechelerus* populi sui *Heinsianus* populi sui sed illi corr ex uli A pupillis ui B 8 augent odomū B augent. domū (o ante rasuram e corr) A, fuit augent odomū; atque eodem modo sarpe

hoc genus errorum, quod in B fere intactum est, in A corrigitur, quod semel moneo, ne quis in his literis aliquid latere opinetur.

laude redeunt. rei suae ergo A lauderet deuntore. gif ue ergo B

9 est oplebes B esto. plebes A 10 auxiliū (x e corr) A

11 ei tribuni scripsi & tribuni A & tribuni B sed & corr ex hi uel fu 12 u corr *Heinsianus* id AB 13 esto in rasura A ē. o. B

14 relinquunt. o. B relinquunt. (o e corr) A 15 iudiciū quae A 16 habent. o. exq. is B habent. q. exque is (o e corr) A esto corr ex. ē. o. A ē. o. B decreta|decreta A

17 rata. o. B ratafunt. (o e corr) A prohibessit S. C. R. *Stephanus* prohibessit *Manutius* prohibet se A phibet se B. *Bue-*

bessit, perscripta seruanto. is ordo uitio uacato, ceteris specimen esto.

Creatio magistratum, iudicia populi, iussa uetita cum suffragio consciuntur, optumatis nota, plebi libera sunt.

Ast quid erit, quod extra magistratus coerari oesus sit, qui coeret populus creato eique ius coerandi dato.

Cum populo patribusque agendi ius esto consuli, praetori, magistro populi equitumque eique, quem patres produnt consulum rogandorum ergo; tribunisque, quos sibi plebes rogassit, ius esto cum patribus agendi: idem ad plebem quod oesus erit ferunto.

Quae cum populo quaeque in patribus agentur, modica sunt.

cheleri rationes, qui haec ast potestas: . . . seruanto deleri iussit, non satis intelligo; nam quod haec in suasionem legis praetermittuntur (12, 28), quam causam a Schoellio Leg. XII Tab. rel. p. 109 afferri uideo, omisit Cicero in ea enarratione, qua ne uoluit quidem omnia pertractare (II 10, 24), etiam alia, uelut ea quae 4, 10 de curatore praecipiantur

2 uacato] in margine A antiqua manu ad hunc uersum car&o scriptum est, cf. 12, 28 speciem mesto B speciem mestrj o A sed in hoc antiqua manu in margine specimen; cf. 12, 28 4 eosciuntur A eosciunturo roptu ant; B consciuntur populi (Z. f. O. G. 1860 p. 18) cum suffragio consciuntur Turnebus, idem cum consciuntur, suffragia conuicent 5 plebi sed p corr ex b A 6 ast quid Manutius aut quid B . ut quid A (cum foramine in membrana) magistratus coerari oesus Iacobus Taurellius teste Victorio apud Moserum magistratus coeratore oesus Turnebus magistri tusco herario esuf B magistratus quo herario esuf A 8 eique ius editiones ei qui ius AB 9 patribus quae A 10 + equitumque A 12 tribunis quae A - FL. B - FRK. A 13 'rogassit id est creauerit.' Turnebus, creassit Bakius, quod dubito num necessarium sit, si quidem creare, rogare tam nullo discrimine nonnunquam usurpantur (confer ad Att. IX 9, 3), ut hoc, quod proprie est magistratus, non populi uel plebis, uideatur etiam de plebe potuisse dici 14 ferunto (o corr ex ur ut uidetur) A 15 quaeque] q. quae A 16 agentur editiones ag&ur AB

- 11 Senatori, qui nec aderit, aut causa aut culpa esto: loco senator et modo orato, causas populi teneto.

Vis in populo abesto. par maiorue potestas plus ualeto. ast quid turbassitur in agendo, 5
fraus actoris esto. intercessor rei malae salutaris ciuis esto.

Qui agent, auspicia seruanto, auguri publico parento, promulgata proposita in aerario cognita agunto, nec plusquam de singulis re- 10
bus semel consulunto, rem populum docento, doceri a magistratibus priuatisque patiunto.

Priuilegia ne inroganto: de capite ciuis nisi per maximum comitiatum ollosque, quos censores in partibus populi locasint, ne fe- 15
runto.

Donum ne capiunto neue danto neue petenda neue gerenda neue gesta potestate.

Quod quis earum rerum migrassit, noxiae poena par esto.

20

sumpto A 2 ē·o· B esto corr ex ē·o· A senator (or
corr ex ul ut uidetur) A 4 abesto deteriores adestro AB ma-
iorue corr Heinsianus maiorque (maiorq) AB 5 ual&·o· B
ual&o· A 6 actoris R. Stephanus auctoris AB intercessor
re|in male B male A 8 seruant·o· B seruanto* (o e corr) A
et sic identidem in proximis in utroque 9 proposita, in aerario
cognita: sic distinguitur in editionibus nonnullis uetustioribus, uelut
C. Stephani, Lambini; in aerario condita habento coniecit Turnebus,
condita etiam Gruterus; confer scholium in Sestianam c. 64, 135
Licinia et Iunia coss. auctoribus Licinio Murena et Iunio Si-
lano perlata illud cauebat, ne clam aerario legem ferri liceret,
quoniam leges in aerario condebantur 11 semel AB si-
mul Gruterus, quod uereor, ne incaute arripuerint nouissimi
consulunto editiones consulento AB docento corr Heinsianus
ducent o AB 14 comitiatum R. Stephanus co·mitatū corr ex
cum mitatū A (sic) cū itatū B ollosque sed o pr e corr A
15 locasint corr locarint A locassint B 19 earū B mi-
grassit B noxie A 20 poena editiones poenae B poene A

Cesoris fidem legum custodiunto: priuati ad eos acta referunto nec eo magis lege liberi sunt.

Lex recitata est: discedere et tabellam iubebo dari.

5 QVINTVS. Quam [com] breui, frater, in conspectu 5
posita est a te omnium magistratuum descriptio, sed ea 12
paene nostrae ciuitatis, etsi a te paulum adlatum est noui.

MARCVS. Rectissime, Quinte, animaduertis; haec

1 censoris *A* censoris *B* censoris margo *Heinsiani*; semel moneo, me cesoris et nonnulla alia eius generis in his legibus a *Vossianis* tradita tenuisse *Buechelero* auctore (*Jahrb. f. Philol.* 1863 p. 786), quamquam qui *Vossianos* pertractauerit, concedet, opinor, non ita magnam esse eorum in his rebus uelut in terminatione is auctoritatem fidem legis *Lambinus* fidem legum *Maduignus* fidem legē *AB*

priuata corr ex priuati *A* 2 a deo facta referunto | nec
(sic, d et unto add, fuit a deo facta refer|one *A* adeof|actere
fer o nec *B* eo (o e corr) *A* legi *B* 5 quam corr *Heinsianus* quā cōm *A* quā cum *B* 6 descriptio *AB*, item 137, 3

descriptione *A* descriptione *B*, denique 137, 12 descriptio *AB*
Nouissimi editores sine testimonio et hic et 129, 10 descriptio ponunt, sed non est haec descriptio magis quam descriptio magistratuum, quae eadem compositio 137, 5 uocatur, quem ad modum *I* 5, 17 composita et descripta iura dicuntur: neque *II* 12, 30 descriptioque sacerdotum non maius cum *A* quam cum *B* et nouissimis editoribus descriptio: utriusque *Vossiani* testimonio 131, 7 populi partis in tribus describunto firmatur, et tamen uel hic dubitare licebit, num *Cicero* uno tenore in tribus describunto, prolem describunto uoluerit; confer *III* 19, 44. neque caelestem descriptionem p. 19, 15 puto satis uel a significatione uel a librorum testimonio uel denique exemplo (de nat. deor. *I* 11, 26 coll. *Aristot. phys.* 8, 1) uindicare: immo mihi haec caelestis descriptio (h. e. himmlische Eintheilung), cui deos hominesque parere uult scriptor, parum apta uidetur, qui caelestem descriptionem (h. e. des Himmels Ordnung, Plan, quem ad modum *Turnebus* explicat 'ut uulgo loquimur, ordinatio et constitutio') cum aedificandi descriptione (*Bauplan*) de off. *I* 39, 138 conferre malim et fere in eum uim dici putauerim, qua de fin. *III* 22, 74 natura, qua nihil est aptius, nihil descriptius: et sunt alia, quae uelim accuratius considerari ab iis, qui nouiciū uocabuli nimis ut mihi uidetur studiosi describendi uerbum fere ezulare ex latinitate iubeant 7 poene *A* allatū *B* 8 rectissime *B*

est enim, quam Scipio laudat in *illis* libris et quam maxime probat temperationem rei publicae, quae effici non potuisset nisi tali descriptione magistratuum. nam sic habetote, magistratibus iisque, qui praesint, contineri rem publicam et ex eorum compositione, quod cuiusque rei publicae genus sit, intellegi. quae res cum sapientissime moderatissimeque constituta esset a maioribus nostris, nihil habui sane, non multum, quod putarem nouandum in legibus.

13 ATTICVS. Reddes igitur nobis, ut in religionis lege fecisti admonitu et rogatu meo, sic de magistratibus, ut disputes, quibus de causis maxime placeat ista descriptio.

MARCVS. Faciam, Attice, ut uis, et locum istum totum, ut a doctissimis Graeciae quaesitum et disputatum est, explicabo et, ut institui, nostra iura attingam.

ATTICVS. Istud maxime expecto disserendi genus.

MARCVS. Atqui pleraque sunt dicta in illis libris, quod faciendum fuit, cum de optima re publica quae-

1 spicio *B* illis om *AB*, addi iussit Turnebus 2 maximae *B* 3 potuisset editiones poruisse *AB* 4 magistratibusque *A* magistratib; suis quae *B* praesint *A* 5 compositione *AB* sed comp corr in *A* cuiusque rei publicae Turnebus, *R. Stephanus* eius que in rep. *A* eiq; in rep. *B* 6 generis corr generis *A* intellegi *A* intellegiq; ref *B* 7 sapientissimae moderatissime quae *A* sapientissimae moderatissimae quae *B* moderatissimeq; quae *Heinsianus*, qui codex in voce nichil u. 8 deficit

8 fortasse non paulum propter 136, 7; aut non multum *Madvigius* non modo multum deteriores quod (q e corr) *A* 11 rogatio *B* 12 disputis *B* corr ef *A* ut disputes *Rathio Halmioque* glossa uisa est, inclusitque *Baiterus*; sed iis deletis uix melior fit aut uenustior oratio: debebat enim reddes nobis causas, quibus maxime placeat ista descriptio; at interiectis illis ut in religionis lege fecisti continuauit orationem quasi ante non reddes nobis sed facies posuisset, quem ad modum etiam *Marcus* non reddam sed faciam respondet, quod illis sublati minus aptum uidetur maximae *B* maxime *A* 15 addoctissimis *B* a doctissimis *A* 18 adqui *B*

19 quod faciendum fuit *Grutero auctore* inclusit *Baiterus*, sed

reretur; sed huius loci de magistratibus sunt propria quaedam, a Theophrasto primum, deinde a Dione Stoico quaesita subtilius.

ATTICVS. Ain tandem? etiam a Stoicis ista tractata sunt? 6
14

MARCVS. Non sane nisi ab eo, quem modo nominavi, et postea a magno homine et in primis erudito, Panaetio. nam ueteres uerbo tenus acute illi quidem, sed non ad hunc usum popularem atque ciuilem, de
10 re publica disserebant. ab hac familia magis ista manarunt, Platone principe; post Aristoteles inlustrauit omnem hunc ciuilem in disputando locum Heraclidesque Ponticus profectus ab eodem Platone; Theophrastus uero, institutus ab Aristotele, habitauit, ut scitis, in eo
15 genere rerum, ab eodemque Aristotele doctus Dicae-

iis resectis pendent proxima cum de optuma re p. quaereretur, et Gruterus quidem etiam illa in illis libris abiecerat queretur A

1 de magistratibus cum Halmio delet Baiterus, et tamen apte post illa cum de optuma re p. quaereretur addi uidetur, et si est mera abundantia, ne haec quidem intolerabilis aut singularis, confer de oratore I 16, 69. 69 2 quaedā praeter quā in rasura A

theophrasto A thelo praefo B dionstroaco A Diogene Turnebus 3 quēfita (quā in rasura) A subtritus A (uidetur p

erata) subtritus B 4 ain editiones anin A anin B tracta B tracta A 6 nisi **** ab eo A (sic) 7 mago B 8 pōnerio B panatio (a altera corr) A illi (ill in rasura) A 9 pupulārē B

10 ab hac familia deteriores ab (a ante b corr ex o) hanc familia A ab hanc familia B; pronomen ad Theophrastum (u. 2) refertur, cf. ad Att. II 16, 3; ceterum 'hac familia' Peripateticos Academicosque complectitur, quod ne quis miretur, cf. Acad. post. I 6, 22 illud imprudenter, si alios esse Academicos, qui tum appellabantur, alios Peripateticos arbitrantur; itaque de fin. IV 18, 49 Aristoteles, Xenocrates, tota illa familia scribit, cf. de leg. I 21, 55

magistrata (is ante τ e corr) A ista magis B manerent B manarunt corr ex manerent A 12 herachres quae sed τ corr in

d B 13 ponticus A platonem B platone A theofra-

stus AB 14 infusus A aristotele (τ altera e corr) A

habitabituscausis B 15 aristotele (τ e corr) A dice archus A

archus huic rationi studioque non defuit; post a Theophrasto Phalereus ille Demetrius, de quo feci supra mentionem, mirabiliter doctrinam ex umbraculis eruditorum[que] otioque non modo in solem atque in puluerem, sed in ipsum discrimen aciemque produxit: nam et mediocriter doctos magnos in re publica uiros et doctissimos homines non nimis in re publica uersatos multos commemorare possumus; qui uero utraque re excelleret, ut et doctrinae studiis et regenda ciuitate princeps esset, quis facile praeter hunc inueniri potest? 10

ATTICVS. Puto posse et quidem aliquem de tribus nobis: sed perge, ut coeperas.

7 MARCVS. Quaesitum igitur ab illis est, placeretne
15 unum in ciuitate esse magistratum, cui reliqui parerent, quod exactis regibus intellego placuisse nostris maiori-¹⁵ bus; sed quoniam regale ciuitatis genus, probatum quondam, postea non tam regni quam regis uitiis repudiatum est, nomen tantum uidebitur regis repudiatum, res

diceaturus B 1 rationis B rationis studioque (f e corr, fuit rationis studioque) A postartheophraste (te corr in 10) B post artheophrasto A 2 phaleur eufile B phaleureus ille (f ille in rasura) A dēmētrius B fecisti prae B feci supra A 3 mirabiliter A eruditorum otioque editiones eruditorum quae otioque B eruditorum quod otioque A sed quae in rasura 4 atque puluerē B 5 discrimen corr men A pdixi B 7 doctissimos A nimis Victorius minus AB uersatus B 8 commemora B commemora A 10 inueni A 11 aliquē A aliqua B 'Cicero libenter et prope impudenter laudem capiat, quamquam hic minus immodeste id facit quam in Off. (I 1, 3) ubi prae se Demetrium contemnit.' Turnebus 12 ut] & B & A ceperas B 13 placeretne editiones placeret AB 14 magistrati B magistrati A parerent editiones placerent AB 15 intellego A placuissent B placuisse ++ A 16 regali B 17 regni quā regni B regni quā regni A, fuit regni ante rasuram, ut hinc non recte Halmsius regis pro regis quod uulgatur effecerit; sed sententiam non puto huic disputationi conuenire nisi non tam regis quam regni uitiis posueris ueni B reputatū B 18 est] + ē A

manebit, si unus omnibus reliquis magistratibus imperabit. qua re nec ephori Lacedaemone sine causa a 16 Theopompo oppositi regibus nec apud nos consulibus tribuni. nam illud quidem ipsum, quod in iure positum est, habet consul, ut ei reliqui magistratus omnes
5 pareant, excepto tribuno, qui post extitit, ne id, quod fuerit, esset. hoc enim primum minuit consulare ius, quod exstitit ipse qui eo non teneretur, deinde quod attulit auxilium reliquis non modo magistratibus, sed
10 etiam priuatis consuli non parentibus.

QVINTVS. Magnum dicis malum; nam ista potestate 17 nata grauitas optimatum cecidit conualuitque uis multitudinis.

MARCVS. Non est, Quinte, ita. non ius enim illud
15 solum superbius populo et uiolentius uideri necesse erat? quo postea quam modica et sapiens temperatio accessit.

* * * conuerte, lex in omnis est. domum cum 8
18

1 imperabit *editiones* imperauit AB 2 ne ephori B nec ephori (ep corr in loco eraso paulo ampliore) A lu cedemonē sine B lacedemone sine sed si in rasura A (fuit in hoc quoque lacedemonē ine) ar haec pompo B athaeopompo sed 1 in rasura et o ante p ut uidetur corr A 3 apud B consulibus in rasura A 4 tribuni corr ex tribū A ipsi B ipsū (fū in rasura corr) A 5 ei** A 6 exēpte B exēpro (o e corr) A 7 fuerat Turnebus con|solarejus (j corr ex i) A 8 exstuit AB tenet B 9 auxiliū rehū reliquis B auxilium relicū rehū A magistratibus s& etiā (s& corr in sed) A magistratib; &ā B 10 priuatis B priuatis A consoli B consoli A 12 optimaciū B conualuit quaeuis B conualuitque uis A sed e uis in rasura 15 superbius populo & uiolentius||populo & uiolentius uideri B superbius populo & uiolentius populo uideri A 16 modic& sapien|tē peratio B 18 conuerterem AB conuerte scripsi, quod sic suppleo et interpretor: (hoc scilicet quod imperiis et potestatibus praecipitur, ut se et suos contineant, populi gloriam augeant) ad ceteros) conuerte, lex in omnis est. confer pro Chuent. 55, 150 conuerte nunc ad equestrem ordinem atque in ceteros ordines easdem

laude redeunto; nihil enim praeter laudem bonis atque innocentibus neque ex hostibus neque a sociis reportandum. iam illud apertum est profecto [est], nihil esse turpius quam est quemquam legari nisi rei publicae causa. omitto quem ad modum isti se gerant atque gesserint, qui legatione hereditatis aut syngraphas suas persecuntur, in hominibus est hoc fortasse

uitae condiciones, non perferent. *Quintilian. Instit. orat. XI 1, 38* uerte ut idem Caesar de illo dixerit, arrogantia est. porro lex in omnis dicitur ut infra 19, 44 scitum et iussum in omnes. denique de tota sententia conferri quodam modo potest III 14, 32 haec lex, dilatata in ordinem cunctum, coangustari etiam potest. itaque ante, non ut uulgo post conuerte . . . est, quae cum proximis domum cet. coniunguntur, defectus indicium feci, cum praesertim quae praecedunt ea quidem qua usus sum interpungendi ratione plenas efficere sententias uideantur. uulgo necesse erat, quo posteaquam . . . accessit, conuertem cet. quem quidem defectum ego intritu nonnullorum foliorum archetypi codicis ortum esse cum plerisque statuo nec adducor ut credam maiorem partem suasionis legis de magistratibus quam requirimus nunquam scriptam esse a Cicero: certe omnia argumenta quibus illam suam opinionem firmare studuit Reifferscheidius (n. mus. Rhen. XVII 272) refelli posse mihi persuasi, quem maxime de totius huius non enarrationis sed suasionis legis consilio et ratione, quae et expresse declarauit Cicero II 10, 24 et exemplis, quale est haec de tribunatu disputatio (III 8) uel illa de augurum iure (II 12), facile perspicias, a uero aberrasse puto. ex hac autem parte, quae hodie desideratur, reliqua sunt a Macrobio de diff. et soc. gr. lat. q. uerbi 17, 6 et auctore incerto de uerbo 5, 6 et tertio de legibus citata uerba: qui poterit socios tueri, si dilectum rerum utilium et inutilium non habebit? quae simplex et rectum indicium ad illam legem sociis parcunt III 3, 9 (133, 6) referet: et ampliorem quam quae hodie super est de prouinciis disputationem olim pruemissam fuisse, uel illa declarant 8, 18 (142, 9) sed iam si placet de prouinciis decedatur cum laude redeunto Victorius cum laudem pede uno AB 1 preter A 3 apru ē pfecto ē nihil est turpius quā ē quēquā B apertu est profecto . . . nihil ēē (e altera in rasura) turpius quā est quēquam A 5 istis egerant B istis egerant (e post f e corr, fuit istis egerant) A 6 adque A higatione B syngraphas corr syn A syngraphas B 7 omnibus A est deteriores & AB

uitium, sed quaero, quid reapse sit turpius quam sine
 procuratione senator legatus, sine mandatis, sine ullo
 rei publicae munere? quod quidem genus legationis ego
 consul, quamquam ad commodum senatus pertinere ui-
 5 debatur, tamen adprobante senatu frequentissimo, nisi
 mihi leuis tribunus plebis tum intercessisset, sustulis-
 sem. minui tamen tempus et, quod erat infinitum, an-
 nuum feci. ita turpitudine manet diuturnitate sublata. sed
 iam, si placet, de prouinciis decedatur in urbemque
 10 redeatur.

ATTICVS. Nobis uero placet, sed iis, qui in pro-
 uinciis sunt, minime placet.

MARCVS. At uero, Tite, si parebunt his legibus, 19
 nihil erit iis urbe, nihil domo sua dulcius, nec labo-
 15 riosius molestiusque prouincia. sed sequitur lex, quae
 sancit eam tribunorum plebis potestatem, quae in re
 publica nostra: de qua disseri nihil necesse est.

1 uiciū B quero B reapse R. Stephanus reab se B re
 hac sed hac in rasura A 2 procuratione editiones pcuratorē B
 procuratorem A senat B senator sed o corr ex u A ullor-B-P. B
 ullo. EF (ul in rasura) A 3 ligationis B 4 uidebatur e cod.

Vrsinus uideatur AB 5 adprobantem B adprobantem A
 senatus A 6 leuis sed ius in rasura A leuis B, quod cur dis-
 plicuerit Halmio, nam Moserus haeret in quisquilis editionum, non
 intelligo: neque enim nomen poni tribuni, quem ad modum in editioni-
 bus quibusdam uetustioribus Leuinus legitur, necessarium fuit, nec
 leuissimus quod post Turnebum nonnulli scribunt aptius quam leuis

inaccessus A 7 minuta mentē tempus est qd B annum
 editiones annū AB 8 sublata B Ad Att. XV 11, 4 et habent,
 opinor, liberae legationes definitum tempus lege Iulia nec facile
 addi potest 9 et 11 prouintis A in urbē que A

11 his B his A 13 ad B ad A parebunt deteriores pare-
 bant B parebant A 14 urbe A domū ua (h. e. domū sua) B

15 prouintia A sed Bakio delendum uidebatur, perperam,
 praecidit enim ampliorem de prouinciis disputationem, ut ad aliam
 iam transeat legem: cf. de re publica II 21, 37 16 sanctitate
 amrbono B quae in re p.] est addi iussit Turnebus, quod
 post quae posuit Goerenzius 17 discesseri B

QVINTVS. At me hercule ego, frater, quaero, de ista potestate quid sentias; nam mihi quidem pestifera uidetur, quippe quae in seditione et ad seditionem nata sit: cuius primum ortum si recordari uolumus, inter arma ciuium et occupatis et obsessis urbis locis procreatum uidemus; deinde cum esset cito necatus tamquam ex XII tabulis insignis ad deformitatem puer, breui tempore nescio quo pacto recreatus multoque tætrior et foedior renatus est. quem enim ille non edidit? qui primum, ut impio dignum fuit, patribus omnem honorem eripuit, omnia infima summis paria fecit, turbauit, miscuit; cum adfixisset principum grauitatem, numquam tamen conquieuit. namque ut C. Flaminium atque ea, quae iam prisca uidentur propter uetustatem,

1 ad B ad A quero B corr quæ A dedeifra B
dedeifra A 2 feneiaf B 3 in fiditione corr sed A
4 ortum sed rt e corr A recordari editiones recordare AB
inter=arma B (uidetur τ erasa) 5 obfessi in rasura A
6 uidemus deteriores uidimus AB, Victorius, quam ab Ernesto ut dicit ante inuentam librorum scripturam probat Halmius, iniuria: hoc enim dicit: si ad historiae memoriam recurrere uolumus, uidemus h. e. nostro sermone 'finden wir'; quem usum uerbi uidere attigit et exemplis nonnullis illustrauit Tischerus ad Tusc. III 25, 59; ad eandemque rationem dicendi pertinet, quod infra 14, 31 scribitur licet uidere, si uelis replicare memoriam temporum necatus Puteanus legatus AB ablegatus Ioannes Auratus et Brisonius teste Lambino 7 ex CXII B pu.r A 8 tempore creatus sed in margine manu antiqua nescio quopacto A; apparet unde error natus sit: scilicet ab ultima syllaba uocis tempore ad primam uocabuli recreatus aberrauit librarius; Halmii testimonium non satis accuratum tætrior B tætrior in rasura A 9 foedior AB renatus Lambinus natus AB quæ AB quæ deteriores quid Maduigi; quem enim ille tumultum non edidit I. Fr. Wagnerus (confer Liuium XXXVI 19, 5) 11 onorem B honorē sed hon in rasura A turbabit B turbabit A 13 namque Bakius anque AB atque deteriores C. Flaminium deteriores cū flaminus B cōm (m corr ex n) flaminus A; et C. non Cn. esse, ut antea uulgabatur, Turnebus adnotauit 14 atq; eaq; B atq; ea quæ

relinquam, quid iuris bonis uiris Tiberi Gracchi tribu-
 natus reliquit? etsi quinquennio ante Decimum Brutum
 et P. Scipionem consules, quos et quantos uiros, homo
 omnium infimus et sordidissimus, tribunus pl. C. Cu-
 5 riatius in uincula coniecit, quod ante factum non erat.
 C. uero Gracchi ruinis et iis sicis, quas ipse se pro-
 iecisse in forum dixit, quibus digladiarentur inter se
 ciues, nonne omnem rei publicae statum permutauit?
 quid iam de Saturnino, Sulpicio, reliquis dicam? quos
 10 ne depellere quidem a se sine ferro potuit res publica.
 cur autem aut uetera aut aliena proferam potius quam 21
 et nostra et recentia? quis umquam tam audax, tam
 nobis inimicus fuisset, ut cogitaret umquam de statu
 nostro labefactando, nisi mucronem aliquem tribuniciū
 15 exacuisset in nos? quem cum homines scelerati ac per-

(corr ex que) A 1 reliquā A reliquā B uiris] uirum f (fuit
 uirum) A T. uel Ti. Gracchi editiones liberi gracchi AB 2 reliquit
 (corr ex d) A quinque annio B dū brutū B dum brutum
 (rut in rasura) A, Decimum Victorius 3 p. scipionem (p ante 1
 e corr) A 4 infirmus B infimus A (fuit in hoc quoque haud
 dubie infirmus) C. Curiatius Ascensiana, Victorius c. curia-
 tius AB 6 gracchi AB quod uerum puto, Gracchus editiones
 et iis sicis Turnebus & ut sicul B & infirmus praeter & in ra-
 sura A, et in margine antiqua manu excidit proiecisse editiones
 proiecit & AB 7 degladiarentur B degladiarentur sed de corr
 in dj et dia in rasura A 8 perturbauit unus Oxoniensis Goeren-
 zii, Maduigijs Opp. I 472 9 Saturnino, Sulpicio Goerenzius
 saturnini supplicio B saturnini supplicio A 10 a se corr ex a
 re A 11 aliena B proferat B proferat* (~ e corr, fuit erat) A,
 profero Halmius, ac poterat sane quid ego uetera profero? non
 poterat opinor cur uetera profero potius quam recentia? et confer
 Tusc. I 45, 108 praemissis singulorum quorundam opinionibus sed
 quid singulorum opiniones animaduertam, nationum uarios erro-
 res perspicere cum liceat potius B 12 recentia B
 13 fuisset & ut A cogitare B cogitaret sed extrema e corr A
 Haerent nonnulli in duplici umquam, sed confer pro Sestio 13, 30
 hic si umquam uos eos, qui nunc estis, in re p. fore putas-
 set . . . umquam ausus esset senatum de re p. tollere? de simili

diti non modo ulla in domo, sed nulla in gente re-
perirent, gentes sibi in tenebris rei publicae perturban-
das putauerunt. quod nobis quidem egregium et ad
immortalitatem memoriae gloriosum, neminem in nos
mercede ulla tribunum potuisse reperiri, nisi cui ne
esse quidem licuisset tribuno. sed ille quas strages
edidit. eas uidelicet, quas sine ratione ac sine ulla spe
bona furor edere potuit impurae beluae multorum in-
flammatum furoribus. quam ob rem in ista quidem re
vehementer Sullam probo, qui tribunis plebis sua lege
iniuriae faciendae potestatem ademerit, auxilii ferendi
reliquerit, Pompeiumque nostrum ceteris rebus omnibus
semper amplissimis summisque ecfero laudibus, de tri-
bunicia potestate taceo; nec enim reprehendere libet nec
laudare possum.

¹⁰
²³ MARCVS. Vitia quidem tribunatus praeclare, Quinte,
perspicis, sed est iniqua in omni re accusanda praeter-
missis bonis malorum enumeratio uitiorumque selectio:
nam isto quidem modo uel consulatus uituperari po-
test, si consulum, quos enumerare nolo, peccata colle-
geris; ego enim fateor in ista ipsa potestate inesse
quiddam mali, sed bonum, quod est quaesitum in ea,
sine isto malo non haberemus. nimia potestas est

genere graeco Maetznereus in Antiphont. p. 211 1 repperirent AB
4 immort. B 5 mer ec de B repperiri nisi cui necesse A
repperiri sicut necesse B ne esse R. Stephanus 6 quide A
tribunos B qua A strages B 8 bona corr ex bono A
furor edere Aldina, Victorius futura reddere AB impura
euelbe B impure belue sed belue in rasura A 10 subla B
tribunis spl B 11 faciente A potestate B auxiliu B
auxiliu corr ex auslu A 12 reliquerit superscriptum A
pompejūq; (j e corr) A 13 & fero B ecfero sed ec in rasura A
d&tribunicia A 16 uicia B uitia in rasura A preclare A
17 ppicif A acufanda A accusant da B 18 uiciorū que-
selectio B uitiorūque selectio A 19 consolaruf A uitupe-
rari potest Feldhugelius uitupetef B uitup&ra est (ra e corr) A
20 consulum A 21 fateor (te in rasura) A 22 malis B

tribunorum plebis.' quis negat? sed uis populi multo saeuior multoque uehementior, quae, ducem quod habet, interdum lenior est, quam si nullum haberet; dux enim suo *se* periculo progredi cogitat, populi inpetus periculi
 5 rationem sui non habet. 'at aliquando incenditur.' et 24 quidem saepe sedatur. quod enim est tam desperatum collegium, in quo nemo e decem sana mente sit? quin ipsum Ti. Gracchum non solum neglectus, sed etiam sublatus intercessor euertit; quid enim illum aliud per-
 10 culit nisi quod potestatem intercedenti collegae abrogauit? sed tu sapientiam maiorum in illo uide: concessa plebei ista a patribus [ista] potestate arma ceciderunt, restincta seditio est, inuentum est temperamentum, quo tenuiores cum principibus aequari se puta-
 15 rent, in quo uno fuit ciuitatis salus. 'at duo Gracchi fuerunt.' et praeter eos quamuis enumeres multos licet,

1 *TR-FL A ·I-RPī B* multos euior *B* 2 multūq;
 ueuētiōr *B* multoq; uehementior *A* cum habet *deteriores*
nonnulli, quo Halmius usus est 3 est quā si praeter 1 in rasura *A*
 nullā *B* nullā *A* 4 suo se *deteriores* pauci se om *AB*
 5 aliquando *editiones* aliquanto *AB* 6 saedatur *B* 7 nemo
 edecē* sana mente (e ante dec, ~ super ē, a ultima in sana e corr) *A*
 saneūte *B* 8 neglectus *Manutius* nectus *AB* Confer
Philipp. II 22, 53 intercessio neglecta, ius tribunicium sublatus
 9 euertit *scripsi* fuerat *AB* Confer pro Milone 21, 56 saepe
 spoliāntem iam et exultantem euertit et perculit: scilicet quae
 illic coniunguntur uerba, eisdem hic uariatur oratio illum aliud
editiones illud aliud *AB* 10 intercedenti *Maduignus* inter-
 cedendi *AB* college *B* corr gē *A* 11 sapientiam maiorum in
 illo *Turnebi editio a. 1552, idem maiorum in hoc iam 1538 conie-*
cerat; sapientiam maiorinibilo A sapientiā maiorinibilo B
 concessa plebe ista patribus ista potestas *A* (sic) concessa plebe
 ista potestas *B* (sic), concessa plebi (plebei *Halmius*) a patribus
 ista potestate *editiones; sed mihi praestabilius uisum est prius ista*
teneri, conf. p. 158, 2 12 armacae cedeē *B* 13 re-
 stincta *B* restincta (r e corr) *A* seditio (r e corr) *A* 14 pu-
 tarent *Ernestus* putarint *B* putarim corr int *A* 15 ad *A*
 ad *B* gracchi *A* gracchi *B* 16 fuerut *B* & preter (& in

cum deni creentur, *non* nullos in omni memoria reperies perniciosos tribunos, leues etiam, non bonos, fortasse plures: inuidia quidem summus ordo caret, plebes
 25 de suo iure periculosas contentiones nullas facit. quam ob rem aut exigendi reges non fuerunt aut plebi re, *s* non uerbo danda libertas: quae tamen sic data est, ut multis praeclarissimis adduceretur, ut auctoritati principum cederet. nostra autem causa, quae, optime et
 11 dulcissime frater, incidit in tribuniciam potestatem, nihil habuit contentionis cum tribunatu; non enim plebes
 10 incitata nostris rebus inuidit, sed uincula soluta sunt et seruitia concitata, adiuncto terrore etiam militari.

rasura A innumeref B 1 deni creentur Turnebus dent
 creantur AB (sic) deni creantur uel crearentur editiones
 non nullos Turnebus nulluf B nulluf corr nullos A repper-
 rief A 2 perniciosos B quam bonos Habinius, sed nec ille
 neque ceteri ut uidetur orationis formam recte ceperunt: hoc dicit
 nonnullos in omni memoria reperies perniciosos tribunos, leues
 etiam fortasse plures (quem ad modum pro Milone 34, 92 iam satis
 multa de causa, extra causam etiam nimis fortasse multa); unde
 apparet etiam ad totam sententiam pertinere, non ad non bonos,
 quod ἀνυδῆτος alteri nomini leues ut grauius adiicitur 5 re in
 rasura A 6 dande B data ē in rasura A 7 multis
 praeclarissimis AB, de quibus sic iudico ut olim, nec multis nec prae-
 clarissimis correctionem recipere, sed omissam esse uocem, siue in-
 stitutus fuit quod post multis facile excidere poterat siue aliud,
 cui haec duo nomina adhaerent; multis praeclarissimis legibus
 Lambinus adduceretur ut deteriores addiceret ut B addiceret
 ut sed ~ e corr et ut in rasura A 8 federet B cederet corr
 ex federet A 9 incidit editiones incendit B inceperit A
 tribuniciā A 10 contentiones cū tribunatū B plebis B
 plebis corr plebes A 11 nostras reb; B 12 seruicia B con-
 citata Goerenzius (idem de inducendo priore incitata perperam co-
 gitans) incitata AB Cf. ad fam. X 33, 4 non modo nationes
 sed etiam seruitia concitaturum; pro Flacco 8, 18 opifices et ta-
 bernarios atque illam omnem faciem ciuitatum quid est negotii
 concitare; Acad. pr. II 47, 144 quo enim spectat illud, cum arti-
 ficia tolli quereris a nobis, nisi ut opifices concitentur? qui
 si undique omnes conuenerint, facile contra uos incitantur.

neque nobis cum illa tum peste certamen fuit, sed cum grauissimo rei publicae tempore, cui *ni* cessissem, non diuturnum beneficii mei patria fructum tulisset. atque haec rerum exitus indicauit: quis enim non modo
 5 liber, *sed* seruus libertate dignus fuit, cui nostra salus cara non esset? quod si is casus fuisset rerum, quas
 pro salute rei publicae gessimus, ut non omnibus gratus esset, et si nos multitudinis furentis inflammata
 inuidia pepulisset tribuniciaque uis in me populum,
 10 sicut Gracchus in Laenatem, Saturninus in Metellum, incitasset, ferremus, o Quinte frater, consolarenturque nos non tam philosophi, qui Athenis fuerunt, qui hoc facere debent, quam clarissimi uiri, qui illa urbe pulsi

adiuncto terrore *editiones* adiuncta errore & tā militari *B* adiuncto errore & iam militare *A* (sic) 1 neque om *B* 2 *ni* addidit *Goerenzius* cui cessissem *B* cui cessissem *A* 3 beneficium ei *sed per rasurum mutatum in* beneficii mei *A* 4 rer exitus *B* rej. exitus *A* *sed j e corr, fuit ut uidetur re rexitus; unde rerum (ref) mahi quam quod uulgatur rei ponere, conf. p. 99, 1 iudicauit B iudicauit corr indicauit A* 5 *sed seruus unus Goerenzii seruus AB sed etiam seruus deteriores* 7 saluta *B* salute *sed e in rasura A* gratus essem uel gratae essent *I. Fr. Wagnerus, quem puto casum non recte accepisse: hoc enim dici uidetur si res quas pro salute rei p. gessimus non omnibus gratae cecidissent, quem ad modum in simili sententia pro Milone 30, 81 si minus fortissimi uiri uirtus ciuibz grata cecidisset, magno animo constan- tique cederet ex ingrata ciuitate* 8 *si. nos A fuerent his B fu. rent. is A* inflammata *B* 9 pepulisset tribuniciaque uis *Goerenzius pepulisset tribunicia quis (uel ita quod internosci non potest) B pepulisset tribunicia quis sed & a corr add A* 10 *laenatē B lanatem corr laenatem A* Metellum *editiones* metal- lum *AB* 11 feremus *A* consularentur quae nos n tā *B* consularenturque nos | non tā *sed* consol *corr, e nos in exitu uersus a corr add, et non tā initio insequentis in rasura A* 12 qui hoc facere debent, quae 'adulterina' habuit *Rathius, Halmius et Baierus includunt, abesse posse non puto, si quidem necessarium uide- tur dici, cur philosophi Athenienses, si non tantum, quantum cla- rissimi illi uiri, tamen aliquantum afferre solacii Ciceroni possint: et hoc facere non ad consolandi sed ad ferendi h. e. cedendi notio-*

carere ingrata ciuitate quam manere inprobam maluerunt. Pompeium uero quod una ista in re non ita ualde probas, uix satis mihi illud uideris attendere, non solum ei quid esset optimum uidendum fuisse, sed etiam quid necessarium: sensit enim deberi non posse huic ciuitati illam potestatem; quippe quam tanto opere populus noster ignotam expetisset, qui posset carere cognita? sapientis autem ciuis fuit causam nec perniciosam et ita popularem, ut non posset obsistī, perniciose populari cui non relinquere. scis solere, frater, in huius modi sermone, ut transiri alio possit, dici 'admodum' aut 'prorsus ita est.'

QVINTVS. Haud equidem adsentior, tu tamen ad reliqua pergas uelim.

non refertur philosophorumque praecepta uidentur clarissimorum uirorum exemplis opponi: unde nata suspicio scriptum fuisse qui hoc facere iubent, in quo praesens recte se habet, et sententia euadit similis illi ad fam. I 9, 18 id enim iubet idem ille Plato, quem ego uehementer auctorem sequor, tantum contendere in re publica, quantum probare tuis ciuibus possis: uim neque parenti nec patriae adferre oportere. quae ducta sunt ex Platonis de re publica VI 496. Similia Cicero alicubi uelut ad Att. X 8, 7

1 improba AB in improba uilgatur, quod uerbar ne specie ueri se fellerit: sententiam Ciceronis, ut e multis pauca delibem, illustrent haec in Vatini. 3, 6 quod mihi discessum obiecasti meum . . . tantum tibi respondeo, me, cum tu ceteraque rei p. pestes armorum causam quaereretis . . . scelus et furorem uestrum cedendo maluisse frangere quam resistendo. pro Sestio 22, 49 hoc meo quidem animo summi in patriam amoris mei signum esse debet certissimum, quod cum abesse ab ea sine summo dolore non possem, hunc me perpeti quam illam labefactari ab improbis malui. in Pison. 9, 21; pro Plane. 36, 59 3 balde B ualde A sed u corr latul B uidere latendere B uideref attendere (corr uideref) A 4 uidentē fuiss& & iam B uidendum fuisse sed etiam (sed in fine uersus uidetur a corr add) A 6 ciuitate corr ti A tanto oppere B 9 posse B posse A opifiti puitiofae B 10 relinquere A relinqueref ciffolere (fol corr ex for) B

11 alio possit dici in rasura A 12 proful A pfuf B 13 haud equidem editiones aut equident A aut aequidem B 14 uelm B

MARCVS. Perseueras tu quidem et in tua uetere sententia permanes.

ATTICVS. Nec me hercule ego sane a Quinto nostro dissentio, sed ea quae restant audiamus.

5 MARCVS. Deinceps igitur omnibus magistratibus au-
spicia et iudicia dantur, iudicia, ut esset populi po-
testas, ad quam prouocaretur, auspicia, ut multos in-
utiles comitiatus probabiles impedirent morae; saepe
enim populi impetum iniustum auspiciis di immortales
10 represserunt. ex iis autem, qui magistratum ceperunt,
quod senatus efficitur, populare sane neminem in sum-
mum locum nisi per populum uenire sublata coopta-
tione censoria. sed praesto est huius uiti temperatio,
quod senatus lege nostra confirmatur auctoritas; sequi-
15 tur enim: eius decreta rata sunt. nam ita se res
habet, ut, si senatus dominus sit publici consilii quod-
que is creuerit defendant omnes et si ordines reliqui
principis ordinis consilio rem publicam gubernari ue-
lint, possit ex temperatione iuris, cum potestas in po-
20 pulo, auctoritas in senatu sit, teneri ille moderatus et

pergasueli-pseueras (sueli-p in rasura) A 3 nec Maduigius (Opp.
II 162) nunc AB; uulgo haec inter Quintum et Atticum sic distribuun-
tur: Q. Nunc (uel Non) mehercule. Att. Ego sane 4 dissenfio B
dissentio A sed nri in rasura audiunt B 5 igitur om B mage-
stratib; corr magis A 6 & iudicia A iudicia aut B iudicia-ur A
potest ad qua B 8 comitiatus R. Stephanus committatus B
committatus (i in rasura, uidetur commutatus fuisse) A impe-
dirent B 9 iustū B di immortalis repperunt A di immor-
tali sepe scripser B 10 ex iis deteriores ex his AB magi-
strū B coeperunt A ceper B 11 populare est Turnebus
popularem AB neminē B nemine A sed uidetur in foramine
membranae perisse 12 uenire sublata cooptatione censoria B
13 uiri B uiri A 14 sanatus corr sen A 15 rara o B
16 quodque editiones quoque AB, malim quaeque 17 de-
fendant editiones defendat AB 18 principis ordinis Turnebus
(ut est in Copius Victor. a) principes ordines AB 20 in senatu
retinere illaemoderatus B in senatu sit tenere (corr r) ille mo-

concorſi ciuitatis ſtatus, praesertim ſi proximae legi parebitur; nam proximum eſt: iſ ordo uitio careto, ceteris ſpecimen eſto.

QVINTVS. Praeclara uero, frater, iſta lex, ſed et late patet ut uitio careat ordo, et cenſorem quaerat⁵ interpretem.

29 ATTICVS. Ille uero etſi tuus eſt totus ordo gratiſſimamque memoriam retinet conſulatus tui, pace tua dixerim, non modo cenſores, ſed etiam iudices omnes poteſt defatigare. 10

13 MARCVS. Omitte iſta, Attice; non enim de hoc ſenatu nec hiſ de hominibus, qui nunc ſunt, ſed de futuris, ſi qui forte hiſ legibus parere uoluerint, haec habetur oratio; nam cum omni uitio carere lex iubeat, ne ueniet quidem in eum ordinem quiſquam uitii particeps. id autem difficile factum eſt niſi educatione quadam et diſciplina, de qua dicemus aliquid fortasſe, ſi quid fuerit loci aut temporis.

deratuf & concorſi ciui | in raſura A 1 lege phibiſ B
2 pxi|mu & B proximu^{ete} (ſic) A 2 ordou uitio car& oerſ ſpec-
ciment eſt B 3 ſpeci*men eſto ſed eſto in raſura A
4 preclara A pclaro B fraſ|iſtra B fraſ*iſtra A; unde poſſis eſt
iſta (ē iſtra) ſed et late patet ut Turnebus |idem lex eſt et late
p. coniciens) ſed & laterax & ur B ſedeclaterat & ur A (c ante l
obſcurum) 5 uicio A careat ordo & cenſore quaerat || in
raſura A quaerit Turnebus 6 inſpretē* ſed inſ et ~ ſuper e
a corr add A 7 illae B totōſ A gratiſſimāque A
8 retinet editiones retinent AB conſolatuſ B placetuſ-
dixerā B pace|tua*dixerī* ſed pace tu in raſura A 9 cenſoref
(c e corr) A 10 defatigare (rc in raſura) A 11 atucenſenī
deoclenatu B 12 hiſ B iſ A futurif* ſi (ſi e corr) A
13 forte B uoluerint hab& oratione cū B uoluerint haec|habe-
tur oratio-nā cū ſed nā cū in raſura A 14 iubeant A iubeant B
ſed N corr 15 nequeni& B neueniet A 16 diffiçile (ſic) B
factū A niſeducationē quadā & (h. e. educatio non) B niſi edu-
catione quadā et ſed nequadā et in raſura A 17 dicemus editiones
dicimus AB for taſſeſt quod fuerit A fortaſſeſ qū fuerit B ſi

ATTICVS. Locus certe non deerit, quoniam tenes 30
ordinem legum, tempus uero largitur longitudo diei.
ego autem, etiam si praeterieris, repetam a te istum
de educatione et de disciplina locum.

- 5 MARCVS. Tu uero et istum, Attice, et si quem
alium praeteriero. ceteris specimen esto. quod si te-
nemus, tenemus omnia: ut enim cupiditatibus principum
et uitiiis infici solet tota ciuitas, sic emendari et corrigi
continentia. uir magnus et nobis omnibus amicus, L.
10 Lucullus, ferebatur quasi commodissime respondisset,
cum esset obiecta magnificentia uillae Tusculanae, duo
se habere uicinos, superiorem equitem Romanum, in-
feriorem libertinum: quorum cum essent magnificae
uillae, concedi sibi oportere, quod iis, qui inferioris
15 ordinis essent, liceret. non uides, Luculle, a te id
ipsum natum, ut illi cuperent? quibus id, si tu non
faceres, non liceret. quis enim ferret istos, cum ui- 31
deret eorum uillas signis et tabulis refertas, partim pu-
blicis, partim etiam sacris et religiosis? quis non fran-
20 geret eorum libidines, nisi illi ipsi, qui eas frangere

quid *editiones* autēporis *A* sed *corr* in autēporis (sic)
1 deerit *A* quoniam om *B* 2 largitur *B* 3 repetā ab eis
tū *B* 4 deeducatione *A* 5 tuero *B* atticae *B*
6 praeteriero. ceteris *margo Lambiniana* nescio cuius preteris *A*
pteris *B* praeterii. ceteris *Ascensiana* specimen esto *A* spe-
cionentes 10 *B* tenemus alterum addidit *Bakius* quod si te-
nemus *A* quā sit enim *B* (sic) quod si est, tenemus *R. Stephanus*
7 omnia ut sed a u in rasura *A* 9 continentia *A*
magis *A* 11 abiecta *B* uillae *B* 12 inferiorem *editio-*
nes interiore *A B* 14 ullae *B* ullae *A* concedit. bi (si
e corr) *A* (fuit ut uidetur concedit ubi) oportet *B* oportet *A*
is *A* is *B* inferioris *Victorius* interioris *A* (uidetur r erasa)
interioris *B* 15 lucullae *B* luculle (e e corr) *A* ad eund
ipsum *B* ad eundipsum *A* 18 refertas *editiones* repertas *A B*
19 quis n franger in rasura *A* + eorum libidinis (corr ef)
nisi illi ipsi qui eas frangere in textu omitta in imo margine manus

14 deberent, cupiditatis eiusdem tenerentur? nec enim tantum mali est peccare principes, quamquam est magnum hoc per se ipsum malum, quantum illud, quod permulti imitatores principum existunt. nam licet uidere, si uelis replicare memoriam temporum, qualescumque 5 summi ciuitatis uiri fuerint, talem ciuitatem fuisse; quaecumque mutatio morum in principibus extiterit, 32 eandem in populo secutam. idque haud paulo est uerius quam quod Platoni nostro placet, qui musicorum cantibus ait mutatis mutari ciuitatum status: ego autem 10 nobilium uita uictuque mutato mores mutari ciuitatum puto; quo perniciosius de re publica merentur uitiosi principes, quod non solum uitia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in ciuitatem, neque solum obsunt, quod ipsi corrumpuntur, sed etiam quod corrumpunt plusque 15 exemplo quam peccato nocent. atque haec lex, dilatata in ordinem cunctum, coangustari etiam potest; pauci enim atque admodum pauci honore et gloria amplificati uel corrumpere mores ciuitatis uel corrigere possunt. sed haec et nunc satis et in illis libris tractata 20 sunt diligentius: qua re ad reliqua ueniamus.

antiqua eadem quae illa in loco craso scripsit in A eor libidinif B

1 cupiditatis eiusdē B cupiditatis eiusdem A cupiditatibus eisdem deteriores, Lambinus, quem nouissimi editores sequuntur, sed confer Quintilianum Inst. or. V 14, 11, non quisquis hominem occidit, caedis tenetur

2 quamquam est editiones quamque est A quāquē B

3 pmulte imitatores B pmulti imitatores sed imita in ratura A 5 huelhif B 7 ex-titerit (f crasa) A 8 secutam R. Stephanus secururam A securā B

haud paulo editiones aut paulo AB 9 nostro corr no A

Platoni nostro, cui scilicet illud quoque placuit, id quod nunc obliuisci uidetur Cicero, sed scribit ipse ad fam. I 9, 12 haec animaduertenda in ciuitate, quae sunt apud Platonem nostrum [de legg. IV 711 B] scripta diuinitus, quales in re publica principes essent, tales reliquos solere esse ciues 11 uictu quae B 12 patrio-

hus B 13 conscripiunt B 16 dilata^{ta} A 15 adque A

admodū honore A 18 amplificati (τ e corr) B 20 tractat^{ta} A

Proximum autem est de[in] suffragiis, quae iubeo 15
33
nota esse optimatibus, populo libera.

ATTICVS. Ita me hercule attendi, nec satis intellexi quid sibi lex aut quid uerba ista uellent.

5 MARCVS. Dicam, Tite, et uersabor in re difficili ac multum et saepe quaesita, suffragia in magistratu mandando ac de reo iudicando *sciscenda*que in lege aut rogatione clam an palam ferri melius esset.

QVINTVS. An etiam id dubium est? uereor ne a te
10 rursus dissentiam.

MARCVS. Non facies, Quinte. nam ego in ista sum sententia, qua te fuisse semper scio, nihil ut fuerit in

1 proximum autem est *deteriorum unus*, C. Stephanus proximus autē ē. A proximi autē ē. B proximum est autem R. Stephanus, quod probant recentiorum nonnulli emendationis genere usi, quod etsi multis placere uideo, peruersissimum iudico: proximus errore scriptum propter ueniamus deinsuffragiis AB cf. Academ. II p. 55; 14 Halm. qui dein bonis . . . discrepant in B 3 mercule B mercule A attendi AB intellexi quid sibi lex quid sibi lex | aut A intellexi quid sibi lex quid sibi lex aut B 5 difficile B 6 suffragia A suffragia B in magistratu mandando B in magistratum mandando A 7 ac de Feldhugelius an de AB aut de editiones iudicando (sciscenda)que in lege aut rogatione scripsi iudicando quin lege aut rogatione AB iudicando aut lege aut rogatione sciscenda R. Stephanus iudicando atque in lege aut rogatione Turnebus iudicando atque in legum rogatione auctore Maduigio Halmius et Baileus, quod mihi concinnitate ualde dissuaderi uidetur, nam nec legum nec rogatione sed saltem in lege roganda scripsisset, si modo in roganda ac non potius in sciscenda lege suffragia ferrentur: quod autem lege aut rogatione scribitur, non puto dissimile esse I 16, 43 suffragiis aut scitis multitudinis: in quo quod et scribi pro aut inuit Bakius, constantiam is quidem probauit. Cf. Sempronius Asellio apud Gellium N. A. V 15, 9 quae lex rogatione lata sit. Ceterum haec omnia in magistratu. — rogatione a Cicerone scripta non esse, temere Bakius posuit, Baileus credidit 8 clam an palam Victorius clamant palam AB ferri Bakius ferre AB 9 an etiam id dubium est? non Attico ut ante sed cum proximis uereor ne cet. Quinto adscripsit C. Stephanus 10 dissententia B 11 infra B 12 quae te in

suffragiis uoce melius, sed optineri an possit uidendum est.

- 34 QVINTVS. Atqui, frater, bona tua uenia dixerim, ista sententia maxime et fallit imperitos et obest saepissime rei publicae, cum aliquid uerum et rectum esse dicitur, sed optineri, id est obsisti posse populo negatur. primum enim obsistitur, cum agitur seuerē; deinde ui opprimi in bona causa est melius quam malae cedere. quis autem non sentit omnem auctoritatem optimatum tabellariam legem abstulisse? quam populus liber numquam desiderauit, idem oppressus dominatu ac potentia principum flagitauit. itaque grauiora iudicia de potentissimis hominibus extant uocis quam tabellae. quam ob rem suffragandi nimia libido in non bonis causis eripienda fuit potentibus, non latebra danda populo, in qua bonis ignorantibus, quid quisque sentiret, tabella uitiosum occultaret suffragium. itaque isti rationi neque lator quisquam est inuentus nec auctor unquam bonus. sunt enim quattuor leges tabellariae,

uidetur erasa) A fuit if fessemp (sic) B fieri A
 1 optineri A optinere corr optineri B possit editiones
 possunt AB optinerine iam possit Maduignus Opp. II 163
 3 atqui Feldhugelius quia A qua B 4 maximae B fallat B
 fallit imperitos (j e corr) A et obest deteriores sed obem B
 sed obest* (b et fr e corr) A saepissimae B sepeffime (corr
 pi) A 5 uer & rectū B uere & rectum sed e ante & a corr add A
 & se corr esse B 6 obtineri deteriores optinere A obtinere B
 8 ui om B opprimi corr ex obpr A male caedere A
 male caedere B 9 quis Turnebus qui AB 10 optimatum
 corr opt A tabellariam legem abstulisse deteriores ut uidetur,
 editiones tabellarialegeob, ruhff& sed & corr in e A (sic) tabella-
 ria legio obtuliff& B 11 oppressit B oppressus corr ex ob-
 pressit A 12 iudicia A 13 uocis Turnebus uocel AB
 quantabelle AB 14 quā ob rem suffragandi nimia in rasura A
 16 bonus B sentire corr sentiret A 17 microsum B
 occultareff B occultaret sed r ultima in rasura A 18 ratione B
 rogationi Lambinus, sed cf. ad Att. I 19, 4 auctori quā B
 auctor * ūquā (ū in rasura corr) A 19 tabella in aequarū B

quarum prima de magistratibus mandandis: ea est Ga-
binia, lata ab homine ignoto et sordido. secuta bien-
nio post Cassia est de populi iudiciis, a nobili homine
lata, L. Cassio, sed, pace familiae dixerim, dissidente
a bonis atque omnis rumusculos populari ratione au-
cupante. Carbonis est tertia de iubendis legibus ac
uetandis, seditiosi atque improbi ciuis, cui ne reditus
quidem ad bonos salutem a bonis potuit adferre. uno 36
in genere relinqui uidebatur uocis suffragium, quod
10 ipse Cassius exceperat, perduellionis: dedit huic quo-
que iudicio C. Caelius tabellam doluitque, quoad uixit,
se, ut opprimeret C. Popilium, nocuisse rei publicae.
et auus quidem noster singulari uirtute in hoc muni-
cipio, quoad uixit, restitit M. Gratidio, cuius in matri-
15 monio sororem, auiam nostram, habebat, ferenti legem
tabellariam: excitabat enim fluctus in simpulo, ut di-
citur, Gratidius, quos post filius eius Marius in Aegaeo

1 mandandis (an media in rasura) B cabinia B cabinia corr
gab A 2 alta ab B 3 cassia B populo corr populy A
iudiciis Bakius iudicio; if B iudicio- if A (sic) 4 L. laffio B

L. [cassio A fa-milhe A 5 rumus culus B corr los A

popularis aurae Bakius, quod nollem Halmius probasset, quem
pato olim rectius de his iudicasse in Sestiana 47, 101 p. 242 sq.

accupante B occupante corr aucup A 6 tertia A iuen-

dis B corr rub A 7 ciues AB 9 uidebatur deteriores uideba B

unde + bā (sic) A 10 caufius B exceperant B exceperant A

dedit corr dedit A 11 coelhus A iudici oc. coe . . .

tabel; (sic cum foramine in membrana) B quo + ad; [d erasa)

uixit A quoad uix B (sic) 12 se ut opprimeret C. Popilium

(Popillium Lambinus) nocuisse etiam (etiam abiicit Danisius) rei

p. Turnebus sed ut opprimeret + c. populū nocuissent + R. AB

14 quoad uixit editiones quod adduxit A qd adduxit B

15 fore + corr fo. rē + A habebat editiones habebat AB

16 fluctus Hieronymus Ferrarius teste P. Manutio, R. Stephanus

fletus AB sympulo B 17 eradius corr gradus A ma-

rius B, om A, cuius auctoritate abutuntur, qui delendum esse nomen

censent, quod qui exiderit in illo, causa manifesta est in ae-

- excitauit mari. ac nostro quidem * *. cui cum res esset ad se delata, M. Scaurus consul 'utinam[que]' inquit, 'M. Cicero, isto animo atque uirtute in summa re publica
 37 nobiscum uersari quam in municipali maluisses.' quam ob rem, quoniam non recognoscimus nunc leges populi³ Romani, sed aut repetimus ereptas aut nouas scribimus, non quid hoc populo optineri possit, sed quid optimum sit tibi dicendum puto. nam Cassiae legis culpam Scipio tuus sustinet, quo auctore lata esse dicitur. tu, si tabellariam tuleris, ipse praestabis; nec¹⁰ enim mihi placet nec Attico nostro, quantum e uultu eius intellego.
- 17 ATTICVS. Mihi uero nihil unquam populare placuit eamque optimam rem publicam esse dico, quam hic consul constituerat, quae sit in potestate optimorum. 15
- 38 MARCVS. Vos quidem, ut uideo, legem antiquastis

greco B in *|*ēgaēo (ē in rasura corr) A 1 excitauit B
 quidem qui cū AB defectus iudicium feci; puto enim haec sic fere exarata fuisse ac nostro quidem (auo magnam ea res attulit laudem). cui cum cet. mari ac nostro quidem. quoi cum R. Stephanus mari. ac nostro quidem auo cum Lambinus 2 ad senatum Maduigijs Opp. II 165 delata M. Scaurus Bakius
 delatam scaurus B delatā scaurus (fuit delatā) A consul utinam editiones consul utināq; A consulti nāque B utinam quidem Moser inquit (τ e corr) A 3 ista animo B isto animo sed o in animo e corr A adque A 7 quā A
 optinere B optinere corr erj A 8 obitumum B cassia legis (a corr in w, puto cassia elegit fuisse) A 9 qō (fuit co) A
 10 prefrabif B 11 quantome uultusei B quantum *euultu* eius (e ante uu e corr, fuit quantume uultus eius) A 13 nihilum quam (fuit nihilum) A nihilū q B populare B populare A
 placui A 14 eā quā B optimam (p corr ex b) A
 15 constituerant B constituerant in potestate B in potestate A Ciceronem esse in potestatem dixisse, qualia fuerunt olim qui probarent, hodie nemini persuadetur: cf. Maduigijs Emendat. Luian. p. 8 16 uos quidem Turnebus uosdem, AB anti-

sine tabella. sed ego, etsi satis dixit pro se in illis libris Scipio, tamen istam libertatem [istam] largior populo, ut auctoritate et ualeant et utantur boni; sic enim a me recitata lex est de suffragiis: optimatibus
 5 nota, plebi libera sunt. quae lex hanc sententiam continet, ut omnes leges tollat, quae postea latae sunt, quae tegunt omni ratione suffragium, ne quis inspiciat tabellam, ne roget, ne appellet; pontes etiam lex Maria fecit angustos. quae si opposita sunt ambitiosis, ut
 10 sunt fere, non reprehendo; sin non ualuerint tamen leges, ut ne sit ambitus, habeat sane populus tabellam quasi uindicem libertatis, dum modo haec optimo cuique et grauissimo ciui ostendatur ultroque offeratur, ut in eo sit ipso libertas, in quo populo potestas honeste
 15 bonis gratificandi datur. eoque nunc fit illud, quod a

quastis] *confer ad p. 165, 16* 1 sine in exitu uersus in B legi non potest 2 ista libertatem istā (in exitu uersus quod scriptum fuit legi non potest) B *** libertatem istā (in loco eraso fuit ista uel istā) A; alterum istā inclusi, prius olim sustulerunt, alii ex altero utro ita recuperant, quo opus non est 3 ut auctoritate (au corr ex oen) A boni 'Odinus apud Olinetum' bonis AB 4 optimatibus (p corr ex b) A 5 sunt o. B sunt o. (o e corr) A q lex B sententiam A 6 tollat quae deteriores tolletq B toll& quae A late B 8 & iā in rasura A 9 opposita corr ex obp A 10 non addidi in explicanda sententia Wytttenbachium secutus, qui sin esse pro si non, sin minus positum opinabatur tamen A tā ē (h. e. tam est) B tantum R. Stephanus 11 leges dicit quas modo significauit, quae tegunt omni ratione suffragium, quibus si id non tamen effectum est, ut iam nullus sit ambitus, non tollendam tabellam censet sed reddendam populo libertatem ostendendae eius cui uolet ut ne sit ambitus Turnebus, Bakius (sint editiones pleraeque) ut nescim ambitus B ut nescim. ābitus (ā a corr add initio uersus) A in quo ut ne sim et 159, 2 satis ē non est in rasura, quod Halmius specie deceptus scribit 12 quasi uindicem editiones quasi uindicem libertatis corr ref A quasi uindicem (τ erasa) libertatis B 13 uti in eo sit ipsa libertas quod R. Stephanus ut in eo sit ipso libertas in qua (uel in quo) Turnebus ut nescit ipso libertas in quo AB 14 honesta A

te modo, Quinte, dictum est, ut minus multos tabella condemnet, quam solebat nox, quia populo licere satis est: hoc retento reliqua uoluntas auctoritati aut gratiae traditur. itaque, ut omittam largitione corrupta suffragia, non uides, si quando ambitus sileat, quaeri in suffragiis quid optimi uiri sentiant? quam ob rem lege nostra libertatis species datur, auctoritas bonorum retinetur, contentionis causa tollitur.

18

40

Deinde sequitur, quibus ius sit cum populo agendi aut cum senatu. tum grauis et, ut arbitror, praeclara lex: 10 *quae cum populo* quaeque in patribus agentur, modica sunt, id est modesta atque [ad] sedata; actor enim moderatur et fingit non modo mentem ac noluntates, sed paene uultus eorum, apud quos agit. quod si in

1 quante *B* minof *B* mīnōf *A* 2 condempn& *A*
 3 hoc reretento *B* hoc * * retento *A* (re erasum; ut inutiliter *Halmius* hoc enim retento coniecerit) 4 traditus corr tur *A*
 5 uidif *B* uidif corr uidel *A* quae/ri (e et ri e corr ut uidetur) *B* 6 qui *B* qui *A* legel *B* lege* (fuit legel) *A*
 7 hbe rapf *B* retinetur deteriores renn& *B*, in *A* uox ita euauit ut praeter r uix uestigia quaedam agnoscantur 8 tollit& *A*
 10 senatu.tum scripsi (conf. c. 19, 43. 44) senatu *AB* senatu. deinde *Turnebus* grauf& *B* grauf & corr sed *A* praeclara editiones praeclare *B* preclare *A* praeclara est *Halmius* prae ut iam apparet 11 quae cum populo om *AB*, in paucis deterioribus addita et a *Turnebo* in superscriptum *A* agentur *Turnebus* aguntur *AB* confer III 4, 10 12 atque sedata *Victorius* atq; ad sedata *AB* (nam in *A* quoque ad certo agnoscitur, etsi in hac parte ualde euanida est scriptura). Cf. II 4, 9 p. 64, 6 actor *Ascensiana* auctor *B* et ut uidetur *A* 14 sed prae uultus *B* quod si in senatu non difficile ē. enim *AB* quod est in senatu non difficile. est enim *R. Stephanus*; 'quod in senatu] modica et sedata esse, quae cum patribus agentur, non est difficile. quae cum populo agentur, est difficilior.' *Turnebus* uerissime; itaque putavi mancam esse orationem et sic fere scriptum fuisse quod si in (populo arduum est, in) senatu non difficile. est enim. Confer de orat. II 52, 333 haec in senatu minore apparatu agenda sunt; sapiens enim est consilium multisque aliis dicendi relinquendus locus, uitanda etiam ingenii ostentationis suspicio. contio capit omnem uim orationis

**senatu non difficile; est enim ipse senator is, cuius non ad auctorem referatur animus, sed qui per se ipse spectari uelit. huic iussa tria sunt: ut adsit; nam grauitatem res habet, cum frequens ordo est; ut loco dicat, id est rogatus; ut modo, ne sit infinitus; nam breuitas non modo senatoris, sed etiam oratoris magna laus est in sententia: nec est umquam longa oratione utendum, nisi aut peccante senatu, quod fit ambitione saepissime, nullo magistratu adiuuante tolli diem utile¹⁰ est, aut cum tanta causa est, ut opus sit oratoris copia uel ad hortandum uel ad docendum; quorum generum in utroque magnus noster Cato est. quodque addit¹¹ causas populi teneto, est senatori necessarium nosse rem publicam, idque late patet, quid habeat militum, quid ualeat aerario; quos socios res publica habeat, quos¹⁵ amicos, quos stipendiarios, qua quisque sit lege, con-

et grauitatem uarietatemque desiderat 1 ipse senatoris *A* ipse senaturis *B* 2 ad auctorem *deteriores* ab auctore *AB* ad actorem *Turnebus* ipse spectari uelit in *rasura A* 3 adsit *sed d corr A* 5 modenefit *B* 6 sed & iā oratoris in *textu omitta in margine manu antiqua posita B* 7 est in sententia *delet Putteanus, item praeter est 'Orellio auctore' Halmsius et Baileus, quae ego nolim abesse: nam, ut ait Cicero Brut. 13, 50, breuitas laus est interdum in aliqua parte dicendi, in uniuersa eloquentia laudem non habet, ita nunc in sententia, quae est aliqua pars dicendi uel genus eloquentiae, breuitatem laudat, eaque laus non ad senatorem tantum, sed etiam ad oratorem pertinet, qualis in senatu Cicero fuit et pauci alii: et sic puto aptius adiungi nec est umquam longa oratione cet.* nec efrum quam *(e e corr) A* nec ē rūquam *B* 8 nisi aut *deteriores* pauci nisi ut *AB* ambitione in hac uoce deficit *B*, sed uide ad p. 161, 18 cum agi quod fit ambitione saepissime] *'dicit nonnullos per ambitionem, cum minime necesse est neque senatus peccat, tamen dicendo diem eximere.'* *Turnebus* 9 nulli *(corr lo) magistratū A* utile ē aut *(corr ex aut) A* 10 tanta editiones tante *A* 11 arhor tantum *corr adhor tantum A* 12 nŕt cato *A* 13 ten&o-est. *(o e corr) A* 14 qui ualeat *A* 15 erario in *rasura A* res publica *delet Manutius, quem ego non sequor* 16 stipendiarius *corr of A*

dicione, foedere; tenere consuetudinem decernendi, nosse exempla maiorum. uidetis iam genus hoc omne scientiae, diligentiae, memoriae, sine quo paratus esse senator nullo pacto potest.

- 42 Deinceps sunt cum populo actiones, in quibus primum et maximum uis abesto. nihil est enim exitiosius ciuitatibus, nihil tam contrarium iuri et legibus, nihil minus et ciuile est humanum quam composita et constituta re publica quicquam agi per uim. parere iubet intercessori, quo nihil praestantius; impediri enim bonam rem melius quam concedi malae. quod uero actoris iubeo esse fraudem, id totum dixi ex Crassi, sapientissimi hominis, sententia: quem est senatus secutus, cum decreuisset C. Claudio consule de Cn. Carbonis seditione referente, inuito eo, qui cum populo ageret, seditionem non posse fieri, quippe cui liceat concilium, simul atque intercessum turbarique coeptum sit, dimittere. quod qui permouet, cum agi nihil potest, uim quaerit, cuius inpunitatem amittit hac lege.

conditioe A 1 decernendi editiones recernendi A

2 uidetis corr ex uidetis ut uidetur A omne editiones om̃ (sic) A omne esse Halmius 3 memoria ē de quo sed de corr ex ne A: scilicet memoriae sine quo abiit in memoria est ne quo uel memoria ē ne quo; memoriae esse sine quo R. Stephanus (memoriam superiores); sed esse necessarium non puto & corr ēē A

7 ac in rasura A, primitiua scriptura cognosci non potest, nisi quod aut non fuisse certum est, tenui igitur quod ante Halmium uulgabatur et; conf. I 21, 56 8 minus ciuile est humanūf

(h. e. humanius) quā (fuit minus e uel ē ciuile est humanūf quā) A nihil minus ciuile est et humanum editiones uetustae (ciuile et humanum C. Stephanus); sed suspicor fuisse nihil minus humanum et ciuile est, quod quo modo abierit in primitiuam codicis scripturam facile intelligitur 9 quoquā agi in rasura A 10 praestantius editiones praestant A 11 actoris editiones actores A 12 dixi Victorius dici A 14 de Cn. Carbonis Turnebus dign. carbonis A

de C. Carbonis ante Turnebum 17 turbarique coem̃rū A

18 pmouet (u corr ex n ut uidetur) A cum agi haec usque ad religionē 165, 17 habet B post legem p. 157, 16 19 amittit

sequitur illud intercessor rei malae salutaris
ciuis esto. quis non studiose rei publicae subuenerit
hac tam praeclara legis uoce laudatus?

Sunt deinde posita deinceps, quae habemus etiam in
publicis institutis atque legibus: auspicia seruant,
auguri parento. est autem boni auguris meminisse
maximis rei publicae temporibus praesto esse debere
Iouique optimo maximo se consiliarium atque admini-
strum datum, ut sibi eos, quos in auspicio esse iusse-
rit, caelique partes sibi definitas esse traditas, e quibus
saepe opem rei publicae ferre possit. deinde de pro-
mulgatione, de singulis rebus agendis, de priuatis ma-
gistratibusue audiendis. tum leges, praeclarissimae de
duodecim tabulis tralatae duae, quarum altera priuilegia
tollit, altera de capite ciuis rogari nisi maximo comi-
tatu uetat. et nondum inuentis seditiosis tribunis ple-
bis, ne cogitatis quidem, admirandum tantum maiores
in posterum prouidisse. in priuatos homines leges ferri

editiones amittit *AB* ac *A* lege. sequitur editiones legequi-
tur *AB* 1 rei in rasura *A* 2 frudior se *R.F.* *B* frudio.
se •• *R.F.* *A* 3 hac) ac *A* preclara *A* 4 quae habent *B* sed
ha ex be correctum uidetur 5 infutit *B* seruant • (o e corr,
uidetur seruantur fuisse) *A* 6 p. i. e. publico ante parento addi
iubet *Orellius* coll. III 4, 11 augures *B* augures corr if *A*
meminisse se *Lambinus* 8 optimo corr ex obt *A* 9 auspicio
Victorius auspina *A* auspicae seruifferrit *B* 10 equib; *B* aequi-
bus *A* 11 saepem *B* rei p. ferre *Manilius* repferr& (& corr
in e) *A* repferr& *B* deinde pmulgatione *B* 12 signis *A*
13 pclaris simas *B* pclarissimae (se in rasura) *A* 14 tralate
(e corr ex e) *A* traslatae *B* priualegia *B* 15 tollit *Victo-
rius* tolli *AB* comitatu *R. Stephanus* comitatu *AB*
16 ueta *B* ueta *A* inuentis *Turnebus* intis *AB* cf. p. 66, 7
se dicio uis (sic) *B* 17 ne cogitatis *Lambinus* negotia his *B*
negotia • if (f e corr) *A* (cf. de nat. deor. II 7, 18 p. 407, 21 ne-
gotiari pro ne cogitari) maioris *AB* 18 priuatos *A* prida-
tos *B* priuos *Iosephus Scaliger et Claudius Puteanus*, sed uide de
dom. 17, 43 leges priuatis hominibus inrogari, id est enim priui-

noluerunt; id est enim priuilegium: quo quid est iniustius, cum legis haec uis sit, scitum et iussum in omnis. ferri de singulis nisi centuriatis comitiis noluerunt; descriptus enim populus censu, ordinibus, aetatibus plus adhibet ad suffragium consilii quam fuisse in 5
 45 tribus conuocatus. quo uerius in causa nostra uir magni ingenii summaque prudentia, L. Cotta, dicebat nihil omnino actum esse de nobis; praeter enim quam quod comitia illa essent armis gesta seruilibus, praeterea neque tributa capitis comitia rata esse posse neque ulla 10
 priuilegii: quocirca nihil nobis opus esse lege, de quibus nihil omnino actum esset legibus. sed uisum est et uobis et clarissimis uiris melius, de quo serui et latrones sciuisse aliquid dicerent, de hoc eodem cunctam Italiam quid sentiret ostendere. 15

legium, et alibi etiam priuati dicuntur pro singulis 1 no lucef
 (sic) B 2 leges B scitum et iussum Ascensiana scitū ē
 iussu AB sit (ut sit) scitum praecedente Scheffero Rathius, quod ut
 aptum est, ita num necessarium sit dubito propter simile genus de
 quo Maduigiū disputauit de fin. II 4, 13; III 16, 53. Cf. Academ.
 pr. II 9, 29 hanc enim esse regulam totius philosophiae, consti-
 tutionem ueri falsi 3 singulis nisi Victorius singulis si A
 singulis B de singulis cur maluerit quam de capite ciuis, quod
 et supra posuit et in ipsa lege et aliis locis, quibus huius mentio fit
 legis (cf. R. Schoellius XII Tab. rel. p. 152), nescio centuria-
 tis uox paene euanida in A • comitum A 4 descriptus AB
 ordinibus; sed m e corr B 5 consilii Ascensiana filii B filii
 corr xili A fufae AB intrb; B (sic) 7 ingenū corr ut
 uidetur ex ingenū A summaque B • l. • corra A 8 quāquod
 (ā corr ex e ut uidetur) A 9 comitia editiones amicitia B
 amici • a A omnia Halmitius comitia tolli iusserat Maduigiū (Opp.
 II 165), sed comitia geri ut non dicitur, ita comitia armis geri
 puto recte nec nimis audacter dici: praeterea comitiorum significa-
 tionem aegre desideres propter ea quae sequuntur 10 comitia (a
 e corr) A posse neque Turnebus possent eq; B possent • eq; A
 11 priuilegi B priuilegia sed a e corr A qb; nihil A
 12 actū ē B 13 de quo serui & B de q. • seruiat (q. • corr ex eu ut
 uidetur) A. 14 latrones sciuisse se Turnebus patronis cuius se B

Sequitur de captis pecuniis et de ambitu. ²⁰legesque
 cum magis iudiciis quam uerbis sancienda sint, adiungi- ⁴⁶
 tur noxiae poena par esto, ut in suo uitio quisque
 plectatur, uis capite, auaritia multa, honoris cupiditas
 5 ignominia sanciantur. extremae leges sunt nobis non
 usitatae, rei publicae necessariae. legum custodiam nul-
 lam habemus, itaque eae leges sunt, quas apparitores
 nostri uolunt: a librariis petimus, publicis litteris con-
 signatam memoriam publicam nullam habemus. Graeci
 10 hoc diligentius, apud quos *νομοφύλακες* creabantur;
 nec ei solum litteras, nam id quidem etiam apud ma-
 iores nostros erat, sed etiam facta hominum obserua-
 bant ad legesque reuocabant. haec detur cura censori- ⁴⁷
 bus, quando quidem eos in re publica semper uolumus
 15 esse: apud eosdem, qui magistratu abierint, edant et
 exponant, quid in magistratu gesserint, deque iis cen-
 sores praeiudicent. hoc in Graecia fit publice consti-
 tutis accusatoribus, qui quidem graues esse non pos-
 sunt, nisi sunt uoluntarii; quocirca melius rationes

patronis|| cuius se A aliquid B cunctū B, in A obscurum est
 15 sentiret editiones sentirem A sentire B 1 sequitur (e
 corr) A sequitur (t corr in d) B ambitu. legesque cum scripsi
 ābitu (i e corr). legis quē cū (sic) A ambitu legisq; cū B Cete-
 rum que in transitu ad nouam rem ponitur ut saepe, uelut p. 88, 5
 quod ibi Baileus neglexit: cf. Maduigius de fin. III 22, 73
 2 sancienda I AB sint Victorius 3 noxae poena B, in A
 fore euanida par||+esto (par in exitu uersus a corr add) A
 ut in editiones & in AB uicio B 4 auaria B auaria A
 cupital B cupital (u in rasura) A 5 sanciantur A sanciat B
 extreme AB ā sitate B ā usitate A (fuit non sitate, sed
 extremae litterae atq; uix legi possunt, ut plura in hac ultima pagina
 codicis difficile leguntur) 7 ea lege sunt B 8 consignata B
 10 diligentius B nomophylaces AB creabantur Bakius
 creantur AB 11 nec ii editiones nei AB 13 leges quae B
 cur accessorib; B 15 ab eisdem B magistrati B
 16 exponat B deque iis censors editiones deq; in cenfore B
 atque eadem licet ualde obscura uideor in A legere 17 publice
 (b corr ex p) A 18 graue B 19 nuntiant A uoluntariis B

referri causamque exponi censoribus, integram tamen legi, accusatori iudicioque seruari. sed satis iam disputatum est de magistratibus, nisi forte quid desideratis.

ATTICVS. Quid? si nos tacemus, locus ipse te non admonet, quid tibi sit deinde dicendum?

MARCVS. Mihine? de iudiciis arbitror, Pomponi; id est enim iunctum magistratibus.

48 ATTICVS. Quid? de iure populi Romani, quem ad modum instituisti, dicendum nihil putas?

MARCVS. Quid tandem hoc loco est quod requiras?

ATTICVS. Egone? quod ignorari ab iis, qui in re publica uersantur, turpissimum puto: nam ut modo a te dictum est leges a librariis peti, sic animaduerto plerosque in magistratibus ignorance iuris sui tantum sapere, quantum apparitores uelint. quam ob rem, si de sacrorum alienatione dicendum putasti, quom de religione leges proposueras, faciendum tibi est ut,

uoluntariū A quocircumehuf B quocircamehuf sed a corr ex o uel u A post melius addunt est editores omnes nulla auctoritate, quod cur hic magis necessarium sit quam uel p. 161, 10 et 11 non intelligo rationis AB 1 referri causam; (sed i obcurum) A referri causamque B integrū B 2 legi AB legem editiones; de sententia confer Lycurg. in Leocr. 2, 4 ὁ μὲν γὰρ νόμος πέφυκε προλέγειν ἃ μὴ δεῖ πράττειν, ὁ δὲ κατηγορὸς μνησθῆναι τοὺς ἐνόχους τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτιμίοις καθιστάτας, ὁ δὲ δικαστὴς κολλάειν τοὺς ἐπ' ἀμφοτέρων τούτων ἀποδεχθέντας αὐτῷ κτλ. ubi ἐπ' non intelligunt qui ἀπ' aut ὑπ' scribi iubent satis iam editiones satis & iā AB

4 quid si nos deteriores qđ siñ (i. e. non) A quid sin B

5 qđ A dicen^{du} A dicem B 6 qđ de iure A quodeiure B

10 quod requiras editiones quid requiras AB 11 ab his AB

12 uersantur^{ur} turpissimū A uersantur turpissimum B 13 legibus B

leges sed et in rasura A peti Manutius, Lambinus lego AB

animaduerto plerosque R. Stephanus animaduertorofq; B animaduerto quofq; sed aduerto qu in rasura A 15 apparitores B

apparitores corr ex abp A uellint B 16 cum uel quom de-

teriores qm̄ (i. e. quoniam) AB religione (h e corr) B, in quo (omissis reliquis uaque ad finem libri) deinceps p. 157, 16 antiquafus

magistratibus lege constitutis, de potestatum iure disputes.

MARCVS. Faciam breuiter, si consequi potuero; nam pluribus uerbis scripsit ad patrem tuum M. Iunius sodalis, perite meo quidem iudicio et diligenter; nos autem de iure naturae cogitare per nos atque dicere debemus, de iure populi Romani quae relictæ sunt et tradita.

ATTICVS. Sic prorsum censeo et id ipsum, quod dicis, expecto.

— p. 160, 6 ambitione sequuntur suo loco omiſſa 1 obconfuturū (obcon in rasura) A potestatum iure cod. Monacensis, Turnebus (confer Maduigium Emend. p. 107) potestate tum iure A Quae de potestatum iure in exitu huius libri exposuisse Ciceronem probabile est, ea miror Reifferscheidium in eam sententiam accepisse, quasi ille hac demum parte constitutionis magistratuum explanationem aut suasionem dedisset, cum contra ipsa comparatio cum sacrorum alienatione et religionum lege manifesto declaret, quam uim illa habuerint quamque non obstiterint praemissae iam de magistratibus disputationi qualem ex conseruata hodie parte quae est de tribunatu cognoscimus 3 faciam corr ex faciem A

nam editiones non A 4 ad sed d e corr A sodalis perite meo quidem iudicio et diligenter editiones sodalis peritū (meo) quidē iudicio & diligenter A (meo in exitu uersus legi non potest)

5 nos autem Bakius nol at* (τ corr, fuit aū uel aūt) A 6 naturae cogitare Turnebus nate cogitari A atque Turnebus &que (corr quē) A 9 sic] sit A prosum Halmius pēu A profecto editiones quod dicis exspecto editiones quēdicis spectro A

M TVLLI CICERONIS DE LEGIBUS LIBER III. EXPLICIT A

FRAGMENTA

1. Lactantius Instit. diu. V 8, 10. *Nunc autem mali sunt ignoratione recti ac boni. quod quidem Cicero uidit: disputans enim de legibus sicut una inquit eademque natura mundus omnibus partibus inter se congruentibus cohaeret ac nititur, sic omnes homines inter se natura confusi prauitate dissentiunt, nec se intellegunt esse consanguineos et subiectos omnes sub unam eandemque tutelam: quod si teneretur, deorum profecto uitam homines uiuerent.*

2. Macrobius Saturn. VI 4, 8. *Sunt qui aestiment hoc uerbum umbracula Virgilio auctore compositum, cum Varro ... dixerit ... et Cicero in quinto de legibus: Visne igitur, quoniam sol paululum a meridie iam deuexus uidetur nequedum satis ab his nouellis arboribus omnis hic locus opacatur, descendamus (descendatur Macrobius) ad Lirim eaque quae restant in illis alnorum umbraculis persequamur?*

VERLAG VON FRANZ VAHLEN IN BERLIN.

GESCHICHTE
DES
DEUTSCHEN VOLKES

in kurzgefasster übersichtlicher Darstellung

zum Gebrauch

an

höheren Unterrichtsanstalten und zur Selbstbelehrung

von

PROF. DR. DAVID MÜLLER.

Zweite verbesserte und bis 1867 vervollständigte Auflage.

XXIV u. 436 S. Geh. 1 $\frac{1}{6}$ Thlr. Geb. 1 $\frac{1}{3}$ Thlr.

„Das Büchlein, von welchem der Verfasser bescheiden sagt, es gebe keine auf Quellenstudien beruhenden Ergebnisse, sondern folge unseren grossen Meistern nur „wie der Aehrenleser folgt dem Schnitter“, stellt sich mit glücklichem Griff in die Mitte mehrerer vorhandener und füllt eine wirklich vorhandene Lücke aus. — Seit neuerer Zeit hat man angefangen, die Geschichtsbücher auch für die Schulen lesbar, nicht blos in dürrer Leitfaden- und Tabellenform zu schreiben. Von solchem Bestreben gingen Weber, Dittmar, Hahn u. A. aus. Aber das vorliegende, abgesehen davon, dass in anziehender Darstellung unter den oben genannten etwa nur der kleine Weber sich mit ihm messen kann, ist auch seinem Inhalte nach geeignet, eine Geschichte des Deutschen Volkes für unsere Deutsche Jugend zu werden, an der es bekanntlich immer noch fehlt. — Weber ist mehr universalhistorisch gehalten; wir theilen aber in dieser Hinsicht ganz die Ansicht unseres Verfassers, wenn er im Vorworte sagt: „Wenn hie und da schon auf der mittleren Lehrstufe die kosmopolitische Neigung zur Universalgeschichte vorwiegt, so kann derselben nur auf Kosten unserer vaterländischen Erziehung genügt werden. Gerade in dem frischen Alter von 12 bis 15 Jahren, wo im Knaben der Jüngling reift, soll mit der Deutschen Geschichte auch Deutscher Sinn geweckt werden. Und eben nur die Deutsche Geschichte kann die „Vaterländische“ sein in allen Deutschen Staaten, zumal in Preussen.“ — Spezielle Brandenburgische Geschichte dagegen ist im Buche so weit enthalten, als überhaupt die Provinzialgeschichte des ganzen Deutschland in dem dritten Zeitraume (1254—1517) behandelt ist, den der Verfasser, Droysen's Ausdruck „Territoriale Zeit“ glücklich übersetzend, „Deutsche Fürsten- und Ländergeschichte“ genannt hat. — Der Verfasser wollte, nach seinem Vorworte, in diesem Abschnitte überall für den Lehrer die Möglichkeit geben, auf Grund einer kurzgefassten Skizze, die zugleich mit gedrängten, aber plastischen, fast poetischen Zügen den Volkscharakter und das landschaftliche Eigenthümliche andeutet, je nach Bedürfniss die engere Landesgeschichte zu entwickeln; denn nur bis zu diesem Umfange möchte wohl die ehemals so gehätschelte „Vaterländische Geschichte“ d. i. Territorialgeschichte, noch berechtigt sein. — Was dem Buche einen besonderen Werth und eine besondere Frische verleiht, das sind die kulturhistorischen Partien, die etwa nach dem Vorbilde von Freitag's „Bildern aus der Deutschen Vergangenheit“, nur in gedrängteren Zügen, eine Reihe schön, aber einfach geschriebener Schilderungen geben, z. B. in der zweiten Periode, 800—1254, der „Kaisergeschichte“, die Kirche, Ritterthum und ritterliche Dichtung, die Deutschen Städte, Deutsche Kolonisation etc., und in der 3. Periode: Ritter und Bauern, Raubritterthum, Städtebünde, die Deutsche Hansa, Volkscharakter des späteren Mittelalters, Friesen und Dithmarsen etc. Hierzu kommen geschickt eingewobene Sprachproben, die sich durch das ganze Buch hindurchziehen, von Muspilli und Heliand an bis zu den Freiheitsliedern von Körner und Schenkendorf. — Diese ganze vortreffliche Anlage des Buches, dieses Hineinleiten in das innere Entwicklungsleben unseres Volkes verbindet sich, wie gesagt, mit einer lebhaften Darstellung, die in der warmen Behandlung der Freiheitskriege sich zu ihrem Gipfel erhebt. — Eine Tabelle zur Uebersicht und Einprägung der Daten ist beigefügt.“

Zarncke's Literarisches Centralblatt, 1865, Nr. 7.

K—n

VERLAG VON FRANZ VAHLEN IN BERLIN.

Soeben erscheint:

AMMIANI MARCELLINI
RERV M GESTARV M LIBRI
QVI SVPERSVNT

FRANCISCVS EYSENHARDT

RECENSVIT

MDCCCLXXI. Preis ca. 3²/₃ Thlr.

„Der Text des Ammianus, seit dem Jahre 1693 nur in unkritischen Abdrücken verbreitet, ist nach einer vom Herausgeber angestellten Collation der Haupthandschrift umgestaltet worden. Dieselbe ist im neunten Jahrhundert in Fulda geschrieben und befindet sich jetzt in der Bibliothek des Vatican. Wie bedeutend ihr Nutzen für die Kritik ist, davon giebt die bisherige stellenweise Benutzung (besonders durch H. Valois) nur eine sehr unvollkommene Vorstellung. Freilich ergibt die genane Vergleichung, dass einige Theile des Textes durch Lücken entstellt sind, die kein menschlicher Scharfsinn auszufüllen im Stande ist: viel zahlreicher dagegen sind die Stellen, welche erst durch diese Handschrift Heilung und Verständniss erhalten. Eine andere, kaum weniger wesentliche Hülfe erwächst der Kritik aus den grossentheils meisterhaften Besserungsvorschlägen von Gelenius und Henri Valois, von denen in den bisherigen Ausgaben nur der kleinste Theil benutzt ist.“ —

Druck von Breitkopf und Härtel in Leipzig.



